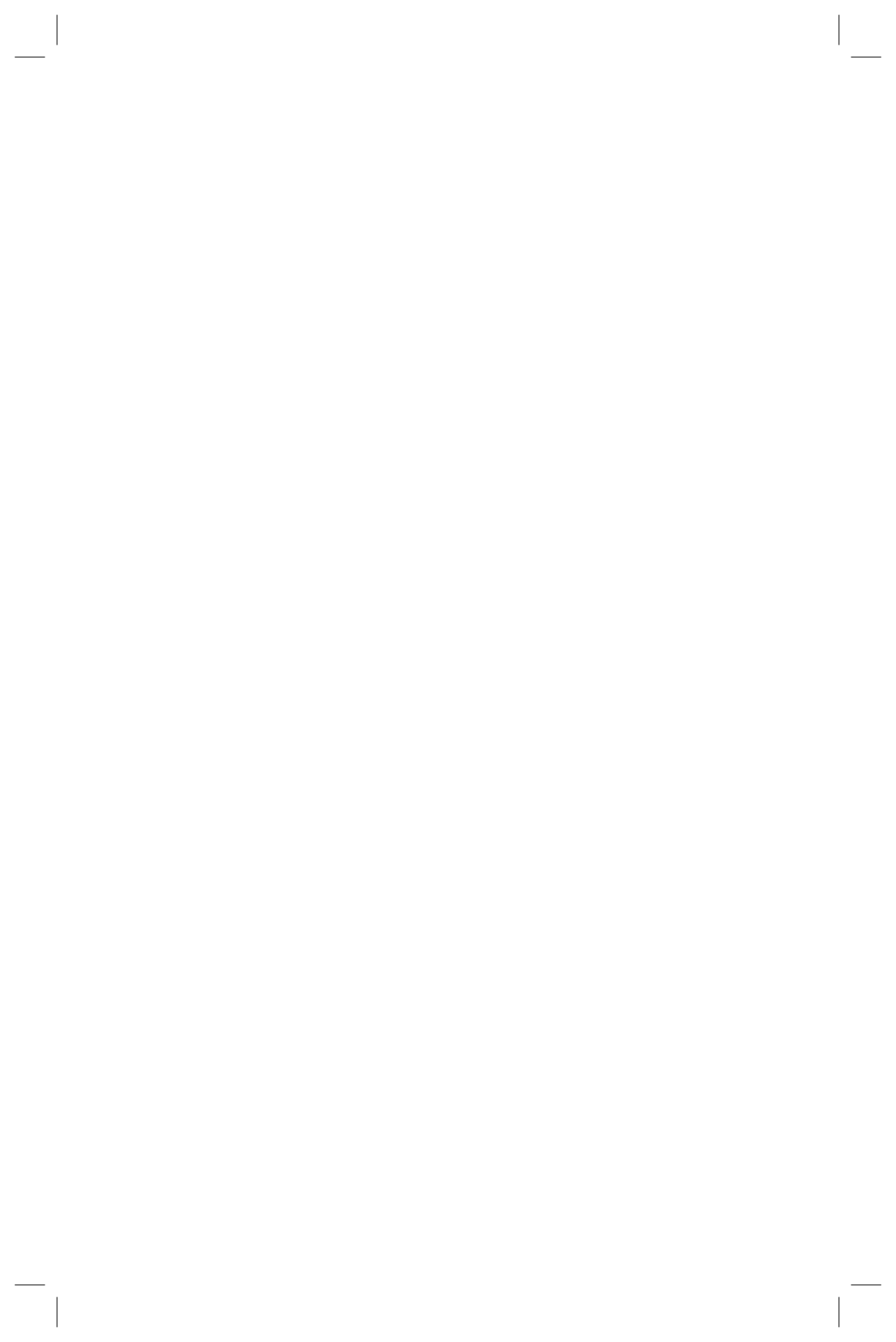


KITÁB-I-AQDAS



KITÁB-I-AQDAS  
DEN HELLIGSTE BOK

BAHÁ'U'LLÁH

BAHÁ'Í FORLAG  
OSLO

© Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'íer i Norge 2008

ISBN 978-82-90224-31-3

Satt med 12 på 15,5 | 11 på 13 | 10 på 12 | 9 på 11 Junicode

Trykt på Munken Cream Print 100 gram

Mariendal Offsettrykkeri AS, Gjøvik

Gjøvik Bokbinderi AS

## INNHOOLD

	<i>Side</i>
FORORD	vii
INNLEDNING	i
EN BESKRIVELSE AV KITÁB-I-AQDAS, VED SHOGHI EFFENDI	ii
KITÁB-I-AQDAS	19
NOEN TEKSTER ÅPENBART AV BAHÁ'U'LLÁH SOM TILLEGG TIL KITÁB-I-AQDAS	83
SPØRSMÅL OG SVAR	97
EN ORDNET OVERSIKT OVER LOVENE OG FORORDNINGENE I KITÁB-I-AQDAS	133
NOTER	157
ORDFORKLARING	233
STIKKORDREGISTER	236



## FORORD

Som ett av målene i sin tiårsplan inkluderte Shoghi Effendi, bahá'í-troens Beskytter, i 1953 utarbeidelsen av en ordnet oversikt over lovene og forordningene i Kitáb-i-Aqdas som et nødvendig forspill til oversettelsen av boken. Han arbeidet selv med oversikten, men hadde ikke fullført den da han døde i 1957. Oppgaven ble videreført med hans arbeid som grunnlag, og resultatet ble utgitt i bokform i 1973. I tillegg til selve den ordnede oversikten og forklarende noter inneholdt denne utgivelsen en sammenstilling av de avsnitt fra Kitáb-i-Aqdas som allerede var blitt oversatt av Shoghi Effendi og offentliggjort i ulike bøker. Den ordnede oversikten dekket teksten i både Kitáb-i-Aqdas og de Spørsmål og svar som utgjør et tillegg til Aqdas. I 1986 avgjorde Det Universelle Rettferdighetens Hus at tiden var kommet da det var både mulig og nødvendig å utarbeide en engelsk oversettelse av hele teksten i Den Helligste Bok, og gjorde gjennomføringen av dette til et mål i seksårsplanen 1986-1992. Utgivelsen på engelsk vil følges av oversettelser til andre språk.

Man har erkjent at som hellig skrift bør Kitáb-i-Aqdas presenteres i en form som lar seg lese med letthet og inspirasjon, ubelemret av de fotnoter og indeksnummer som er vanlige i vitenskapelige tekster. For å hjelpe leseren til å følge flyten i teksten og dens vekslende temaer er det likevel tilføyd en inndeling i avsnitt, noe som ikke er vanlig i litterære verk på arabisk, og disse avsnittene er så nummerert for å underlette tilgang og indeksering så vel som for å få en enhetlig referansemåte på alle de språk som verket vil bli utgitt på.

Etter Aqdas-teksten følger en kort samling av skrifter fra Bahá'u'lláh som utfyller Den Helligste Bok, og en oversettelse av Spørsmål og svar, som her utgis for første gang.

## KITÁB-I-AQDAS

Shoghi Effendi hadde meddelt at den engelske oversettelsen av Aqdas burde ha “fyldige noter”. Ved utarbeidelsen av notene har praksis vært å konsentrere seg om de punkter som kunne slå en ikke arabisktalende leser som uklare, eller som av ulike grunner krever forklaring eller bakgrunnsinformasjon. Notene er ikke ment å utgjøre en omfattende kommentar til teksten utover disse grunnleggende behov.

Notene kommer etter “Ordnet oversikt” og er nummerert fortløpende. Før hver note står et sitat fra teksten som noten gjelder, med angivelse av nummeret på det avsnittet der sitatet står. Dette gjør det lettere å foreta krysshenvisninger mellom teksten og notene samtidig som det gjør det mulig for leserne å studere notene uten stadig å slå opp i teksten, dersom de foretrekker det. Håpet er at man på denne måten dekker behovene hos lesere med et vidt spekter av bakgrunner og interesser.

Stikkordregisteret gir en emneveiledning for alle deler av boken.

Kitáb-i-Aqdas’ betydning og karakter og omfanget av de emner den inneholder, er blitt malende beskrevet av Shoghi Effendi i hans historie om det første bahá’í-århundret, i boken *God Passes By*. Til hjelp for leseren er disse avsnittene tatt med i den delen som følger umiddelbart etter innledningen. “Ordnet oversikt”, som utgis på nytt i dette bindet, tjener som nok en hjelp til å få et overblikk over boken.



## INNLEDNING

Dette år, det 149. i bahá'í-æraen, markerer hundreårsdagen for Bahá'u'lláhs bortgang, han som er formidleren av Guds universelle åpenbaring, han som av forsynet er bestemt til å skulle føre menneskeheten frem til oppnåelsen av dens kollektive myndighetsalder. At denne anledningen skulle komme til å markeres av et samfunn av troende som representerer et tverrsnitt av hele menneskeslekten, og som i løpet av halvannet århundre har etablert seg i planetens fjerneste avkroker, er et tegn på de enhetsbefordrende krefter som er frigjort ved Bahá'u'lláhs komme. Nok et vitnesbyrd om disse samme krefters virksomhet får man når man tar i betraktning hvordan Bahá'u'lláhs visjon har foregrepet vår samtids menneskelige erfaringer på så mange måter. Det er et gunstig tidspunkt for utgivelsen av denne første autoriserte oversettelsen til engelsk av hans åpenbarings moderbok, hans "Helligste Bok", der han fremsetter Guds lover for en religionsordning som er bestemt å skulle vare i ikke mindre enn tusen år.

Blant de over ett hundre bind som utgjør Bahá'u'lláhs hellige skrifter, er Kitáb-i-Aqdas av enestående betydning. "*Å bygge den hele verden opp på ny*" er påstanden og utfordringen i hans budskap, og Kitáb-i-Aqdas er charteret for den fremtidige verdenssivilisasjon som Bahá'u'lláh er kommet for å opprette. Dens bestemmelser hviler direkte på det grunnlag tidligere religioner har lagt, for "*Dette er Guds uforanderlige tro, evig i fortid, evig i fremtid,*" ifølge Bahá'u'lláhs ord. I denne åpenbaringen løftes deres begreper til et nytt forståelsesnivå. Samfunnslovene er endret for å passe til den tidsalder som nå demrer, og de er utformet for å føre menneskeheten fremover inn i en verdenssivilisasjon med en glans og herlighet man ennå knapt kan forestille seg.

Kitáb-i-Aqdas bekrefter gyldigheten av fortidens store re-

## KITÁB-I-AQDAS

ligioner og gjentar de evige sannheter som er fremsatt av alle de guddommelige sendebud: Guds enhet, nestekjærlighet og jordelivets moralske siktemål. Samtidig fjerner den de elementer i tidligere religioners lover som nå er til hinder for den gryende foreningen av verden og for gjenoppbyggingen av samfunnet.

Guds lov for denne religionsordningen tar for seg hele menneskefamiliens behov. Det finnes lover i Kitáb-i-Aqdas som primært retter seg mot medlemmene av en særskilt del av menneskeheten og umiddelbart kan bli forstått av dem, men som ved første gangs lesning kan være uklare for folk fra en kultur som er annerledes. Slik er for eksempel loven som forbyr syndsbekjennelse overfor et medmenneske. Selv om den er forståelig for dem som har en kristen bakgrunn, kan den få andre til å stusse. Mange lover knytter seg til lovene i tidligere religionsordninger, særlig de to seneste fra Muhammad og Báb, nedfelt i Koranen og Bayánen. Selv om bestemte forordninger i Aqdas har en slik fokusert referanse, har de likevel også en allmenn innebyrd. Gjennom sin lov avdekker Bahá'u'lláh gradvis betydningen av de nye kunnskaps- og adferdsnivåer som verdens folkeslag kalles til. Han setter sine forskrifter inn i en ramme av åndelige kommentarer samtidig som han stadig holder leseren for øye prinsippet om at disse lover – uansett tema – tjener de mangfoldige formål å skulle skape ro i samfunnet, å høyne standarden for menneskets adferd, å øke rekkevidden av menneskets forståelse og å åndeliggjøre livet for hver og en. Det er hele tiden den enkelte sjels forhold til Gud og fullbyrdelsen av dens åndelige forutbestemmelse som er det endelige siktemål for religionslovene. *“Tro ikke,”* hevder Bahá'u'lláh selv, *“at det kun er en lovsamling vi har åpenbart for dere. Nei, snarere har vi brutt seglet på den utsøkte vin med maktens og styrkens fingre.”* Hans lovbok er hans *“vektigste vitnesbyrd for alle folkeslag og den overmåte barmhjertiges bevis for alle som er i himmelen og alle som er på jorden”*.

En innføring i det åndelige univers som avdekkes i Kitáb-i-Aqdas, ville forfeile sin hensikt dersom den unnlot å gjøre leseren kjent med de fortolknings- og lovgivningsinstitusjoner som av

## INNLEDNING

Bahá'u'lláh er blitt uløselig forbundet med det lovsystem som således er åpenbart. Til grunn for denne veiledningen ligger den enestående rolle som Bahá'u'lláhs skrifter – ja, faktisk teksten i Kitáb-i-Aqdas selv – tildeler hans eldste sønn, 'Abdu'l-Bahá. Denne enestående skikkelsen er på en og samme tid forbildet for det livsmønster hans far forkynte, han er den guddommelig inspirerte, autoritative fortolker av hans lære, og han er midtpunktet og aksen i den pakt som bahá'í-åpenbaringsens opphavsmann har sluttet med alle som anerkjenner ham. 'Abdu'l-Bahás tjueårige embetsgjerning skjenket bahá'í-verdenen en lysende samling av kommentarer som åpner mangfoldige vyer til forståelsen av hans fars siktemål.

I sitt testament forlenet 'Abdu'l-Bahá sin eldste dattersønn Shoghi Effendi med verdigheten som Sakens Beskytter og ufeilbarlig fortolker av dens lære. Samme sted bekreftet han den myndighet og garanti for guddommelig ledelse som Bahá'u'lláh har forordnet for Det Universelle Rettferdighetens Hus, og som kommer til anvendelse i alle saker *“som ikke er uttrykkelig åpenbart i Boken”*. Beskytter-embetet og Det Universelle Rettferdighetens Hus kan følgelig, som Shoghi Effendi uttrykker det, ses å være *“tvillingarvtakerne”* etter Bahá'u'lláh og 'Abdu'l-Bahá. De er de høyeste institusjoner i den administrasjonsordning som ble grunnlagt og foregrepet i Kitáb-i-Aqdas og utformet videre av 'Abdu'l-Bahá i hans testament.

I løpet av sin trettiseksårige embetstid oppførte Shoghi Effendi reisverket for de valgte åndelige råd – de rettferdighetens hus som det vises til i Kitáb-i-Aqdas, og som nå er på fosterstadiet – og i samarbeid med dem satte han i gang den systematiske gjennomføringen av den guddommelige plan som 'Abdu'l-Bahá hadde lagt for å spre troen over hele verden. På basis av den sterke administrative strukturen som var opprettet, satte han også i gang de prosesser som var en helt nødvendig forberedelse til valget av Det Universelle Rettferdighetens Hus. Dette organet, som ble etablert i 1963, velges ved hemmelig avstemning og flertallsvalg i et tretrinnsvalg av voksne bahá'ier i hele verden. Bahá'u'lláhs

åpenbarte Ord utgjør, sammen med fortolkningene og forklaringene fra Paktens Midtpunkt og Sakens Beskytter, det bindende mandat for Det Universelle Rettferdighetens Hus og er dets faste grunnvoll.

Når det gjelder lovene selv, røper en nøye granskning at de dekker tre områder: den enkeltes forhold til Gud, fysiske og åndelige anliggender som er til direkte gagn for den enkelte, og forhold mellom enkeltpersoner og mellom den enkelte og samfunnet. De kan samles i følgende hovedgrupper: bønn og faste; lover for personlig status angående ekteskapsinngåelse, skilsmisse og arv; en rekke andre lover, forordninger og forbud så vel som formaninger; og opphevelsen av særskilte lover og forordninger i tidligere religionsordninger. Et fremtredende kjennetegn er at de er kortfattet. De utgjør kjernen i et omfattende lovverk som vil bli til i kommende århundrer. Denne nærmere utformingen av loven vil bli vedtatt av Det Universelle Rettferdighetens Hus ifølge den myndighet det er tildelt av Bahá'u'lláh selv. I en av sine tavler belyser 'Abdu'l-Bahá dette prinsippet:

*De forhold av større viktighet som utgjør grunnvollen for Guds lov, er uttrykkelig nedtegnet i teksten, men underordnede lover er overlatt til Rettferdighetens Hus. Visdommen i dette er at tidene aldri forblir de samme, for forandring er en nødvendig egenskap og et vesentlig kjennetegn ved denne verden og ved tid og sted. Derfor vil Rettferdighetens Hus handle i samsvar med det ...*

*Dette er kort sagt visdommen i å overlate samfunnets lover til Rettferdighetens Hus. I den islamske religion ble heller ikke hver eneste forordning uttrykkelig åpenbart; ja, ikke en tiendedels tiendedel ble tatt med i teksten. Skjønt alle saker av større betydning ble særskilt omtalt, var det uten tvil tusenvis av lover som ikke ble spesifisert. De ble uttenkt av de geistlige i en senere tid i samsvar med lovene i islamsk rettsvitenskap, og de enkelte geistlige trakk motstridende slutninger ut fra de opprinnelige åpenbarte forordningene. Alle disse ble håndhevet. I dag ligger retten til denne slutningsprosessen hos Rettferdig-*

## INNLEDNING

*betens Hus, og de enkelte lærdes slutninger og konklusjoner har ingen autoritet, med mindre de bifalles av Rettferdighetens Hus. Forskjellen er nettopp den, at konklusjonene og godkjennelsene fra organet Rettferdighetens Hus, med medlemmer som er valgt av og kjent for bahá'í-samfunnet verden over, ikke vil gi opphav til noen uoverensstemmelser. Men de enkelte geistliges og lærdes konklusjoner ville avgjort føre til uoverensstemmelser og resultere i splittelse, splid og oppløsning. Ordets enhet ville bli ødelagt, troens enhet ville forsvinne, og Guds tros byggverk ville rystes.*

Skjønt Det Universelle Rettferdighetens Hus uttrykkelig gis myndighet til å forandre eller omstøte sin egen lovgivning etter som forholdene skifter, og således tilfører bahá'í lovverket et nødvendig element av smidighet, kan det ikke oppheve eller forandre noen av de lover som uttrykkelig er fastlagt i den hellige tekst.

Det samfunn som visse lover i Aqdas er utformet for, vil bare gradvis bli til, og Bahá'u'lláh har sørget for en jevnt økende anvendelse av bahá'í lov:

*Guds lover er sannelig som havet og menneskenes barn som fisker, bare de visste det. Men man må utvise takt og visdom når man overholder dem ... Siden folk flest er svake og er langt borte fra Guds endemål, må man derfor utvise takt og klokskap under alle forhold, slik at det ikke kan skje noe som kunne gi opphav til uroligheter og splid eller skape oppstyr blant de likegyldige. Sannelig, hans gavmildhet har vært større enn hele verdensaltet, og hans gaver har omsluttet alle som bor på jord. Man må lede menneskeheten til den sanne forståelsesosean med et kjærlig og overbærende sinnelag. Kitáb-i-Aqdas gir selv et veltalende vitnesbyrd om Guds kjærlige forsyn.*

Prinsippet som styrer denne gradvise anvendelsen, ble frem satt i et brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi til et nasjonalt åndelig råd i 1935:

## KITÁB-I-AQDAS

Lovene åpenbart av Bahá'u'lláh i Aqdas er, når de lar seg gjennomføre og ikke er i direkte konflikt med landets sivilrett, absolutt bindende for enhver troende eller bahá'í-institusjon, det være seg i Østen eller Vesten. Visse lover ... bør av alle troende anses å være allment og uomgjengelig anvendelige i denne tid. Andre er utformet i forventning om en samfunnstilstand som er bestemt å skulle vokse frem fra de kaotiske forhold som hersker i dag ... Det som ikke er blitt formulert i Aqdas, vil, i tillegg til detaljspørsmål og ting av sekundær betydning som kommer opp ved anvendelsen av de lover som allerede er utformet av Bahá'u'lláh, måtte vedtas av Det Universelle Rettferdighetens Hus. Dette organet kan supplere det som allerede er blitt formulert av Bahá'u'lláh, men kan aldri sette det ut av kraft eller foreta den minste forandring i det. Heller ikke har Beskytteren noen som helst rett til å minske den bindende virkningen av bestemmelsene i en så grunnleggende og hellig bok, og langt mindre til å omstøte dem.

Tallet på lover som er bindende for bahá'ier, økes ikke ved utgivelsen av denne oversettelsen. Når det anses betimelig, vil bahá'í-samfunnet bli underrettet om hvilke ytterligere lover som er bindende for troende, og det vil gis slik veiledning eller tilleggslovgivning som måtte være nødvendig for å anvende dem.

Generelt sett er lovene i Kitáb-i-Aqdas klart og fyndig fremsatt. Et eksempel på dette konsise språket kan ses i den kjensgjerning at mange lover er uttrykt bare i den utstrekning de gjelder en mann; men det fremgår av Beskytterens skrifter at der Bahá'u'lláh har gjort en lov gjeldende mellom en mann og en kvinne, så gjelder den, med de nødvendige forandringer, mellom en kvinne og en mann med mindre sammenhengen gjør dette umulig. For eksempel forbyr teksten i Kitáb-i-Aqdas en mann å gifte seg med sin fars kone (dvs. sin stemor), og Beskytteren har påpekt at det likeledes er forbudt for en kvinne å gifte seg med sin stefar. Denne forståelsen av lovens innebyrd har vidtrekkende følger i lys av det grunnleggende bahá'í-prinsippet om

## INNLEDNING

likestilling mellom kjønnene og bør huskes når man studerer den hellige tekst. At menn og kvinner er forskjellige fra hverandre med hensyn til visse kjennetegn og funksjoner, er en uunngåelig kjensgjerning fra naturens side og gjør det mulig for dem å ha roller som utfyller hverandre på bestemte områder av samfunnets liv. Men det er betydningsfullt at ‘Abdu’l-Bahá har erklært at i denne religionsordning er *“likestilling mellom menn og kvinner ... blitt kunngjort fullt ut og uten forbehold, med unntak av noen ubetydelige tilfeller”*.

Den nære forbindelsen mellom Kitáb-i-Aqdas og de hellige bøkene i tidligere religionsordninger er allerede nevnt. Særlig tett er forbindelsen til Bayánen, lovboken åpenbart av Báb, og den blir belyst i følgende utdrag fra brev skrevet på vegne av Beskytteren:

Shoghi Effendi mener man bør understreke bahá’í-åpenbaringsens enhet som ett komplett hele som innbefatter Bábs tro ... Bábs tro bør ikke skilles fra Bahá’u’lláhs tro. Selv om Bayánens lære er blitt opphevet og erstattet av lovene i Aqdas, vil vi – grunnet den kjensgjerning at Báb anså seg som Bahá’u’lláhs forløper – se det slik at hans religionsordning sammen med Bahá’u’lláhs danner ett selvstendig hele, der den første danner optakten til den sistes komme.

Báb uttaler at hans lover er foreløpige og avhenger av at den fremtidige manifestasjon godtar dem. Dette er grunnen til at Bahá’u’lláh i Aqdas godkjenner noen av lovene som finnes i Bayánen, modifierer andre og setter mange til side.

Likesom Bayánen var blitt åpenbart av Báb rundt midten av hans funksjonstid, åpenbarte Bahá’u’lláh Kitáb-i-Aqdas omkring 1873, omtrent tjue år etter at han i Tíhráns Siyáh-Chál hadde mottatt bebudelsen om sin åpenbaring. I en av sine tavler oppgir han at selv etter at Aqdas var åpenbart, ble den for en tid holdt tilbake av ham før den ble sendt til vennene i Iran. Deretter, som Shoghi Effendi har berettet:

## KITÁB-I-AQDAS

Etter at Bahá'u'lláh i Kitáb-i-Aqdas hadde utformet de grunnleggende lovene i sin religionsordning, fremsatte han mot slutten av sitt virke visse påbud og prinsipper som er helt sentrale i hans tro. Han bekreftet på ny sannheter som han hadde forkynt tidligere. Han utdypet og belyste noen av de lovene han allerede hadde fastsatt. Han åpenbarte ytterligere profetier og advarsler og utferdiget tilleggsforordninger som var ment å skulle utfylle bestemmelsene i hans Helligste Bok. De ble nedtegnet i utallige tavler, som han fortsatte å åpenbare helt til de siste dager av sitt jordiske liv ...

Blant slike verker er "Spørsmål og svar", en skriftsamling utarbeidet av Zaynu'l-Muqarrabín, den mest fremstående blant avskriverne av Bahá'u'lláhs skrifter. Skriftsamlingen består av svar som Bahá'u'lláh åpenbarte på spørsmål stilt ham av forskjellige troende, og den utgjør et uvurderlig tillegg til Kitáb-i-Aqdas. I 1978 ble de mest betydningsfulle av de øvrige tavlene av dette slaget utgitt på engelsk som en skriftsamling med tittelen *Tablets of Bahá'u'lláh revealed after the Kitáb-i-Aqdas*.

Noen år etter at Kitáb-i-Aqdas var åpenbart, fikk Bahá'u'lláh manuskriptkopier sendt til bahá'ier i Iran, og i år 1308 e.h. (1890-91 e.Kr.), mot slutten av sitt liv, sørget han for at bokens originale arabiske tekst ble utgitt i Bombay.

Et ord bør sies om stilen i den engelske oversettelsen av Kitáb-i-Aqdas. Bahá'u'lláh mestret arabisk på en suveren måte og foretrakk å bruke det i de tavler og andre skrifter der dets betydningsnøyaktighet passet spesielt godt for å fremlegge grunnleggende prinsipper. Utover selve valget av språk er imidlertid stilen som benyttes av en opphøyet og bevegende art, og er uendelig gripende, særlig for dem som er fortrolige med den store litterære tradisjonen som den har sin rot i. Da Shoghi Effendi gav seg i kast med sin oppgave som oversetter, stod han overfor utfordringen med å skulle finne en engelsk stil som ikke bare trofast ville formidle tekstens nøyaktige betydning, men også stemme leserens sinn til den meditative ærbødighet som er et



## INNLEDNING

særtrekk ved reaksjonen på originalen. Den uttrykksformen han valgte, minner om stilen hos det syttende århundres oversettere av Bibelen. Den fanger den opphøyede tonen i Bahá'u'lláhs arabiske tekst samtidig som den fortsatt er tilgjengelig for nåtidens leser. Hans oversettelser blir dessuten opplyst av hans enestående inspirerte forståelse av hva originalene betyr og innebærer.

Selv om både arabisk og engelsk er språk med et rikt ordforråd og varierte uttrykksmåter, er det stor innbyrdes forskjell i formen. Det arabiske språket i Kitáb-i-Aqdas preges av en sterkt fortettet og fyndig uttrykksform. Et karakteristisk trekk ved denne stilen er at om en bibetydning er innlysende, bør den ikke bli uttrykkelig uttrykt. Dette utgjør et problem for en leser med en kulturell, religiøs og litterær bakgrunn som er totalt forskjellig fra den arabiske. En ordrett oversettelse av en tekst som er klar på arabisk, kunne være uklar på engelsk. I den engelske oversettelsen av slike tekster blir det derfor nødvendig å ta med det elementet i den arabiske setningen som åpenbart er underforstått i originalen. Samtidig er det svært viktig å unngå å videreføre denne prosessen til det punkt der den ville gi en uforvarlig tilføyelse til originalen eller begrense meningen i den. Å finne den rette balansen mellom en vakker og klar uttrykksmåte på den ene side og en ordrett gjengivelse på den annen er ett av de større problem som oversetterne har måttet stri med, og som har gjort at oversettelsen av bestemte avsnitt er vurdert på nytt gjentatte ganger. Et annet viktig punkt er den juridiske innebyrden av visse arabiske begreper som har et spekter av betydninger forskjellig fra betydningene av lignende begrep på engelsk.

Det er klart at oversettelse av hellige skrifter krever særlig omhu og nøyaktighet. Dette er overordentlig viktig i en lovboks tilfelle, der det er uomgjengelig nødvendig at leseren ikke villedes eller trekkes inn i fruktesløs ordstrid. Som forutsett har oversettelsen av Den Helligste Bok vært et ytterst vanskelig arbeid og krevd rådslagning med eksperter i mange land. Siden rundt en tredjedel av teksten allerede var oversatt av Shoghi Effendi, var det nødvendig å etterstrebe tre egenskaper i oversettelsen av

## KITÁB-I-AQDAS

den resterende teksten: nøyaktig betydning, vakker engelsk og samsvar med Shoghi Effendis stil.

Vi er nå forvisset om at oversettelsen har nådd et punkt der den utgjør en akseptabel gjengivelse av originalen. Likevel vil den utvilsomt gi opphav til spørsmål og forslag som kan belyse innholdet ytterligere. Vi er dypt takknemlige for den iherdige og samvittighetsfulle innsatsen av medlemmene i de komitéer vi gav i oppdrag å utarbeide og gjennomgå denne oversettelsen av Aqdas og å forfatte notene. Vi er sikre på at denne første autoriserte engelske utgaven av Kitáb-i-Aqdas vil sette leserne i stand til å få i det minste en anelse om hvor strålende bahá'í-åpenbaringens moderbok er.

Vår verden er gått inn i den mørkeste delen av en tidsalder med grunnleggende forandringer som overgår alt i hele dens stormfulle historie. Uansett rase, nasjon eller religion står dens folk nå overfor utfordringen med å skulle underordne alle mindre lojaliteter og begrensende identiteter under sin egen enhet som borgere av ett planetarisk hjemland. Som Bahá'u'lláh sier det: *“Menneskehetens velbefinnende, dens fred og trygghet, lar seg ikke oppnå med mindre og før enn dens enbet blir fast grunnfestet.”* Måtte utgivelsen av denne oversettelsen av Kitáb-i-Aqdas gi ny kraft til virkeliggjørelsen av denne universelle visjonen, som gir utsikt til en verdensomspennende fornyelse.

DET UNIVERSELLE RETTTFERDIGHETENS HUS

# EN BESKRIVELSE AV KITÁB-I-AQDAS

VED SHOGHI EFFENDI

FRA *GOD PASSES BY*, HANS HISTORIE OM  
DET FØRSTE BAHÁ'Í ÅRHUNDRE

Selv så enestående og forbløffende denne kunngjøring var, så viste den seg å være kun et forspill til en enda veldigere åpenbaring av opphavsmannens skaperkraft og til det som meget vel kan rangeres som den mest bemerkelsesverdige gjerningen i hans profetiske virke – nemlig offentliggjørelsen av Kitáb-i-Aqdas. Dette verk som det i Kitáb-i-Íqán hentydes til; dette verk som rommer den lov profeten Jesaja hadde forutsett, og som Johannes-apokalypsen hadde omtalt som “*en ny himmel*” og “*en ny jord*”, som “*Guds bolig*”, som “*den Hellige stad*”, som “*en brud*” og “*det nye Jerusalem*” som steg “*ned av himmelen fra Gud*”; – dette verkets forordninger er det som vil måtte bli stående urørt i ikke mindre enn tusen år, og hvis system vil komme til å omfatte hele planeten. Denne “*Helligste Bok*” kan meget vel betraktes som det mest glitrende Bahá'u'lláhs ånd har frembrakt, som Moderboken i hans religionsordning og charteret for hans nye verdensorden.

Boken ble åpenbart like etter at Bahá'u'lláh var blitt overført til 'Údí Khammárs hus (rundt 1873), på en tid da han fortsatt var omsluttet av de prøvelsene som hadde hjemsøkt ham på grunn av handlinger begått av hans fiender og av de erklærte tilhengerne av hans tro. Boken er et skattkammer som gjemmer hans åpenbarings kosteligste juveler, og den inntar en enestående og uforlignelig stilling blant verdens hellige skrifter i kraft av de prinsipper den innskjerper, de administrative institusjoner den

forordner og den funksjon den tildeler forfatterens utpekte etterfølger. For til forskjell fra Det gamle testamente og de hellige bøker som kom før det, der de faktiske forskrifter som profeten selv ytret, ikke er å finne; ulikt evangeliene der de få utsagnene som tillegges Jesus Kristus ikke gir noen klar veiledning om hvordan hans tros anliggender skal administreres i fremtiden; og endog til forskjell fra Koranen, der lovene og forordningene er uttrykkelig utformet av Guds apostel, men der det ties i det uhyre viktige spørsmålet om etterfølgelsen, er Kitáb-i-Aqdas, derimot, åpenbart av religionsordningens opphavsmann selv fra ende til annen. Ikke bare bevarer den for ettertiden de grunnleggende lover og forordninger som hans fremtidige verdensordens byggverk må hvile på, men i tillegg til fortolkningsfunksjonen som boken forlener Bahá'u'lláhs etterfølger med, forordner den de nødvendige institusjoner hvorved enheten i hans tro alene kan trygges og bevares intakt.

Opphavsmannen til dette charteret for den fremtidige verdensivilisasjon er på én og samme tid menneskehetens dommer, lovgiver, forener og forløser. I dokumentet bekjentgjør han for jordens konger at den *“Aller Største Lov”* er kunngjort, erklærer at de er hans vasaller, forkynner at han selv er *“kongenes Konge”*, frasier seg enhver tanke om å legge hånd på deres riker og forbeholder seg retten til å *“gripe og besitte menneskenes hjerter”*. Han advarer verdens geistlige ledere mot å veie *“Guds Bok”* med slike vektmaal som er vanlige blant dem, og bekrefter at boken selv er den *“ufeilbare vekt”* som er stilt opp i menneskenes midte. I boken forordner han formelt at *“Rettferdighetens Hus”* skal opprettes, definerer dets funksjoner, fastsetter dets inntekter og betegner medlemmene som *“rettferdighetens menn”*, *“Guds bemyndigede”* og *“den overmåte barmhjertiges betrodde forvaltere”*. Han hentyder til det fremtidige Midtpunkt for sin Pakt, forlener ham med retten til å fortolke sin hellige skrift og foregriper indirekte opprettelsen av Beskytter-embetet. Han gir vitnesbyrd om den revolusjonerende virkningen av sin verdensorden, fremsetter doktrinen om gudsmanifestasjonens *“Aller Største Ufeilbarlighet”*, hevder at

denne ufeilbarligheten er profetens iboende og eksklusive rettighet og utelukker muligheten for at en annen manifestasjon vil fremstå før det er gått minst ett tusen år.

I denne boken foreskriver han videre de obligatoriske bønner, gir anvisning om fastetiden og dens varighet, forbyr forsamlingsbønn unntatt for avdøde og fastsetter qiblih; han innstifter huqúqu'lláh (Guds rett), utformer arveloven, forordner institusjonen mashriqu'l-adhkár, fastsetter nittendagsfesten, bahá'í-høytidene og de innskutte dager. Han avskaffer presteskapsordningen, forbyr slaveri, askese, betleri, klostervesen, botsøvelse, bruk av prekestoler og håndkys; han foreskriver monogami, fordømmer grusomhet mot dyr, lediggang og dovenskap, baktalelse og bakvaskelse, kritiserer skilsmisse, forbyr hasardspill, bruk av opium, vin og andre rusdrikker; han angir straffen for drap, ildspåsettelse, utukt og tyveri, understreker betydningen av ekteskapet og fastsetter de viktigste vilkårene for det; han gjør det til en plikt å utøve et eller annet håndverk eller yrke og opphøyer en slik beskjeftigelse til å ha samme rang som tilbedelse. Han understreker at det er nødvendig å sørge for midler til utdannelse for barn og pålegger enhver person plikt til å skrive et testament og til å vise streng lydighet mot styresmaktene.

I tillegg til disse bestemmelsene tilskynder Bahá'u'lláh dem som følger ham til å omgås tilhengerne av alle religioner i vennskapelighet og fordragelighet og uten forskjellsbehandling; han oppfordrer dem til å være på vakt mot fanatisme, oppvigleri, hovmod, kjekling og strid; han pålegger dem plettfri renslighet, streng sannferdighet, ubesmittet kyskhet, pålitelighet, gjestfrihet, troskap, høflighet, overbærenhet, rettferdighet og rimelighet; han råder dem til å være *“som fingrene på én hånd, som lemmene på ett legeme”*; han appellerer til dem om å reise seg og tjene hans Sak og forsikrer dem om sin utvilsomme bistand. Enn videre dveler han ved hvor usikre menneskenes anliggender er; han erklærer at sann frihet består i at de underkaster seg hans bud, og advarer dem mot å være lemfeldige i gjennomføringen av hans lover; han foreskriver de uadskillelige tvillingpliktene til

å anerkjenne “*Guds åpenbarings daglysning*” og til å overholde alle bestemmelser åpenbart av ham, og bekrefter at ingen av disse godtas uten den andre.

Hans betydningsfulle appell til presidentene i republikkene på det amerikanske kontinent om at de må gripe sin sjanse på Guds Dag og gå i bresjen for rettferdighetens sak; hans befaling stilet til medlemmene av parlamentsforsamlinger verden over der han tilskynder dem til å innføre felles skrift og språk for alle; hans advarsler til Wilhelm I, som hadde beseiret Napoleon III; hans refselse av Franz Josef, keiseren av Østerrike; hans hentydning til “*veklagene fra Berlin*” når han taler til “*Rhinens bredder*”; hans fordømmelse av “*tyranniets trone*” som er satt i Konstantinopel, og hans forutsigelse om at dens “*ytre prakt*” vil bli slukket, og at dens innbyggere vil rammes av prøvelser; hans oppmuntrende og trøstende ord til sin fødeby som han forsikrer om at Gud har utvalgt den til å være “*kilden til hele menneskehetens glede*”; hans profeti om at “*Khurásán-heltenes røster*” vil lyde for å forherlige sin Herre, og hans påstand at det i Kirmán vil fremstå mennesker “*utstyrt med stort mot*” som vil tale om ham; og endelig hans storsinnede forsikringer til en svikefull bror som hadde påført ham slike kvaler, om at “*den evig tilgivende, den overmåte gavmilde*” Gud vil tilgi ham hans misgjerninger om han bare ville angre seg; – alt dette tilfører ytterligere berikelse til innholdet i en bok som av forfatteren selv er betegnet som “*kilden til sann lykkosalighet*”, som den “*ufeilbare vekt*”, som den “*strake sti*” og som “*menneskehetens livgiver*”.

Lovene og forordningene som utgjør hovedtemaet i denne boken, har Bahá'u'lláh enn videre uttrykkelig betegnet som “*livsens ånde for alle skapte ting*”, som “*den sterkeste festning*”, som “*fruktene*” på sitt “*tre*”, som “*det ypperste middel til å opprettholde orden i verden og til å trygge dens folkeslag*”, som sin “*visdoms og sitt kjærlige forsyns lamper*”, som “*den sødmefylte duft av hans kledning*”, som sin “*barmhjertighets*” “*nøkler*” for sine skapninger. “*Denne boken,*” bevitner han selv, “*er en himmel som vi har prydet med våre påbuds og forbuds stjerner.*” “*Salig det menneske,*” har han

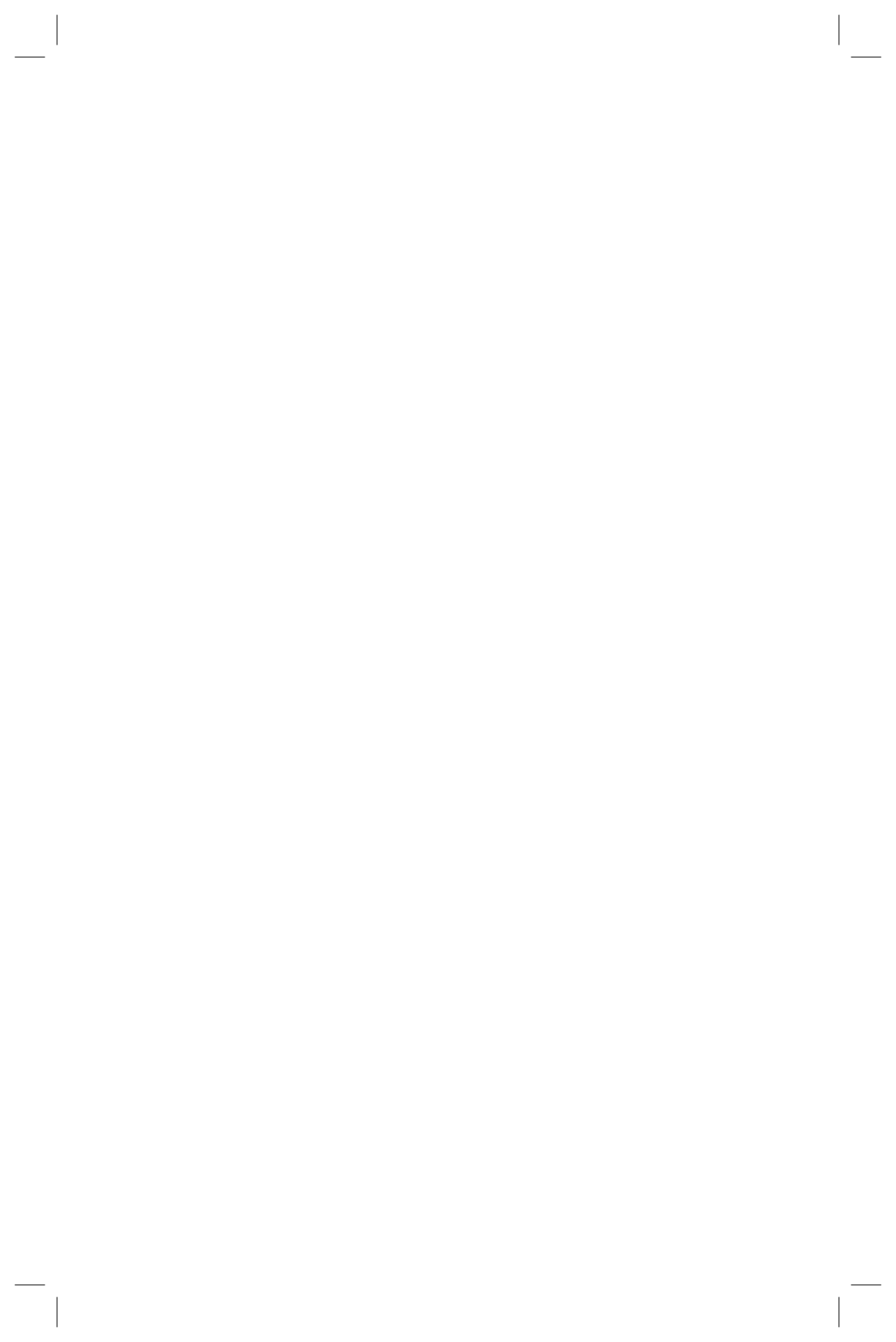
## SHOGHI EFFENDIS BESKRIVELSE

videre erklært, “som vil lese den og grunne over versene nedsendt i den av Gud, maktens Herre, den allmechtige. Si, o mennesker! Grip den med gudhengivenhetens hånd ... Så sant jeg lever! Den er sendt ned på en måte som forbløffer menneskesinnene. Så sannelig er den mitt viktigste vitnesbyrd for alle folk og den overmåte barmhjertiges bevis for alle i himmel og på jord.” Og igjen: “Salig den gane som fornemmer dens sødme, det seende øye som skjelner det som er nedlagt i den, og det forstandige hjerte som fatter dens hentydninger og mysterier. Ved Gud! Så majestetisk er det som der er åpenbart, og så veldig er åpenbaringen av dens dulgte hentydninger, at ytringens lender skjelver ved forsøket på å beskrive dem.” Og endelig: “På en slik måte er Kitáb-i-Aqdas blitt åpenbart at den tiltrekker seg og omfatter alle de guddommelig forordnede religionsordninger. Salige de som leser den! Salige de som fatter den! Salige de som mediterer over den! Salige de som grunner på dens mening! Så uhyre stor er dens rekkevidde at den omsluttet alle mennesker før de anerkjente den. Om ikke lenge vil dens ypperste kraft, dens gjennomgripende innflytelse og dens veldes storhet bli manifestert på jord.”





# KITÁB-I-AQDAS



I HANS NAVN  
SOM ER DEN ØVERSTE HERSKER  
OVER ALT SOM HAR VÆRT  
OG ALT SOM SKAL VÆRE

Den første plikt som Gud har pålagt sine tjenere, er å anerkjenne ham som er hans åpenbarings daglysning og hans lovers kilde, ham som representerer guddommen både i hans åpenbarings rike og i den skapte verden. Den som utfører denne plikt, har oppnådd alt godt; og den som er berøvet dette, har fart vill, om han så skulle være opphavsmann til hver en rettskaffen gjerning. Det påhviler enhver som når dette sublime stade, denne transcendent herlighets tinde, å overholde enhver forordning fra ham som er verdens attrå. Disse tvillingplikter er uadskillelige. Ingen av dem kan godtas uten den andre. Slik er det blitt forordnet av ham som er den guddommelige inspirasjons kilde.

De som Gud har utstyrt med innsikt, vil beredvillig erkjenne at forskriftene fastsatt av Gud utgjør det ypperste middel til å opprettholde orden i verden og til å gi dens folkeslag trygghet. Den som vender seg bort fra dem, vil regnes blant de ynkelige og tåpelige. Sannelig, vi har befalt dere å avvise det som deres onde lyster og fordervede begjær byr dere å gjøre, og å ikke overskride grensene som den aller høyestes Penn har satt, for de er livsens ånde for alle skapte ting. Den guddommelige visdoms og den guddommelige

ytrings sjøer svulmet da den overmåte barmhjertiges bris åndet over dem. Il frem og drikk dere utørste, o mennesker med forstand! De som har krenket Guds Pakt ved å bryte hans bud og har vendt ryggen til, de har fart såre vill slik det synes Gud, den altbesittende, den aller høyeste.

3 O dere verdens folk! Vit for visst at mine bud er mitt kjærlige forsyns lamper blant mine tjenere og min barmhjertighets nøkler for mine skapninger. Således er det blitt nedsendt fra deres Herres viljes himmel, han som er åpenbaringsens Herre. Hadde et hvilket som helst menneske fått smake sødmen av de ord som den overmåte barmhjertiges lepper har behaget å ytre, ville han, selv om han skulle være i besittelse av jordens skatter, forsake dem alle som én for å kunne bekrefte sannheten av endog ett av hans bud, som skinner over hans rike omsorgs og miskunnhets daglysning.

4 Si: Fra mine lover kan man fornemme den sødmefylte duft av min kledning, og ved hjelp av dem vil seierens faner bli plantet på de høyeste tinder. Fra min allmektige herlighets himmel har min makts Tunge rettet disse ord til min skapning: "Overhold mine bud av kjærlighet til min skjønnhet." Lykkelig er den elsker som har innåndet den guddommelige duft av sin allerkjæreste fra disse ord, som er mettet med angen av en nåde som ingen tunge formår å beskrive. Så sant jeg lever! Den som har drukket rettskaffenhetens utsøkte vin fra min rike gunsts hender, vil kretse om mine bud som skinner over min skapnings daglysning.

5 Tro ikke at det kun er en lovsamling vi har åpenbart for dere. Nei, snarere har vi brutt seglet på den utsøkte vin med maktens og styrkens fingre. Dette bevitnes av det som

åpenbaringsens Penn har åpenbart. Betenk dette nøye, o mennesker med innsikt!

Vi har pålagt dere obligatorisk bønn med ni rak'aher, som middag, morgen og aften skal fremføres for Gud, åpenbareren av vers. Vi har fritatt dere for et større antall, som en befaling i Guds Bok. Forordneren er han, den allmektige, den uhemmede. Når dere ønsker å fremføre denne bønn, vend dere da mot mitt aller helligste nærværs kongesete, denne helligede plett som Gud har gjort til det midtpunkt som skaren i det høye kretser om, og som han har forordnet skal være tilbedelsespunktet for innvånerne av evighetens byer og befalingens kilde for alle som er i himmel og på jord. Og når sannhetens og ytringens Sol går ned, vend da ansiktet mot den plett som vi har forordnet for dere. Allmektig og allvitende er han.

Alt som finnes er blitt til ved hans uimotståelige befaling. Når enn mine lover viser seg som solen på min ytrings himmel, må de trofast adlydes av alle, om så min forordning skulle være slik at den får enhver religions himmel til å revne. Han gjør hva han behager. Han velger, og ingen får trekke hans valg i tvil. Alt som han, den høyt elskede, måtte forordne, det er sannelig elsket. Om dette gir han meg vitnesbyrd, han som er all skapelsens Herre. Den som har innåndet den sødmefylte duft av den overmåte barmhjertige og gjenkjent kilden til dette utsagn, vil med egne øyne hilse fiendens piler velkommen så han kan bevise sannheten i Guds lover for menneskene. Vel er det med den som har vendt seg hen til dem og forstått betydningen av hans avgjørende bud.

- 8 Vi har anført de enkelte punkter vedrørende obligatorisk bønn i en annen tavle. Salig er den som overholder det han er blitt befalt av ham som hersker over hele menneskeheten. I bønnen for den døde er seks særskilte setninger nedsendt av Gud, åpenbareren av vers. La en som kan lese, fremsi det som er blitt åpenbart til å komme forut for disse setningene. Og hva angår den som ikke kan, ham har Gud fritatt for dette krav. Mektig er han, den tilgivende.
- 9 Hår gjør ikke deres bønn ugyldig, ei heller noe som ånden har forlatt, så som ben og lignende. Det står dere fritt å bære pels av sobel på samme vis som dere pleier å bære pels av bever, ekorn og andre dyr. Forbudet mot dette stammet ikke fra Koranen, men fra de geistliges misoppfatninger. Overmåte herlig er han, den allvitende.
- 10 Vi har befalt dere å be og faste fra begynnelsen av modenhetsalderen. Dette er forordnet av Gud, deres Herre og deres forfedres Herre. Fra dette har han, som en nådig gave fra sitt nærvær, unntatt dem som er svekket på grunn av sykdom eller alder; og han er den tilgivende, den gavmilde. Gud har gitt dere tillatelse til å gjøre fotefall på enhver flate som er ren, for vi har i så henseende fjernet begrensningen som var satt i Boken. Kunnskap har Gud om det dere ikke kjenner til. La den som ikke finner vann til sin avvaskning, gjenta følgende ord fem ganger: "I Guds navn, den reneste, den aller reneste," og la ham så gå over til sine andaktsøvelser. Slik lyder befalingen fra alle verdners Herre. I områder hvor dag og natt blir lange, la bønnetidene måles av klokker og andre innretninger som markerer timenes gang. Fortolkeren er han, den vise.

Vi har fritatt dere for kravet om å fremsi Tegnøyen. 11  
Når skremmende naturfenomener inntreffer, kom i hu deres Herres velde og majestet, han som hører og ser alt, og si: “Herredømmet er Guds, Herren over det sette og det usette, skaperverkets Herre.”

Om obligatorisk bønn er det forordnet at dere skal 12  
fremføre den selv, hver for dere. Med unntak av i bøyen for den døde er bruken av forsamlingsbønn avskaffet. Forordneren er han, den allvise.

Gud har fritatt kvinner for obligatorisk bønn og faste i 13  
menstruasjontiden. La dem isteden, etter å ha foretatt sin avvaskning, prise Gud ved å gjenta nittifem ganger, mellom den ene og den neste dags middag: “Forherliget være Gud, den strålende og fagre Herre.” Således er det blitt bestemt i Boken, om dere er av dem som forstår.

Når dere er på reise og stanser opp og hviler på et trygt 14  
sted, så gjør dere – mann som kvinne – ett enkelt fotefall for hver usagt obligatorisk bønn. Og mens dere bøyer dere ned, sier dere: “Forherliget være Gud, den veldige og majestetiske, den nådige og gavmilde Herre.” Den som er ute av stand til dette, la ham kun si: “Forherliget være Gud.” Dette er så menn alt han behøver. Han er i sannhet den evig fyldestgjørende, den evig forblivende, den forlatende, medlidende Gud. Når dere er ferdige med fotefallene, sett dere så med bena i kors – menn som kvinner – og gjenta atten ganger: “Forherliget være Gud, Herren over jordens og himmelens riker.” Således gjør Herren sannhetens og ledelsens veier tydelige, veier som leder til én vei, som er denne strake sti. Takk Gud for denne aller nådigste

gunstbevisning, pris ham for denne gave som har omsluttet himlene og jorden; lovsyng ham for denne nåde som har gjennomtrengt hele skaperverket.

15 Si: Gud har gjort min skjulte kjærlighet til Skattens nøkkel; måtte dere bare fatte det! Var det ikke for nøkkelen, ville Skatten ha forblitt skjult i all evighet; måtte dere bare tro det! Si: Dette er åpenbaringsens kilde, stråleglansens demringssted, som med sin klarhet har opplyst verdens horisonter; måtte dere bare forstå! Dette er sannelig den faste Forordning hvorved enhver ugjenkallelig forordning er blitt fastsatt.

16 O den høyestes Penn! Si: O verdens folk! Vi har pålagt dere å faste en kort tid og har fastsatt naw-rúz som en fest for dere når denne tiden er over. Således har ytringens sol skint frem over Bokens horisont som påbudt av ham som er begynnelsens og endens Herre. La dagene som er til overs etter årets måneder, plasseres før fastemåneden. Vi har forordnet at disse, blant alle netter og dager, skal være manifestasjonene av bokstaven há, og derfor er de ikke underlagt de grenser som året og månedene følger. I disse dager sømmer det seg for bahá-folket å sørge for god bevertning for seg selv, sin slekt og, i tillegg til dem, de fattige og trengende, og med glede og jubel å hylle og forherlige sin Herre, å synge hans pris og opphøye hans navn. Og når de er over, disse gavmildhetens dager som går forut for selvbeherskelsens tid, la dem så begynne fasten. Således er det blitt forordnet av ham som er hele menneskehetens Herre. De som er på reise, de sykelige, de som er med barn eller gir die, er ikke bundet av fasten; de



er blitt fritatt av Gud som et tegn på hans nåde. Allmektig er han, den mest gavmilde.

Dette er Guds forordninger som er nedtegnet i bøkene og tavlene av hans mest opphøyede Penn. Hold fast ved hans lover og bud, og vær ikke av dem som ved å lystre sine tomme innbilninger og fåfengte forestillinger har holdt seg til normer de selv har fastsatt, og kastet bak sin rygg den norm som Gud har fastlagt. Avhold dere fra mat og drikke fra soloppgang til solnedgang, og vakt dere, at ikke begjær berøver dere denne nåde som er fastsatt i Boken. 17

Det er blitt forordnet at den som tror på Gud, Dommens Herre, hver dag skal sette seg, etter å ha vasket sine hender og så sitt ansikt, og vendt mot Gud gjenta "Alláh-u-Abhá" nittifem ganger. Slik lød påbudet fra himlenes Skaper da han inntok sine navns troner med majestet og velde. Foreta likeledes avvaskning for den obligatoriske bønnen. Dette er befalingen fra Gud, den uforlignelige, den uhemmede. 18

Dere har fått forbud mot å begå drap eller å drive hor eller å beskjeftige dere med baktalelse eller bakvaskelse. Sky derfor det som er blitt forbudt i de hellige bøker og tavler. 19

Vi har delt arven inn i sju klasser. Til barna har vi avsatt ni deler som omfatter fem hundre og førti andeler; til hustruen åtte deler som omfatter fire hundre og åtti andeler; til faren sju deler som omfatter fire hundre og tjue andeler; til moren seks deler som omfatter tre hundre og seksti andeler; til brødrene fem deler eller tre hundre andeler; til søstrene fire deler eller to hundre og førti andeler, og til lærerne tre deler eller ett hundre og åtti andeler. Slik lød forordningen 20

fra min forløper, han som opphøyer mitt navn nattetid og ved daggry. Da vi hørte protestskrikene fra de ennå ufødte barn, fordoblet vi deres andel og minsket de andres. Han har i sannhet makt til å forordne hva han enn ønsker, og ved sin ypperste kraft gjør han som han behager.

<sup>21</sup> Dersom avdøde ikke etterlater seg avkom, hjemfaller dets andel til Rettferdighetens Hus for å bli brukt av den overmåte barmhjertiges betrodde forvaltere til beste for foreldreløse og enker, og til hva som enn vil gavne allmennheten, så alle kan takke sin Herre, den overmåte nådige, syndsforlateren.

<sup>22</sup> I fall avdøde etterlater seg avkom, men ingen av de andre klasser av arvinger som er anført i Boken, skal avkommet motta to tredjedeler av arven, og den gjenværende tredjedel skal hjemfalle til Rettferdighetens Hus. Slik lyder befalingen som er gitt, i majestet og herlighet, av ham som er den altbesittende, den aller høyeste.

<sup>23</sup> Dersom avdøde ikke skulle etterlate seg noen av de anførte arvinger, men ha nevøer og nieser blant sine slektninger, det være seg på brors eller søsters side, skal to tredjedeler av arven gå til dem, eller – i disses fravær – til vedkommendes onkler og tanter på farssiden så vel som på morssiden, og etter dem til deres sønner og døtre. Den resterende tredjedel av arven skal i alle tilfelle hjemfalle til Rettferdighetens Sete. Således er det blitt fastsatt i Boken av ham som hersker over alle mennesker.

<sup>24</sup> Hvis avdøde ikke overlever av noen av dem som har fått sine navn nedtegnet av den aller høyestes Penn, skal vedkommendes bo i sin helhet hjemfalle til ovennevnte Sete,

slik at det kan bli anvendt til det som er foreskrevet av Gud. Forordneren er han, den allmektige.

Avdødes bolig og personlige klær har vi tildelt det mannlige avkom og ikke det kvinnelige, og heller ikke de andre arvingene. Rundhåndet er han, den overmåte gavmilde. 25

Dersom avdødes sønn skulle ha gått bort i sin fars levetid og ha etterlatt seg barn, vil de arve sin fars andel, som foreskrevet i Guds Bok. Del deres andel mellom dem med fullkommen rettferdighet. Således har bølgene brust på ytringens hav og skylt opp perlene som er de lover hele menneskehetens Herre har fastsatt. 26

Skulle avdøde etterlate seg mindreårige barn, må deres arvelodd betros en pålitelig person, eller et selskap, slik at den på deres vegne kan bli investert i handel og forretningsdrift til de blir myndige. Formynderen bør bli tildelt en behørig andel av den avkastning som plasseringen gir. 27

Eiendommen bør deles først etter at man har betalt huqúqu'lláh, dekket eventuelle gjeldsposter, betalt utgiftene til gravferd og jordfestelse og sørget for at avdøde kan bli ført til sitt hvilested med verdighet og ære. Således er det forordnet av ham som er begynnelsens og endens Herre. 28

Si: Dette er den skjulte kunnskap som aldri skal endres, ettersom den har sin begynnelse med ni, symbolet som står for det skjulte og åpenbare, det ukrenkelige og utilnærmelig opphøyede navn. Vedrørende det vi har avsatt til barna, så er dette en gave skjenket dem av Gud, at de kan takke sin Herre, den medlidende, den barmhjertige. Dette er sannelig Guds lover; overtre dem ikke under tilskyndelse av deres lave og selviske begjær. Overhold de pålegg som er gitt dere av ham 29

som er ytringens daggry. De oppriktige blant hans tjenere vil betrakte forskriftene fastsatt av Gud som livsens vann for tilhengerne av enhver tro og som visdommens og det kjærlige forsyns lampe for alle jordens og himmelens innvånere.

30 Herren har forordnet at det i hver by skal opprettes et Rettferdighetens Hus der det skal samle seg rådgivere etter Bahás tall; og skulle det bli flere enn dette, gjør ikke det noe. De bør forestille seg at de trer frem for Guds nærværs kongesete, han den opphøyede, den høyeste, og at de skuer ham som er den usette. Det påhviler dem å være den barmhjertiges tillitsmenn overfor menneskene og å betrakte seg selv som Guds utpekte beskyttere for alle som bor på jorden. De plikter å rådslå sammen og ta hensyn til Guds tjeneres interesser for hans skyld, likesom de tar hensyn til sine egne interesser, og å velge det som er rett og rimelig. Således har Herren deres Gud befalt dere. Vokt dere, at dere ikke legger til side det som er tydelig åpenbart i hans Tavle. Frykt Gud, o dere som ser.

31 O verdens folk! Bygg gudshus rundt om i landene i hans navn som er alle religioners Herre. Gjør dem så fullkomne som mulig er i tilværelsens verden, og utsmykk dem med det som anstår dem, ikke med avbildninger og statuer. Lovpris så her deres Herre, den mest medlidende, med fryd og glede. Sannelig, å komme ham i hu fryder øyet og fyller hjertet med lys.

32 Herren har forordnet at de av dere som kan, skal valfarte til det hellige Hus, og fra dette har han fritatt kvinner som en nåde fra sin side. Han er i sannhet den overmåte gavmilde, den mest rundhåndede.

O Bahás folk! Det påhviler enhver av dere å utøve et yrke, så som håndverk, handel eller lignende. Vi har opphøyet deres beskjeftigelse med slikt arbeid til samme rang som å dyrke den ene sanne Gud. O folk, tenk over deres Herres nåde og velsignelser, og takk ham ved aftenstid og morgengry. Sløs ikke bort deres timer i ørkesløshet og dovenskap, men vær beskjeftiget med det som vil gavne dere selv og andre. Således er det bestemt i denne Tavle, fra hvis horisont visdommens og ytringens sol har skint. De mest foraktede blant mennesker er i Guds øyne de som sitter og tigger. Hold fast ved midlenes ledetråd og sett deres lit til Gud, tilveiebringeren av alle midler. 33

I Boken er det nedlagt forbud mot kysning på hånden. Denne skikken forbys av Gud, herlighetens og befalingens Herre. Ingen har lov til å søke syndsforlatelse hos en annen sjel; la angeren være mellom dere selv og Gud. Tilgivende, gavmild, og nådig er han – han som forlater den botferdiges synder. 34

O dere tjenere av den barmhjertige! Reis dere for å tjene Guds Sak på en sådan måte at dere ikke må plages av bekymringene og sorgene forvoldt av dem som ikke har trodd på Guds tegns daglysning. På den tid da løftet ble oppfylt og den lovede stod frem, ble det uoverensstemmelser blant jordens slekter, og hvert folk fulgte sin egen innbilning og sine tomme forestillinger. 35

Blant folk finner man ham som setter seg mellom sandalene ved døren mens han i sitt hjerte attrår hedersplassen. Si: Hva slags menneske er du, o forfengelige og tankeløse, som vil fremstå annerledes enn du egentlig er? 36

Og blant folk er han som hevder å ha indre kunnskap, og enda dypere kunnskap skjult i denne kunnskap. Si: Du taler usant! Ved Gud! Det du besitter er intet annet enn skolmer som vi har levnet deg slik ben levnes hunder. Ved den ene sanne Guds rettferdighet! Selv om noen skulle ha tvettet føttene til alle verdens mennesker, og selv om han skulle ha tilbedt Gud i skoger, daler og på fjell, på store åser og høye tinder, så det knapt fantes en sten, et tre eller en jordklump som ikke var vitne til hans tilbedelse, ville hans gjerninger likevel aldri bli godtatt av Gud med mindre mitt velbehagsduft kunne innåndes fra ham. Således er det forordnet av ham som er alles Herre. Hvor mangt et menneske har vel ikke avsondret seg i Indias egner, nektet seg de ting Gud har fastsatt som lovlige, pålagt seg selvpinsler og botsøvelser, og likevel ikke blitt ihukommet av Gud, åpenbareren av vers. Gjør ikke deres gjerninger lik snarer for å fange målet for deres lengsel, og berøv ikke dere selv dette Endelige Mål som alltid er blitt etterlengtet av alle slike som har nærmet seg Gud. Si: Mitt velbehag er selve livet i alle gjerninger, og alle ting er avhengige av min godtagelse. Les tavlene, at dere kan vite hva det siktes til i bøkene fra Gud, den overmåte herlige, den evig gavmilde. Den som oppnår min kjærlighet, er berettiget til en trone av gull og til å bekle den med heder fremfor hele verden; og hva angår den som er berøvet denne kjærlighet, sitter han enn i støvet, vil dette støv søke tilflukt hos Gud, alle religioners Herre.

37 Den som gjør krav på en åpenbaring direkte fra Gud før fulle tusen år er gått, slikt et menneske er visselig en løgnaktig bedrager. Vi ber Gud om at han nådigst må hjelpe

ham til å trekke tilbake og avsanne en slik påstand. Skulle han angre, vil Gud utvilsomt tilgi ham. Men dersom han vedblir i sin villfarelse, vil Gud visselig nedsende en som vil behandle ham uten skånsel. Fryktelig er Gud når han straffer! Den som tolker dette verset annerledes enn dets åpenbare mening, er berøvet Guds ånd og hans barmhjertighet som omslutter alle skapte ting. Frykt Gud, og følg ikke deres tomme innbilninger. Nei, følg heller befalingen fra deres Herre, den allmektige, den allvise. Om ikke lenge skal røster heve seg med høylydt klage i de fleste land. Sky dem, o mitt folk, og følg ikke de urettferdige og ondsinnede. Dette er det vi gav dere forvarsel om da vi oppholdt oss i Irak, så senere i Mysteriets Land, og nå fra dette Strålende Sted.

Bli ikke forferdet, o verdens folk, når min skjønnhets sol er gått ned og mitt tabernakels himmel er skjult for deres øyne. Reis dere for å fremme min Sak og for å opphøye mitt Ord blant menneskene. Vi er med dere til alle tider og skal bestyrke dere ved sannhetens kraft. Vi er sannelig allmektige. Den som har anerkjent meg, vil reise seg og tjene meg med slik en besluttsomhet at jordens og himmelens makter vil være ute av stand til å forpurre hans hensikt. 38

Verdens folk er i dyp søvn. Skulle de våkne, ville de med iver haste hen til Gud, den allvitende, den allvise. De ville kaste fra seg alt de eier, om det så var alle jordens skatter, slik at deres Herre kanskje kunne komme dem i hu ved å rette kun ett eneste ord til dem. Slik er anvisningen gitt dere av ham som har kunnskap om de skjulte ting, i en tavle som skapningens øye ikke har skuert, og som ikke åpenbares for noen unntatt ham selv, den allmektige beskytter av 39

alle verdener. Så øre er de i sine onde lysters rus at de ikke makter å gjenkjenne hele tilværelsens Herre, hvis røst roper høyt fra alle kanter: “Det finnes ingen annen Gud enn meg, den mektige, den allvise.”

40 Si: Gled dere ikke over de ting dere eier: i aften er de deres, i morgen vil andre eie dem. Således advares dere av ham som er den allvitende, den best underrettede. Si: Kan dere hevde at det dere eier er varig eller sikkert? Nei! Ved meg selv, den overmåte barmhjertige, det kan dere ikke, om dere er av dem som dømmer rettfærdig. Deres livs dager flyr hen som et vindpust, og all deres pomp og prakt skal bli rullet sammen slik det skjedde med deres pomp og prakt som gikk foran dere. Tenk etter, o folk! Hvor er det blitt av deres forgangne dager, deres tapte århundrer? Lykkelige de dager som er blitt viet ihukommelsen av Gud, og salige de timer som er blitt tilbrakt med å prise ham som er den allvise. Så sant jeg lever! Bestå vil hverken de mektiges prakt, de rikes velstand eller selv de ugudeliges overmakt. Alt vil forgå, på et ord fra ham. Den altformående er han, den altbetvingende, den allmektige. Hva gagn er det i de jordiske ting som menneskene eier? Det som vil gavne dem, har de fullstendig forsømt. Om ikke lenge vil de våkne av sin søvn og finne seg ute av stand til å oppnå det de gikk glipp av i sin Herres dager, han den allmektige, den overmåte lovpriste. Visste de det bare, ville de forsake alt de eier, så deres navn kunne bli nevnt for hans trone. De blir sannelig regnet blant de døde.

41 Blant folk finner man ham som brisker seg over sin lærdom, og som derved er blitt avskåret fra å anerkjenne mitt navn, den selvbestående – ham som, ved lyden av



sandaler som følger etter ham, i eget omdømme blir større enn Nimrod. Si: O forkastede! Hvor er nå din bolig? Ved Gud, den er den nederste ild. Si: O skare av geistlige! Hører dere ikke min mest opphøyede Penns gjennomtrengende stemme? Ser dere ikke denne sol som skinner med strålende glans over den overmåte herlige horisont? Hvor lenge vil dere dyrke deres onde lidenskapers avguder? Forsak deres tomme forestillinger, og vend dere hen til Gud, deres evige Herre.

Formuesgaver viet veldedighet hjemfaller til Gud, åpenbareren av tegn. Ingen har rett til å råde over dem uten tillatelse fra ham som er åpenbaringens demringssted. Etter ham skal denne myndighet gå over til Aghşán, og etter dem til Rettferdighetens Hus så fremt det skulle være opprettet i verden innen da – at de kan bruke disse formuesgaver til gagn for steder som er blitt opphøyet i denne Sak, og til hva som enn er pålagt dem av ham som er maktens og kraftens Gud. I annet fall skal formuesgavene hjemfalle til bahá-folket som ikke taler uten hans tillatelse og ikke dømmer uten i samsvar med det Gud har forordnet i denne Tavle – se, de er seierens forkjempere mellom himmel og jord – at de kan bruke dem på den måte som er fastsatt i Boken av Gud, den mektige, den gavmilde. 42

Klag ikke i prøvelsens stund, og gled dere heller ikke. Søk middelveien som er å komme meg i hu i deres lidelser og å tenke over det som kan hende dere i fremtiden. Således belæres dere av ham som er den allvitende, av ham som er underrettet. 43

Rak ikke hodet; Gud har pryd det med hår, og heri finnes det tegn fra skapelsens Herre for dem som grunner over naturens krav. Styrkens og visdommens Gud er han. Dog er 44

det ikke sømmelig å la håret gå nedenfor ørene. Således er det forordnet av ham som er alle verdeneres Herre.

45 For tyven er det forordnet forvisning og fengsel; og ved tredje gangs forseelse skal dere sette et merke på vedkommendes panne, så han på dette vis kan bli gjenkjent og ikke bli godtatt i Guds byer og land. Vokt dere, at dere ikke av medlidenhet unnlater å gjennomføre bestemmelsene i Guds religion; gjør det som er befalt dere av ham som er medlidende og barmhjertig. Vi tukter dere med visdommens og lovenes ris, lik en far som oppdrar sin sønn, og dette kun for å beskytte dere selv og opphøye deres stade. Så sant jeg lever! Om dere skulle oppdage hva vi ønsket for dere da vi åpenbarte våre hellige lover, ville dere gi sjelen selv som offer for denne hellige, denne mektige og mest opphøyede tro.

46 Den som ønsker å benytte kar av sølv og gull, er fri til å gjøre det. Når dere inntar føde, så pass på at dere ikke stikker hånden ned i innholdet av boller og fat. Legg dere til slike vaner som samsvarer best med forfinelse. Han ønsker sannelig å se de samme seder hos dere som hos paradisetts innvånere i sitt mektige og høyst sublime rike. Hold fast ved forfinelse under alle forhold, så deres øyne kan bli forskånet for å skue det som er frastøtende både for dere selv og for paradisetts innvånere. Om noen skulle avvike fra dette, vil hans gjerning gjøres fåfengt i samme stund; men skulle han ha god grunn, vil Gud gi ham unnskyldning. Nådige er han, den mest gavmilde.

47 Han som er Guds Saks demringssted, har ingen jevnbyrdig ved sin side i Den Aller Største Ufeilbarlighet. Han er

det som i skapningens rike er manifestasjonen av “han gjør hva han enn vil”. Gud har forbeholdt seg selv denne utmerkelse, og ingen har han gitt del i et stade så sublimt og transcendent som dette. Dette er Guds forordning, som inntil nå har vært skjult bak et ugjennomtrengelig mysteriums slør. Vi har avslørt den i denne åpenbaring og derved sønderrevet slørene hos slike som har unnlatt å anerkjenne det som Guds Bok fremla, og som ble talt blant de likegyldige.

Enhver far er pålagt å gi sin sønn og datter undervisning i kunsten å lese og skrive og i alt som er fastsatt i den Hellige Tavle. Den som setter til side det han er pålagt, fra ham skal de betrodde forvaltere ta det som behøves til deres undervisning, så fremt vedkommende er formuende. I motsatt fall hviler saken på Rettferdighetens Hus. Vi har sannelig gjort det til et tilfluktssted for de fattige og trengende. Den som oppdrar sin sønn eller en annens sønn, det er som om han hadde oppdratt en av mine egne sønner; på ham hviler min herlighet, min miskunn, min nåde, som har favnet verden. 48

Gud har ilagt enhver ekteskapsbryter, både mann og kvinne, en bot som skal betales til Rettferdighetens Hus: ni mithqâler i gull, og den fordobles dersom de to forgår seg igjen. Slik er straffen som er fastsatt for dem i denne verden av ham som er navnenes Herre; og i den kommende verden har han forordnet en ydmykende pinsel for dem. Hvis noen hjemsøkes av en synd, påhviler det vedkommende å angre den og vende tilbake til sin Herre. Han tilgir sannelig hvem han enn vil, og ingen får dra i tvil det han behager å forordne. Evig tilgivende er han, den allmektige, den overmåte lovpriste. 49

50 Vokt dere, at dere ikke forhindres av herlighetens slør fra å innta det krystallklare vann fra denne levende kilde. Grip frelsens kalk i denne demringsstund, i hans navn som får dagen til å gry, og drikk dere utørste til hans pris som er den overmåte herlige, den uforlignelige.

51 Vi har gjort det lovlig for dere å lytte til musikk og sang. Men vokt dere, at dere ved å lytte til den ikke ledes til å overskride anstendighetens og verdighetens grenser. La deres glede være gleden født av mitt Aller Største Navn, et navn som bringer hjertet frydefull henrykkelse og fyller med ekstase sinnet hos alle som er kommet Gud nær. Vi har sannelig gjort musikk lik en stige for deres sjeler, et middel hvorved de kan løftes opp til riket i det høye; gjør den derfor ikke lik vinger for selviskhet og lidenskap. Ugjerne ser vi dere regnet blant dårene.

52 Vi har forordnet at en tredjedel av alle bøter skal gå til Rettferdighetens Sete, og vi formaner dets menn å øve lutter rettferdighet, så de kan anvende det som oppsamles på dette vis, til slike formål som er pålagt dem av ham som er den allvitende, den allvise. O dere rettferdighetens menn! Vær hyrder for Guds får i hans rike, og vokt dem mot de rovgriske ulver som har opptrådt i forkledning, likesom dere ville vokte deres egne sønner. Således formaneres dere av rådgiveren, den trofaste.

53 Skulle det oppstå uoverensstemmelser mellom dere om en sak, så fremlegg den for Gud mens solen ennå skinner over denne himmels horisont. Og når den er gått ned, så vend dere til det som er nedsendt av ham. Tilstrekkelig er dette for verdens folk. Si: La ikke deres hjerter uroes, o folk,

når mitt nærværs herlighet tas bort og min ytrings osean stilner. I mitt nærvær blant dere er det en visdom, og i mitt fravær er det en annen visdom som er uutgrunnelig for alle uten Gud, den uforlignelige, den allvitende. Sannelig, vi ser dere fra vår herlighets rike og skal bistå enhver som vil reise seg for å gjøre vår Sak seierrik, med hærskaene i det høye og en flokk av våre begunstigede engler.

O jordens folk! Gud, den evige sannhet, er mitt vitne 54  
 på at strømmer av ferskt og sildrende vann har vellet frem fra klippene ved sødmen av ordene ytret av deres Herre, den uhemmede; og likevel sover dere! Kast fra dere alt dere eier, og svev så opp på løsrivelsens vinger hinsides alle skapte ting. Således bydes dere av skapelsens Herre, han som ved å bevege sin Penn har skapt omveltning i hele menneskehetens sjel.

Vet dere ikke fra hvilke høyder deres Herre, den 55  
 overmåte herlige, kaller? Tror dere at dere har gjenkjent Pennen hvormed deres Herre, alle navns Herre, befaler dere? Nei, så sant jeg lever! Om dere bare visste det, ville dere forsake verden og av hele deres hjerte ile hen til den høyt elskedes nærvær. Deres ånd ville bli så henvørt av hans Ord at den ville skape oppstyr i den Større Verden – hvor meget mer da i denne lille og ubetydelige verden! Således er min gavmildhets regn sendt ned fra min miskunns himmel, som et tegn på min nåde, så dere kan bli blant de takknemlige.

Bøtene for å såre eller slå en person avhenger av hvor alvorlig 56  
 skaden er. For hver grad har Dommens Herre foreskrevet en bestemt erstatning. Forordneren er han, den mektige, den mest opphøyede. Vi skal, om så er vår vilje, angi den rettmessige

betaling for hver grad. Dette er et løfte fra vår side, og han er så visst den som holder sitt løfte og vet alle ting.

57 Sannelig, det pålegges dere å holde en fest, én gang hver måned, selv om det kun måtte være vann som serveres. For Gud har ønsket å knytte hjerter sammen, og det med både himmelske og jordiske midler.

58 Vokt dere, at ikke kjødets og en fordervet tilbøyelighets lyster fremkaller splid blant dere. Vær som fingrene på én hånd, som lemmene på ett legeme. Således rådes dere av åpenbaringens Penn, om dere er av dem som tror.

59 Tenk på Guds barmhjertighet og hans gaver. Han pålegger dere det som gavner dere, skjønt han selv godt kan unnvære alle skapninger. Deres onde gjerninger kan aldri skade oss, ei heller kan deres gode gjerninger gavne oss. Vi kaller på dere helt for Guds skyld. Dette vil ethvert menneske med forstand og innsikt bevitne.

60 Dersom dere jakter med rovdyr eller rovfugler, så påkall Guds navn når dere sender dem ut etter byttet, for det de fanger vil da være lovlig for dere selv om dere finner det dødt. Allvitende er han, og allkunnig. Men vokt dere for å bedrive overdreven jakt. Følg rettferdighetens og rimelighetens vei i alle ting. Således befales dere av ham som er åpenbaringens demringssted; gid dere måtte forstå.

61 Gud har befalt dere å vise vennlighet mot mine slektninger, men han har ikke gitt dem noen rett til andres eiendom. Selvbestående er han, hevet over ethvert behov for sine skapninger.

62 Dersom noen med overlegg ødelegger et hus ved å sette ild på det, skal dere også brenne ham. Og dersom noen med

overlegg tar en annens liv, skal dere også ta hans liv. Grip fatt i Guds forskrifter med all deres styrke og kraft, og oppgi de uvitendes skikker. Skulle dere idømme ildspåsetteren og morderen fengsel på livstid, så ville dette være tillatt etter Bokens bestemmelser. Makt har han til å forordne hva han enn behager.

Gud har foreskrevet ekteskap for dere. Vokt dere, at dere ikke tar flere hustruer enn to. Nøyer man seg med én partner blant Guds tjenerinner, skal både han og hun få et fredfylt liv. Og den som vil ta en pike i sin tjeneste, kan gjøre det i tukt og ære. Slik er forordningen som i sannhet og rettferdighet er nedtegnet av åpenbaringens Penn. Inngå ekteskap, o folk, så dere kan frembringe en som vil tale om meg blant mine tjenere. Dette er min befaling til dere; hold fast ved den som en hjelp for dere selv. 63

O verdens folk! Følg ikke selvets tilskyndelser, for det kaller idelig til ondskap og vellyst. Følg heller ham som er besitteren av alle skapte ting, som befaler dere å vise fromhet og fremstå med gudsfrykt. Uavhengig er han av alle sine skapninger. Pass på at dere ikke egger til ugagn i landet etter at det er brakt i orden. Den som handler således, er ikke av oss, og vi har intet med ham å gjøre. Slik er befalingen som ved sannhetens kraft er gjort vitterlig fra åpenbaringens himmel. 64

Det er bestemt i Bayánen at ekteskap er avhengig av samtykke fra begge parter. Siden vi ønsker å legge grunnlag for kjærlighet, enhet og harmoni blant våre tjenere, har vi, når parets ønske er kjent, satt foreldrenes tillatelse som vilkår, at det ikke skal oppstå fiendskap og hat mellom dem. 65

Og med dette har vi atter andre hensikter. Således er vårt bud fastsatt.

66 Intet ekteskap kan inngås uten at det betales medgift, som for byboere er fastsatt til nitten mithqáler rent gull og for landsbyboere til samme mengde i sølv. Den som ønsker å øke denne sum, har ikke lov til å overstige grensen på nittifem mithqáler. Således er befalingen blitt skrevet i majestet og kraft. Om han imidlertid nøyer seg med betaling på laveste trinn, vil det være bedre for ham i henhold til Boken. Gud beriker sannelig hvem han enn vil ved både himmelske og jordiske midler, og han har i sannhet makt over alle ting.

67 Det er bestemt av Gud at når en av hans tjenere akter å legge ut på reise, må han overfor sin hustru fastsette en tid da han vil vende hjem. Kommer han tilbake til lovet tid, vil han ha adlydt sin Herres befaling og skal bli regnet blant de rettferdige av hans befalings Penn. Om det ellers skulle foreligge en god grunn til forsinkelse, må han underrette sin hustru og gjøre sitt ytterste for å vende tilbake til henne. Skulle ingen av disse omstendigheter inntreffe, påhviler det henne å vente i ni måneder, og deretter er det intet til hinder for at hun tar en ny ektemann, men om hun skulle vente lenger, så elsker Gud sannelig de kvinner og menn som viser tålmod. Adlyd mine befalinger, og følg ikke de ugudelige, de som er regnet som syndere i Guds Hellige Tavle. Dersom hun i løpet av ventetiden skulle høre noe fra sin ektemann, bør hun treffe det valg som er prisverdig. Han ønsker i sannhet at hans tjenere og hans tjenerinner skal ha fred med hverandre. Vokt dere, at dere ikke gjør noe som kan fremkalle uforsonlighet mellom dere. Således er påbudet blitt fastlagt og løftet oppfylt.



Men dersom hun får nyheter om at ektemannen er død eller er blitt drept, og nyheten bekreftes av folk i alminnelighet, eller av et vitnesbyrd av to rettferdige vitner, så bør hun fortsatt leve alene; og når så det fastsatte antall måneder er gått, står det henne fritt å gjøre som hun selv vil. Slik lyder hans bud, han som er mektig og sterk i sin befaling.

Dersom bitterhet eller motvilje skulle oppstå mellom mann og hustru, skal han ikke skille seg fra henne, men forholde seg tålmodig i ett helt år, så hengivenhetens duft kanskje kan bli fornyet mellom dem. Hvis kjærligheten dem imellom ikke har vendt tilbake når denne tiden er omme, er det tillatt å skilles. Guds visdom har sannelig omsluttet alle ting. I en tavle skrevet av Herrens befalings Penn har han gjort ulovlig den praksis dere tidligere fulgte når dere hadde skilt dere fra en kvinne tre ganger. Dette har han gjort som en gunstbevisning fra sin side, at dere kan bli regnet blant de takknemlige. Den som har skilt seg fra sin hustru, kan, for hver måned som går, velge å ta henne til ekte igjen når det foreligger gjensidig hengivenhet og samtykke, så lenge hun ikke har tatt seg en annen ektemann. Skulle hun ha giftet seg igjen, så bekreftes adskillelsen ved dette andre ekteskapet, og saken er avsluttet, dog åpenbart ikke om hennes situasjon endres. Således er forordningen blitt nedskrevet med majestet i denne herlige Tavle av ham som er skjønnhetens demringssted. 68

Dersom hustruen ledsager sin mann på en reise og det underveis oppstår uoverensstemmelser mellom dem, kreves det av ham at han dekker hennes utgifter ett helt år, og at han enten sender henne tilbake dit hun kom fra eller betror 69

henne, sammen med det som er nødvendig for reisen, til en pålitelig person som skal ledsage henne hjem. Din Herre forordner sannelig slik han behager, i kraft av et herredømme som overskygger jordens folk.

70 I fall en kvinne skulle bli skilt som følge av bevist utroskap, skal hun ikke motta noe underhold i sin ventetid. Således har vårt buds sol skint strålende frem fra rettferdighetens himmel. Sannelig, Herren elsker samhold og harmoni og avskyr adskillelse og skilsmisse. Lev sammen, o folk, i fryd og glede. Så sant jeg lever! Alle som er på jord skal forgå, mens gode gjerninger alene skal bestå; Gud selv bevitner sannheten i mine ord. Bilegg deres uoverensstemmelser, o mine tjenere; gi så akt på formaningen fra vår herlighets Penn, og følg ikke de hovmodige og egensindige.

71 Vokt dere, at ikke verden besnærer dere slik den besnæret det folk som gikk foran dere! Overhold deres Herres lover og forskrifter, og vandre på denne vei, som er anlagt for dere i rettferdighet og sannhet. De som skyr urett og villfarelse, og som holder seg til dyd, er i den ene sanne Guds øyne blant de mest utsøkte av hans skapninger. Deres navn prises av skaren i rikene i det høye og av dem som bor i dette tabernakel som er reist i Guds navn.

72 Det er ulovlig å handle med slaver, både menn og kvinner. Den som selv er en tjener, skal ikke kjøpe en annen av Guds tjenere, og dette er blitt dere forbudt i hans Hellige Tavle. Således er befalingen blitt nedtegnet av rettferdighetens Penn, ved hans barmhjertighet. La intet menneske opphøye seg over et annet; alle er kun treller overfor Herren, og alle anskueliggjør sannheten i at der

ikke er noen annen Gud enn ham. Allvis er han, med en visdom som omfatter alle ting.

Pryd dere med de gode gjerningers kledning. Den i hvis gjerninger Gud finner behag, er sannelig en av bahá-folket, og han skal bli husket foran hans trone. Bistå hele skaperverkets Herre med rettskafne gjerninger, så vel som med klokskap og tale. Således er dere sannelig blitt befalt i de fleste tavler av ham som er den overmåte barmhjertige. Vel vitende er han om hva jeg sier. La ingen strides med en annen, og la ingen sjel slå en annen i hjel. Dette er sannelig det som ble dere forbudt i en Bok som har ligget skjult i herlighetens tabernakel. Hva! Ville dere drepe ham som Gud har gjort levende, ham som han har skjenket ånd ved sin pust? Alvorlig ville i så fall deres overtredelse være for hans trone! Frykt Gud, og løft ikke urettferdighetens og undertrykkelsens hånd for å ødelegge det han selv har oppreist. Nei, vandre på Guds, den sannes, vei. Ikke før kom den sanne kunnskaps hærskarer til syne, med den guddommelige ytrings løftede faner, så ble religionenes skarer slått på flukt, med unntak av dem som ønsket å drikke av det evige livs elv i et paradys skapt av den overmåte herliges ånde.

Som tegn på sin barmhjertighet overfor sine skapninger har Gud forordnet at sæd ikke er uren. Si ham takk med glede og fryd, og følg ikke slike som er langt borte fra hans nærhets demringssted. Reis dere, under alle forhold, for å tjene Saken, for sikkert er det at Gud vil stå dere bi gjennom kraften i sitt herredømme som overskygger verdenene. Hold fast ved forfinnelsens ledetråd med en slik standhaftighet at dere ikke tillater noe spor av smuss å bli sett på deres plagg. Slik er formaningen fra én som er helliget over all forfinelse.

Den som med god grunn kommer til kort i så henseende, skal ikke pådra seg noen klander. Forlatende og barmhjertig er Gud. Vask enhver tilsmusset ting med vann som ikke har gjennomgått forandring i noen av de tre henseender; pass på at dere ikke anvender vann som er endret etter å ha ligget utildekket for luft eller blitt utsatt for påvirkning av noe annet stoff. Vær selve innbegrepet av renslighet blant menneskeheten. Dette er sannelig det som ønskes for dere av deres Herre, den uforlignelige, den allvise.

75 Gud har likeledes, som en gunst fra sitt nærvær, avskaffet begrepet "urenhet", et begrep som har vært brukt til å stemple ulike ting og folkeslag som urene. Han er visselig den evig tilgivende, den mest gavmilde. Sannelig, alle skapte ting ble nedsenket i renselsens hav da vi, på den første dag i *riḍván*, utgjøt glansen av våre fornemste navn og mest opphøyede egenskaper over hele skaperverket. Dette er sannelig et tegn på vårt kjærlige forsyn, som har omfattet alle verdener. Omgås derfor tilhengerne av alle religioner, og forkynn for dem deres Herres, den mest medlidendes, Sak. Blant gjerninger er dette den ypperste, om dere er av dem som forstår.

76 Gud har pålagt dere å vise den ytterste renslighet, i den grad at dere vasker det som er tilstøvet, for ikke å si det som er tilsølt med stivnet skitt og lignende. Frykt ham, og vær av dem som er rene. Om noen går med klær som er synlig skitne, vil vedkommendes bønner ikke stige opp til Gud, og den himmelske skare vil vende seg bort fra ham. Anvend rosenvann og ren parfyme; dette er virkelig det Gud har elsket fra den begynnelse som ingen begynnelse har, så

det kan utgå fra dere det som ønskes av deres Herre, den uforlignelige, den allvise.

Gud har fritatt dere for bestemmelsen i Bayánen vedrørende ødeleggelse av bøker. Vi har tillatt dere å studere slike vitenskaper som er gavnlige for dere, dog ikke slike som ender i fåfengt ordstrid. Bedre er dette for dere, om dere er av dem som forstår. 77

O jordens konger! Han som er alles ypperste Herre, er kommet. Riket er Guds, den allmektige beskytter, den selvbestående. Tilbe ingen annen enn Gud, og med strålende hjerter løft deres ansikt mot Herren, Herren over alle navn. Dette er en åpenbaring som ikke kan lignes med noe dere eier, kunne dere bare fatte det. 78

Vi ser at dere fryder dere over alt det dere har samlet opp for andre, og at dere stenger dere ute fra de verdener som intet bortsett fra min bevoktede tavle er i stand til å oppregne. Skattene dere har samlet, har ført dere på avveier langt bort fra deres endelige mål. Dette sømmer seg dårlig for dere, kunne dere bare fatte det. Vask bort alt jordisk smuss fra hjertene og skynd dere så å tre inn i deres Herres rike, han som skapte himmel og jord og fikk verden til å beve og alle dens folk til å jamre seg, med unntak av dem som har forsaket alt og holdt fast ved det som den skjulte tavle har forordnet. 79

Dette er Dagen da han som samtalte med Gud, har nådd frem til lyset fra den gamle av dager og dрукket gjenforeningens rene vann fra dette Beger som har fått sjøene til å svulme. Si: Ved den ene sanne Gud! Sinai kretser nå om åpenbaringens daglysning, mens Guds ånds 80

røst høres å rope fra rikets høyder: “Opp, dere jordens hovmodige, og skynd dere hen til ham.” På denne Dag har Karmel i sin lengselsfulle tilbedelse hastet frem til hans kongesete, mens det fra Sions hjerte lyder dette rop: “Løftet er oppfylt! Det som var bebudet i Guds hellige skrifter – han den mest opphøyede, den allmektige, den høystelskede – er gjort åpenbart!”

81 O jordens konger! Den Aller Største Lov er blitt åpenbart på denne plett, denne skueplass for hinsidig stråleglans. Enhver skjult ting er blitt brakt frem i lyset, i kraft av den ypperste forordners vilje, han som har innvarslet den Siste Time, han ved hvem Månen er blitt kløvet og ethvert ugjenkallelig bud blitt utlagt.

82 Dere er kun vasaller, o jordens konger! Han som er kongenes Konge har trådt frem, iført sin underfulle herlighet, og kaller dere til seg, hjelperen i fare, den selvbestående. Vokt dere vel for at hovmod ikke forhindrer dere fra å anerkjenne åpenbaringsens kilde, og for at ikke ting av denne verden kommer til å stenge dere ute som ved et slør fra ham som er himmelens Skaper. Stå opp og tjen ham som er alle nasjoners attrå, som har skapt dere ved et ord fra seg selv og forordnet at dere i tid og evighet skal være emblemene på hans myndighet.

83 Ved Guds rettferdighet! Vårt ønske er ikke å bemektige oss deres riker. Vår oppgave er å gripe og besitte menneskenes hjerter. På dem er Bahás blikk festet. Dette bevitner navnenes rike, kunne dere bare fatte det. Den som følger sin Herre, vil forsake verden og alt som er i den; hvor meget større må derfor ikke løsrivelsen være hos ham som innehar

så opphøyet et stade! Forlat deres palasser, og skynd dere å oppnå adgang til hans rike. Dette vil virkelig gavne dere både i denne verden og i den neste. Dette bevitner Herren over riket i det høye, visste dere det bare.

Hvor stor er vel ikke saligheten som venter den konge som vil reise seg for å bistå min Sak i mitt rike, som vil løsrive seg fra alt annet enn meg! En slik konge regnes blant ledsagerne av den Karmosinrøde Ark – arken som Gud har beredt for Bahás folk. Alle må prise hans navn, akte hans stilling og hjelpe ham til å låse opp byene med nøklene som tilhører mitt navn, den allmektige beskytter av alle som bor i de synlige og usynlige riker. Slik en konge er selve menneskehetens øye, det lysende smykke på skapningens panne, kilden til velsignelser for hele verden. O Bahás folk, tilby deres gods og gull – ja, livet selv – for å yte ham hjelp.

O keiser av Østerrike! Han som er morgendemringen av Guds lys, satt i 'Akkás fengsel den gang du dro for å besøke Aqsa-moskéen. Du reiste forbi ham og forhørte deg ikke om ham – ham ved hvem hvert hus opphøyes og hver portal låses opp. Vi har sannelig gjort det til et sted som verden bør vende seg henimot for å komme meg i hu, og dog forkastet du ham som er gjenstand for denne ihukommelse, da han viste seg med det rike som er av Gud, din Herre og verdenenes Herre. Vi har vært hos deg til alle tider og har funnet at du klamrer deg til Grenen og ikke enser Roten. Din Herre er sannelig et vitne på hva jeg sier. Vi sørget over å se deg kretse om vårt navn, mens du var uvitende om oss, skjønt vi stod foran ditt ansikt. Lukk øynene opp, så

du kan se dette strålende syn og gjenkjenne ham som du påkaller dag og natt, og skue det lys som skinner over denne strålende horisont.

86 Si: O konge av Berlin! Lån øre til røsten som roper fra dette åpenbare tempel: "Sannelig, der er ingen annen Gud enn meg, den evige, den makeløse, den gamle av dager." Ta deg i akt, så ikke hovmod avholder deg fra å anerkjenne den guddommelige åpenbarings daglysning, så ikke jordiske begjær stenger deg ute, som ved et slør, fra Herren over Tronen i det høye og jorden her nede. Således rådes du av den aller høyestes Penn. Den aller nådigste er han, den overmåte gavmilde! Erindre ham\* som hadde en makt som overtraff din makt og en stilling som overgikk din stilling. Hvor er han? Hvor er det blitt av de ting han eide? La deg advare, og vær ikke av dem som har falt i dyp søvn. Han var det som kastet Guds tavle bak seg da vi gjorde ham kjent med hva tyranniets skarer hadde påført oss av lidelse. Derfor ble han utsatt for vanære fra alle kanter, og stort var hans tap da han gikk i sin grav. O konge, tenk grundig etter, både vedrørende ham og dem som, lik deg, har erobret byer og hersket over mennesker. Den overmåte barmhjertige støtte dem ut av deres palasser og ned i graven. Gi akt på min advarsel; vær du blant de ettertenksomme.

87 Vi har ikke utbedt oss noe fra dere. Sannelig, det er for Guds skyld at vi formaner dere, og at vi vedblir å være tålmodige, slik vi har vært tålmodige overfor det som er vederfart oss ved deres hender, o forsamling av konger!

\* Napoleon III.



Lytt, o herskere over Amerika og presidenter i republikkene der, til det som Duen synger på evighetens gren: “Der er ingen annen Gud enn meg, den evig forblivende, den tilgivende, den overmåte gavmilde.” Pryd herskermaktens tempel med rettferdighetens og gudsfryktens smykke, og kron dens hode med ihukommelsen av deres Herre, himlenes Skaper. Således rådes dere av ham som er navnenes daglysning, som befalt av ham som er den allvitende, den allvise. Den lovede har kommet til syne i dette lovpriste stede, og alle vesener, sette som usette, har frydet seg over dette. La Guds Dag bli dere til gagn. Sannelig, å møte ham er bedre for dere enn alt som solen skinner på, kunne dere bare vite det. O forsamling av herskere! Lån øre til det som har lydt fra storhetens daglysning: “Sannelig, der er ingen annen Gud enn meg, ytringens Herre, den allvitende.” Bøt det brutte med rettferdighetens hender, og knus den fremgangsrike undertrykker med den stav som er budene fra deres Herre, forordneren, den allvise.

O Konstantinopels folk! Se, fra deres midte hører vi uglens illevarslende uling. Har lidenskapens rus grepet dere, eller er det slik at dere er nedsunket i likegyldighet? O sted som ligger ved de to havs kyster! Tyranniets trone er i sannhet blitt satt på deg, og hatets flamme er blitt opptent i ditt bryst, slik at skaren i det høye og de som kretser om den opphøyede Trone, har jamret og klaget seg. Hos deg ser vi de dåraktige herske over de vise og mørket briske seg mot lyset. At du er breddfull av hovmod, er innlysende. Har din ytre prakt gjort deg innbilsk? Ved ham som er menneskehetens Herre! Den skal snart forgå, og dine døtre og dine enker og alle de slekter som

bor hos deg, skal klage seg. Således belæres du av den allvitende, den allvise.

90 O Rhinens bredder! Vi har sett dere dekket av størknet blod, for gjengjeldelsens sverd ble trukket mot dere; og dere skal få enda en omgang. Og vi hører veklagene fra Berlin, skjønt byen i dag fremstår i iøynefallende prakt.

91 La intet bedrøve deg, o T̄ás land,\* for Gud har valgt deg som kilde til glede for hele menneskeheten. Han skal, om så er hans vilje, velsigne din trone med én som vil herske med rettferdighet, som vil samle Guds hjord som ulvene har spredt. Slik en hersker vil, med fryd og glede, vende sitt ansikt mot Bahás folk og skjenke det sin gunst. Han skal virkelig regnes som en juvel blant mennesker i Guds øyne. Over ham hvile Guds herlighet til evig tid og herligheten til dem som bor i hans åpenbarings rike.

92 Fryd deg storlig, for Gud har gjort deg til “demringsstedet for sitt lys”, siden hans herlighets åpenbaring fødtes hos deg. Vær glad for dette navn som er blitt gitt deg – et navn hvorigjennom nådens sol har spredt sin glans, og hvorved både jord og himmel er blitt opplyst.

93 Om ikke lenge vil tingenes tilstand hos deg forandres og maktens tøyler falle i folkets hender. Sannelig, din Herre er den allvitende. Hans myndighet omfatter alle ting. Vær du forvisset om din Herres nådige gunst. Hans miskunns øye skal være rettet mot deg i all evighet. Den dag nærmer seg da din uro vil være forvandlet til fred og fordragelighet. Således er det forordnet i den underfulle Bok.

\* T̄ihrán.

O Khás land!\*Fra deg hører vi helters røster heve seg 94  
for å forherlige din Herre, den altbesittende, den mest opp-  
høyede. Velsignet være den dag da de guddommelige navns  
faner skal heves i skaperverkets rike i mitt navn, den overmåte  
herlige. På den dag skal de troende fryde seg over Guds seier,  
og de vantro skal klage seg.

Ingen må strides med dem som utøver myndighet over 95  
folket. La dem skjøtte sine oppgaver, vend så deres egen opp-  
merksomhet mot menneskenes hjerter.

O aller veldigste oseaan! Overstenk nasjonene med det 96  
du er pålagt av ham som er evighetens fyrste, og pryd alle  
jordinnvåneres tempel med hans lovers bekledning, som vil  
få alle hjerter til å fryde seg og alle øyne til å skinne.

Når en person erverver ett hundre mithqáler gull, 97  
tilhører nitten mithqáler av dem Gud og skal gis til ham,  
formeren av jord og himmel. Ta dere i akt, o folk, at dere  
ikke berøver dere selv så stor en gave. Dette har vi gitt dere  
befaling om, skjønt vi meget vel kan unnvære dere og alle som  
er i himlene og på jord; i dette ligger visdom og goder som  
er hinsides hva alle kan fatte utenom Gud, den allvitende,  
den allkunnige. Si: Ved dette middel har han ønsket å rense  
deres eiendom og gjøre dere i stand til å nærme dere slike  
stader som ingen kan fatte, uten dem som Gud har villet.  
Han er i sannhet den godgjørende, den nådige, den gavmilde.  
O folk! Vær ikke troløse i deres omgang med Guds Rett,  
og tilta dere heller ikke å råde fritt over den uten tillatelse  
fra ham. Således er hans bud fastsatt i de hellige tavler og

\* Khurásán.

i denne opphøyede Bok. Den som opptrer troløst overfor Gud, vil i rettferdighet selv møte troløshet; men den som handler etter Guds befaling, skal motta en velsignelse fra sin Herres gavmildhets himmel, han den nådige, giveren, den rundhåndede, den gamle av dager. Han har sannelig ønsket for dere det som dere ennå ikke kjenner til, men som skal bli kjent for dere når deres sjeler stiger mot himmelen etter dette flyktige liv og deres jordiske gleders glitterstas blir foldet sammen. Således formaner dere av ham som har den bevoktede tavle i sin besittelse.

98 Forskjellige bønnskifter er kommet for vår trone fra de troende angående lover fra Gud, Herren over det sette og det usette, Herren over alle verdener. Vi har følgelig åpenbart denne Hellige Tavle og ikledt den hans lovs kappe slik at folket muligens kan holde sin Herres bud. Lignende anmodninger ble gjennom flere år fremsatt overfor oss, men i vår visdom holdt vi vår Penn tilbake inntil det i den senere tid kom brev fra flere av vennene, og derfor har vi ved sannhetens kraft svart med det som vil gi liv til menneskenes hjerter.

99 Si: O religionsledere! Vei ikke Guds Bok med slike mål og vitenskaper som er alminnelige blant dere, for Boken selv er den ufeilbare vekt satt blant mennesker. På denne mest fullkomne vekt må veies alt det jordens folk og slekter måtte besitte, mens dens eget vektmål bør prøves etter dens egen målestokk, visste dere det bare.

100 Min miskunnhets øye gråter sårt over dere, for dere har ikke evnet å gjenkjenne ham som dere har påkalt dag og natt, aften og morgen. Tre frem, o folk, med snehvite ansikter og strålende hjerter, til denne velsignede og karmosinrøde plett,

hvor Sadratu'l-Muntahá roper ut: "Ingen annen Gud er der foruten meg, den allmektige beskytter, den selvbestående!"

O dere religionsledere! Hvem er det blant dere som kan måle seg med meg i klarsyn eller innsikt? Hvor er den å finne som drister seg til å påstå at han er min like i ytring eller visdom? Nei, ved min Herre, den overmåte barmhjertige! Alle på jord skal vandre bort; og dette er deres Herres åsyn, han den allmektige, den høyt elskede. 101

Vi har bestemt, o folk, at den høyeste og endelige hensikt med all lærdom skal være å anerkjenne ham som er målet for all kunnskap. Og dog, se hvordan dere har latt deres lærdom stenge dere ute, som ved et slør, fra ham som er morgendemringen av dette lys, fra ham ved hvem enhver skjult ting er blitt åpenbart. Om dere blott kunne oppdage kilden som stråleglansen i denne ytring utgår fra, ville dere forkaste verdens folk og alt de besitter og nærme dere dette herlighetens mest velsignede sete. 102

Si: Dette er sannelig den himmel hvor Moderboken forvares, kunne dere bare fatte det. Han er det som fikk klippen til å rope og den brennende busk til å oppløfte sin røst, på fjellet som hever seg over Det hellige land, og forkynne: "Riket er Guds, alles høyeste Herre, den allmektige, den kjærlige." 103

Vi har ikke gått på noen skole, ei heller lest noen av deres avhandlinger. Vend deres ører til denne ulærdes ord, hvorved han kaller dere til Gud, til den evig forblivende. Bedre er dette for dere enn alle jordens skatter, kunne dere bare fatte det. 104

Den som tolker det som er sendt ned fra åpenbaringens himmel, og endrer dets innlysende mening, han er sannelig 105

blant dem som har forvrenget Guds sublimе ord, og er blant de fortapte i den lysende Bok.

106 Dere er pålagt å klippe neglene, å bade hver uke i vann som dekker legemet, og å rense dere med det dere tidligere har anvendt. Ta dere i akt, at dere ikke ved forsømmelighet unnlater å overholde det som er foreskrevet dere av ham som er den uforlignelige, den nådige. Nedsenk dere i rent vann; dere har ikke lov til å bade i vann som allerede er brukt. Se til at dere ikke kommer nær fellesbassengene i persiske bad. Den som begir seg til slike bad, vil kjenne stanken fra dem før han går inn i dem. Sky dem, o folk, og vær ikke av dem som på vanærende vis godtar noe så motbydelig. De er i sannhet som kvalmende og forpestede kloakker, om dere skulle være av dem som forstår. Unngå likeledes de illeluktende bassengene på gårdsplassen i persiske hjem, og vær av de rene og helliggjorte. Vi ønsker sannelig å se dere som paradises manifestasjoner på jorden, at det fra dere kan utgå slik vellukt som vil skape fryd i hjertet hos dem som yndes av Gud. Om den badende istedenfor å gå ut i vannet vasker seg ved å tømme det over legemet, vil det være bedre for ham og frita ham for behovet for å nedsenke legemet. Herren har sannelig som en gunst fra sitt nærvær ønsket å gjøre livet lettere for dere, at dere kan være av dem som er oppriktig takknemlige.

107 Dere har forbud mot å ta deres fedres hustruer til ekte. Vi viker tilbake, av ren skam, for å ta opp temaet gutter. Frykt den barmhjertige, o verdens folk! Begå ikke det som er dere forbudt i vår Hellige Tavle, og vær ikke av dem som streifer fortunlet omkring i sine lysters ødemark.

Det er ingen tillatt å mumle hellige vers i offentlig- 108  
hetens påsyn mens han går på gaten eller markedsplassen.  
Heller sømmer det seg for ham, om han ønsker å prise  
Herren, å gjøre det på slike steder som er anlagt med dette  
for øye, eller i sitt eget hjem. Dette samsvarer bedre med  
oppriktighet og gudfryktighet. Således har vårt buds sol  
kastet sine stråler over vår ytrings horisont. Velsignet være  
derfor de som følger vår befaling.

Alle er pålagt å skrive et testament. I dokumentet bør 109  
testator pryde innledningen med Det Største Navn, bevitne  
Guds enhet i hans åpenbarings daggry og etter eget ønske  
nevne det som er rosverdig, at det kan være et vitnesbyrd for  
ham i åpenbaringens og skapelsens riker og en skatt hos hans  
Herre, den øverste beskytter, den trofaste.

Alle fester har nådd sin fullendelse i de to aller største 110  
høytider, og i de to andre høytider som faller på tvilling-  
dagene. Den første av de to høytider er de dager da den  
overmåte barmhjertige utgjøt stråleglansen av sine for-  
nemste navn og sine mest opphøyede egenskaper over hele  
skapningen. Den andre er dagen da vi oppreiste ham som  
for hele menneskeheten kunngjorde det glade budskap om  
dette navn, ved hvilket de døde er blitt gjenoppvekket og alle  
som er i himmel og på jord er blitt samlet. Således er det  
bestemt av ham som er forordneren, den allvitende.

Lykkelig er den som trer inn på den første dag i måneden 111  
bahá, dagen som Gud har viet dette Store Navn. Og velsignet  
være den som på denne dag tilkjennegir de gunstbevisninger  
Gud har skjenket ham; han er sannelig av dem som viser seg  
takknemlige overfor Gud gjennom handlinger som bærer bud

om Herrens gavmildhet, som har omsluttet alle verdenene. Si: Denne dag er sannelig alle måneders krone og kilde, dagen da livsens ånde ble ført hen over alle skapte ting. Stor er hans velsignelse som hilser den med skinnende øyne og glede. Vi bevitner at han sannelig er blant dem som er salige.

112 Si: Den aller største høytid er sannelig høytidenes konge. Kom i hu, o folk, den gunst som Gud har skjenket dere. Dere var hensunket i søvn, og se – han vekket dere med sin åpenbarings gjenopplivende briser og gjorde kjent for dere sin tydelige og strake sti.

113 Oppsøk kyndige leger når dere er syke. Vi har ikke forkastet bruken av materielle midler, snarere har vi be-kreftet den gjennom denne Penn som Gud har gjort til demringsstedet for sin skinnende og herlige Sak.

114 Gud hadde tidligere pålagt hver enkelt av de troende plikt til å gi kostelige gaver av sine eiendeler som offer for vår trone. Som tegn på vår nådige gunst har vi nå fritatt dem for denne plikt. Rundhåndet er han, den overmåte gavmilde.

115 Velsignet er den som ved daggry styrer sine skritt mot mashriq'u'l-adhkár mens han samler sine tanker om Gud, kommer ham i hu og bønnfaller om hans forlatelse, og som etter å ha kommet inn, setter seg i stillhet for å lytte til versene fra Gud, den ypperste, den mektige, den overmåte lovpriste. Si: Mashriq'u'l-adhkár er enhver bygning oppført i byer og landsbyer for å synge min pris. Slik er det navn den er blitt betegnet med for herlighetens trone, om dere nå skulle være av dem som forstår.

116 De som fremsier den overmåte barmhjertiges vers i de lifligste toner, vil i dem fornemme det som hverken jordens



eller himmelens riker kan lignedes med. Fra dem vil de innånde den guddommelige duften av mine verdener – verdener som ingen i dag kan skjelne uten dem som gjennom denne sublime, denne fagre åpenbaring er gitt synsevne. Si: Disse vers tiltrekker hjerter som er rene, til de åndelige verdener som ord hverken kan uttrykke eller antyde. Velsignet være de som lytter!

Bistå, o mitt folk, mine utvalgte tjenere som har reist seg for å tale om meg blant mine skapninger og for å opphøye mitt Ord i hele mitt rike. De er sannelig stjernene på mitt kjærlige forsyns himmel og min ledelses lamper for hele menneskeheten. Men den hvis ord er i strid med det som er nedsendt i mine hellige tavler, er ikke av meg. Ta dere i akt, at dere ikke lar dere lede av en hvilken som helst ugudelig hykler. Disse tavler er smykket med seglet til ham som får morgengryet til å demre, som oppløfter sin røst mellom himmel og jord. Grip tak i dette sikre håndfeste og i min veldige og uangripelige Saks ledetråd. 117

Herren har gitt dem som ønsker det, adgang til å bli undervist i verdens ulike tungemål så de kan spre budskapet om Guds Sak alle vegne i øst og i vest, så de kan tale om ham blant jordens folk og slekter på en slik måte at hjertene igjen kan våkne til liv og det hensmuldrende ben gjøres levende. 118

Det er utillatelig at mennesket, utstyrt som det er med forstand, inntar noe som berøver det denne. Nei, heller sømmer det seg for ham å te seg på det vis som er menneskets stade verdig, og ikke i samsvar med enhver likegyldig og vaklende sjels misgjerninger. 119

Pryd hodet med troverdighetens og troskapens heders- 120

krans, hjertet med gudsfryktens skrud, tungen med ubetinget sannferdighet, legemet med høviskhetens kledebon. Dette er i sannhet passende prydelser for menneskets tempel, om dere er av dem som tenker etter. O Bahás folk, hold fast ved den ledetråd som er tjeneste for Gud, den sanne, for derved skal deres stade bli gjort åpenbart, deres navn skrevet ned og bevart, deres rang høynet og deres minne lovprist i den forvarte tavle. Vokt dere, at ikke jordens beboere holder dere borte fra dette strålende og opphøyede stade. Således har vi formant dere i de fleste av våre brev og nå i denne vår Hellige Tavle, som deres Herres lovers dagstjerne har skint frem over, han som er deres Gud, den sterke, den allvise.

121        Når mitt nærværs osean har ebbet ut og min åpenbarings Bok er avsluttet, vend dere da hen til ham som Gud har ment, som har vokst frem fra denne Urgamle Rot.

122        Se hvor sneversynte menneskene er. De ber om det som skader dem og kaster fra seg det som gavner dem. De er virkelig blant dem som har fart såre vill. Vi finner noen mennesker som ønsker frihet og roser seg av det. Slike mennesker befinner seg i uvitenhetens dyp.

123        Frihet må til sist føre til opprør, med flammer som ingen kan slukke. Således advares dere av ham som holder regnskap, den allvitende. Vit at legemliggjørelsen av frihet og dens symbol er dyret. Det som anstår seg for mennesket, er å underkaste seg slike begrensninger som vil beskytte det mot dets egen uvitenhet og verne det mot urostifferens fortred. Frihet får mennesket til å overskride anstendighetens grenser og til å krenke sitt eget stades verdighet. Den fornedrer det til en tilstand av den ytterste fordervelse og sletthet.

Betrakt menneskene som en fårehjord som trenger en hyrde til å beskytte seg. Dette er visselig sannheten, den avgjorte sannhet. Vi bifaller frihet under visse omstendigheter og nekter å innvilge den under andre. Vi er sannelig den allvitende. 124

Si: Sann frihet består i at mennesket underkaster seg mine bud, så lite dere enn vet det. Hadde menneskene overholdt det vi har sendt ned til dem fra åpenbaringsens himmel, ville de visselig oppnå fullkommen frihet. Lykkelig det menneske som har fattet Guds hensikt med hva han enn har åpenbart fra sin viljes himmel, en vilje som gjennomtrenger alle skapte ting! Si: Den frihet som gavner dere, er intet annet sted å finne enn i fullstendig trelldom for Gud, den evige sannhet. Den som har smakt sødmen forbundet med denne, vil nekte å gi den i bytte for alt herredømme over jord og himmel. 125

I Bayánen har dere fått forbud mot å stille oss spørsmål. Herren har nå fritatt dere for dette forbud, så det kan stå dere fritt å spørre om det dere trenger å spørre om, men ikke slike fåfengte spørsmål som tidligere tiders mennesker pleide å være opptatt av. Frykt Gud, og vær av de rettferdige! Spør om det som vil være dere til gagn i Guds Sak og hans rike, for hans kjærlige medlidenhets dører er åpnet for alle som bor i himmel og på jord. 126

Antall måneder i et år er i Guds Bok fastsatt til nitten. Av dem er den første blitt prydet med dette navn som overskygger den hele skapning. 127

Herren har bestemt at de døde bør gravlegges i kister laget av krystall, av hard, motstandsdyktig sten eller av en 128

tresort som er både fin og varig, og at det bør settes graverte ringer på deres fingre. Den øverste forordner er han, den som er underrettet om alt.

129 Inskripsjonen på disse ringene bør for menns vedkommende lyde: “Alt som er i himlene og på jorden, og hva som enn er mellom dem, hører Gud til, og han har i sannhet kunnskap om alle ting”, og for kvinners vedkommende: “Herredømmet over himlene og jorden og hva som enn er mellom dem, hører Gud til, og han er i sannhet mektig over alle ting”. Dette er de vers som tidligere ble åpenbart, men se – Bayánens Punkt roper nå ut og utbryter: “O verdenenes høystelskede! Åpenbar du istedenfor dem slike ord som vil føre dine nådige gunstbevisningers duft hen over hele menneskeheten. Vi har gjort det kjent for alle at ett eneste ord fra deg overtreffer alt som er nedsendt i Bayánen. Du har makt til å gjøre hva deg behager. Berøv ikke dine tjenere de overdådige gaver fra din barmhjertighets osean! Du er i sannhet den som har nåde uten ende.” Se, vi har lyttet til hans rop og oppfyller nå hans ønske. Den høystelskede er han, den som besvarer bønner. Hvis følgende vers, som i denne stund er blitt nedsendt av Gud, inngraveres på både menns og kvinners begravelseringer, vil det være bedre for dem; vi er visselig den øverste forordner: “Fra Gud er jeg kommet, og til ham vender jeg tilbake, løsrevet fra alt uten ham, idet jeg fastholder hans navn, den barmhjertige, den medlidende.” Således utvelger Gud hvem han enn ønsker til å motta en gave fra sitt nærvær. Han er i sannhet maktens og styrkens Gud.

130 Herren har videre bestemt at den døde bør hylles i fem

likkleder av silke eller bomull. For dem som har begrensede midler, vil det være nok med ett likklede av et av stoffene. Således er det forordnet av ham som er den allvitende, den allkunnige. Dere har ikke lov til å føre avdødes legeme lengre enn én times reise fra byen. Det bør heller stedes til hvile i en atmosfære av strålende hengivenhet og opphøyet ro på et nærliggende sted.

Gud har fjernet de begrensninger for reise som ble innført i Bayánen. Sannelig, han er den uhemmede; han gjør som han behager, og forordner hva han enn vil. 131

O verdens folk! Lån øre til kallet fra ham som er navnenes Herre, som fra sin bolig i Det Største Fængsel forkynder for dere: “Sannelig, ingen Gud er der foruten meg, den sterke, den mektige, den altbetvingende, den mest opphøyede, den allvitende, den allvise.” Det finnes i sannhet ingen annen Gud enn ham, den allmektige hersker over verdenene. Om så var hans vilje, ville han, ved bare ett eneste ord utgått fra sitt nærvær, gripe fatt i hele menneskeheten. Ta dere i akt, at dere ikke nøler med å godta denne Sak – en Sak som skaren i det høye og beboerne av navnenes byer har bøyd seg for. Frykt Gud, og vær ikke av dem som er lukket ute som ved et slør. Brenn slørene vekk med min kjærlighets ild, og spre de tomme forestillingers tåker ved kraften i dette navn, hvorved vi har brakt hele skapningen til underkastelse. 132

Oppreis og opphøy de to hus på de to helligede steder, og de andre steder hvor tronen til deres Herre, den overmåte barmhjertige, har vært satt. Således befales dere av ethvert forstandig hjertes Herre. 133

Vær på vakt, at ikke det som opptar deres tid og tanker 134

i denne verden hindrer dere fra å overholde det som er pålagt dere av ham som er den mektige, den trofaste. Vær legemliggjørelsene av en slik standhaftighet blant menneskheten at dere ikke holdes tilbake fra Gud av tvilen hos dem som ikke trodde på ham da han manifesterte seg, forlenet med et veldig herredømme. Pass på, at ikke noe som er nedtegnet i Boken, hindrer dere fra å lytte til denne den Levende Bok, som forkynner den sannhet at “Ingen annen Gud er der enn meg, den fornemste, den overmåte lovpriste.” Se med rettsindighetens øye på ham som har steget ned fra den guddommelige viljes og krafts himmel, og vær ikke av dem som handler urettferdig.

135 Husk så disse ord som har strømmet frem, til denne åpenbarings hyllest, fra pennen til ham som var min herold, og tenk på hva undertrykkernes hender har forøvet i løpet av mine dager. De regnes virkelig blant de fortapte. Han sa: “Skulle dere lykkes å komme i nærvær av ham som vi skal åpenbare, så bønnfall Gud om at han i sin gavmildhet vil nedlate seg til å sette seg på deres divaner, for denne handling ville i seg selv skjenke dere makeløs og storslagen ære. Skulle han drikke en kopp vann i deres hjem, ville dette være av større betydning for dere enn at dere tilbyr hver eneste sjel, ja, hver eneste skapte ting, selve livsens vann. Vit dette, o mine tjenere.”

136 Slik er de ord som min forløper har lovprist mitt vesen med, kunne dere bare forstå. Den som tenker over disse vers og innser hvilke skjulte perler som er nedlagt i dem, vil, ved Guds rettferdighet, fornemme at den overmåte barmhjertiges duft utgår fra dette fengsel og vil, av hele

sitt hjerte, ile hen til ham med en lengsel så glødende at jordens og himmelens skarer ikke ville makte å hindre ham. Si: Dette er en åpenbaring som ethvert bevis og ethvert vitnesbyrd kretser om. Således er det nedsendt av deres Herre, barmhjertighetens Gud, om dere er av dem som dømmer rett. Si: Dette er selve ånden i skriftene, som er inngytt i den aller høyestes Penn og har lamslått alle skapte vesener, med unntak av dem som er blitt henrykket av min miskunnhets milde briser og mine gavers sødmefylte dufter, som har gjennomtrengt hele skaperverket.

O Bayánens folk! Frykt den mest barmhjertige, og betenk det han har åpenbart annetsteds. Han sier: "Qiblih er visselig han som Gud vil åpenbare; når han forflytter seg, forflytter den seg, inntil han stanser opp." Således ble det nedtegnet av den øverste forordner da han ønsket å omtale denne Største Skjønnhet. Tenk over dette, o folk, og vær ikke av dem som streifer forvirret om i villfarelsens ødemark. Hvis dere forkaster ham på deres tomme innbilningers bud, hvor er så den qiblih som dere vil vende dere mot, o forsamling av likegyldige? Grunn over dette vers, og døm rettferdig overfor Gud, at dere muligens kan hente opp mysterienes perler fra det osea som bruser i mitt navn, det overmåte herlige, det aller høyeste.

La ingen, i denne tid, feste seg ved noe annet enn det som er fremkommet i denne åpenbaring. Således lyder Guds forordning, fordum og heretter – en forordning som de henfarne budbringeres skrifter er blitt prydet med. Således lyder Herrens formaning, fordum og heretter – en formaning som innledningen til Livsens Bok er blitt smykket med, om

dere bare enstet det. Således lyder Herrens bud, forðum og heretter; vøkt dere, at dere ikke isteden velger vanærens og fornædrelsens lodd. Intet annet skal gavne dere i denne tid enn Gud, ei heller finnes det noe tilfluktssted å ty til utenom ham, den allvitende, den allvise. Den som har kjent meg, har kjent målet for all attrå, og den som har vendt seg til meg, har vendt seg til gjenstanden for all tilbedelse. Således er det anført i Boken, og slik er det bestemt av Gud, alle verdeneres Herre. Å lese kun ett av min åpenbarings vers er bedre enn å gjennomlese skriftene fra både forðums og den senere tids slekter. Dette er den overmåte barmhjertiges utsagn – gid dere hadde ører til å høre med! Si: Dette er essensen av kunnskap, om dere bare forstod.

139        Og betenk nå hva som er åpenbart atter et annet sted, så dere kanskje kan forsake deres egne begreper og rette ansiktet mot Gud, tilværelsens Herre. Han\* har sagt: “Det er ulovlig å inngå ekteskap unntatt med en som tror på Bayánen. Dersom bare én av partene i et ekteskap slutter seg til denne Sak, vil vedkommendes eiendeler bli ulovlige for den annen, inntil denne har omvendt seg. Denne lov vil imidlertid tre i kraft først etter opphøyelsen av hans Sak som vi skal åpenbare i sannhet, eller av det som allerede er blitt åpenbart i rettferdighet. Forut for dette er dere fri til å inngå ekteskap som dere ønsker, slik at dere om mulig kan opphøye Guds Sak derigjennom.” Således har Nattergalen sunget i liflige toner på den himmelske gren til sin Herres, den overmåte barmhjertiges, pris. Vel er det med dem som lytter!

140        O Bayánens folk, jeg besverger dere ved deres Herre,

\* Báb.



barmhjertighetens Gud, om å se med rettsindighetens øye på denne ytring som er blitt nedsendt ved sannhetens kraft, og ikke være av dem som ser Guds vitnesbyrd og dog forkaster og forneker det. De er i sannhet av dem som visselig vil forgå. Bayánens Punkt har i dette vers uttrykkelig nevnt opphøyelsen av min Sak fremfor sin egen; dette vil ethvert rettferdig og forstandig sinn bevitne. Som dere lett kan se i denne tid, er den så opphøyet at ingen kan benekte det, bortsett fra dem som i dette jordiske liv har drukne øyne, og som en ydmykende straff venter i det kommende liv.

Si: Ved Guds rettferdighet! Sannelig er jeg hans\* 141  
høystelskede, og i denne stund lytter han til disse vers som stiger ned fra åpenbaringens himmel, og jamrer over den urett dere har begått i disse dager. Frykt Gud, og slutt dere ikke til angriperen. Si: O folk, om dere skulle velge å mistro ham,† så avstå i det minste fra å reise dere mot ham. Ved Gud! Det er nok av dem, de tyranniets skarer som har fylket seg mot ham!

Sannelig, han‡ åpenbarte visse lover slik at den høyestes 142  
Penn i denne åpenbaring ikke skulle trenge å bevege seg i annen hensikt enn å forherlige sitt eget transcendenteste stade og sin mest strålende skjønnhet. Men ettersom vi har ønsket å vise vår gavmildhet mot dere, så har vi gjennom sannhetens kraft fremsatt disse lover på tydelig vis og mildnet det vi ønsker at dere skal overholde. Sannelig, han er den rause, den gavmilde.

\* Bábs.

† Bahá'u'lláh.

‡ Báb.

143 Han\* har tidligere gjort dere kjent med det som dette morgengry for guddommelig visdom ville komme til å ytre. Han sa, og han taler sannhet: “Han† er den som under alle forhold vil forkynne: ‘Sannelig, der finnes ingen annen Gud foruten meg, den ene, den uforlignelige, den allvitende, den allkunnige.’” Dette er et stade som Gud utelukkende har tildelt denne sublime, denne enestående og vidunderlige åpenbaring. Dette er et utslag av hans gavmilde gunst, om dere er av dem som forstår, og et tegn på hans uimotståelige forordning. Dette er hans Aller Største Navn, hans Mest Opphøyede Ord og morgengryet for hans aller ypperste titler, om dere kunne forstå. Ja, gjennom ham blir ethvert utspring og demringssted for guddommelig ledelse åpenbart. Tenk over det som er nedsendt i sannhet, o folk; grunn over det, og vær ikke blant overtrederne.

144 Omgås alle religioner i vennlighet og fordragelighet, så de kan innånde Guds sødmefylte duft fra dere. Vokt dere, at ikke den tåpelige uvitenhets flamme overmanner dere blant menneskene. Alle ting utgår fra Gud, og til ham vender de tilbake. Alle tings opphav er han, og i ham finner alle ting sin ende.

145 Pass på at dere ikke går inn i et hus når eieren er fraværende, uten etter dennes tillatelse. Opptre sømmelig under alle omstendigheter, og bli ikke regnet blant de egensindige.

146 Det er pålagt dere å rense deres midler til livsopphold og andre slike ting ved å betale zakát. Således er det foreskrevet

\* Báb.

† Bahá'u'lláh.

i denne opphøyede Tavle av ham som er åpenbareren av vers. Om ikke lenge vil vi, om så er Guds vilje og hensikt, angi etter hvilket mål den skal beregnes. Han utlegger sannelig hva han enn vil i kraft av sin egen kunnskap; allvitende er han, og allvis.

Det er ulovlig å tigge, og det er ulovlig å gi til den som tigger. Alle er pålagt å tjene til livets opphold, og når det gjelder dem som er ute av stand til det, så påhviler det Guds bemyndigede og de rike å gi dem tilstrekkelig underhold. Hold Guds lover og bud – ja, vakt dem som dere ville vokte deres egne øyne, og vær ikke av dem som lider et smertelig tap. 147

I Guds Bok har dere fått forbud mot å innlate dere på strid og kiv, mot å slå en annen eller å gjøre lignende gjerninger som kan bedrøve hjerter og sjeler. En bot på nitten mithqáler gull var tidligere blitt foreskrevet av ham som er hele menneskehetens Herre, for enhver som voldte en annen sorg. I denne religionsordning har han imidlertid fritatt dere for dette og formaner dere å vise rettskaffenhet og fromhet. Således er Guds bud som han har pålagt dere i denne strålende Tavle. Ønsk ikke for andre hva dere ikke ønsker for dere selv; frykt Gud, og vær ikke av de hovmodige. Alle er dere skapt av vann, og til støv skal dere vende tilbake. Tenk over den utgang som venter dere, og ferdes ikke på undertrykkerens veier. Lån øre til Guds vers som fremsies for dere av ham som er det Hellige Lotustre. De utgjør visselig den ufeilbare vekt, oppsatt av Gud, Herren over denne verden og den neste. Gjennom dem drives menneskets sjel til å vinge sin flukt mot åpenbaringens morgengry, og enhver sann troendes hjerte bades i lys. Således er de lover som Gud 148

har pålagt dere, således er hans bud som er foreskrevet dere i hans Hellige Tavle. Adlyd dem med glede og fryd, for dette er best for dere, visste dere det bare.

149 Fremsi Guds vers hver morgen og aften. Den som unnlater å fremsi dem, har ikke vært tro mot Guds Pakt og hans Testament, og den som i denne tid vender seg bort fra disse hellige vers, er blant dem som gjennom all evighet har vendt seg bort fra Gud. Frykt Gud, o mine tjenere, alle som én. Hovmod dere ikke av megen skriftlesning eller av et mangfold av fromme gjerninger natt og dag. For bedre er det om et menneske leser ett eneste vers med fryd og utstråling enn om det sløvt skulle lese alle de hellige bøker fra Gud, hjelperen i fare, den selvbestående. Les de hellige vers i slikt et monn at dere ikke overveldes av kjedsomhet eller mismot. På deres sjeler skal dere ikke legge det som vil trette og tyngte dem, men heller det som vil lette og oppløfte dem, slik at de kan sveve på de guddommelige versenes vinger opp mot demringsstedet for hans åpenbare tegn; dette vil føre dere nærmere Gud, forstod dere det bare.

150 Lær deres barn versene åpenbart fra maktens og majestetens himmel, så de kan fremføre den overmåte barmhjertiges tavler med utsøkte melodier ifra mashriq'ul-adhkárenes nisjer. Enhver som er grepet av henrykkelsen som skapes ved å tilbe mitt navn, den mest medlidende, vil fremsi Guds vers på sådant vis at han vil fortrylle hjertene til dem som ennå er i dyp søvn. Vel er det med den som har drukket det evige livs mystiske vin fra sin barmhjertige Herres ytring i mitt navn – et navn ved hvilket ethvert høyt og majestetisk fjell er blitt knust til støv.

Dere er pålagt å fornye innboet i deres hjem hvert nittende år; således er det forordnet av en som er allvitende og altoppfattende. Forfinelse er det han ønsker, både for dere selv og for alt dere besitter. Legg ikke gudsfrykten til side, og vær ikke blant de forsømmelige. Den som finner at hans midler er utilstrekkelige for dette formål, er fritatt av Gud, den evig tilgivende, den mest gavmilde. 151

Vask føttene én gang hver dag om sommeren og én gang hver tredje dag om vinteren. 152

Om noen blir sint på dere, så svar ham med vennlighet; og om noen bebreider dere, så avstå fra å bebreide ham til gjengjeld, men la ham i fred, og sett deres lit til Gud, den allmektige hevner, maktens og rettferdighetens Herre. 153

Dere har fått forbud mot å anvende prekestoler. Den som ønsker å fremsi sin Herres vers for dere, la ham sitte på en stol plassert på et podium, så han kan tale om Gud, sin Herre og hele menneskehetens Herre. Det er til behag for Gud at dere setter dere på stoler og benker som et ærbødig uttrykk for den kjærlighet dere nærer til ham og til manifestasjonen av hans herlige og strålende Sak. 154

Dere har fått forbud mot hasardspill og opiumsbruk. Sky dem begge, o folk, og vær ikke blant dem som begår overtredelser. Vokt dere for å anvende ethvert stoff som fremkaller treghet og sløvhhet i det menneskelige tempel og påfører legemet skade. Vi ønsker sannelig intet annet for dere enn det som vil gavne dere, og om dette bærer alle skapte ting vitnesbyrd, om dere bare hadde ører til å høre. 155

Når dere blir innbudt til en bankett eller en festlig anledning, så svar med fryd og glede, og den som holder sitt 156

løfte, vil være trygg for ippetsettelse. Dette er en tid da hver av Guds vise forordninger er blitt utlagt.

157 Se, “mysteriet med den store omvendning i fyrstens tegn” er nå gjort åpenbart. Vel er det med den som Gud har hjulpet til å anerkjenne “sekseren” som er oppreist i kraft av denne “ranke alif”; han er så visst av dem som har en sann tro. Hvor mange er vel ikke de utad fromme som har vendt seg bort, og de egensindige som er kommet nær, idet de utbrøt: “All lov skje deg, o du verdenenes attrå!” I sannhet, det ligger i Guds hånd å gi hva han vil til hvem han enn vil, og å holde tilbake hva han behager fra hvem han enn måtte ønske. Han kjenner hjertenes innerste hemmeligheter og meningen skjult i en spotters blunk. Hvor mang en legemliggjørelse av likegyldighet som kom til oss med et rent hjerte, har vi vel ikke satt på vår godkjennelses sete; og hvor mang en visdomsutlegger har vi vel ikke i all rettfærdighet overgitt til ilden. Vi er i sannhet den som skal dømme. Han er det som er manifestasjonen av “Gud gjør hva han enn vil” og sitter på tronen “han forordner hva han enn velger”.

158 Salig er den som oppdager duften av indre betydninger fra sporene etter denne Penn som ved sin bevegelse har gjort at Guds briser føres hen over den hele skapning, og som ved sin stillhet får selve essensen av ro til å fremkomme i tilværelsens verden. Forherliget være den overmåte barmhjertige, åpenbareren av så uvurderlig en nåde. Si: Fordi han bar urettfærdighet, har rettfærdighet manifestert seg på jorden, og fordi han godtok fornædrelse, har Guds majestet strålt frem i menneskehetens midte.

159 Dere har ikke lov til å bære våpen, med mindre det er

helt nødvendig, og dere har tillatelse til å kle dere i silke. Herren har, som en nåde fra sin side, fritatt dere for de begrensninger som tidligere gjaldt for klesdrakt og skjeggstuss. Forordneren er han, den allvitende. La det ikke finnes noe i deres fremtreden som vederheftige og redelige personer ville misbillige, og la ikke dere selv bli leketøy for de uvitende. Vel er det med den som har prydet seg med en sømmelig adferds og en rosverdig karakters kledning. Han regnes så visst blant dem som bistår sin Herre ved særmerkede og fremragende gjerninger.

Bidra til å fremme utviklingen av Guds byer og hans land, og lovpris ham der i hans nære yndlingers frydefulle toner. I sannhet, menneskenes hjerter oppbygges ved tungens kraft, likesom hus og byer bygges av hånden og ved andre midler. For ethvert mål har vi fastsatt et middel hvorved det kan oppnås. Benytt dere av det, og sett deres lit og fortrøstning til Gud, den allvitende, den allvise. 160

Salig er det menneske som har bekjent sin tro på Gud og på hans tegn og erkjent at “han skal ikke bli spurt om sine gjerninger”. En sådan erkjennelse er av Gud blitt gjort til en pryd for all tro, ja, til selve dens grunnvoll. På den må godkjennelsen av enhver velgjerning bero. Fest øynene på den, så de opprørskes hvisken kan hende ikke skal få dere til å trå feil. 161

Skulle han erklære for lovlig den ting som fra tidenes morgen hadde vært forbudt, og forby det som til alle tider var blitt ansett som lovlig, så har ingen rett til å dra hans myndighet i tvil. Den som nøler, om så kortere enn et øyeblikk, bør betraktes som en overtredet. 162

163 Den som ikke har erkjent denne sublime og grunnleggende sannhet, og som ikke har nådd dette mest opphøyede stade, ham vil tvilens vinder ryste, og de vantros ytringer vil plage hans sjel. Den som har anerkjent dette prinsippet, vil bli forlenet med den mest fullkomne standhaftighet. All ære være dette overmåte herlige stade, hvis ihukommelse pryder hver en opphøyet tavle! Slik er den lære som Gud skjenker dere, en lære som vil fri dere fra alskens tvil og rådvillhet og sette dere i stand til å oppnå frelse både i denne verden og i den neste. Tilgivende er han, den mest gavmilde. Han er det som har utsendt budbringerne og nedsendt bøkene for å forkynne at “Det finnes ingen annen Gud enn meg, den allmektige, den allvise.”

164 O Káfs og Rás land!\* Vi ser deg sannelig i en tilstand som mishager Gud, og ser at det fra deg kommer det som er uutgrunnelig for enhver utenom Gud, den allvitende, den allkunnige; og vi fornemmer det som fordekt og i smug sprer seg fra deg. Hos oss finnes kunnskapen om alle ting, innrisset på en lysende tavle. Sørg ikke over det som har rammet deg. Om ikke lenge vil Gud oppreise hos deg mennesker med stort mot som vil prise mitt navn med en slik standhaftighet at de hverken vil avskrekkes av de geistliges onde hentydninger eller holdes tilbake av de underfundige beskyldningene fra dem som sår tvil. Med egne øyne vil de se Gud, og med sitt eget liv vil de gjøre ham seierrik. De er sannelig blant dem som er standhaftige.

165 O forsamling av geistlige! Da mine vers ble sendt ned

\* Kirmán.



og mine tydelige tegn ble åpenbart, fant vi dere bak slørene. Dette er virkelig en forunderlig ting. Dere roser dere av mitt navn, men gjenkjente meg likevel ikke på den tid da deres Herre, den overmåte barmhjertige, stod frem blant dere med bevis og vitnesbyrd. Vi har sønderrevet slørene. Vokt dere, at dere ikke stenger folket ute ved nok et slør. Bryt de fruktesløse innbilningers lenker, i hans navn som er alle menneskers Herre, og vær ikke av de svikefulle. Og om dere skulle vende dere til Gud og slutte dere til hans Sak, så spre ikke forvirring i den, og mål ikke Guds Bok med deres selviske ønsker. Dette er sannelig Guds råd i fortid og fremtid, og det bekrefte høytidelig av Guds vitner og utvalgte, ja, av hver og én av oss.

Kom i hu sjeiken som het Muḥammad-Ḥasan, som var blant sin tids lærdeste teologer. Da han som er sannheten, ble åpenbart, ble han forkastet av sjeiken og andre av hans yrkesbrødre, mens en hvete- og byggsikter godtok ham og vendte seg til Herren. Skjønt sjeiken både natt og dag var opptatt med å nedtegne det han oppfattet som Guds lover og forordninger, var dog ikke én bokstav av dette til gagn for ham da han som er den uhemmede, fremstod, ellers ville han ikke ha vendt seg bort fra et åsyn som har opplyst ansiktene hos Herrens nære yndlinger. Hadde dere trodd på Gud da han åpenbarte seg, ville ikke folket ha vendt seg bort fra ham, ei heller ville de ting dere nå ser, ha rammet oss. Frykt Gud, og vær ikke av de likegyldige. 166

Vokt dere, at ikke noe navn stenger dere ute fra ham som er besitteren av alle navn, eller at noe ord lukker dere ute fra denne Guds ihukommelse, denne visdomskilde blant 167

dere. Vend dere til Gud, og søk hans beskyttelse, o skare av geistlige, og gjør ikke dere selv til et slør mellom meg og mine skapninger. Således formaner deres Herre dere og befaler dere å være rettferdige, at ikke deres gjerninger skal bli til intet og dere selv være uvitende om deres forfatning. Vil den som forneker denne Sak, være i stand til å påvise sannheten av noen sak i hele skaperverket? Nei, ved ham som er verdensaltets former! Og dog er folket hyllet i et påtagelig slør. Si: Gjennom denne Sak har vitnesbyrdets sol steget opp og bevisets himmellys kastet sin glans over alle som bor på jord. Frykt Gud, o mennesker med innsikt, og vær ikke av dem som mistror meg. Vokt dere, at ikke ordet "profet" holder dere tilbake fra denne aller største kunngjøring, eller at noen henvisning til "stedfortredergjerning" utelukker dere fra herredømmet til ham som er Guds stedfortreder, et herredømme som overskygger alle verdener. Ethvert navn er skapt av hans Ord, og enhver sak er avhengig av hans uimotståelige, hans mektige og vidunderlige Sak. Si: Dette er Guds Dag, Dagen da intet annet skal nevnes enn ham selv, alle verdens allmektige beskytter. Dette er den Sak som har fått all deres overtro og alle deres avguder til å skjelve.

168 Blant dere ser vi sannelig ham som griper Guds Bok og anfører beviser og argumenter fra den for å nekte å anerkjenne sin Herre, likesom tilhengerne av enhver annen tro søkte etter grunner i sine hellige bøker til å imøtegå ham som er hjelperen i fare, den selvbestående. Si: Gud, den sanndru, er mitt vitne på at hverken verdens hellige skrifter eller alle de bøker og skriftstykker som finnes, vil være dere til noen som helst nytte i denne tid uten denne, den Levende Bok, som

midt i hjertet av skaperverket forkynner: "Sannelig, der er ingen annen Gud enn meg, den allvitende, den allvise."

O forsamling av geistlige! Vokt dere, at dere ikke blir årsak til ufred i landet, likesom dere var årsaken til at troen ble forkastet i dens tidlige dager. Samle folket rundt dette Ord som har fått stenene til å rope ut: "Riket tilhører Gud, demringsstedet for alle tegn!" Således formaner dere av deres Herre, som en nåde fra hans side; evig tilgivende er han, den mest gavmilde. 169

Husk Karím og hvordan han, tilskyndet av sine egne begjær, ble fylt av ringeakt da vi kalte ham til Gud. Og dog hadde vi sendt ham det som var en lise for bevisets øye i tilværelsens verden og oppfyllelsen av Guds vitnesbyrd for alle jordens og himmelens innvånere. Som et tegn på den altbesittendes, den aller høyestes nåde, bød vi ham ta imot sannheten. Men han vendte seg bort inntil vredens engler grep ham, som en rettferdig handling fra Guds side. Dette var vi sannelig vitne til. 170

Sønderriv slørene på en slik måte at rikets innvånere vil høre at de spjæres. Dette er Guds befaling i forgangne og kommende dager. Salig det menneske som overholder hva det er blitt befalt, og ve den forsømmelige. 171

Vi har sannelig ikke hatt noen annen hensikt i dette jordiske rike enn å åpenbare Gud og gjøre hans herredømme vitterlig; Gud er meg nok som vitne. Vi har sannelig ikke hatt noe annet for øye i det himmelske rike enn å opphøye hans Sak og herliggjøre hans lovprisning; Gud er meg nok som beskytter. Vi har sannelig ikke hatt noe annet ønske i herredømmet i det høye enn å opphøye 172

Gud og det som er nedsendt av ham; Gud er meg nok som hjelper.

173 Lykkelige er dere, o dere lærde i Bahá. Ved Herren! Dere er bølgene på det veldigste osean, stjernene på herlighetens himmel, seiersfanene som vaier mellom jord og himmel. Dere er standhaftighetens tilkjennegivelser blant menneskene og den guddommelige ytrings daglysninger for alle som bor på jord. Vel er det med den som vender seg til dere, og ve den egensindige. På denne dag sømmer det seg for den som har drukket det evige livs mystiske vin fra sin Herre Guds miskunns hender, han den barmhjertige, å være lik den bankende pulsåre i menneskehetens legeme, slik at verden og hvert hensmuldrende ben kan få liv gjennom ham.

174 O verdens folk! Når den Mystiske Due har styrt sin flukt fra sin lovprisnings helligdom og søkt hen til sitt fjerne mål, sin skjulte bolig, henvis da hva enn dere ikke forstår i Boken, til ham som har vokst ut fra denne veldige Stamme.

175 O den høyestes Penn! Beveg du deg på tavlen etter befaling fra din Herre, himlenes Skaper, og berett om den tid da han som er den guddommelige enhets daglysning, hadde til hensikt å rette sine skritt mot den Transcendente Enhets Skole; kanskje de rene av hjertet derved kan få et glimt, om enn så lite som et nåløy, av mysteriene til din Herre, den allmektige, den allvitende, som ligger skjult bak slørene. Si: Vi besøkte sannelig den indre betydnings og forklarings Skole mens alle skapte ting var vankundige. Vi så ordene nedsendt av ham som er den overmåte barmhjertige, og vi tok imot versene fra Gud, hjelperen i fare, den selvbestående,

som han\* foreviste oss, og lyttet til det han høytidelig hadde bekreftet i tavlen. Dette skuet vi for visst. Og vi samtykket i hans ønske gjennom vår befaling, for vi har i sannhet makt til å forordne.

O Bayánens folk! Vi besøkte sannelig Guds Skole mens dere lå slumrende, og vi leste gjennom tavlen mens dere var i dyp søvn. Ved den ene sanne Gud! Vi leste tavlen før den ble åpenbart, mens dere var uvitende, og vi hadde fullkommen kunnskap om Boken da dere ennå ikke var født. Disse ord er i henhold til deres mål, ikke Guds. Dette bevitnes av det som er nedlagt i hans kunnskap, om dere skulle være av dem som begriper; og om dette bærer den allmektiges tunge vitnesbyrd, om dere skulle være av dem som forstår. Jeg sverger ved Gud at hadde vi løftet på sløret, ville dere miste både munn og mæle. 176

Vokt dere for ørkesløs ordstrid om den allmektige og hans Sak, for se – han har fremstått blant dere med en åpenbaring så stor at den favner alle ting, i fortid som i fremtid. Om vi skulle målbære vårt anliggende ved å tale språket til rikets innvånere, ville vi si: “I sannhet, Gud skapte denne Skole før han skapte himmel og jord, og vi begynte der før bokstavene ble forbundet og føyd sammen til ordet ‘bli.’” Slik er språket til våre tjenere i vårt rike; betenk hva tungen til beboerne av vårt opphøyede herredømme ville ytre, for vi har lært dem vår kunnskap og har åpenbart for dem det som hadde ligget skjult i Guds visdom. Tenk så hva maktens og storhetens tunge ville ytre i sin overmåte herlige bolig! 177

\* Báb.

- 178 Dette er en Sak som ikke får gjøres til kasteball for deres ørkesløse innbilninger, ei heller er den en plass for de tåpelige og fryktsomme. Ved Gud, dette er arenaen for innsikt og løsrivelse, for visjon og oppløftelse, hvor ingen får spore sin ganger uten den barmhjertiges tapre ryttere, de som har brutt alle bånd til tilværelsens verden. Dette er sannelig de som gjør Gud seierrik på jord, og som er utspringet for hans suverene makt blant menneskene.
- 179 Vokt dere, at ikke noe av det som er åpenbart i Bayánen, skal holde dere borte fra deres Herre, den mest medlidende. Gud er mitt vitne på at Bayánen ikke ble nedsendt for noe annet formål enn å synge min pris, visste dere det bare! I den vil de rene av hjertet kun finne duften av min kjærlighet, kun mitt navn som overskygger alt som ser og blir sett. Si: O folk, vend dere hen til det som er utgått fra min mest opphøyede Penn. Skulle dere innånde duften av Gud derfra, så sett dere ikke opp mot ham, og nekt ikke dere selv del i hans nådige gunst og mangfoldige gaver. Således formaner dere av deres Herre; rådgiveren er han, den allvitende.
- 180 Hva enn dere ikke forstår i Bayánen, spør Gud derom, deres Herre og deres forfedres Herre. Om han så skulle ønske, vil han utlegge for dere det som er åpenbart i den, og avdekke for dere de perler av guddommelig kunnskap og visdom som ligger skjult i dens ords osean. Øverst over alle navn er han; ingen annen Gud er der enn ham, hjelperen i fare, den selvbestående.
- 181 Verdens likevekt er blitt forstyrret gjennom den vibrende påvirkning av denne aller største, denne nye verdensorden. Menneskehetens ordnede liv er blitt fullstendig om-

veltet gjennom dette enestående, dette vidunderlige system, som dødelige øyne aldri har sett maken til.

Nedsenk dere i mine ords osean, så dere kan avsløre 182  
dets hemmeligheter og oppdage alle de visdomsperler som ligger gjemt i dets dyp. Gi akt, at dere ikke vakler i deres faste forsett om å godta sannheten i denne Sak. Gjennom den er Guds veldes slumrende muligheter blitt åpenbart og hans overherredømme grunnfestet. Skynd dere hen til ham, med ansikter strålende av glede. Dette er Guds uforanderlige tro, evig i fortiden, evig i fremtiden. La den som søker, nå frem til den; og hva angår den som har avslått å søke den – sannelig, Gud er selvbestående, hevet over ethvert behov for sine skapninger.

Si: Dette er den ufeilbarlige vekt som holdes av Guds 183  
hånd. På den blir alle som er i himlene og alle som er på jorden, veid og deres skjebne bestemt, om dere er blant dem som tror og anerkjenner denne sannhet. Si: Dette er det største vitnesbyrd hvorved gyldigheten av ethvert bevis gjennom tidene er blitt fastslått; gid dere måtte være forvisset om det. Si: Gjennom det er de fattige blitt beriket, de lærde opplyst og søkerne satt i stand til å stige opp til Guds nærvær. Vokt dere, at dere ikke lar den bli årsak til splid blant dere. Stå så fast som den urokkelige klippe i deres Herres Sak, han som er den mektige, den kjærlige.

Si: O kilde til villfarelse! Oppgi din enwise blindhet, og 184  
fortell sannheten blant folk. Jeg sverger ved Gud at jeg har grått over deg når jeg så deg følge dine selviske lidenskaper og forsake ham som formet deg og skapte deg. Kom din Herres milde barmhjertighet i hu, og husk hvordan vi dag

og natt fostret deg til tjeneste for Saken. Frykt Gud, og vær blant dem som virkelig angrer. Hvis man medgir at folket var i villrede om ditt stade, er det tenkelig at du selv er i villrede på samme vis? Bev for din Herres åsyn, og erindre de dager da du stod for vår trone og nedskrev de vers vi dikterte deg – vers nedsendt av Gud, den allmektige beskytter, maktens og kraftens Herre. Vokt deg at ikke ditt overmots ild skal hindre deg fra å nå frem til Guds hellige kongesete. Vend deg til ham, og frykt ikke for dine gjerningers skyld. Han tilgir i sannhet hvem han enn vil som en nåde fra sin side; ingen annen Gud er der enn ham, den evig tilgivende, den overmåte gavmilde. Vi formaner deg kun for Guds skyld. Om du skulle ta imot dette råd, vil du ha handlet til ditt eget beste, og skulle du avvise det, så kan din Herre sannelig unnvære deg og alle dem som i påtagelig villfarelse har fulgt deg. Se! Gud har grepet ham som ledet deg vill. Vend tilbake til Gud, ydmyk, underdanig og beskjeden. Sannelig, han vil ta dine synder bort fra deg, for din Herre er så visst den tilgivende, den mektige, den overmåte barmhjertige.

185 Dette er Guds råd – måtte du følge det! Dette er Guds nåde – måtte du motta den! Dette er Guds ytring – om du bare ville fatte den! Dette er Guds skatt – om du bare kunne forstå!

186 Dette er en Bok som er blitt den eviges lampe for verden og hans snorrette, strake sti blant jordens folk. Si: Dette er den guddommelige kunnskaps daglysning, om dere skulle være av dem som forstår, og demringsstedet for Guds bud, om dere skulle være blant dem som skjønner.

187 Legg ikke større byrde på et dyr enn det kan bære. Vi har sannelig forbudt slik behandling gjennom et høyst

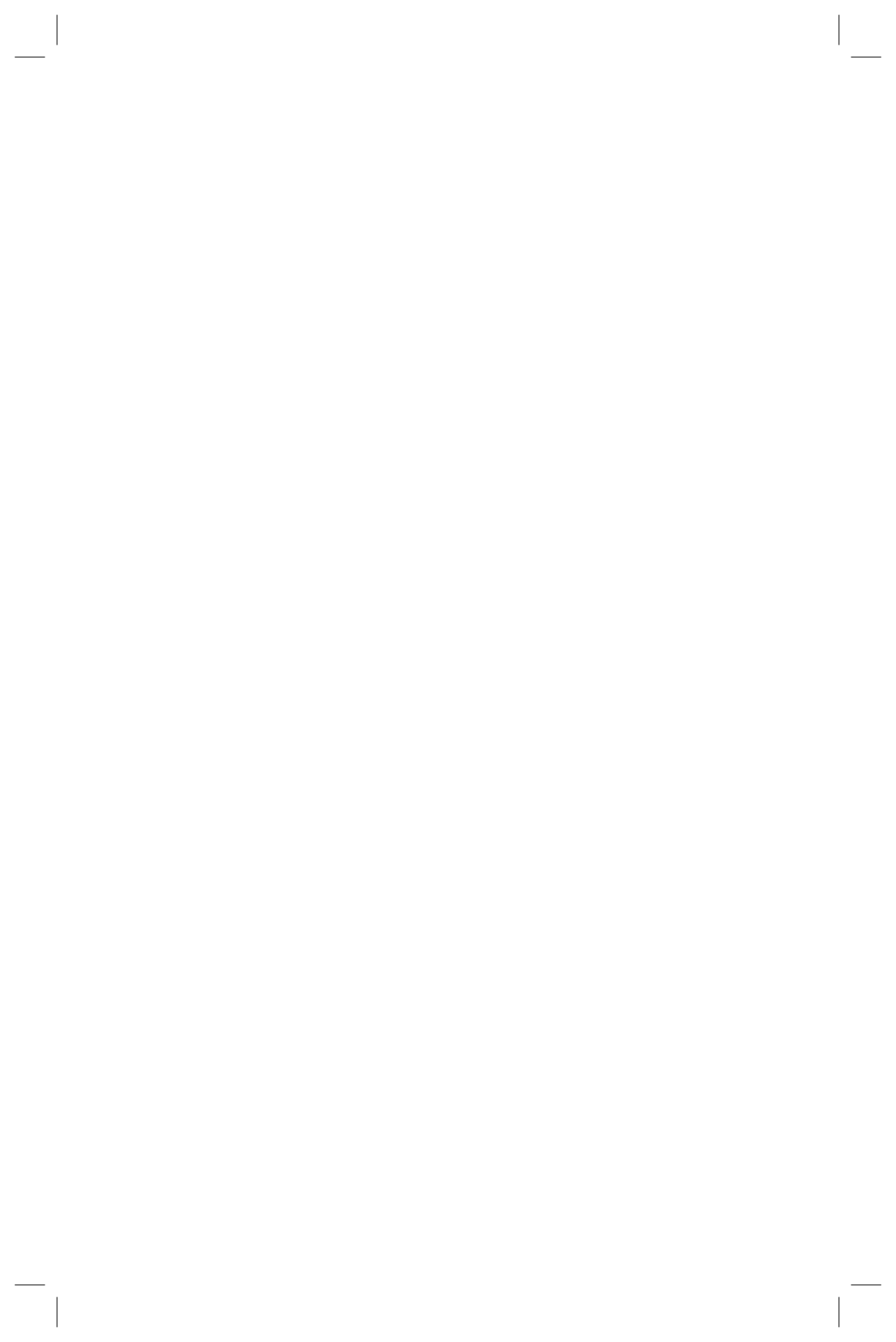


forpliktende forbud i Boken. Vær rettferdighetens og redelighetens legemliggjørelser midt iblant den hele skapning.

Om noen uforsettlig skulle ta en annens liv, påhviler det ham å gi avdødes familie en skadeserstatning på ett hundre mithqáler gull. Overhold det som er blitt dere pålagt i denne Tavle, og vær ikke blant dem som overskrider dens grenser. 188

O parlamentsmedlemmer over hele verden! Velg ett språk som alle på jorden skal bruke, og innfør likeledes én felles skrift. Gud gjør sannelig tydelig for dere det som vil gavne dere og sette dere i stand til å bli uavhengige av andre. Den mest gavmilde er han, den allvitende, den allkunnige. Dette vil føre til enhet, om dere bare kunne fatte det, og være det mektigste middel til å fremme harmoni og sivilisasjon – gid dere kunne forstå! Vi har fastsatt to tegn på at menneskeslekten har nådd sin myndighets alder. Det første, som er den mest urokkelige grunnvoll, har vi nedtegnet i andre av våre tavler, mens det annet er blitt åpenbart i denne vidunderlige Bok. 189

Dere har fått forbud mot å røyke opium. Vi har sannelig gjort slikt misbruk ulovlig gjennom et høyst forpliktende forbud i Boken. Skulle noen bruke opium, er han så sannelig ikke av meg. Frykt Gud, o dere som er inngitt forstand! 190



NOEN TEKSTER  
ÅPENBART AV BAHÁ'U'LLÁH  
SOM TILLEGG TIL  
KITÁB-I-AQDAS

Flere tavler åpenbart av Bahá'u'lláh etter Kitáb-i-Aqdas inneholder avsnitt som utfyller bestemmelsene i Den Helligste Bok. De mest bemerkelsesverdige av disse er utgitt i *Tablets of Bahá'u'lláh revealed after the Kitáb-i-Aqdas*. Et utdrag fra Ishráqát-tavlen inngår i denne delen. Teksten til de tre obligatoriske bønnene omtalt i Spørsmål og svar, og bønnen for den døde som nevnes i teksten, er likeledes trykket på nytt her.



## ISHRÁQÁT-TAVLEN DEN ÅTTENDE ISHRÁQ

DENNE tekst, som nå skrives av herlighetens Penn, regnes som en del av Den Helligste Bok: Mennene i Guds Rettferdighets Hus er blitt overgitt folkets anliggender. De er i sannhet Guds betrodde forvaltere blant hans tjenere og myndighetens daglysninger i hans land.

O Guds folk! Det som oppdrar verden, er rettferdighet, for den opprettholdes av to søyler – belønning og straff. Disse to søyler er verdens livskilder. Siden hver dag byr på et nytt problem og det for hvert problem finnes en tjenlig løsning, bør slike anliggender henvises til Rettferdighetens Hus, så dets medlemmer kan handle i samsvar med tidens behov og krav. De som reiser seg for å tjene Guds Sak for hans skyld, er mottagerne av guddommelig inspirasjon fra det usette rike. Det påhviler alle å være lydige mot dem. Alle statsanliggender bør henvises til Rettferdighetens Hus, men gudsdyrkelsen må skje i samsvar med hva Gud har åpenbart i sin Bok.

O Bahás folk! Dere er Guds kjærlighets demringssteder og hans miskunnhets daglysninger. Tilsmuss ikke tungen ved å forbanne og skjelle ut noen sjel, og vokt øynene mot det som ikke er sømmelig. Legg frem det dere besitter. Hvis det blir tatt vel imot, er deres hensikt oppnådd; hvis ikke, er innvendinger forgjeves. La vedkommende sjel i fred, og vend dere til Herren, beskytteren, den selvbestående. Vær ikke opphav til sorg, enn si splid og strid. Vi nærer det håp

at dere kan få sann undervisning i ly av hans milde omsorgs tre og handle i samsvar med det som Gud ønsker. Dere er alle bladene på ett tre og dråpene i ett hav.

*(Tablets of Bahá'u'lláh revealed after the Kitáb-i-Aqdas)*

## LANG OBLIGATORISK BØNN

FREMSIES ÉN GANG I DØGNET

*La den som ønsker å fremsi denne bønn, reise seg og vende seg mot Gud, og mens han står, la ham vende blikket mot høyre og mot venstre som i påvente av nåden fra sin Herre, den mest barmhjertige, den medlidende. La ham derpå si:*

O du som er alle navns Herre og himmelens Skaper! Jeg bønnfaller deg ved dem som er morgendemringene av ditt usynlige vesen, det mest opphøyede, det overmåte herlige, om å gjøre min bønn til en ild som skal fortære de slør som har lukket meg ute fra din skjønnhet, og til et lys som skal lede meg til ditt nærværs osean.

*La ham så heve hendene i ydmyk bønn overfor Gud – velsignet og opphøyet være han – og si:*

O du verdens attrå og alle folkeslags elskede! Du ser at jeg vender meg mot deg, og at jeg er befridd fra all tilknytning til noen annen enn deg, og at jeg klynger meg til ditt bånd, som ved sin bevegelse har satt alt det skapte i bevegelse. Jeg er din tjener, o min Herre, og sønn av din tjener. Se, jeg står rede til å gjøre din vilje og oppfylle ditt

## UTFYLLENDE TEKSTER

ønske, og jeg ønsker intet annet enn ditt velbehag. Jeg bønnfaller deg ved din barmhjertighets oseaan og din nådes sol om å gjøre med din tjener etter din vilje og ditt behag. Ved din makt, som er høyt hevet over all omtale og lovprisning! Hva som enn er åpenbart av deg, er mitt hjertes attrå og min sjels kjærlighet. O Gud, min Gud! Se ikke på mine forhåpninger og mine gjerninger, nei, se heller på din vilje som har omsluttet himmelen og jorden. Ved ditt Største Navn, o du alle folkeslags Herre! Jeg har ønsket bare det som du ønsket, og elsker bare det som du elsker.

*La ham deretter knele, og mens han bøyer pannen mot jorden, si:*

Opphøyet er du over å kunne beskrives av noen uten deg selv, og over å kunne fattes av noe annet enn deg.

*La ham så stå og si:*

Gjør min bønn, o min Herre, til en kilde av levende vann hvorved jeg kan leve så lenge som ditt herredømme varer, og kan tale om deg i enhver verden av dine verdener.

*La ham igjen løfte hendene i ydmyk bønn og si:*

O du, som hjerter og sjeler har smeltet i adskillelse fra, og ved hvis kjærlighets ild hele verden er blitt satt i brann! Jeg bønnfaller deg ved ditt navn, ved hvilket du har underlagt deg hele skapningen, om ikke å holde borte fra meg det som er hos deg, o du som hersker over alle mennesker! Du ser, o min Herre, denne fremmede haste mot sitt uendelig opphøyede hjem under din majestets tronhimmel og innenfor din nådes enemerker, og denne overtreder søke

din tilgivelses osea, og dette ringe vesen søke din herlighets kongesete, og denne fattige skapning søke din rikdoms morgenglans. Hos deg ligger myndigheten til å befale hva du enn vil. Jeg vitner om at du skal lovsynges i all din gjerning og adlydes i dine påbud og forbli fri og uhemmet i din befaling.

*La ham derpå løfte hendene og tre ganger gjenta Det Største Navn. La ham så, med hendene hvilende på knærne, bøye seg for Gud – velsignet og opphøyet være han – og si:*

Du ser, o min Gud, hvordan min ånd er blitt oppildnet i mitt legeme og mine lemmer, av lengsel etter å tilbe deg og av trang til å minnes deg og opphøye deg; hvordan den bevitner det som din befalings Tunge har vitnet om i din ytrings rike og din kunnskaps himmel. Jeg elsker, i denne tilstand, o min Herre, å bønnfalle deg om alt det som er hos deg, slik at jeg kan tilkjenne min fattigdom og forherlige din gavmildhet og din rikdom, og kan erklære min maktesløshet og åpenbare din makt og din velde.

*La ham så stå og løfte hendene to ganger i ydmyk bønn, og si:*

Der er ingen annen Gud enn deg, den allmektige, den overmåte gavmilde. Der er ingen annen Gud enn deg, forordneren, både i begynnelsen og i slutningen. O Gud, min Gud! Din tilgivelse har gitt meg mot, og din barmhjertighet har styrket meg, og din kallen har vekket meg, og din nåde har oppreist meg og ledet meg til deg. Hvem er vel jeg, at jeg ellers skulle våge å stå ved porten til din nærhets stad eller vende mitt ansikt mot de lys som skinner fra din viljes himmel? Du ser, o min Herre, denne usle skapning banke



## UTFYLLENDE TEKSTER

på din nådes dør, og denne flyktige sjel søke det evige livs elv fra din gavmildhets hender. Deg tilkommer det å herske til alle tider, o du som er alle navns Herre, og meg tilkommer det å bøye meg for og villig underkaste meg din vilje, o himmelens Skaper!

*La ham så løfte hendene tre ganger, og si:*

Større er Gud enn enhver som er stor!

*La ham så knele, og mens han bøyer pannen mot jorden, si:*

For høyt hevet er du til at lovprisningen fra dem som er deg nær, kan stige opp til din nærhets himmel, eller til at hjertenes fugler hos dem som er deg hengivne, kan nå frem til din inngangs portal. Jeg bevitner at du er helliggjort over alle egenskaper og hellig over alle navn. Ingen annen Gud er der enn deg, den mest opphøyede, den overmåte herlige.

*La ham så sette seg og si:*

Jeg vitner om det som alle skapte ting har vitnet om, og hærskere i det høye, og beboerne av det aller høyeste paradisi, og hinsides dem, storhetens Tunge selv, fra den overmåte herlige horisont, at du er Gud, at der ingen annen Gud er enn deg, og at han som er blitt åpenbart, er det skjulte mysterium, det høyt skattede symbol, ved hvem bokstavene i ordet "bli" er føyd sammen. Jeg bevitner at det er han hvis navn er nedtegnet av den høyestes Penn, og som er nevnt i Bøkene fra Gud, Herren over Tronen i det høye og over jorden her nede.

*La ham så stå oppreist og si:*

O Herre over alt som er og besitter av alle synlige og usynlige ting! Du fornemmer mine tårer og mine sukk og hører at jeg stønner og jamrer, og at mitt hjerte vander seg. Ved din makt! Mine overtredelser har hindret meg fra å nærme meg deg, og mine synder har holdt meg fjernt fra din hellighets kongesete. Din kjærlighet, o min Herre, har beriket meg, og adskillelsen fra deg har tilintetgjort meg, og fjernheten fra deg har fortært meg. Jeg bønnfaller deg ved dine fottrinn i denne ørken og ved ordene “her er jeg, her er jeg,” som dine utvalgte har uttalt i denne uendelighet, og ved din åpenbarings bris og de milde vinder fra din manifestasjons demring, om å forordne at jeg får skue din skjønnhet og overholde hva som enn står i din Bok.

*La ham så gjenta Det Største Navn tre ganger, bøye seg med hendene hvilende på knærne, og si:*

Lovet være du, o min Gud, for at du har hjulpet meg til å ihukomme deg og prise deg, og har gjort kjent for meg ham som er dine tegns morgengry, og fått meg til å bøye kne for ditt herredømme og ydmyke meg for din guddommelighet og til å anerkjenne det som er uttalt av din storhets Tunge.

*La ham derpå reise seg og si:*

O Gud, min Gud! Min rygg er bøyd ved byrden av mine synder, og min likegyldighet har tilintetgjort meg. Hver gang jeg tenker over mine onde gjerninger og din velvilje, smelter hjertet i meg, og blodet syder i mine årer. Ved din Skjønnhet, o du verdens attrå! Jeg blues ved å løfte mitt ansikt mot deg, og mine lengtende hender skammer seg for å strekke seg frem mot din gavmildhets himmel. Du ser,

UTFYLLENDE TEKSTER

o min Gud, hvordan mine tårer hindrer meg fra å minnes deg og prise dine dyder, o du, Herren over Tronen i det høye og over jorden her nede! Jeg bønnfaller deg ved ditt kongedømmes tegn og ditt rikes mysterier om å gjøre med dine elskede som det anstår seg din gavmildhet, o Herre over alt som er til, og slik det er din nåde verdig, o Konge over det som er sett og det som er usett!

*La ham deretter gjenta Det Største Navn tre ganger, knele med pannen mot jorden, og si:*

Lovet være du, o vår Gud, for at du har sendt ned til oss det som drar oss nærmere deg, og tilgodeser oss med enhver god ting som er sendt ned av deg i dine bøker og dine skrifter. Beskytt oss, bønnfaller vi deg, o min Herre, mot skarene av tomme forestillinger og fåfengte innbilninger. Du er i sannhet den mektige, den allvitende.

*La ham derpå løfte hodet, sette seg, og si:*

Jeg vitner, o min Gud, om det som dine utvalgte har vitnet om, og erkjenner det som beboerne av det aller høyeste paradiset og de som har kretset rundt din mektige Trone, har erkjent. Jordens og himmelens riker er dine, o Herre over alle verdener!

*(Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh, CLXXXIII)*

MIDDELS LANG OBLIGATORISK BØNN  
FREMSIES DAGLIG,  
MORGEN, MIDDAG OG AFTEN

*La den som ønsker å be, vaske hendene, og mens han vasker dem, la ham si:*

Styrk min hånd, o min Gud, så den kan gripe din Bok med en slik standhaftighet at verdens skarer ikke skal ha noen makt over den. Bevar den så fra å røre noe som helst som ikke hører den til. Du er i sannhet den allmektige, den sterkeste.

*Og la ham si mens han vasker ansiktet:*

Jeg har vendt mitt ansikt mot deg, o min Herre! Gjør det forklaret ved ditt åsyns lys. Bevar det så fra å vende seg mot noen annen enn deg.

*La ham så reise seg og si, med ansiktet vendt mot qiblib (Tilbedelsens punkt, dvs. Bahjí, 'Akká):*

Gud bevitner at der ikke er noen annen Gud enn ham. Ham tilhører åpenbaringsens og skapningens riker. Han har i sannhet manifestert ham som er åpenbaringsens morgengry, som samtalte på Sinai, ved hvem den høyeste horisont er brakt til å skinne og Lotustreet ved veis ende har talt, og ved hvem denne kallen har lydt for alle som er i himmel og på jord: "Se, den altbesittende er kommet. Jord og himmel, herlighet og herredømme tilhører Gud, alle menneskers Herre og besitteren av Tronen i det høye og jorden der nede!"

*La ham så, med hendene hvilende på knærne, bøye seg og si:*

## UTFYLLENDE TEKSTER

Opphøyet er du over min lovprisning og den lovprisning som noen som helst utenom meg kan ytre, over min beskrivelse og den beskrivelse som alle i himmelen og alle på jorden måtte gi!

*La ham deretter, stående med åpne hender og med håndflatene vendt oppover mot ansiktet, si:*

O min Gud, la ikke ham bli skuffet som med bønnfallende hender har klynget seg til din barmhjertighets og nådes kjortelsøm, o du som er den mest barmhjertige av dem som viser barmhjertighet!

*La ham så sette seg og si:*

Jeg vitner om din enhet og om at du er én, og om at du er Gud, og at der ikke er noen annen Gud utenom deg. Du har i sannhet åpenbart din Sak, oppfylt din Pakt og slått din nådes porter vidt opp for alle som bor i himmel og på jord. Måtte velsignelse og fred, hyllest og ære hvile over dem du elsker, dem som verdens omskiftelser og tilfeldigheter ikke har avskrekket fra å vende seg mot deg, og som har gitt alt de eide, i håp om å oppnå det som er hos deg. Du er i sannhet den evig tilgivende, den overmåte gavmilde.

*(Om noen i stedet for det lengre vers skulle velge å fremsi disse ord: "Gud bevitner at der ikke er noen annen Gud enn ham, hjelperen i fare, den selvbestående," så ville det være tilstrekkelig. Det vil likeledes være tilstrekkelig om vedkommande mens han sitter velger å fremsi disse ord: "Jeg vitner om din enhet og om at du er én, og om at du er Gud og at der ikke er noen annen Gud utenom deg.")*

*(Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh, CLXXXII)*

## KORT OBLIGATORISK BØNN

FREMSIES ÉN GANG I DØGNET,  
VED MIDDAGSTIDER

Jeg bevitner, o min Gud, at du har skapt meg for at jeg skal kjenne deg og tilbe deg. Jeg vitner i denne stund om min maktesløshet og om din styrke, om min fattigdom og om din rikdom.

Der er ingen annen Gud enn deg, hjelperen i fare, den selvbestående.

*(Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh, CLXXXI)*

## BØNN FOR DEN DØDE

O min Gud! Dette er din tjener og sønn av din tjener som har trodd på deg og på dine tegn og vendt sitt ansikt mot deg, fullstendig løsrevet fra alt uten deg. Sannelig, av dem som viser barmhjertighet, er du den mest barmhjertige.

Gjør med ham, o du som tilgir menneskenes synder og skjuler deres feil, som det anstår seg din gavmildhets himmel og din nådes osea. Tillat ham å tre inn på enemerkene for din altoverskyggende barmhjertighet som var til før jordens og himmelens grunnvoll ble lagt. Der er ingen annen Gud enn deg, den evig tilgivende, den mest gavmilde.

*La ham så gjenta hilsningen "Alláh-u-Abhá" seks ganger og deretter gjenta hver av de følgende setninger nitten ganger:*

UTFYLLENDE TEKSTER

Sannelig, vi tilber alle Gud.

Sannelig, vi bøyer oss alle for Gud.

Sannelig, vi er alle hengivne overfor Gud.

Sannelig, vi priser alle Gud.

Sannelig, vi takker alle Gud.

Sannelig, vi er alle tålmodige i Gud.

*(Hvis avdøde er en kvinne, la ham si: "Dette er din tjenerinne og datter av din tjenerinne osv.")*

*(Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh, CLXVII)*





# SPØRSMÅL OG SVAR



1. SPØRSMÅL: *Om den aller største høytid.*  
 SVAR: Den aller største høytid begynner sent om ettermiddagen på den trettende dag i årets annen måned i henhold til Bayánen. På denne høytids første, niende og tolvte dag er arbeid forbudt.
2. SPØRSMÅL: *Angående høytiden på tvillingfødselsdagene.*  
 SVAR: Abhá-skjønnhetens\* fødsel skjedde i demringstimen på den annen dag av måneden muḥarram†, og på månedens første dag ble hans Forløper født. Disse to dager regnes som én i Guds øyne.
3. SPØRSMÅL: *Angående vielsesversene.‡*  
 SVAR: For menn: “Sannelig, vi vil alle holde fast ved Guds vilje.” For kvinner: “Sannelig, vi vil alle holde fast ved Guds vilje.”
4. SPØRSMÅL: *Dersom mannen legger ut på reise uten å angi når han kommer tilbake – med andre ord, uten å angi hvor lenge han forventer å være borte – og hvis man deretter*

\* Bahá'u'lláh.

† Den første måned i den islamske månekalender.

‡ På arabisk har de to versene forskjellig grammatisk kjønn.

*ikke hører noe fra ham, og det ikke finnes spor etter ham, hvordan skal hans hustru da forholde seg?*

SVAR: Dersom han skulle ha latt være å fastsette en tid for sin tilbakekomst til tross for at han kjente til bestemmelsen i Kitáb-i-Aqdas i så henseende, så bør hans kone vente ett helt år. Deretter vil det stå henne fritt enten å treffe det valg som er prisverdig, eller å velge seg en annen ektemann. Men om han derimot ikke skulle være klar over denne bestemmelsen, bør hun være tålmodig helt til det vil behage Gud å gjøre henne kjent med hans skjebne. Med å treffe det valg som er prisverdig, menes i denne sammenheng å vise tålmodighet.

5. SPØRSMÅL: *Angående det hellige vers: “Da vi hørte protest-skrikene fra de ennå ufødte barn, fordoblet vi deres andel og minsket de andres.”*

SVAR: I henhold til Guds Bok deles avdødes bo i 2520 andeler, som er minste felles multiplum for alle heltall opp til ni, og disse fordeles så på sju porsjoner som hver tildeles en bestemt kategori av arvinger, som nevnt i Boken. Barna, for eksempel, tildeles ni blokker à 60 andeler, som omfatter 540 andeler i alt. Meningen med utsagnet “fordoblet vi deres andel” er således at barna får ytterligere ni blokker à 60 andeler, slik at de har rett til 18 blokker alt i alt. De ekstra andelene som de mottar, trekkes fra porsjonene til de øvrige klasser av arvinger. Selv om det for eksempel er blitt åpenbart at ektefellen har rett til “åtte deler som omfatter fire

hundre og åtti andeler”, tilsvarende åtte blokker à 60 andeler, så medfører denne omfordelingen således at en og en halv blokk på i alt 90 andeler nå er gått til fradrag fra ektefellens porsjon og overdratt til barna. Så også i de andres tilfeller. Resultatet er at hele det antall som trekkes fra, tilsvarer de ni ekstra andelsblokkene som tildeles barna.

6. SPØRSMÅL: *Kreves det at broren, for å være berettiget til sin arvelodd, må nedstamme både fra avdødes far og mor, eller er det tilstrekkelig at bare en av foreldrene er felles?*

SVAR: Hvis broren nedstammer fra faren, skal han motta sin arvelodd etter det foreskrevne mål som er nedtegnet i Boken. Men hvis han nedstammer fra moren, skal han motta bare to tredjedeler av det han er berettiget til, mens den resterende tredjedel hjemfaller til Rettferdighetens Hus. Denne avgjørelsen gjelder også søsteren.

7. SPØRSMÅL: *I bestemmelsene vedrørende arv er det fastsatt at i fall avdøde ikke etterlater seg avkom, så skal avkomets lodd i boet hjemfalle til Rettferdighetens Hus. I tilfelle andre kategorier av arvinger som far, mor, bror, søster og lærer heller ikke skulle finnes, hjemfaller deres arvelodd da også til Rettferdighetens Hus, eller behandles de på annet vis?*

SVAR: Det hellige vers er tilstrekkelig. Han sier, opphøyet være hans Ord: “Dersom avdøde ikke etterlater seg avkom, hjemfaller dets andel til Rettferdighetens Hus” osv. og “I fall avdøde etterlater seg avkom,

men ingen av de andre klasser av arvinger som er anført i Boken, skal avkommet motta to tredjedeler av arven, og den gjenværende tredjedel skal hjemfalle til Rettferdighetens Hus” osv. Der det ikke er noe avkom, vil dets tilmålte arvelodd med andre ord hjemfalle til Rettferdighetens Hus. Denne bestemmelsen kommer til både allmenn og særskilt anvendelse, og det vil si at når en hvilken som helst kategori innenfor sistnevnte klasse av arvtakere mangler, så går to tredjedeler av arven til avkommet og den resterende tredjedel til Rettferdighetens Hus.

8. SPØRSMÅL: *Angående grunnbeløpet som det skal betales ħuqúqu’lláh av.*

SVAR: Grunnbeløpet som ħuqúqu’lláh skal betales av, er nitten mithqáler gull. Med andre ord: Når man har ervervet penger til en verdi av denne summen, skal det foretas en innbetaling av ħuqúqu’lláh. Ĥuqúqu’lláh skal likeledes betales når verdien – ikke antallet – av andre former for eiendom når det foreskrevne beløp. Ĥuqúqu’lláh skal ikke betales mer enn én gang. En person som for eksempel erverver tusen mithqáler gull og betaler sin ħuqúq, plikter ikke å foreta en ytterligere betaling basert på denne summen, men bare på det som tillegges ved handel, forretninger og lignende. Når denne økningen, altså fortjenesten som er vunnet, når den foreskrevne sum, må man utføre det som Gud har forordnet. Det er bare når hovedstolen skifter hender at den enda en gang blir gjenstand for betaling av ħuqúqu’lláh, slik den ble første gang. Det Første Punkt

har bestemt at *ḥuqúqu'lláh* må betales av verdien av alt man eier. Men i denne aller største religionsordning har vi unntatt innboet, det vil si slikt innbo som behøves, og boligen selv.

9. SPØRSMÅL: *Hva skal komme først: ḥuqúqu'lláh, avdødes gjeld eller utgiftene til gravferd og jordfestelse?*

SVAR: Gravferden og jordfestelsen kommer først, så betaling av gjeld og deretter av *ḥuqúqu'lláh*. Dersom det skulle vise seg at avdødes eiendom ikke er tilstrekkelig for å dekke vedkommendes gjeld, bør resten av boet fordeles på disse gjeldspostene i forhold til deres størrelse.

10. SPØRSMÅL: *Å rake hodet blir forbudt i Kitáb-i-Aqdas, men påbudt i Súriy-i-Ḥajj.*

SVAR: Alle er pålagt lydighet mot Kitáb-i-Aqdas. Hva som enn er åpenbart der, er Guds lov blant hans tjenere. Pålegget for pilegrimer til det hellige Hus om å rake hodet er blitt opphevet.

11. SPØRSMÅL: *Dersom samleie finner sted mellom et par i løpet av deres tålmodighetsår og de så blir fremmede for hverandre igjen, må de da begynne sitt tålmodighetsår på nytt, eller kan dagene forut for samleiet inngå i beregningen av året? Og når så skilsmissemannen har funnet sted, er det da nødvendig å gjennomføre enda en ventetid?*

SVAR: Dersom parets innbyrdes hengivenhet skulle bli fornyet i løpet av tålmodighetsåret, er ekteskapsbåndet gyldig, og man må overholde det som

befales i Guds Bok. Men når tålmodighetsåret er fullført, og det som er bestemt av Gud finner sted, kreves det ikke enda en ventetid. Seksuell omgang mellom mann og kone er forbudt i tålmodighetsåret, og de som utfører denne handlingen, må søke Guds tilgivelse og som straff betale en bot på nitten mithqáler gull til Rettferdighetens Hus.

12. SPØRSMÅL: *Dersom det skulle oppstå innbyrdes motvilje hos et par etter at vielsesversene er blitt lest og medgiften er betalt, kan skilsmisse da finne sted uten at tålmodighetsåret blir gjennomført?*

SVAR: Det vil være legitimt å søke skilsmisse etter at vielsesversene er lest og medgiften betalt, men før ekteskapet er fullbyrdet. Under slike omstendigheter er det ikke behov for å gjennomføre et tålmodighetsår, men å ta medgiften tilbake tillates ikke.

13. SPØRSMÅL: *Er samtykke fra foreldrene på begge sider en forutsetning for ekteskap, eller er det tilstrekkelig med samtykke fra foreldrene på én side? Gjelder denne loven bare jomfruer, eller også andre?*

SVAR: Inngåelse av ekteskap er betinget av samtykke fra begge foreldre, og i så henseende gjør det ingen forskjell om bruden er jomfru eller ei.

14. SPØRSMÅL: *De troende er pålagt å være vendt mot qiblih når de fremsier sine obligatoriske bønnen. I hvilken retning bør de vende seg når de forretter andre bønnen og andaktsøvelser?*



SPØRSMÅL OG SVAR

SVAR: Å være vendt i retning av qiblih er et fast krav ved fremsigelsen av obligatorisk bønn. Men for andre bøenner og andaktsøvelser kan man følge det som den barmhjertige Herre har åpenbart i Koranen: “Hvor dere enn vender dere – der er Guds åsyn.”

15. SPØRSMÅL: *Angående ihukommelsen av Gud “ved daggry” i mashriqu’l-adhkâren.*

SVAR: Skjønt ordene “ved daggry” anvendes i Guds Bok, er det antakelig for Gud ved det første gry av dag, mellom daggry og soloppgang eller til og med inntil to timer etter soloppgang.

16. SPØRSMÅL: *Forordningen om at avdødes legeme bør føres en avstand som ikke overstiger én times reise: Gjelder den transport både til lands og til vanns?*

SVAR: Denne befallingen gjelder avstander til vanns så vel som til lands, om det er en time med dampbåt eller med tog. Hensikten er én times varighet, uansett transportmåte. Men jo snarere begravelsen finner sted, desto mer passende og godtagbart vil det være.

17. SPØRSMÅL: *Hvilken fremgangsmåte bør følges ved funn av tapte eiendeler?*

SVAR: Dersom slike eiendeler blir funnet i byen, skal det kunngjøres én gang av byens utroper. Hvis eieren av hittegodset så blir funnet, bør han få det utlevert. I motsatt fall bør finneren av hittegodset vente ett år, og dersom eieren kommer for en dag i løpet av denne tiden, bør finneren motta utroperens

godtgjørelse fra ham og levere hittegodset tilbake til ham. Bare i fall året skulle gå uten at eieren blir kjent, kan finneren overta hittegodset selv. Dersom verdien av hittegodset er mindre enn eller like stor som utroperens salær, bør finneren vente en enkelt dag fra den tid da funnet ble gjort. Deretter kan han overta det selv, dersom eieren ikke er kommet for en dag. Og når det gjelder hittegoods funnet i et ubebodd område, bør finneren vente i tre dager. Hvis eierens identitet fortsatt skulle være ukjent etter periodens utløp, står det ham fritt å overta funnet selv.

18. SPØRSMÅL: *Angående avvaskning: Hvis for eksempel en person nettopp har badet hele legemet, må han da likevel foreta sin avvaskning?*

SVAR: Budet vedrørende avvaskning må overholdes i alle fall.

19. SPØRSMÅL: *Dersom en person skulle planlegge å flytte fra landet og hans hustru motsetter seg dette og uenigheten munner ut i skilsmisse, og om hans reiseforberedelser strekker seg over et år, kan da denne perioden regnes som tålmodighetsåret, eller bør dagen for parets adskillelse regnes som punktet for dette årets begynnelse?*

SVAR: Beregningen begynner den dagen da paret skiller lag, og hvis de derfor er blitt separert et år før ektemannens avreise og duften av hengivenhet ikke er blitt fornyet dem imellom, så kan skilsmisse finne sted. I annet fall må året regnes fra dagen for hans avreise og betingelsene satt i Kitáb-i-Aqdas overholdes.

SPØRSMÅL OG SVAR

20. SPØRSMÅL: *Angående modenhetsalderen med hensyn til religiøse plikter.*

SVAR: Modenhetsalderen er femten år for både menn og kvinner.

21. SPØRSMÅL: *Angående det hellige vers: "Når dere er på reise og stanser opp og hviler på et trygt sted, så gjør dere ... ett enkelt fotefall for hver usagt obligatorisk bønn".*

SVAR: Dette fotefallet er en kompensasjon for obligatorisk bønn som er utelatt på reise og på grunn av utrygge omstendigheter. Hvis den reisende ved tiden for bønn skulle befinne seg i ro på et trygt sted, bør han fremføre denne bønnen. Denne bestemmelsen vedrørende det stedfortredende fotefall gjelder både hjemme og på reise.

22. SPØRSMÅL: *Angående definisjonen av en reise.\**

SVAR: En reise defineres som ni klokketimer. Dersom den reisende stopper et sted og forventer å bli værende der i minst én måned regnet etter Bayánen, påhviler det ham å overholde fasten. Men dersom varigheten er kortere enn én måned, er han fritatt for å faste. Hvis han i løpet av fasten kommer til et sted hvor han vil bli værende i en måned regnet etter Bayánen, bør han ikke overholde fasten før tre dager er gått, men deretter holde den resten av fastetiden. Men hvis han kommer til sitt hjem, hvor han tidligere har hatt sin

\* Dette angår minimumsvarigheten av en reise som fritar den reisende for å faste.

faste bopel, må han begynne sin faste første dag etter ankomsten.

23. SPØRSMÅL: *Angående straffen for mannlige og kvinnelige ekteskapsbrytere.*

SVAR: Det skal betales ni mithqáler for første gangs forseelse, atten for annen gangs, trettiseks for tredje gangs og så videre, slik at hver etterfølgende bot utgjør det dobbelte av den foregående. Vekten av en mithqál tilsvarer nitten nakhuder i samsvar med Bayánens angivelse.

24. SPØRSMÅL: *Angående jakt.*

SVAR: Han sier, opphøyet være han: “Dersom dere jakter med rovdyr eller rovfugler” og så videre. Andre midler, så som pil og bue, geværer og lignende utstyr som brukes på jakt, omfattes også. Men hvis det brukes feller eller snarer og viltet dør før man kan nå det, er det forbudt å fortære det.

25. SPØRSMÅL: *Angående pilegrimsferden.*

SVAR: Man plikter å valfarte til ett av de to hellige hus, men det er opp til pilegrimen å velge hvilket.

26. SPØRSMÅL: *Angående medgiften.*

SVAR: Angående medgift, med å nøye seg med det laveste trinn menes nitten mithqáler sølv.

27. SPØRSMÅL: *Angående det hellige vers: “Men dersom hun får nyheter om at ektemannen er død” osv.*

SVAR: Med hensyn til å vente “det fastsatte antall måneder”, så menes det en periode på ni måneder.

28. SPØRSMÅL: *Det er igjen kommet en forespørsel vedrørende lærerens andel av arven.*

SVAR: Hvis læreren skulle ha gått bort, hjemfaller en tredjedel av hans arv til Rettferdighetens Hus, og de resterende to tredjedeler går til avdødes avkom, og ikke til lærerens.

29. SPØRSMÅL: *Det er igjen kommet en forespørsel vedrørende pilegrimsferden.*

SVAR: Med pilegrimsferd til det hellige Hus, som pålegges menn, menes både Det Aller Største Hus i Baghdád og Det Første Punkts Hus i Shíráz. Det er tilstrekkelig med pilegrimsferd til ett av disse to husene. De kan dermed valfarte til det som ligger nærmest bostedet.

30. SPØRSMÅL: *Angående verset: "den som vil ta en pike i sin tjeneste, kan gjøre det i tukt og ære."*

SVAR: Dette gjelder kun den type tjeneste som utføres mot lønn av hvilken som helst annen klasse av tjenere, unge eller gamle. En slik kvinne kan fritt velge seg en ektemann når det måtte passe henne, for det er nedlagt forbud både mot kjøp av kvinner og mot at en mann har flere koner enn to.

31. SPØRSMÅL: *Angående det hellige vers: "[Herren har] gjort ulovlig den praksis dere tidligere fulgte når dere hadde skilt dere fra en kvinne tre ganger."*

SVAR: Henvisningen gjelder loven som tidligere gjorde det nødvendig for en annen mann å gifte seg

med en slik kvinne før hun igjen kunne bli viet til sin tidligere ektemann. Denne praksisen er blitt forbudt i Kitáb-i-Aqdas.

32. SPØRSMÅL: *Angående restaureringen og bevaringen av de to hus på tvillingstedene og de andre stedene der tronen har stått.*

SVAR: Med de to hus menes Det Aller Største Hus og Det Første Punkts Hus. Når det gjelder andre steder, kan folk i områdene der disse ligger, velge å bevare enten hvert hus der tronen har stått, eller ett av dem.

33. SPØRSMÅL: *Det er igjen stilt spørsmål vedrørende lærerens arv.*

SVAR: Hvis læreren ikke er av Bahás folk, mottar han ingen arv. Hvis det finnes flere lærere, skal andelen deles likt mellom dem. Hvis læreren skulle ha gått bort, arver ikke dennes avkom hans andel, men to tredjedeler av den hjemfaller til bobesitterens barn og den resterende tredjedel til Rettferdighetens Hus.

34. SPØRSMÅL: *Angående boligen som er blitt tildelt kun det mannlige avkom.*

SVAR: Hvis det finnes flere boliger, menes det fineste og fornemste av disse husene, mens de øvrige fordeles mellom hele gruppen av arvinger som enhver annen form for eiendom. Enhver arving, i hvilken som helst kategori av arvtakere, som befinner seg utenfor Guds tro, regnes som ikke-eksisterende og mottar ikke arv.

SPØRSMÅL OG SVAR

35. SPØRSMÅL: *Angående naw-rúz.*  
SVAR: Naw-rúz-høytiden faller på den dag da solen går inn i Værens tegn\*, selv om dette skulle skje ikke mer enn ett minutt før solnedgang.
36. SPØRSMÅL: *Hvordan skal man forholde seg dersom enten tvillingfødselsdagene eller Bábs erklæring faller innenfor fasten?*  
SVAR: Dersom festene for feiring av tvillingfødselsdagene eller Bábs erklæring faller innenfor fastemåned, gjelder ikke befalingen om å faste på vedkommende dag.
37. SPØRSMÅL: *I de hellige forordninger om arv er avdødes bolig og personlige klær blitt tildelt det mannlige avkom. Angår denne bestemmelsen kun farens eiendom, eller gjelder den også morens?*  
SVAR: Morens brukte klær bør deles i like porsjoner mellom døtrene, men resten av hennes bo innbefattet eiendeler, smykker og ubrukte klær blir å fordele på alle hennes arvinger på den måte som er åpenbart i Kitáb-i-Aqdas. Men dersom avdøde ikke etterlater seg døtre, blir hennes bo i sin helhet å fordele på den måte som er angitt for menn i den hellige tekst.
38. SPØRSMÅL: *Angående skilsmisse, som må innledes av et tålmodighetsår: Hva skal man gjøre dersom bare en av partene er innstilt på forsoning?*  
SVAR: Ifølge befalingen åpenbart i Kitáb-i-

\* Vårjevndøgn på den nordlige halvkule.

Aqdas må begge parter være tilfredse. Med mindre begge er villige, kan gjenforening ikke finne sted.

39. SPØRSMÅL: *Angående medgiften: Hva om brudgommen ikke kan betale denne summen fullt ut, men isteden formelt overrekker sin brud et gjeldsbrev ved tiden for vielsesseremonien på betingelse av at han vil innfri dette når han blir i stand til å gjøre det?*

SVAR: Tillatelse til å innføre denne praksis er gitt av Myndighetens Kilde.

40. SPØRSMÅL: *Dersom hengivenhetens duft skulle bli fornyet i løpet av tålmodighetsåret, for så å bli etterfulgt av motvilje, og paret skulle vakle mellom hengivenhet og avsky i løpet av året, og året skulle ende med motvilje, kan skilsmisse da finne sted eller ei?*

SVAR: Hver gang det oppstår motvilje, begynner tålmodighetsåret på vedkommende dag, og året må løpe fullt ut.

41. SPØRSMÅL: *Avdødes bolig og personlige klær er blitt tildeelt avkom av hankjønn og ikke hunkjønn, og heller ikke andre arvinger. Dersom avdøde ikke etterlater seg avkom av hankjønn, hva skal da gjøres?*

SVAR: Han sier, opphøyet være han: "Dersom avdøde ikke etterlater seg avkom, hjemfaller dets andel til Rettferdighetens Hus ..." I samsvar med dette hellige vers hjemfaller avdødes bolig og personlige klær til Rettferdighetens Hus.

42. SPØRSMÅL: *Forordningen om huqúqu'lláh er åpenbart*



*i Kitáb-i-Aqdas. Regnes boligen med tilhørende innredning og nødvendig innbo med i den eiendom som huqúqu'lláh skal betales av, eller forholder det seg på annet vis?*

SVAR: I lovene åpenbart på persisk har vi forordnet at i denne aller største religionsordning er boligen og husholdningens innbo fritatt – det vil si slikt innbo som er nødvendig.

43. SPØRSMÅL: *Angående forlovelse for en pike før modenhetsalderen.*

SVAR: Denne praksis er blitt erklært ulovlig av Myndighetens Kilde, og det er ulovlig å kunngjøre et ekteskap tidligere enn nittifem dager før vielsen.

44. SPØRSMÅL: *Dersom en person har for eksempel ett hundre tumáner, betaler huqúq av denne summen, taper halvparten av summen i mislykkede transaksjoner og kontantbeløpet så ved handel igjen forøkes til den sum som det skal betales huqúq av – vil vedkommende da måtte betale huqúq eller ei?*

SVAR: I et slikt tilfelle betales det ikke huqúq.

45. SPØRSMÅL: *Hvis denne samme sum på ett hundre tumáner går tapt i sin helhet etter at huqúq er betalt, men deretter gjenvinnes ved handel og forretningstransaksjoner, vil huqúq da måtte betales for annen gang eller ei?*

SVAR: Heller ikke i dette tilfelle kreves det at man betaler huqúq.

46. SPØRSMÅL: *Angående det hellige vers: "Gud har fore-*

*skrevet ekteskap for dere.” Er denne forskriften obligatorisk eller ei?*

SVAR: Den er ikke obligatorisk.

47. SPØRSMÅL: *Sett at en mann har tatt en bestemt kvinne til ekte i den tro at hun var jomfru og har betalt henne medgiften, men at det så ved tiden for fullbyrdelsen av ekteskapet blir åpenbart at hun ikke er jomfru, vil utgiftene og medgiften da måtte betales tilbake eller ei? Og dersom jomfruelighet var satt som betingelse for ekteskapet, vil da den uoppfylte betingelsen ugyldiggjøre det som var betinget av den?*

SVAR: I et slikt tilfelle kan utgiftene og medgiften bli refundert. Den uoppfylte betingelsen ugyldiggjør det som var betinget av den. Men å skjule og tilgi forholdet vil i Guds øyne fortjene en rikelig belønning.

48. SPØRSMÅL: *“ ... det pålegges dere å holde en fest.” Er dette obligatorisk eller ei?*

SVAR: Det er ikke obligatorisk.

49. SPØRSMÅL: *Angående straffen for hor, sodomi og tyveri, og straffeutmålingen.*

SVAR: Det tilligger Rettferdighetens Hus å fastsette denne straffens grader.

50. SPØRSMÅL: *Om det er lovlig eller ei å gifte seg med sine slektninger.*

SVAR: Disse sakene tilligger likeledes de betroede forvaltere i Rettferdighetens Hus.

51. SPØRSMÅL: *Vedrørende avvaskning er det blitt åpenbart:*

SPØRSMÅL OG SVAR

*“La den som ikke finner vann til sin avvaskning, gjenta følgende ord fem ganger: ‘I Guds navn, den reneste, den aller reneste’.” Er det tillatt å fremsi dette verset ved streng kulde eller dersom hender eller ansikt skulle ha sår?*

SVAR: Man kan bruke varmt vann ved streng kulde. Skulle man ha sår i ansiktet eller på hendene, eller om det skulle foreligge andre grunner så som verk eller smerte som bruk av vann ville være til skade for, kan man fremsi det angitte vers i avvaskningens sted.

52. SPØRSMÅL: *Er det obligatorisk å fremsi verset åpenbart til erstatning for Tegnbonnen?*

SVAR: Det er ikke obligatorisk.

53. SPØRSMÅL: *Vedrørende arv: Når det finnes helbrødre og helsøstre, vil da halvbrødre og halvsøstre på morssiden også motta en andel?*

SVAR: De mottar ingen andel.

54. SPØRSMÅL: *Han sier, opphøyet være han: “Dersom avdødes sønn skulle ha gått bort i sin fars levetid og ha etterlatt seg barn, vil de arve sin fars andel ...” Hvordan skal man gå frem dersom datteren har dødd mens faren var i live?*

SVAR: Hennes del av arven bør fordeles mellom de sju kategorier av arvinger i samsvar med Bokens forordning.

55. SPØRSMÅL: *Dersom avdøde er en kvinne, hvem skal da “hustruens” arvelodd tilfalle?*

SVAR: “Hustruens” arvelodd tilfaller ektemannen.

56. SPØRSMÅL: *Angående svøpingen av avdødes legeme som etter forskriften skal omfatte fem likkleder: Viser tallet fem til fem stykker tøy av den typen som hittil vanligvis har vært brukt, eller til fem svøp av full lengde viklet utenpå hverandre?*

SVAR: Det menes bruk av fem stykker tøy.

57. SPØRSMÅL: *Angående avvik mellom bestemte åpenbarte vers.*

SVAR: Mange tavler ble åpenbart og sendt i sin opprinnelige form uten å ha blitt kontrollert og revidert. Følgelig ble de på befaling igjen lest opp i det hellige nærvær og brakt i samsvar med folkets grammatiske konvensjoner for å forebygge innvendingene fra Sakens motstandere. En annen grunn til denne praksis er at den nye stilen som ble innført av Forløperen – måtte alles sjeler uten hans egen bli ofret for hans skyld – ble ansett å bære preg av adskillig romslighet i sin etterlevelse av grammatikkens regler. Hellige vers ble derfor åpenbart i en stil som stort sett er i samsvar med dagens språkbruk for å lette forståelsen og gjøre uttrykksmåten mer konsis.

58. SPØRSMÅL: *Angående det velsignede vers: “Når dere er på reise og stanser opp og hviler på et trygt sted, så gjør dere ... ett enkelt fotefall for hver usagt obligatorisk bønn.” Er dette til erstatning for den obligatoriske bønn man har forsømt på grunn av utrygge omstendigheter, eller settes obligatorisk bønn fullstendig til side på reise, og trer fotefallet i dens sted?*

SVAR: Hvis det ikke hersker trygghet når stunden for obligatorisk bønn kommer, bør man, når man kommer i trygge omgivelser, foreta et fotefall i stedet for hver obligatorisk bønn som ikke ble fremført. Etter siste fotefall bør man sette seg med korslagte ben og lese det angitte vers. Hvis et sikkert sted forefinnes, blir obligatorisk bønn ikke satt til side på reise.

59. SPØRSMÅL: *Dersom en reisende har stoppet og hvilt seg og det er tid for obligatorisk bønn, bør han da fremsi bønnen eller foreta fotefallet i dens sted?*

SVAR: Bortsett fra under utrygge omstendigheter er det ikke tillatelig å forsømme den obligatoriske bønn.

60. SPØRSMÅL: *Hvis det kreves flere fotefall på grunn av obligatoriske bønnen som ikke er utført, må verset da gjentas etter hvert stedfortredende fotefall eller ei?*

SVAR: Det er tilstrekkelig å fremsi det angitte vers etter siste fotefall. Gjentatte fotefall krever ikke egne gjentakelser av verset.

61. SPØRSMÅL: *Om en obligatorisk bønn utelates hjemme, skal den da kompenseres for av et fotefall eller ei?*

SVAR: Som svar på et tidligere spørsmål ble det skrevet: "Denne bestemmelsen vedrørende det stedfortredende fotefall gjelder både hjemme og på reise."

62. SPØRSMÅL: *Hvis man har utført avvaskning for et annet formål og tiden for obligatorisk bønn kommer, er det da tilstrekkelig med denne avvaskningen, eller må den gjøres på nytt?*

SVAR: Denne avvaskningen er tilstrekkelig, og det er ikke nødvendig å utføre den på nytt.

63. SPØRSMÅL: *I Kitáb-i-Aqdas er det foreskrevet obligatorisk bønn, bestående av ni rak'aber, som skal utføres middag, morgen og aften, men tavlen med obligatoriske bøtter\* synes å avvike fra dette.*

SVAR: Det som er åpenbart i Kitáb-i-Aqdas, gjelder en annen obligatorisk bønn. Fordi man fant det klokt, ble flere av forordningene i Kitáb-i-Aqdas – innbefattet nevnte obligatoriske bøtter – for noen år siden nedtegnet for seg og sendt bort sammen med andre hellige skrifter, slik at de kunne bli bevart og beskyttet. Senere ble disse tre obligatoriske bønnene åpenbart.

64. SPØRSMÅL: *Er det tillatt å holde seg til klokke og ur for å fastslå tiden?*

SVAR: Det er tillatt å holde seg til klokke og ur.

65. SPØRSMÅL: *I tavlen med obligatoriske bøtter åpenbares det tre bøtter. Er det påkrevd eller ikke at man utfører alle tre?*

SVAR: Man pålegges å fremsi én av disse tre bønnene. Uansett hvilken av dem som utføres, så er det tilstrekkelig.

66. SPØRSMÅL: *Er avvaskning foretatt for morgenbønnen fortsatt gyldig for middagbønnen? Og likeledes, er avvaskning foretatt ved middagstid fortsatt gyldig om aftenen?*

\* Tavlen med de tre obligatoriske bøtter som nå er i bruk.

SPØRSMÅL OG SVAR

SVAR: En avvaskning er forbundet med den obligatoriske bønn som den utføres for, og må fornyes for hver bønn.

67. SPØRSMÅL: *I forbindelse med den lange obligatoriske bønnen kreves det at man skal reise seg og “vende seg mot Gud”. Dette synes å antyde at det ikke er nødvendig å vende seg mot qiblih. Er dette slik eller ei?*

SVAR: Det siktes til qiblih.

68. SPØRSMÅL: *Angående det hellige vers: “Fremsi Guds vers hver morgen og aften.”*

SVAR: Det siktes til alt som er nedsendt fra den guddommelige ytrings himmel. Det som først og fremst behøves, er at helliggjorte sjeler ivrer etter og ynder å lese Guds ord. Å lese ett vers, eller endog ett ord, med et frydefullt og strålende sinn er å foretrekke fremfor å lese mange bøker.

69. SPØRSMÅL: *Kan en person under utformingen av sitt testament sette til side en del av sin eiendom – utover det som er viet betaling av huqúqu’lláh og dekning av gjeld – til veldedighet, eller har han ikke rett til annet enn å avsette en bestemt sum for å dekke utgiftene til gravferd og jordfestelse, slik at resten av hans bo vil bli fordelt som fastsatt av Gud blant de angitte kategorier av arvinger?*

SVAR: En person har full råderett over sin eiendom. Hvis han er i stand til å betale huqúqu’lláh og er gjeldfri, så vil alt som er skrevet i hans testament, og enhver erklæring eller stadfestelse det måtte inneholde,

være antakelig. Gud har sannelig tillatt ham å gjøre som han selv måtte ønske med det han har skjenket ham.

70. SPØRSMÅL: *Er bruken av begravelsesringen påbudt kun for voksne eller også for mindreårige?*

SVAR: Den er kun for voksne. Bønnen for den døde er likeledes for voksne.

71. SPØRSMÅL: *Om en person skulle ønske å faste på en annen tid enn i måneden 'alá', vil dette da være tillatt eller ei? Og om vedkommende har sverget eller forpliktet seg til å gjennomføre en slik faste, vil da dette være gyldig og antakelig?*

SVAR: Forordningen om faste er slik som det allerede er blitt åpenbart. Men om noen skulle forplikte seg til å faste for Gud og på dette vis søke å få oppfylt et ønske eller å virkeliggjøre et annet mål, så er dette tillatt, nå som før. Dog er det Guds ønske, opphøyet være hans herlighet, at løfter og forpliktelser rettes mot slike mål som vil gavne menneskeheten.

72. SPØRSMÅL: *Det er igjen blitt stilt et spørsmål angående boligen og personlige klær. Skal disse, i fravær av mannlig avkom, hjemfalle til Rettferdighetens Hus, eller skal de fordeles som resten av boet?*

SVAR: To tredjedeler av boligen og personlige klær går til det kvinnelige avkom og en tredjedel til Rettferdighetens Hus, som Gud har gjort til folkets skattkammer.

73. SPØRSMÅL: *Dersom ektemannen etter tålmodighetsårets utløp nekter å tillate skilsmisse, hva bør hustruen da foreta seg?*



## SPØRSMÅL OG SVAR

SVAR: Når perioden er over, trer skilsmissen i kraft. Men det er nødvendig at det må finnes vitner til denne periodens begynnelse og avslutning, slik at de kan bli bedt om å avlegge vitnesbyrd dersom det skulle bli behov for det.

74. SPØRSMÅL: *Angående definisjonen av høy alder.*

SVAR: For araberne betyr det alderdommens ytterste grense, men for Bahás folk er det fra sytti år.

75. SPØRSMÅL: *Angående fastegrensen for en som reiser til fots.*

SVAR: Grensen settes til to timer. Hvis den overskrides, er det tillatt å bryte fasten.

76. SPØRSMÅL: *Angående overholdelse av fasten for folk som har tungt arbeid i fastemåned.*

SVAR: Slike personer er fritatt for å faste. Men for å vise respekt for Guds lov og for fastens opphøyede stilling er det høyst anbefalelsesverdig og passende at de spiser sparsomt og mens de er for seg selv.

77. SPØRSMÅL: *Gjelder avvaskning foretatt for obligatorisk bønn også for de nittifem gjentakelsene av Det Største Navn?*

SVAR: Det er unødvendig å foreta avvaskningen på nytt.

78. SPØRSMÅL: *Angående klær og smykker som en ektemann kan ha kjøpt til sin hustru: Skal disse fordeles blant hans arvinger når han er død, eller er de hennes særeie?*

SVAR: Bortsett fra brukte klær tilhører alt som

måtte finnes av smykker eller annet, ektemannen, unnatt det som beviselig er gitt hustruen i gave.

79. SPØRSMÅL: *Angående kriteriet på rettferdighet når noe skal bevises ved to rettferdige vitners vitnesbyrd.*

SVAR: Kriteriet på rettferdighet er et godt rykte blant folk. Vitnesbyrd fra alle Guds tjenere, uansett tro eller bekjennelse, er antakelig for hans Trone.

80. SPØRSMÅL: *Dersom avdøde ikke har oppfylt sin forpliktelse overfor huqúqu'lláh og heller ikke dekket sin øvrige gjeld, skal disse utgiftspostene da dekkes av forholdsvis fradrag fra boligen, personlige klær og resten av boet, eller er boligen og personlige klær reservert for det mannlige avkom, slik at gjelden må dekkes av resten av boet? Og hvis resten av boet ikke strekker til for formålet, hvordan bør gjeldspostene da dekkes?*

SVAR: Ubetalt gjeld og oppgjør av huqúqu'lláh bør dekkes fra resten av boet, men om dette er utilstrekkelig for formålet, bør underskuddet dekkes fra boligen og personlige klær.

81. SPØRSMÅL: *Bør den tredje obligatoriske bønnen fremføres sittende eller stående?*

SVAR: Det er å foretrekke og mer passende å stå i en holdning preget av ydmyk ærbødighet.

82. SPØRSMÅL: *Angående den første obligatoriske bønnen er det blitt forordnet: "man bør fremføre den når enn man befinner seg i en tilstand av ydmykhet og lengselsfull tilbedelse". Skal den fremføres én gang i døgnet eller oftere?*

SPØRSMÅL OG SVAR

SVAR: Én gang i døgnet er tilstrekkelig. Dette er det som er blitt ytret av den guddommelige befalings tunge.

83. SPØRSMÅL: *Angående definisjonen av “morgen”, “middag” og “aften”.*

SVAR: Dette er soloppgang, middag og solnedgang. De tillatte tider for obligatoriske bøkker strekker seg fra morgen til middag, fra middag til solnedgang og fra solnedgang til to timer etterpå. Myndigheten er i Guds hånd, bæreren av de to navn.

84. SPØRSMÅL: *Er det tillatt for en troende å gifte seg med en vantro?*

SVAR: Både å ta og å gi til ekte er tillatt. Således bestemte Herren da han besteg gavmildhetens og nådens trone.

85. SPØRSMÅL: *Angående bønnen for den døde: Bør den komme før eller etter jordfestelsen? Og er det påkrevd å være vendt mot qiblib?*

SVAR: Fremsigelsen av denne bønnen bør gå forut for jordfestelsen. Og når det gjelder qiblib: “Hvor dere enn vender dere – der er Guds åsyn.”\*

86. SPØRSMÅL: *Middag er tiden for to av de obligatoriske bøkker – den korte middagsbønnen og bønnen som skal fremføres morgen, middag og aften. Er det i dette tilfelle nødvendig å foreta to avvaskninger, eller ville det være tilstrekkelig med én?*

\* Koranen 2:115.

SVAR: Det er unødvendig å foreta en ny avvaskning.

87. SPØRSMÅL: *Angående medgiften for landsbyboere, som skal være i sølv: Menes det bruden eller brudgommen, eller begge to? Og hva skal gjøres hvis den ene er byboer og den andre er landsbyboer?*

SVAR: Medgiften bestemmes av brudgommens bosted. Hvis han er byboer, er medgiften i gull, og er han landsbyboer, er den i sølv.

88. SPØRSMÅL: *Hva er kriteriet for å avgjøre om man er byboer eller landsbyboer? Hvis en byboer bosetter seg i en landsby, eller en landsbyboer i en by, med tanke på å bo der fast, hvilken bestemmelse kommer da til anvendelse? Er fødestedet den avgjørende faktor?*

SVAR: Kriteriet er fast bopel, og Bokens anvisning må følges, alt etter hvor bopelen er.

89. SPØRSMÅL: *I de hellige tavler er det åpenbart at når man erverver motsvarigheten av nitten mithqáler gull, bør man betale Guds rett av denne summen. Kunne det forklares hvor mye av disse nitten som bør betales?*

SVAR: Nitten av ett hundre er fastsatt ved Guds forordning. På dette grunnlag bør beregningen skje. Man kan så bringe på det rene hvilket beløp som blir å betale av nitten.

90. SPØRSMÅL: *Når ens formue overstiger nitten, må den da øke med ytterligere nitten før huqúq igjen blir å betale, eller vil den bli å betale av enhver økning?*

SPØRSMÅL OG SVAR

SVAR: Ethvert beløp tillagt nitten er fritatt for hūquq inntil det når ytterligere nitten.

91. SPØRSMÅL: *Angående rent vann og punktet da det anses for å være brukt.*

SVAR: Små mengder vann, så som en koppfull eller endog to eller tre, må anses som brukt etter at ansikt og hender er vasket én gang. Men en kurr\* eller mer av vann forblir uendret etter én eller to gangers vask av ansiktet, og det foreligger ingen innvendinger mot å bruke det med mindre det endrer seg på en av de tre måtene,† for eksempel ved at fargen skifter; da bør det anses som brukt.

92. SPØRSMÅL: *I en avhandling på persisk om ulike spørsmål er modenhetsalderen satt til femten år. Er ekteskap likeledes betinget av oppnådd modenhet, eller er det tillatt før denne tiden?*

SVAR: Siden begge parters samtykke kreves i Guds Bok, og siden det før modenhetsalderen ikke kan bringes på det rene hvorvidt deres samtykke foreligger eller ei, så er ekteskap derfor betinget av oppnådd modenhet og er ikke tillatt før den tid.

93. SPØRSMÅL: *Angående faste og obligatorisk bønn ved sykdom.*

SVAR: Sannelig, jeg sier at obligatorisk bønn og faste har en opphøyet stilling i Guds øyne. Det er imidler-

\* Dette henviser til et volum på omtrent en halv kubikkmeter.

† Farge, smak og lukt.

tid når man er frisk at deres fortrinn kan komme til sin rett. Når helsen er dårlig, er det ikke tillatt å overholde disse forpliktelsene. Slik har Herrens befaling til alle tider vært, opphøyet være hans herlighet. Velsignet være slike menn og kvinner som er oppmerksomme og overholder hans forskrifter. All lov skje Gud, han som har nedsendt versene og er åpenbareren av utvilsomme bevis!

94. SPØRSMÅL: *Angående moskéer, kapeller og templer.*

SVAR: Alt som er blitt oppført for tilbedelse av den ene sanne Gud, så som moskéer, kapeller og templer, må ikke anvendes til noe annet formål enn å ihukomme hans navn. Dette er en forordning fra Gud, og den som krenker den, er sannelig blant dem som har begått en overtredelse. Det hefter ingen fortredd ved bygningsmannen, for han har gjort sin gjerning for Guds skyld og har mottatt og vil fortsette å motta sin rettmessige belønning.

95. SPØRSMÅL: *Angående slikt utstyr på et arbeidssted som behøves for å drive ens arbeid eller yrke: Skal det betales *huqúqu'lláh* av dette, eller dekkes det av samme avgjørelse som husholdningens innbo?*

SVAR: Det dekkes av samme avgjørelse som husholdningens innbo.

96. SPØRSMÅL: *Angående omsetning av eiendom holdt i forvaring i kontanter eller andre former for eiendom, for å avverge verdiforringelse eller tap.*

## SPØRSMÅL OG SVAR

SVAR: Når det gjelder det skriftlige spørsmål om omsetning av eiendom holdt i forvaring for å avverge verdiforringelse og tap, så er slik omsetning tillatt på betingelse av at erstatningen har tilsvarende verdi. Din Herre er sannelig fortolkeren, den allvitende, og han er visselig forordneren, den gamle av dager.

97. SPØRSMÅL: *Angående fotvask om vinteren og om sommeren.*

SVAR: Det er det samme i begge tilfeller: Varmt vann er å foretrekke, men det kan ikke være noe å innvende mot kaldt vann.

98. SPØRSMÅL: *Nok et spørsmål om skilsmisse.*

SVAR: Siden Gud – opphøyet være hans herlighet – ikke ser med velvilje på skilsmisse, ble intet åpenbart om denne saken. Men fra separasjonens begynnelse til utgangen av ett år må to eller flere personer hele tiden være underrettet som vitner. Hvis det ikke foreligger noen forsoning ved årets utgang, finner skilsmisse sted. Dette må protokollføres av byskriveren for religiøse spørsmål utpekt av de betrodde forvaltere i Rettferdighetens Hus. Det er ubetinget nødvendig å følge denne fremgangsmåten, at ikke de forstandige av hjerte skal bedrøves.

99. SPØRSMÅL: *Angående rådslagning.*

SVAR: Dersom rådslagningen i den første gruppe av forsamlede personer ender i uenighet, bør nye personer føyes til, hvorpå det ved loddtrekning skal

utvelges personer etter Det Største Navns tall, eller færre eller flere. Deretter skjer rådslagningen på nytt, og utfallet skal adlydes, hva det enn er. Men hvis det fortsatt foreligger uenighet, bør samme fremgangsmåte gjentas nok en gang, og flertallets beslutning skal gjelde. Han leder sannelig hvem han enn vil til den rette vei.

100. SPØRSMÅL: *Angående arv.*

SVAR: Når det gjelder arv, så er det velbehagelig, det som ble forordnet av Det Første Punkt – måtte alles sjeler utenom hans egen bli ofret for hans skyld. De eksisterende arvinger bør motta sine tildelte arvelodder, mens en oversikt over resten må forelegges den høyestes domstol. Kilden til myndighet er i hans hånd. Han forordner som han behager. I denne henseende ble en lov åpenbart i Mysteriets Land,\* og den gir enn så lenge de fraværende arvingers arv til de eksisterende arvinger, inntil den tid kommer da Rettferdighetens Hus blir opprettet. Da vil forordningen angående dette bli kunngjort. Arven etter dem som emigrerte i samme år som den Urgamle Skjønnhet, er imidlertid blitt tildelt deres arvinger, og dette er en Guds gave som er skjenket dem.

101. SPØRSMÅL: *Angående loven om skattefunn.*

SVAR: Hvis man finner en skatt, så er en tredjedel av den finnerens rett, og de to andre tredjedeler

\* Adrianopel.



bør anvendes av mennene i Rettferdighetens Hus til allmennhetens vel. Dette skal gjøres etter at Rettferdighetens Hus er opprettet, og inntil den tid skal skatten overlates til forvaring hos pålitelige personer på stedet og i området. Han er i sannhet herskeren, forordneren, den allvitende, den allkunnige.

102. SPØRSMÅL: *Angående huqúq av fast eiendom som ikke gir noen avkastning.*

SVAR: Guds forordning er at fast eiendom som har opphørt å være inntektsbringende, det vil si som ikke kaster noe av seg, ikke er gjenstand for betaling av huqúq. Sannelig, han er herskeren, den gavmilde.

103. SPØRSMÅL: *Angående det hellige vers: "I områder hvor dag og natt blir lange, la bønnetidene måles av klokker ..."*

SVAR: Det siktes til fjerntliggende områder. Men i disse himmelstrøk er lengdeforskjellen bare noen få timer, og derfor kommer denne avgjørelsen ikke til anvendelse.

104. I tavlen til Abá Badí' er dette hellige vers blitt åpenbart: "Sannelig, vi har pålagt enhver sønn å tjene sin far." Således er den forordning vi har fremsatt i Boken.

105. *Og i en annen tavle er disse opphøyede ord blitt åpenbart: O Muḥammad! Den gamle av dager har vendt sitt åsyn mot deg, han nevner deg og formaner Guds folk til å oppdra sine barn. Dersom en far skulle forsømme dette aller vektigste bud nedfelt i Kitáb-i-Aqdas av den evige Konges Penn, skal han miste farskapsretten og regnes*

som skyldig overfor Gud. Vel er det med den som innprenter Herrens formaninger i sitt hjerte og standhaftig holder fast ved dem. Gud pålegger i sannhet sine tjenere det som vil hjelpe og gavne dem og gjøre dem i stand til å nærme seg ham. Han er forordneren, den evigvarende.

106. Han er Gud, opphøyet være han, den majestetiske og mektige Herre! Profetene og de utvalgte har alle fått i oppgave av den ene sanne Gud, lovpriset være hans herlighet, å nære den menneskelige tilværelses trær med hederlighetens og forståelsens vann, slik at det fra dem kan fremkomme det som Gud har nedlagt i deres innerste selv. Som man lett kan se, bærer hvert tre en bestemt frukt, og et goldt tre egner seg kun til å brennes. Disse oppdrageres hensikt, i alt de sa og lærte, var å bevare menneskets opphøyede stade. Vel er det med den som på Guds Dag har grepet fatt i hans forskrifter og ikke veket bort fra hans sanne og grunnleggende lov. De frukter som best anstår menneskelivets tre, er pålitelighet og fromhet, sannferdighet og oppriktighet. Men større enn alle, nest etter anerkjennelsen av Guds enhet – han være priset og forherliget – er aktelse for de rettigheter som tilkommer ens foreldre. Denne lære er blitt nevnt i alle Guds bøker og bekreftet av den mest opphøyede Penn. Betenk hva den barmhjertige Herre har åpenbart i Koranen, opphøyet er hans ord: “Tjen Gud, og sett intet ved Hans side. Vis godhet mot foreldre ...” Legg merke til hvordan kjærlig omsorg overfor ens foreldre er blitt knyttet til anerkjennelsen av den ene sanne Gud! Lykke-

SPØRSMÅL OG SVAR

lige er de som er utstyrt med sann visdom og forståelse, som ser og fatter, som leser og forstår, og som overholder det som Gud har åpenbart i de fordums hellige bøker og i denne uforlignelige og vidunderlige Tavle.

107. *I en av tavlene har han, opphøyet være hans Ord, åpenbart:*  
Og når det gjelder zakát, har vi likeledes forordnet at dere bør følge det som er åpenbart i Koranen.



ORDNET OVERSIKT OVER  
LOVENE OG FORORDNINGENE  
I KITÁB-I-AQDAS



## INNHALDSOVERSIKT

- I. ‘ABDU’L-BAHÁ UTNEVNES TIL Å ETTERFØLGE  
BAHÁ’U’LLÁH OG TIL Å FORTOLKE HANS LÆRE
  - A. Rett blikket mot ham.
  - B. Henvend dere til ham.
  
- II. INNSTIFTELSEN AV BESKYTTER-EMMETET FOREGRIPES
  
- III. INNSTIFTELSEN AV RETTFERDIGHETENS HUS
  
- IV. LOVER, FORORDNINGER OG FORMANINGER
  - A. Bønn.
  - B. Faste.
  - C. Lover vedrørende personlige forhold.
  - D. Diverse lover, forordninger og formaninger.
  
- V. SÆRSKILTE PÅMINNELSER, IRETTESETTELSE OG  
ADVARSLER
  
- VI. DIVERSE EMNER





## ORDNET OVERSIKT

- I. ‘ABDU’L-BAHÁ UTNEVNES TIL Å ETTERFØLGE  
BAHÁ’U’LLÁH OG TIL Å FORTOLKE HANS LÆRE
  - A. De troende pålegges å vende ansiktet mot den “*som Gud har ment, som har vokst frem fra denne Urgamle Rot*”.
  - B. De troende befales å henvise alt de ikke måtte forstå i bahá’í-skriftene til “*ham som har vokst ut fra denne veldige Stamme*”.
- II. INNSTIFTELSEN AV BESKYTTER-EMBETET FOREGRIPES
- III. INNSTIFTELSEN AV RETTFERDIGHETENS HUS
  - A. Rettferdighetens Hus forordnes formelt.
  - B. Dets funksjoner angis.
  - C. Dets inntektskilder fastsettes.
- IV. LOVER, FORORDNINGER OG FORMANINGER
  - A. **Bønn**
    1. Den opphøyede stillingen som de obligatoriske bønnene har i bahá’í-åpenbaringen.
    2. Qiblih.
      - a. Av Báb satt lik “*den som Gud vil åpenbare*”.
      - b. Bábs valg bekreftes av Bahá’u’lláh.
      - c. Bahá’u’lláh forordner sitt hvilested som qiblih etter sin bortgang.

- d. Når man fremsier de obligatoriske bønnene, er det påbudt å vende seg mot qiblih.
3. De obligatoriske bønnene er bindende for menn og kvinner fra de når modenhetsalderen, som settes til 15 år.
4. Fritatt for å be de obligatoriske bønnene er:
  - a. De som er syke.
  - b. De som er over 70 år.
  - c. Kvinner i menstruasjonsperioden, forutsatt at de foretar sin avvaskning og gjentar et særskilt åpenbart vers 95 ganger om dagen.
5. De obligatoriske bønnene bør fremsies individuelt.
6. Man kan velge én av de tre obligatoriske bønnene.
7. Med “morgen”, “middag” og “aften”, nevnt i forbindelse med de obligatoriske bønnene, menes henholdsvis tiden mellom soloppgang og middag, mellom middag og solnedgang og fra solnedgang til to timer etter solnedgang.
8. Det er tilstrekkelig å fremsi den første (lange) obligatoriske bønnen én gang i døgnet.
9. Det er å foretrekke at man fremsier den tredje (korte) obligatoriske bønnen stående.
10. Avvaskning:
  - a. Man må foreta avvaskning før man fremsier de obligatoriske bønnene.
  - b. For hver obligatorisk bønn må en ny avvaskning foretas.
  - c. Dersom to obligatoriske bønner fremsies ved middagstid, er én avvaskning tilstrekkelig for begge.

## ORDNET OVERSIKT

- d. Hvis man ikke har tilgang til vann, eller hvis det er skadelig for ansiktet eller hendene å bruke vann, foreskrives det at man gjentar et særskilt åpenbart vers fem ganger.
  - e. Dersom været er for kaldt, anbefales det å bruke varmt vann.
  - f. Hvis man har foretatt avvaskning for andre formål, er det ikke nødvendig å gjøre det igjen før man fremsier den obligatoriske bønnen.
  - g. Man må foreta avvaskning uansett om man har badet tidligere eller ei.
11. Hvordan man finner de fastsatte tidene for bønn:
- a. Man kan bruke klokke når man skal finne tidene for å fremsi de obligatoriske bønnene.
  - b. I land som ligger lengst mot nord eller sør, hvor lengden av dag og natt varierer betydelig, bør man følge klokken uten å ta hensyn til når solen går opp eller ned.
12. Har man vært i fare, på reise eller ellers, pålegges man å knele med pannen mot jorden og fremsi et særskilt vers for hver obligatorisk bønn som ikke er fremført. Deretter gjentar man et annet særskilt vers atten ganger.
13. Forsamlingsbønn er forbudt, med unntak av Bønn for den døde.
14. Det blir foreskrevet at Bønn for den døde skal fremsies i sin helhet. Et unntak gjøres for dem som ikke kan lese, og de pålegges å gjenta de seks særskilte setningene i denne bønnen.

15. Den obligatoriske bønnen som skulle fremføres på tre tidspunkter hver dag — morgen, middag og kveld — og gjentas tre ganger ved hver anledning, er blitt erstattet av tre obligatoriske bønner som er åpenbart senere.
16. Tegnbønnen er satt ut av kraft og erstattet av et særskilt åpenbart vers, som det imidlertid ikke er obligatorisk å fremsi.
17. Hår, sobelskinn, knokler og lignende gjør ikke ens bønn ugyldig.

#### B. Faste

1. Den opphøyede stillingen fasten inntar i bahá'í-åpenbaringen.
2. Fastetiden begynner når de innskutte dagene er over og avsluttes ved naw-rúz-festen.
3. Det er obligatorisk å avholde seg fra mat og drikke fra soloppgang til solnedgang.
4. Fasten er bindende for menn og kvinner fra de når modenhetsalderen, som settes til 15 år.
5. Fritatt for å faste er:
  - a. De som er på reise
    - i. Forutsatt at reisen varer lenger enn 9 timer.
    - ii. De som reiser til fots, forutsatt at reisen varer lenger enn 2 timer.
    - iii. De som avbryter reisen i mindre enn 19 dager.
    - iv. De som i løpet av fasten avbryter reisen på et sted hvor de skal være i 19 dager, er fritatt for å faste bare de 3 første dagene etter ankomsten.

## ORDNET OVERSIKT

- v. De som kommer hjem i løpet av fasten, må begynne å faste fra ankomstdagen.
  - b. De som er syke.
  - c. De som er over 70 år.
  - d. Kvinner som er gravide.
  - e. Kvinner som ammer.
  - f. Kvinner i menstruasjonsperioden, forutsatt at de foretar sin avvaskning og gjentar et særskilt åpenbart vers 95 ganger om dagen.
  - g. De som utfører tungt arbeid. De rådes til å vise respekt for loven ved å bruke skjønn og beherske seg når de benytter seg av fritakelsen.
6. Det er tillatt å avlegge et forpliktende løfte om å faste (i en annen måned enn den foreskrevne). I Guds øyne er imidlertid løfter som gavner menneskeheten å foretrekke.

### **C. Lover vedrørende personlige forhold**

- 1. Ekteskap:
  - a. Det anbefales sterkt at man gifter seg, men det er ikke påbudt.
  - b. Flerkoneri er forbudt.
  - c. Ekteskap er betinget av at begge parter har nådd modenhetsalderen, som settes til 15 år.
  - d. Ekteskap er betinget av at begge parter og deres foreldre samtykker, enten kvinnen er ung eller ei.

KITÁB-I-AQDAS

- e. Begge parter plikter å fremsi et særskilt åpenbart vers som uttrykker at de er tilfredse med Guds vilje.
- f. Det er forbudt å gifte seg med sin stemor.
- g. Alle saker som angår giftermål med en slektning, forelleges Rettferdighetens Hus.
- h. Det er tillatt å gifte seg med en som ikke er troende.
- i. Forlovelse:
  - i. Forlovelsestiden må ikke overskride 95 dager.
  - ii. Det er ulovlig å forlove seg med en pike før hun når modenhetsalderen.
- j. Medgiften:
  - i. Giftermål er betinget av at det betales medgift.
  - ii. Medgiften settes til 19 mithqáler i rent gull for byboere og 19 mithqáler i sølv for landsbyboere, avhengig av ektemannens faste bopel, ikke hustruens.
  - iii. Det er forbudt å betale mer enn 95 mithqáler.
  - iv. Det er å foretrekke at en mann er tilfreds med at det betales 19 mithqáler i sølv.
  - v. Hvis det ikke er mulig å betale hele medgiften, er det tillatt å utstede et gjeldsbrev.
- k. Hvis den ene av partene, etter at det særskilt

## ORDNET OVERSIKT

åpenbarte verset er fremsagt og medgiften er betalt, skulle begynne å mislike den andre før ekteskapet er fullbyrdet, er det ikke nødvendig med noen ventetid forut for skilsmissen. Det er imidlertid ikke tillatt å ta medgiften tilbake.

1. Når ektemannen akter å dra på reise, må han la sin hustru få vite når han vil være tilbake. Hvis han av gyldige grunner forhindres fra å komme tilbake til avtalt tid, må han underrette henne og bestrebe seg på å vende tilbake til henne. Hvis han ikke oppfyller noen av disse betingelsene, må hun vente 9 måneder. Deretter kan hun gifte seg igjen, men det er å foretrekke at hun venter lenger. Hvis hun får melding om at han er død eller drept og nyheten bekreftes av folk i sin alminnelighet eller av 2 pålitelige vitner, kan hun gifte seg igjen etter 9 måneders forløp.
- m. Hvis ektemannen drar uten å la sin hustru vite hvilken dag han kommer tilbake og er oppmerksom på loven som er foreskrevet i Kitáb-i-Aqdas, kan hustruen gifte seg igjen etter å ha ventet et helt år. Hvis ektemannen ikke er oppmerksom på denne loven, må hustruen vente til hun mottar nyheter om ektemannen.
- n. Hvis ektemannen etter at medgiften er betalt oppdager at hustruen ikke er jomfru, kan medgiften og påløpne utgifter kreves tilbakebetalt.
- o. Hvis jomfruelighet var satt som betingelse

for giftermålet, kan medgiften og påløpne utgifter kreves tilbakebetalt og ekteskapet erklæres ugyldig. Å skjule forholdet er imidlertid høyst fortjenstfullt i Guds øyne.

2. Skilsmisse:
  - a. Skilsmisse blir sterkt fordømt.
  - b. Hvis det oppstår motvilje eller bitterhet hos enten ektemann eller hustru, så er skilsmisse tillatt først etter at et helt år er gått. Venteårets begynnelse og slutt må attesteres av to eller flere vitner. Skilsmissen bør registreres av den juridiske representanten for Rettferdighetens Hus. Samleie i løpet av denne venteperioden er forbudt, og enhver som bryter denne loven må angre og betale Rettferdighetens Hus 19 mithqáler i gull.
  - c. Det kreves ingen ytterligere ventetid etter at skilsmissen har funnet sted.
  - d. En hustru som blir skilt på grunn av egen utroskap, taper retten til å få dekket sine utgifter i ventetiden.
  - e. Gjengifte med ens fraskilte hustru er tillatt, forutsatt at hun ikke har giftet seg med en annen. Har hun det, må hun bli skilt før hennes tidligere ektemann kan gifte seg med henne igjen.
  - f. Hvis hengivenheten skulle vende tilbake i løpet av venteperioden, er ekteskapsbåndet gyldig. Hvis denne forsoningen etterfølges av et kjølig forhold og man igjen ønsker skilsmisse, vil et nytt ventear måtte påbegynnes.



## ORDNET OVERSIKT

- g. I fall det skulle oppstå uenighet mellom ektemann og hustru mens de er på reise, kreves det at han sender henne hjem eller betror henne til en pålitelig person som vil ledsage henne dit, samt at han betaler hennes reise og utgifter for et helt år.
  - h. Dersom en hustru insisterer på å skilles fra ektemannen fremfor å flytte til et annet land, skal venteåret regnes fra den tiden de skilles, enten mens han gjør seg klar til å reise, eller når han drar.
  - i. Den islamske loven om gjengifte med den hustruen en tidligere har skilt seg fra, oppheves.
3. Arv:\*
- a. Arv inndeles i følgende kategorier:
    - 1. barn 1080 av 2520 andeler
    - 2. ektefelle 390 " 2520 "
    - 3. far 330 " 2520 "
    - 4. mor 270 " 2520 "
    - 5. bror 210 " 2520 "
    - 6. søster 150 " 2520 "
    - 7. lærer 90 " 2520 "
  - b. Barnas andel som fastsatt av Báb blir fordoblet av Bahá'u'lláh, og på tilsvarende vis trekkes en del av lik størrelse fra hver av de øvrige arvtakere.
  - c. i. I tilfeller hvor det ikke er noe av-

\* Denne måten å dele boet på kommer til anvendelse hvis et testament ikke foreligger. Se punkt o. i denne delen.

- kom, hjemfaller barnas andel til Rettferdighetens Hus for å brukes til beste for foreldreløse barn og enker og til det som vil gavne menneskeheten.
- ii. Dersom avdødes sønn er død og etterlater seg avkom, vil de arve sin fars andel. Dersom avdødes datter er død og etterlater seg avkom, vil hennes andel bli å dele i de sju kategorier som er angitt i Den Heligste Bok.
  - d. Dersom man etterlater seg etterkommere, men bare noen eller ingen av de andre kategoriene av arvtakere finnes, hjemfaller to tredjedeler av deres andeler til etterkommerne og en tredjedel til Rettferdighetens Hus.
  - e. Dersom ingen av de angitte arvtakerne eksisterer, hjemfaller to tredjedeler av arven til avdødes nevøer og nieser. Hvis disse ikke eksisterer, hjemfaller den samme andelen til tantene og onklene. Hvis disse ikke eksisterer, hjemfaller den til deres sønner og døtre. I alle tilfeller skal den gjenværende tredjedelen hjemfalle til Rettferdighetens Hus.
  - f. Dersom man ikke etterlater seg noen av de forannevnte arvingene, hjemfaller hele arven til Rettferdighetens Hus.
  - g. Boligen og de personlige klærne etter en avdød far går til det mannlige og ikke det kvinnelige avkommet. Hvis det finnes

## ORDNET OVERSIKT

flere boliger, går den fremste og viktigste til det mannlige avkommet. Sammen med avdødes øvrige eiendeler blir de gjenværende boligene å fordele mellom arvingene. Hvis det ikke er noe mannlige avkom, hjemfaller to tredjedeler av hovedboligen og den avdøde fars personlige klær til det kvinnelige avkommet og en tredjedel til Rettferdighetens Hus. I en avdød mors tilfelle skal alle hennes brukte klær deles likt mellom døtrene. Hennes ubrukte klær, smykker og eiendom må deles mellom hennes arvinger, likeså hennes brukte klær hvis hun ikke etterlater seg noen døtre.

- h. Dersom avdødes barn er mindreårige, bør deres andel enten overlates til en pålitelig person, eller til et selskap med henblikk på investering, inntil barna når modenhetsalderen. En del av de påløpne rentene bør overlates til formynderen.
- i. Arven bør ikke fordeles før etter at man har betalt *huqúqu'lláh* (Guds rett), gjeld som avdøde måtte ha stiftet og utgifter som måtte være påløpt for en sømmelig gravferd og jordfestelse.
- j. Hvis avdødes bror har samme far, arver han sin tildelte andel fullt ut. Hvis han har en annen far, vil han arve bare to tredjedeler av sin andel, og den gjenværende tredjedelen hjemfaller til Rettferdighetens Hus. Den samme loven gjelder for avdødes søster.
- k. I tilfelle det finnes helbrødre eller -søstre, arver særkullsbrødre og -søstre på morens side ikke noe.

## KITÁB-I-AQDAS

- l. En lærer som ikke er bahá'í, arver ikke noe. Hvis det skulle være flere enn én lærer, skal lærerandelen deles likt mellom dem.
- m. Arvinger som ikke er bahá'íer, arver ikke noe.
- n. Bortsett fra hustruens brukte klær og smykker eller annet som beviselig er gitt henne som gave av ektemannen, skal alt han har kjøpt til hustruen betraktes som ektemannens eiendeler til fordeling mellom hans arvinger.
- o. Det står enhver fritt å testamentere sine eiendeler etter eget forgodtbefinnende, forutsatt at vedkommende treffer tiltak for å betale ḥuqúqu'lláh og for å gjøre opp sin gjeld.

### D. Diverse lover, forordninger og formaninger

- I. Diverse lover og forordninger:
  - a. Pilegrimsreise.
  - b. Ḥuqúqu'lláh.
  - c. Legater.
  - d. Mashriqu'l-adhkár.
  - e. Bahá'í-religionens varighet.
  - f. Bahá'í høytider.
  - g. Nittendagsfesten.
  - h. Bahá'í-året.
  - i. De innskutte dager.
  - j. Modenhetsalderen.

## ORDNET OVERSIKT

- k. Begravelse av de døde.
- l. Å beskjefte seg med et yrke gjøres obligatorisk og opphøyes til samme rang som gudsdyrkelse.
- m. Lydighet mot statsmyndighetene.
- n. Barneoppdragelse.
- o. Å skrive sitt testament.
- p. Tiende (zakát).
- q. Gjentakelse av Det Aller Største Navn 95 ganger daglig.
- r. Jakt på dyr.
- s. Behandling av kvinnelige tjenere.
- t. Hittegods.
- u. Råderett over skattefunn.
- v. Avhending av gjenstander holdt i forvaring.
- w. Uaktsomt drap.
- x. Definisjon av rettferdige vitner.
- y. Forbud:
  - i. Fortolkning av den hellige skrift.
  - ii. Slavehandel.
  - iii. Askese.
  - iv. Klostervesen.
  - v. Tigging.
  - vi. Presteskap.
  - vii. Bruk av prekestoler.
  - viii. Håndkyssing.
  - ix. Skriftemål.

KITÁB-I-AQDAS

- x. Flerkoneri.
- xi. Berusende drikker.
- xii. Opium.
- xiii. Hasardspill.
- xiv. Ildspåsettelse.
- xv. Ekteskapsbrudd.
- xvi. Mord.
- xvii. Tyveri.
- xviii. Homoseksualitet.
- xix. Forsamlingsbønn, unntatt for den døde.
- xx. Dyrplageri.
- xxi. Lediggang og dovenskap.
- xxii. Baktalelse.
- xxiii. Å fremsette uriktige påstander for å skade andre.
- xxiv. Å bære våpen med mindre det er nødvendig.
- xxv. Bruk av offentlige bassenger i persiske bad.
- xxvi. Å gå inn i et hus uten eierens tillatelse.
- xxvii. Å slå eller skade en person.
- xxviii. Tvister og stridigheter.
- xxix. Å mumle hellige vers på gaten.
- xxx. Å stikke hånden i maten.
- xxxi. Å barbere seg på hodet.
- xxxii. At menn lar håret vokse nedenfor øreflippen.

## ORDNET OVERSIKT

2. Opphevelse av særskilte lover og forordninger i tidligere religionsordninger, som foreskrev:
  - a. Tilintetgjørelse av bøker.
  - b. Forbud mot å kle seg i silke.
  - c. Forbud mot å bruke gull- og sølvredskaper.
  - d. Begrensning av adgangen til å reise.
  - e. Å gi dyrebare gaver til troens grunnlegger.
  - f. Forbud mot å stille spørsmål til troens grunnlegger.
  - g. Forbud mot å gifte seg igjen med sin fraskilte hustru.
  - h. Straff for den som gjør sin neste bedrøvet.
  - i. Forbud mot musikk.
  - j. Begrensninger i klesdrakt og skjeggpyrd.
  - k. At ulike gjenstander og folkeslag er urene.
  - l. At sæd er uren.
  - m. At visse gjenstander er urene å bruke når man skal gjøre knefall.
3. Diverse formaninger:
  - a. Å omgås tilhengere av alle religioner på en vennskapelig måte.
  - b. Å hedre sine foreldre.
  - c. Ikke å ønske for andre det man ikke ønsker for seg selv.
  - d. Å undervise i troen og utbre den etter grunnleggerens bortgang.

KITÁB-I-AQDAS

- e. Å bistå dem som reiser seg for å utbre troen.
- f. Ikke å avvike fra skriftene eller å la seg vil- lede av dem som gjør det.
- g. Å se etter i den hellige skrift når det opp- står meningsforskjeller.
- h. Å fordype seg i studiet av læren.
- i. Ikke å følge sine tomme innbilninger og fruktesløse forestillinger.
- j. Å fremsi de hellige versene morgen og kveld.
- k. Å fremsi de hellige versene melodióst.
- l. Å lære sine barn å fremsynge de hellige versene i mashriqu'l-adhkár.
- m. Å studere slike kunster og vitenskaper som gavner menneskeheten.
- n. Å rådføre seg med hverandre.
- o. Ikke å være lemfeldig når det gjelder å følge Guds lover.
- p. Å angre sine synder overfor Gud.
- q. Å utmerke seg ved gode gjerninger.
  - i. Å være sannferdig.
  - ii. Å være pålitelig.
  - iii. Å være trofast.
  - iv. Å være rettskaffen og frykte Gud.
  - v. Å være rettferdig og rettsindig.
  - vi. Å være taktfull og klok.
  - vii. Å være høflig.
  - viii. Å være gjestfri.



## ORDNET OVERSIKT

- ix. Å være utholdende.
- x. Å være løsrevet.
- xi. Å være fullstendig underkastet Guds vilje.
- xii. Ikke å stifte ufred.
- xiii. Ikke å være hyklersk.
- xiv. Ikke å være hovmodig.
- xv. Ikke å være fanatisk.
- xvi. Ikke å foretrekke seg selv fremfor sin neste.
- xvii. Ikke å strides med sin neste.
- xviii. Ikke å gi sine lidenskaper fritt løp.
- xix. Ikke å klage i motgang.
- xx. Ikke å strides med dem som sitter med makten.
- xxi. Ikke å miste besinnelsen.
- xxii. Ikke å gjøre sin neste sint.
- r. Å være fast forenet.
- s. Å oppsøke dyktige leger når man er syk.
- t. Å svare positivt på innbydelser.
- u. Å vise godhet mot slektninger av troens grunnlegger.
- v. Å studere språk for å fremme troen.
- w. Å fremme utviklingen av byer og land for å bringe troen ære.
- x. Å sette i stand og bevare stedene som er forbundet med troens grunnleggere.
- y. Å være rensligheten selv:

## KITÁB-I-AQDAS

- i. Å vaske føttene.
- ii. Å parfymere seg.
- iii. Å bade i rent vann.
- iv. Å klippe neglene.
- v. Å vaske skitne ting i rent vann.
- vi. Å være plettfri i sin påkledning.
- vii. Å fornye innboet i huset.

### V. SÆRSKILTE PÅMINNELSER, IRETTESETTELSE OG ADVARSLER

*Rettet til:*

1. Hele menneskeheten.
2. Verdens kronede hoder.
3. Forsamlingen av geistlige.
4. Amerikas herskere og presidentene i republikkene der.
5. Kong Wilhelm I av Preussen.
6. Keiser Franz Josef av Østerrike.
7. Bayánens folk.
8. Parlamentsmedlemmer over hele verden.

### VI. DIVERSE EMNER

1. Bahá'í-åpenbaringsens altoverstrålende karakter.
2. Det opphøyede stedet som troens opphavsmann innehar.
3. Den overordentlig store betydningen av Kitáb-i-Aqdas, "Den Helligste Bok".
4. Læresetningen om "Den Aller Største Ufeilbarlighet".

## ORDNET OVERSIKT

5. De to sidestilte pliktene til å anerkjenne manifestasjonen og til å overholde hans lover, og pliktene uadskillelighet.
6. Hensikten med all lærdom er å anerkjenne ham som er målet for all kunnskap.
7. Saligheten for dem som har erkjent den grunnleggende sannhet at *“han skal ikke bli spurt om sine gjerninger”*.
8. Den revolusjonerende virkningen av *“Den Aller Største Orden”*.
9. Valget av ett språk og antakelsen av en felles skrift som alle i verden skal bruke: ett av to tegn på menneskehetens modenhet.
10. Båbs profetier angående *“han som Gud vil åpenbare”*.
11. Forutsigelse som dreier seg om motstand mot troen.
12. Rosende omtale av den kongen som vil bekjenne seg til troen og reise for å tjene den.
13. Ustadigheten i menneskelige anliggender.
14. Hva som menes med virkelig frihet.
15. Verdien av alle gjerninger avhenger av at Gud godtar dem.
16. Betydningen av kjærlighet til Gud som drivkraft for å adlyde hans lover.
17. Betydningen av å gjøre bruk av materielle midler.
18. Rosende omtale av de lærde blant bahá-folket.
19. Forsikring om at Mírzá Yahyá vil få tilgivelse dersom han angrer.
20. Henvendelse rettet til T̤íhrán.

KITÁB-I-AQDAS

21. Henvendelse rettet til Konstantinopel og byens folk.
22. Henvendelse rettet til "*Rhinens bredder*".
23. Fordømmelse av dem som med urette hevder å ha esoterisk kunnskap.
24. Fordømmelse av dem som lar hovmod over egen lærdom stenge dem ute fra Gud.
25. Profetier vedrørende Khurásán.
26. Profetier vedrørende Kirmán.
27. Hentydning til Shaykh Aḥmad-i-Aḥsá'í.
28. Hentydning til Hvetesikteren.
29. Fordømmelse av Hájí Muḥammad-Karím Khán.
30. Fordømmelse av Shaykh Muḥammad-Ḥasan.
31. Hentydning til Napoleon III.
32. Hentydning til Siyyid Muḥammad-i-Iṣfahání.
33. Forsikring om hjelp til alle dem som reiser seg for å tjene troen.

## NOTER

### 1. den sødmefylte duft av min kledning ¶4

Dette henspiller på fortellingen om Josef i Koranen og i Det gamle testamente. Josefs brødre hadde med seg hans klesplagg til Jakob, deres far, som ut fra plagget kunne identifisere sin elskede og lenge savnede sønn. Den velluktende “*kledning*” brukes ofte som metafor i bahá’i-skriftene for å vise til anerkjennelsen av Guds manifestasjon og hans åpenbaring.

I en av sine tavler beskriver Bahá’u’lláh seg selv som den “*guddommelige Josef*” som er blitt “*byttet bort*” av de likegyldige “*til den tarveligste pris*”. I Qayyúmu’l-Asmá’ identifiserer Báb Bahá’u’lláh som den “*sanne Josef*” og forutsier de prøvelser han ville lide ved sin svikefulle brors hånd (se note 190). Shoghi Effendi trekker likeledes en parallell mellom den intense sjalusi som ‘Abdu’l-Bahás fremstående stilling hadde vakt hos halvbroren Mírzá Muḥammad-Alí, og den dødelige misunnelse “som Josefs overlegne fortreffelighet hadde tent i hans brødres hjerter”.

### 2. [Vi har] brutt seglet på den utsøkte vin med maktens og styrkens fingre. ¶5

Inntak av vin og andre rusmidler forbys i Kitáb-i-Aqdas (se note 144 og 170).

Henvisninger til bruken av “vin” i billedlig forstand – som at den gir opphav til åndelig ekstase – finnes ikke bare i Bahá’u’lláhs åpenbaring, men i Bibelen, i Koranen og i gamle hinduistiske overleveringer.

I Koranen blir for eksempel de rettskafne lovet at de vil bli gitt å drikke av den “*utsøkte forseglede vin*”. I sine tavler identifiserer Bahá’u’lláh den “*utsøkte vin*” med sin åpenbaring, hvis “*moskusmettede duft*” er blitt ført hen “*over alle skapte ting*”. Han erklærer

at han har *“brutt seglet på”* denne *“vin”* og dermed røpet åndelige sannheter som hittil har vært ukjente, og satt dem som drikker av den, i stand til å *“skjelne stråleglansen av den guddommelige enhets lys”* og å *“fatte hovedb hensikten som ligger til grunn for Guds skrifter”*.

I en av sine åndelige betraktninger bønnfaller Bahá'u'lláh Gud om å forsyne de troende med *“din barmhjertighets utsøkte vin, så den kan få dem til å glemme enhver foruten deg, til å reise seg for å tjene din Sak og til å være standhaftige i sin kjærlighet til deg”*.

### 3. Vi har pålagt dere obligatorisk bønn ¶6

På arabisk finnes det flere ord for bønn. Ordet *“şalát”*, som brukes i originalen her, viser til en særskilt kategori av bønner som de troende pålegges å fremsi til nærmere angitte tider på døgnet. For å skille denne kategorien av bønner fra andre typer er ordet oversatt med *“obligatorisk bønn”*.

Bahá'u'lláh erklærer at *“obligatorisk bønn og faste har en opphøyet stilling i Guds øyne”* (Sp&sv 93). ‘Abdu’l-Bahá bekrefter at slike bønner *“bidrar til ydmykhet og underdanighet, til å vende ens ansikt mot Gud og gi uttrykk for hengivenhet til ham”*, og at gjennom disse bønner *“har mennesket samfunn med Gud, søker å komme ham nærmere, taler med sitt hjertes sanne elskede og når åndelige stader”*.

Den obligatoriske bønnen (se note 9) som det vises til i dette verset, er erstattet av de tre obligatoriske bønner som ble åpenbart senere av Bahá'u'lláh (Sp&sv 63). Sammen med anvisninger for fremsigelsen finnes teksten i de tre bønnene som brukes nå, i denne boken under *“Noen tekster som utfyller Kitáb-i-Aqdas”*.

En rekke punkter i Spørsmål og svar omhandler sider ved de tre nye obligatoriske bønnene. Bahá'u'lláh gjør det klart at den enkelte har adgang til å velge hvilken som helst av de tre obligatoriske bønnene (Sp&sv 65). Andre bestemmelser belyses i Spørsmål og svar nummer 66, 67, 81 og 82.

Detaljene i loven om obligatorisk bønn er oppsummert i del IV.A.1.-17. av Ordnet oversikt.

#### 4. ni rak'aher ¶16

En rak'ah består i å fremsi særskilt åpenbarte vers ledsaget av et foreskrevet sett av knefall og andre bevegelser.

Den obligatoriske bønnen som Bahá'u'lláh opprinnelig påla sine tilhengere, bestod av ni rak'aher. Siden denne bønnen er gått tapt, vet man ikke akkurat hvordan den var og heller ikke hvordan den skulle fremsies. (Se note 9.)

I en tavle som kommenterer de obligatoriske bønner som nå er bindende, anfører 'Abdu'l-Bahá at *“i hvert ord og hver bevegelse i den obligatoriske bønn finnes det betydninger, mysterier og en visdom som mennesket er ute av stand til å fatte, og som brev og ruller ikke kan romme.”*

Shoghi Effendi forklarer at de få, enkle anvisningene gitt av Bahá'u'lláh for fremsigelsen av visse bønner, ikke bare har en åndelig betydning, men at de også hjelper den enkelte *“til å konsentrere seg helt og fullt under bønn og meditasjon”*.

#### 5. middag, morgen og aften ¶16

Angående definisjonen av ordene *“morgen”*, *“middag”* og *“aften”*, som er tidene for fremsigelsen av den middels lange obligatoriske bønnen som nå er gjeldende, har Bahá'u'lláh erklært at de faller sammen med *“soloppgang, middag og solnedgang”* (Sp&sv 83). Han spesifiserer at de *“tillatte tider for obligatoriske bønner strekker seg fra morgen til middag, fra middag til solnedgang og fra solnedgang til to timer etterpå.”* Videre har 'Abdu'l-Bahá uttalt at den obligatoriske bønn for morgenen kan sies så tidlig som ved daggry.

Definisjonen av *“middag”* som tiden *“fra middag til solnedgang”* gjelder også for fremsigelsen av den korte obligatoriske bønnen så vel som for den middels lange.

#### 6. Vi har fritatt dere for et større antall ¶16

Til obligatorisk bønn knyttet det seg mer krevende betingelser i Bábs og Muhammads religionsordninger enn til utførelsen av den obligatoriske bønn med ni rak'aher som ble foreskrevet i Kitáb-i-Aqdas (se note 4).

I Bayánen foreskrev Báb en obligatorisk bønn med nitten

rak'aher som skulle utføres én gang i døgnet, regnet fra en middag til den neste.

Den muslimske bønnen fremsies fem ganger daglig, nemlig tidlig om morgenen, ved middag, om ettermiddagen, kvelden og natten. Skjønt antall rak'aher varierer med tiden for fremsigelsen, utføres det i alt sytten rak'aher i løpet av et døgn.

**7. Når dere ønsker å fremføre denne bønn, vend dere da mot mitt aller helligste nærværs kongesete, denne helligede plett som Gud ... har forordnet skal være tilbedelsespunktet for innvånerne av evighetens byer ¶16**

“*[T]ilbedelsespunktet*”, det vil si punktet som den bedende bør vende seg mot under utførelsen av obligatorisk bønn, kalles qiblih. Qiblih-begrepet har eksistert i tidligere religioner, og en gang i tiden var Jerusalem fastsatt for dette formålet. Muhammad forandret qiblih til Mekka. Bábs anvisninger i den arabiske Bayán lød slik:

*Qiblih er visselig han som Gud vil åpenbare. Når han forflytter seg, forflytter den seg, inntil han stanser opp.*

Denne teksten siteres av Bahá'u'lláh i Kitáb-i-Aqdas (¶137) og bekreftes av ham i ovennevnte vers. Han har også gitt uttrykk for at å vende seg i retning av qiblih er “*et fast krav ved fremsigelsen av obligatorisk bønn*” (Sp&sv 14 og 67). Men ved andre bønner og andaktsøvelser kan man vende seg i hvilken som helst retning.

**8. og når sannhetens og ytringens Sol går ned, vend da ansiktet mot den plett som vi har forordnet for dere ¶16**

Bahá'u'lláh forordner sitt hvilested som qiblih etter sin bortgang. Den Aller Helligste Grav ligger i Bahjí utenfor 'Akká. 'Abdu'l-Bahá beskriver dette stedet som det “*lysende gravmæle*”, “*stedet som skaren i det høye kretser om*”.

I et brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi benytter han analogien om planten som vender seg i retning av solen, for å forklare den åndelige betydningen av å vende seg mot qiblih:

... likesom planten strekker seg mot sollyset, som den mottar liv og vekst fra, så vender vi våre hjerter til Guds manifestasjon,



Bahá'u'lláh, når vi ber; ... vi vender ... ansiktet dit hans støv hviler her på jorden, som et symbol på denne indre handlingen.

**9. Vi har anført de enkelte punkter vedrørende obligatorisk bønn i en annen tavle. ¶8**

Den opprinnelige obligatoriske bønn var blitt åpenbart av Bahá'u'lláh i en egen tavle, “[*f*]ordi man fant det klokt” (Sp&sv 63). Den ble ikke frigitt de troende mens han levde, og den er erstattet av de tre obligatoriske bønner som brukes nå.

Kort tid etter at Bahá'u'lláh var gått bort, ble teksten i denne bønningen stjålet, sammen med en rekke andre tavler, av Muḥammad-‘Alí, erkebryteren av hans Pakt.

**10. bønningen for den døde ¶8**

Bønningen for den døde (se “Noen tekster som utfyller Kitáb-i-Aqdas”) er den eneste obligatoriske bahá'í-bønn som skal fremsies som forsamlingsbønn. Den skal fremsies av én troende mens alle de tilstedeværende står i taushet (se note 19). Bahá'u'lláh har gjort det klart at bønningen for den døde kun er påbudt når avdøde er en voksen (Sp&sv 70), at fremsigelsen bør gå forut for jordfestelsen, og at det ikke kreves at man vender seg mot qiblih når denne bønningen sies (Sp&sv 85).

Ytterligere detaljer angående bønningen for den døde finnes oppsummert i Ordnet oversikt, del IV.A.13.-14.

**11. seks særskilte setninger nedsendt av Gud, åpenbarerens av vers ¶8**

De tekstavnittene som danner en del av bønningen for den døde, består i å gjenta hilsningen “Alláh-u-Abhá” (Gud er den overmåte herlige) seks ganger, som hver etterfølges av nitten gjentakelser av ett av seks særskilt åpenbarte vers. Disse versene er de samme som Báb åpenbarte i bønningen for den døde i Bayánen. Bahá'u'lláh tilføyde en bønnfallelse som innledning til disse tekstavnittene.

**12. Hår gjør ikke deres bønn ugyldig, ei heller noe som ånden har forlatt, så som ben og lignende. Det står dere fritt å bære**

**pels av sobel på samme vis som dere pleier å bære pels av bever, ekorn og andre dyr. ¶19**

I noen tidligere religionsordninger anså man at ens bønn ble ugyldig dersom man gikk med hår fra bestemte dyr eller hadde visse andre gjenstander på seg. Bahá'u'lláh bekrefter her Bábs utsagn i den arabiske Bayán om at slike ting ikke gjør ens bønn ugyldig.

**13. Vi har befalt dere å be og faste fra begynnelsen av modenhetsalderen. ¶110**

Bahá'u'lláh definerer “modenhetsalderen for religiøse forpliktelser” som “*femten år for både menn og kvinner*” (Sp&sv 20). Når det gjelder detaljer vedrørende fasteperioden, henvises det til note 25.

**14. Fra dette har han ... unntatt dem som er svekket på grunn av sykdom eller alder ¶110**

Fritakelsen for obligatorisk bønn og faste gitt dem som er svekket av sykdom eller fremskreden alder, forklares i Spørsmål og svar. Bahá'u'lláh gir anvisning om at “[n]år helsen er dårlig, er det ikke tillatt å overholde disse forpliktelsene” (Sp&sv 93). I denne sammenheng definerer han høy alder å være fra sytti år (Sp&sv 74). Som svar på et spørsmål har Shoghi Effendi gjort det klart at personer som har fylt sytti, er fritatt uansett om de er svake eller ei.

Fritakelse for å faste innrømmes også de andre særskilte personkategorier som er anført i Ordnet oversikt, del IV.B.5. For en videre drøfting vises det til note 20, 30 og 31.

**15. Gud har gitt dere tillatelse til å gjøre fotefall på enhver flate som er ren, for vi har i så henseende fjernet begrensningen som var satt i Boken. ¶110**

Kravene i forbindelse med bønn i tidligere religionsordninger har ofte innbefattet fotefall. I den arabiske Bayán bad Báb de troende legge pannen på flater av krystall når de utførte et fotefall. I islam settes det likeledes visse begrensninger med hensyn til flaten som muslimer har adgang til å gjøre fotefall på. Bahá'u'lláh opphever slike begrensninger og angir helt enkelt “*enhver flate som er ren*”.

**16. La den som ikke finner vann til sin avvaskning, gjenta følgende ord fem ganger: “I Guds navn, den reneste, den aller reneste,” og la ham så gå over til sine andaktsøvelser. ¶10**

Avvaskning skal utføres av den troende som en forberedelse til fremføringen av obligatorisk bønn. Den består i å vaske hender og ansikt. Hvis man ikke kan få tak i vann, er det foreskrevet at man skal gjenta det særskilt åpenbarte verset fem ganger. For en generell drøfting av avvaskning vises det til note 34.

Forløpere for erstatningsprosedyrer som trer i kraft når man ikke får tak i vann, finner man i tidligere religionsordninger, og finnes både i Koranen og i den arabiske Bayán.

**17. I områder hvor dag og natt blir lange, la bønnetidene måles av klokker og andre innretninger som markerer timenes gang. ¶10**

Dette viser til områder som ligger lengst mot nord eller sør, der det er tydelig variasjon i dagens og nattens lengde (Sp&sv 64 og 103). Denne bestemmelsen gjelder også for faste.

**18. Vi har fritatt dere for kravet om å fremsi Tegnbonnen. ¶11**  
Tegnbonnen er en spesiell form for muslimsk obligatorisk bønn som var forordnet å skulle sies ved naturfenomener som jordskjelv, formørkelser og andre slike fenomener som kan skape frykt og oppfattes som Guds tegn eller handlinger. Kravet om å fremføre denne bønner er blitt opphevet. I dens sted kan en bahá'í si: “*Herredømmet er Guds, Herren over det sette og det usette, skaperverkets Herre,*” men dette er ikke obligatorisk (Sp&sv 52).

**19. Med unntak av i bønner for den døde er bruken av forsamlingsbønn avskaffet. ¶12**

Forsamlingsbønn, i betydningen formell obligatorisk bønn som skal fremsies etter et foreskrevet ritual, slik skikken for eksempel er i islam, der fredagsbønner i moskéen ledes av en imam, er avskaffet i bahá'í-religionen. Bønner for den døde (se note 10) er den eneste forsamlingsbønn som foreskrives av bahá'í lov. Den skal fremsies av en av de tilstedeværende mens de øvrige står i

taushet. Oppleseren har ingen spesiell status. Det kreves ikke at forsamlingen skal vende seg mot qiblih (Sp&sv 85).

De tre daglige obligatoriske bønner skal fremsies individuelt, ikke som forsamlingsbønn.

Det finnes ingen foreskrevet måte å fremsi de mange andre bahá'í-bønnene på, og det står enhver fritt å bruke slike ikke-obligatoriske bønner i sammenkomster eller individuelt etter eget ønske. Angående dette sier Shoghi Effendi at

... selv om vennene således gis adgang til å følge sin egen tilbøyelighet ..., bør de vise den største aktsomhet så den fremgangsmåte de måtte følge ikke antar et altfor stivt preg og således utvikler seg til en fast anordning. Dette er et punkt som vennene alltid bør ha i tankene, slik at de ikke avviker fra den tydelige sti som anvises av læren.

## 20. Gud har fritatt kvinner for obligatorisk bønn og faste i menstruasjonstiden. ¶13

Fritak for obligatorisk bønn og faste gis kvinner i menstruasjonstiden. De bør isteden utføre sin avvaskning (se note 34) og daglig gjenta følgende vers 95 ganger i tiden mellom den ene dags middag og den neste: *“Forherliget være Gud, den strålende og fagre Herre.”* Det finnes et forutgående tilfelle av denne bestemmelsen i den arabiske Bayán, der et lignende fritak ble gitt.

I noen tidligere religionsordninger ble menstruerende kvinner ansett som rituelt urene og gitt forbud mot å overholde plikten til å be og faste. Begrepet rituell urenhet er blitt avskaffet av Bahá'u'lláh (se note 106).

Det Universelle Rettferdighetens Hus har klargjort at bestemmelsene i Kitáb-i-Aqdas om fritak for visse plikter og ansvar er, som ordet angir, fritak og ikke forbud. Enhver troende er derfor fri til å benytte seg av et aktuelt fritak dersom vedkommende ønsker det. Men Rettferdighetens Hus tilrår at den troende bør vise klokskap i avgjørelsen om han skal gjøre det eller ei, og innse at Bahá'u'lláh har gitt disse fritakene med god grunn.

Det foreskrevne fritaket for obligatorisk bønn var opprinnelig

knyttet til den obligatoriske bønningen som består av ni rak'aher, men gjelder nå de tre obligatoriske bønner som erstattet den.

**21. Når dere er på reise og stanser opp og hviler på et trygt sted, så gjør dere – mann som kvinne – ett enkelt fotefall for hver usagt obligatorisk bønn ¶14**

Fritak for obligatorisk bønn innrømmes dem som befinner seg i så utrygge forhold at det ikke er mulig å si de obligatoriske bønner. Fritaket gjelder om man er på reise eller hjemme, og det gir et middel til å oppveie obligatoriske bønner som er forblitt usagt på grunn av disse utrygge omstendighetene.

Bahá'u'lláh har gjort det klart at så lenge et "trygt sted" forefinnes, blir obligatorisk bønn "ikke satt til side på reise" (Sp&sv 58).

Nummer 21, 58, 59, 60 og 61 i Spørsmål og svar utdyper denne bestemmelsen.

**22. Når dere er ferdige med fotefallene, sett dere så med bena i kors ¶14**

Det arabiske uttrykket "haykalu't-tawhid", som her oversettes som "med bena i kors", betyr "enhetsstillingen". Det har tradisjonelt betegnet en stilling med korslagte ben.

**23. Si: Gud har gjort min skjulte kjærlighet til Skattens nøkkel ¶15**

Det finnes en velkjent islamsk overlevering vedrørende Gud og hans skaperverk:

Jeg var en skjult skatt. Jeg ønsket å bli gjort kjent, og derfor fremkalte jeg skaperverket så jeg kunne bli kjent.

Henvisninger og hentydninger til denne overleveringen finnes en rekke steder i bahá'í-skriftene. I en av sine bønner åpenbarer Bahá'u'lláh for eksempel følgende:

*Priset være ditt navn, o Herre min Gud! Jeg bevitner at du var en skjult skatt innhyllet i ditt urgamle vesen og et ugjennomtrengelig mysterium forvart i din egen essens. Du ønsket å åpenbare deg og*

*fremkalte da de større og mindre verdener og valgte mennesket ut fremfor alle dine skapninger og gjorde ham til et tegn for begge disse verdener, o du som er vår Herre, den mest medlidende!*

*Du oppreiste ham til å bekle din trone foran alt folket i ditt skaperverk. Du satte ham i stand til å løse dine mysterier og til å skinne med din inspirasjons og din åpenbarings lys og til å fremvise dine navn og dine egenskaper. Gjennom ham prydet du innledningen til din skapelsesbok, o du som er herskeren over det univers du har formet! (Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh, xxxviii)*

I De Skjulte Ord sier han likeledes:

*O menneskebarn! Jeg elsket ditt vesens tilblivelse, derfor skapte Jeg deg. Elsk da Meg, så at Jeg kan nevne ditt navn og fylle din sjel med livets ånd.*

I sin kommentar til overleveringen sitert ovenfor skrev 'Abdu'l-Bahá:

*O veifarende på den elskedes sti! Du skal vite at hovedhensikten med denne hellige overlevering er å nevne stadene i Guds fordølgelse og hans fremtreden i sannhetens legemliggjørelser, de som er demringsstedene for hans overmåte herlige vesen. For eksempel: Før den evige ilds flamme tennes og kommer til syne, eksisterer den ved seg selv og i seg selv i de universelle manifestasjoners skjulte identitet, og dette er stedet for den "skjulte skatt". Og når det velsignede Tre tennes av seg selv i seg selv, og hin guddommelige ild brenner ved sin essens i sin essens, så er dette stedet for "Jeg ønsket å bli gjort kjent". Og når den skinner fra verdensaltets horisont med talløse guddommelige navn og egenskaper, både på de betingede og på de stedløse verdener, utgjør dette tilsynkomsten av et nytt og vidunderlig skaperverk som svarer til stedet "derfor fremkalte jeg skaperverket". Og når de helliggjorte sjeler sønderriver alle jordiske tilknytningers og verdslige forholds slør og iler til det stade der de beskuer det guddommelige nærværs skjønnhet og får æren av å anerkjenne manifestasjonen og*

*er i stand til å bevitne glansen av Guds Aller Største Tegn i sitt hjerte, da vil skaperverkets hensikt, som er kunnskapen om ham som er den evige sannhet, bli åpenbar.*

#### **24. O den høyestes Penn! ¶16**

“den aller høyestes Penn”, “den ypperste Penn” og “den mest opphøyede Penn” er henvisninger til Bahá'u'lláh og illustrerer hans funksjon som åpenbarer av Guds ord.

#### **25. Vi har pålagt dere å faste en kort tid ¶16**

Faste og obligatorisk bønn utgjør de to søyler som holder Guds åpenbarte lov oppe. I en av sine tavler bekrefter Bahá'u'lláh at han har åpenbart lovene om obligatorisk bønn og faste så de troende kan komme nærmere Gud gjennom dem.

Shoghi Effendi påpeker at fasteperioden, som innebærer at man avholder seg helt fra å spise og drikke fra soloppgang til solnedgang,

... i bunn og grunn er en tid for meditasjon og bønn, for åndelig gjenoppladning, da den troende må bestrebe seg på å foreta de nødvendige omstillinger i sitt indre liv og på å oppfriske og gi ny kraft til de åndelige krefter som slumrer i hans sjel. Dens betydning og hensikt er derfor dypest sett av åndelig karakter. Faste er symbolsk og er en påminnelse om avholdenhet fra selviske og kjødelige begjær.

Alle troende pålegges å faste fra fylte femten år og til de blir sytti år gamle.

En oppsummering av detaljene i fastelovens bestemmelser og av de unntak som er gitt for bestemte personkategorier, finnes i Ordnet oversikt, del IV.B.1.-6. Se eventuelt note 14, 20, 30 og 31, der fritakene for faste drøftes.

Fasteperioden på nitten dager sammenfaller med bahá'í-måneden ‘alá’, vanligvis i tiden 2.-20. mars, umiddelbart etter at de innskutte dager er over (se note 27 og 147), og etterfølges av naw-rúz-festen (se note 26).

**26. og har fastsatt naw-rúz som en fest for dere når denne tiden er over ¶16**

Báb innførte en ny kalender, nå kjent som badí'- eller bahá'í-kalenderen (se note 27 og 147). Ifølge denne kalenderen er en dag tidsrommet fra solnedgang til solnedgang. I Bayánen fastsatte Báb måneden 'alá' som fastemåned, bestemte at naw-rúz-dagen skulle markere avslutningen av denne perioden og gav naw-rúz betegnelsen Guds Dag. Bahá'u'lláh stadfester badí'-kalenderen, der naw-rúz benevnes som en fest.

Naw-rúz er den første dagen i det nye året. Den sammenfaller med vårjevndøgn på den nordlige halvkule, som vanligvis inntreffer den 21. mars. Bahá'u'lláh forklarer at denne festdagen skal feires den dagen da solen går inn i Værens tegn (dvs. vårjevndøgn), selv om dette skulle skje ett minutt før solnedgang (Sp&sv 35). Dermed vil naw-rúz kunne falle på den 20., 21. eller 22. mars, avhengig av tiden for jevndøgnet.

Bahá'u'lláh har latt detaljene i mange lover utstå for å utfylles av Det Universelle Rettferdighetens Hus. Blant disse er det en rekke forhold som angår bahá'í-kalenderen. Beskytteren har erklært at når loven om tidfestelse av naw-rúz skal gjennomføres over hele verden, vil det kreve at man velger et bestemt punkt på jorden som skal tjene som standard for fastsettelsen av vårjevndøgnet. Han påpekte også at det er overlatt til Det Universelle Rettferdighetens Hus å bestemme valget av dette punktet.

**27. La dagene som er til overs etter årets måneder, plasseres før fastemåneden. ¶16**

Badí'-kalenderen er basert på solåret med 365 dager, 5 timer og noen og femti minutter. Året består av 19 måneder à 19 dager (dvs. 361 dager), med tillegg av fire ekstra dager (fem i et skuddår). Báb gav ingen særskilt anvisning om plasseringen av de innskutte dagene i den nye kalenderen. Kitáb-i-Aqdas avklarer dette spørsmålet ved å gi dagene "*som er til overs*" en fast plass i kalenderen umiddelbart før måneden 'alá', fasteperioden. Ytterligere detaljer finnes i avsnittet om bahá'í-kalenderen i *The Bahá'í World*, bind XVIII.



### **28. Vi har forordnet at disse ... skal være manifestasjonene av bokstaven há ¶16**

De innskutte dager, kjent som ayyám-i-há (há-dagene), utmerker seg ved å være knyttet til *“bokstaven há”*. I abjad-systemet har denne arabiske bokstaven tallverdien fem, som svarer til det mulige antall innskutte dager.

Bokstaven “há” er gitt flere åndelige betydninger i de hellige skrifter, deriblant som symbol på Guds essens.

### **29. disse gavmildhetens dager som går forut for beherskelsens tid ¶16**

Bahá'u'lláh påla sine tilhengere å vie disse dagene til fest, glede og veldedighet. I et brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi blir det forklart at *“de innskutte dager er særlig forbeholdt gjestfrihet, å gi gaver osv.”*.

### **30. De som er på reise ... er ikke bundet av fasten ¶16**

Minimumsvarigheten av en reise som fritar den troende for å faste, blir definert av Bahá'u'lláh (Sp&sv 22 og 75). Detaljene i denne bestemmelsen blir oppsummert i Ordnet oversikt, del IV.B.5.a.i.-v.

Shoghi Effendi har gjort det klart at selv om reisende er fritatt for å faste, så står det dem fritt å faste om de ønsker det. Han påpekte også at fritaket gjelder for hele den tiden reisen varer, ikke bare de timene man befinner seg på et tog eller i en bil, osv.

### **31. De som er på reise, de sykelige, de som er med barn eller gir die, er ikke bundet av fasten; de er blitt fritatt av Gud som et tegn på hans nåde. ¶16**

Fritak for faste innrømmes dem som er syke eller har nådd en høy alder (se note 14), menstruerende kvinner (se note 20), reisende (se note 30) og kvinner som er gravide eller ammer. Dette fritaket utvides også til personer som er i tungt arbeid, som samtidig rådes til *“å vise respekt for Guds lov og for fastens opphøyede stilling”* ved å spise *“sparsomt og mens de er for seg selv”* (Sp&sv 76). Shoghi Effendi har påpekt at de former for arbeid som gir fritak for fasten, vil bli definert av Det Universelle Rettferdighetens Hus.

**32. Avhold dere fra mat og drikke, fra soloppgang til solnedgang****¶17**

Dette gjelder fastetiden. I en av sine tavler erklærer ‘Abdu’l-Bahá at faste består i å avholde seg fra mat og drikke, og han påpeker deretter at røyking er en form for “drikke”. På arabisk gjelder verbet “drikke” i like høy grad røyking.

**33. Det er blitt forordnet at den som tror på Gud ... hver dag skal sette seg ... og ... gjenta “Alláh-u-Abhá” nittifem ganger.****¶18**

“Alláh-u-Abhá” er et arabisk uttrykk som betyr “Gud den overmåte herlige”. Det er en form av Guds Største Navn (se note 137). I islam finnes det en overlevering om at blant Guds mange navn var ett det største, men at dette Største Navn var skjult. Bahá’u’lláh har bekreftet at Det Største Navn er “Bahá”.

De ulike avledninger av ordet “Bahá” betraktes også som Det Største Navn. I et brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi forklarer hans sekretær at

Det Største Navn er navnet Bahá’u’lláh. “Yá Bahá’u’l-Abhá” er en påkallelse som betyr “O du herlighetenes herlighet!”. “Alláh-u-Abhá” er en hilsen som betyr “Gud den overmåte herlige”. Begge viser til Bahá’u’lláh. Med Største Navn menes at Bahá’u’lláh har fremtrådt i Guds Største Navn, med andre ord at han er Guds ypperste manifestasjon.

Hilsenen “Alláh-u-Abhá” ble tatt i bruk i løpet av Bahá’u’lláhs eksiltid i Adrianopel.

Før man gjentar “Alláh-u-Abhá” nittifem ganger, skal man foreta en avvaskning (se note 34).

**34. Foreta ... avvaskning for den obligatoriske bønnen ¶18**

Avvaskningen er særskilt knyttet til visse bønner. Den må foretas før man fremfører de tre obligatoriske bønnene, før den daglige fremsigelsen av “Alláh-u-Abhá” nittifem ganger og før fremsigelsen av verset som er foreskrevet som et alternativ til obligatorisk bønn og faste for menstruerende kvinner (se note 20).

Den foreskrevne avvaskningen består i at man vasker hender og ansikt som forberedelse til bønn. For den middels lange obligatoriske bønnens vedkommende ledsages dette av at man fremsier bestemte vers (se “Noen tekster åpenbart av Bahá’u’lláh som tillegg til Kitáb-i-Aqdas”).

At avvaskning har en betydning ut over det å vaske seg, fremgår av at selv om man skulle ha badet umiddelbart før man fremsier den obligatoriske bønningen, så ville det likevel være nødvendig å foreta en avvaskning (Sp&sv 18).

Når man ikke har tilgang til vann til avvaskningen, skal et foreskrevet vers gjentas fem ganger (se note 16), og denne bestemmelsen utvides til å gjelde dem som bruk av vann ville være til fysisk skade for (Sp&sv 51).

Lovens enkelte bestemmelser vedrørende avvaskning er anført i Ordnet oversikt, del IV.A.10.a.-g., så vel som i Spørsmål og svar nummer 51, 62, 66, 77 og 86.

### **35. Dere har fått forbud mot å begå drap 19**

Forbudet mot å ta en annens liv blir gjentatt av Bahá’u’lláh i avsnitt 73 i Kitáb-i-Aqdas. Det foreskrives straff for overlagt drap (se note 86). For uaktsomt drap må det betales en fastsatt erstatning til avdødes familie (se Kitáb-i-Aqdas, ¶188).

### **36. eller å drive hor ¶19**

Det arabiske ordet “ziná” – her oversatt med “*hor*” – betyr både utukt og hor. Det gjelder ikke bare seksuelle forbindelser mellom en gift person og en annen enn vedkommendes ektefelle, men også utenomekteskapelig seksuell omgang i sin alminnelighet. En form for “ziná” er voldtekt. Den eneste straff foreskrevet av Bahá’u’lláh gjelder dem som begår utukt (se note 77). Det overlates til Det Universelle Rettfærdighetens Hus å fastsette straffen for seksuelle overtredelser av andre slag.

### **37. baktalelse eller bakvaskelse ¶19**

Baktalelse, ærekrenkelse og å utbre seg om andres feil er gjentatte ganger blitt fordømt av Bahá’u’lláh. I De Skjulte Ord sier han

klart: “O tilværelsens sønn! Hvordan kunne du glemme dine egne feil og bry deg med feilene hos andre? Enhver som gjør dette, skal forbannes av Meg.” Og igjen: “O menneskebarn! Tal ikke om andres synder så lenge du selv er en synder. Dersom du overtrer dette bud, skal du forbannes, og dette bekrefter Jeg.” Denne sterke formaningen gjentas videre i hans siste verk, “Min Paktbok”: “Sannelig sier jeg, tungen er til å nevne det som er godt. Besudle den ikke med usømmelig tale. Gud har tilgitt det som hører fortiden til. Heretter bør alle ytre det som er passende og sømmelig og bør avstå fra ærekrenkelse, munnbruk og hva som enn bedrøver folk.”

### 38. Vi har delt arven inn i sju klasser ¶120

Bahá’í-lovene om arv kommer til anvendelse kun når intet testament foreligger. I Kitáb-i-Aqdas (¶1109) pålegger Bahá’u’lláh hver troende å skrive sitt testament. Et annet sted sier han klart at den enkelte har full råderett over sin eiendom og fritt kan bestemme hvordan boet skal deles, og hvem testamentet skal innsette som arvinger, bahá’ier som ikke-bahá’ier (Sp&sv 69). I denne forbindelse forklarer et brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi at:

... selv om det er tillatt for en bahá’í å forvalte sin rikdom etter eget ønske i sitt testament, er vedkommende under utformingen av det likevel moralsk og samvittighetsmessig forpliktet til alltid å ha i tankene nødvendigheten av å følge Bahá’u’lláhs prinsipp om rikdommens sosiale funksjon og den derav følgende nødvendighet av å unngå en for sterk opphopning og konsentrasjon av den hos noen få personer eller grupper av personer.

Dette verset i Aqdas innleder et lengre tekstavsnitt der Bahá’u’lláh utdyper bahá’í arvelov. Når man leser denne teksten, bør man huske at loven er utformet under forutsetning av at avdøde er en mann. Med de nødvendige forandringer gjelder dens bestemmelser når avdøde er en kvinne.

Arvesystemet som foreskriver at avdødes bo skal fordeles mellom sju arvtakerkategorier (barn, ektefelle, far, mor, brødre, søstre og lærere), er basert på bestemmelsene fastsatt av Báb i

## NOTER

Bayánen. Hovedtrekkene i bahá'í arvelov ved manglende testament er:

1. Hvis avdøde er en far og boet innbefatter en personlig bolig, går denne boligen til eldste sønn (Sp&sv 34).
2. Hvis avdøde ikke har mannlig avkom, går to tredjedeler av boligen til vedkommendes kvinnelige avkom og den resterende tredjedel til Rettferdighetens Hus (Sp&sv 41, 72). Se note 42 angående de nivåer av institusjonen Rettferdighetens Hus som denne loven gjelder. (Se også note 44.)
3. Resten av boet fordeles mellom de sju arvtakerkategoriene. Når det gjelder detaljer om antall arvelodder som hver gruppe skal motta, se Spørsmål og svar, nummer 5, og Ordnet oversikt, del IV.C.3.a.
4. I tilfelle det finnes mer enn én arving i en kategori, bør vedkommende klasses lodd deles likt mellom dem, de være seg av hankjønn eller hunkjønn.
5. I de tilfeller der det ikke finnes noe avkom, hjemfaller barnas lodd til Rettferdighetens Hus (Sp&sv 7, 41).
6. Dersom det skulle finnes avkom, men enten en del av de andre arvtakerkategoriene eller alle skulle mangle, hjemfaller to tredjedeler av deres lodder til avkommet og en tredjedel til Rettferdighetens Hus (Sp&sv 7).
7. Dersom ingen av de anførte kategorier skulle eksistere, hjemfaller to tredjedeler av boet til avdødes nevøer og nieser. Hvis disse ikke finnes, hjemfaller de samme lodder til tantene og onklene, og i deres fravær til deres sønner og døtre. I alle tilfeller hjemfaller den resterende tredjedel til Rettferdighetens Hus.
8. Om noen ikke skulle etterlate seg noen av de forannevnte arvtakere, hjemfaller hele boet til Rettferdighetens Hus.

9. Bahá'u'lláh erklærer at ikke-bahá'ier ikke har arverett etter sine bahá'í foreldre eller slektninger (Sp&sv 34). I et brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi påpeker han at denne begrensningen gjelder “kun slike tilfeller der en bahá'í dør uten å etterlate seg et testament og vedkommendes etterlatenskaper derfor vil måtte fordeles i samsvar med reglene som er anført i Aqdas. Ellers står det en bahá'í fritt å testamenter sin eiendom til hvem som helst uten hensyn til religion, men forutsatt at vedkommende etterlater seg et testament som spesifiserer hva han ønsker.” Det er derfor alltid mulig for en bahá'í å sørge for sin ikke-bahá'í ektefelle, for sine barn eller slektninger ved å etterlate seg et testament.

Ytterligere detaljer om arvelovene finnes oppsummert i Ordnet oversikt, del IV.C.3.a.-o.

### **39. til brødrene fem deler ... til søstrene fire deler ¶120**

Spørsmål og svar utdyper lovens bestemmelser om arveloddene tildelt avdødes brødre og søstre. Hvis broren eller søsteren har samme far som avdøde, vil vedkommende arve sin tildelte lodd fullt ut. Men hvis broren eller søsteren har en annen far, vil vedkommende arve kun to tredjedeler av den tildelte lodd, mens den resterende tredjedel hjemfaller til Rettferdighetens Hus (Sp&sv 6). Videre vil halvsøsken på morssiden ikke arve noe når avdøde har helsøsken blant sine arvinger (Sp&sv 53). Halvsøsknene vil selvsagt være berettiget til å motta arv fra sin egen fars bo.

### **40. lærerne ¶120**

I en tavle sammenligner 'Abdu'l-Bahá lærere som har med barnets åndelige oppdragelse å gjøre, med den “*åndelige far*” som “*skjenker sitt barn evig liv*”. Han forklarer at dette er grunnen til at “*lærere nevnes blant arvingene*” i “*Guds lov*”.

Bahá'u'lláh spesifiserer under hvilke betingelser læreren arver, og hvilken lodd vedkommende mottar (Sp&sv 33).

### **41. Da vi hørte protestskrikene fra de ennå ufødte barn, fordoblet vi deres andel og minsket de andres. ¶120**

I Bábs arvelover ble avdødes barn tildelt ni deler bestående av 540 lodder. Denne tildelingen utgjorde mindre enn en fjerdedel av hele boet. Bahá'u'lláh doblet deres andel til 1080 lodder og reduserte tildelingene til de seks andre arvtakerkategoriene. Han angir i hovedtrekk også dette versets nøyaktige hensikt og dets innebyrd for fordelingen av arven (Sp&sv 5).

#### **42. Rettferdighetens Hus ¶121**

Når Bahá'u'lláh omtaler Rettferdighetens Hus i Kitáb-i-Aqdas, skjelner han ikke alltid uttrykkelig mellom Det Universelle Rettferdighetens Hus og Det Lokale Rettferdighetens Hus, som begge er institusjoner forordnet i denne boken. Han henviser vanligvis bare til "*Rettferdighetens Hus*" og lar det stå åpent for senere klargjøring hvilket eller hvilke institusjonsnivå den enkelte lov vil gjelde.

I en tavle som nevner inntektskildene for den lokale kassen, inkluderer 'Abdu'l-Bahá arvesaker der det ikke finnes noen arvinger, og antyder dermed at det er Det Lokale Rettferdighetens Hus det vises til i disse tekstavsnittene om arv i Aqdas.

#### **43. I fall avdøde etterlater seg avkom, men ingen av de andre klasser av arvinger ¶122**

Bahá'u'lláh gjør det klart at "*Denne bestemmelsen kommer til både allmenn og særskilt anvendelse, og det vil si at når en hvilken som helst kategori innenfor sistnevnte klasse av arvtakere mangler, så går to tredjedeler av arven til avkommet og den resterende tredjedel til Rettferdighetens Hus.*" (Sp&sv 7).

#### **44. Avdødes bolig og personlige klær har vi tildelt det mannlige avkom og ikke det kvinnelige, og heller ikke de andre arvingene. ¶125**

I en tavle påpeker 'Abdu'l-Bahá at en avdød mannspersons bolig og personlige klær forblir på mannssiden. De går videre til eldste sønn, i dennes fravær til nesteldste sønn og så videre. Han forklarer at denne bestemmelsen er et uttrykk for loven om førstefødselsrett, som uten unntak er blitt opprettholdt av Guds lov. I

en tavle til en av troens tilhengere i Persia skrev han: “*I alle de guddommelige religionsordninger er en særlig ære blitt eldste sønn til del. Selv stedet som profet har vært hans fødselsrett.*” Men sammen med æren som gis eldste sønn, følger det tilhørende plikter. For eksempel har han – for Guds skyld – det moralske ansvar for å sørge for sin mor og også for å ta hensyn til de andre arvingers behov.

Bahá'u'lláh avklarer ulike sider ved denne delen av arveloven. Han spesifiserer at dersom det finnes mer enn én bolig, går den fremste og viktigste til det mannlige avkom. Sammen med avdødes øvrige etterlatenskaper vil de resterende boligene måtte fordeles mellom arvingene (Sp&sv 34), og han gir anvisning om at i fravær av mannlige avkom vil to tredjedeler av hovedboligen og den avdøde fars personlige klær hjemfalle til det kvinnelige avkom og en tredjedel til Rettferdighetens Hus (Sp&sv 72). Videre erklærer Bahá'u'lláh at når avdøde er en kvinne, skal alle hennes brukte klær deles likt mellom hennes døtre. Hennes ubrukte klær, smykker og eiendom må deles mellom hennes arvinger, som også hennes brukte klær hvis hun ikke etterlater seg noen døtre (Sp&sv 37).

**45. Dersom avdødes sønn skulle ha gått bort i sin fars levetid og ha etterlatt seg barn, vil de arve sin fars andel ¶126**

Dette aspektet av loven gjelder bare for det tilfelle at sønnen dør før sin far eller mor. Hvis avdødes datter skulle være død og etterlate seg avkom, vil hennes lodd måtte deles i samsvar med de sju kategorier som spesifiseres i Den Helligste Bok (Sp&sv 54).

**46. Skulle avdøde etterlate seg mindreårige barn, må deres andel betros en pålitelig person ¶127**

Ordet “amín”, som i dette avsnittet er oversatt med “*pålitelig person*” og “*betrodd forvalter*”, formidler på arabisk et vidt spekter av betydninger som hovedsakelig er knyttet til begrepet vederheftighet, men som også står for slike egenskaper som pålitelighet, lojalitet, trofasthet, hederlighet, ærlighet og så videre. I juridisk språkbruk betyr “amín” blant annet forvalter, garantist, verge, formynder og tilsynsmann.



**47. Eiendommen bør deles først etter at man har betalt huqúqu'lláh, dekket eventuelle gjeldsposter, betalt utgiftene til gravferd og jordfestelse ¶128**

Bahá'u'lláh spesifiserer at rekkefølgen ved betaling av disse utgiftene er først utgiftene til gravferd og jordfestelse, dernest avdødes gjeld og så huqúqu'lláh (se note 125) (Sp&sv 9). Han spesifiserer også at når boet anvendes til disse formål, må betaling skje først fra det øvrige bo og dernest, om dette ikke skulle strekke til, fra boligen og avdødes personlige klær (Sp&sv 80).

**48. Dette er den skjulte kunnskap som aldri skal endres, etter som den har sin begynnelse med ni ¶129**

I den arabiske Bayán beskrev Báb sin arvelov derhen at den var *“i samsvar med en skjult kunnskap i Guds Bok – en kunnskap som aldri skal forandres eller utskiftes”*. Han erklærte også at tallene som arvedelingen uttrykkes ved, var gitt en betydning som var ment som en hjelp til å anerkjenne ham som Gud vil åpenbare.

I den arabiske teksten representeres det her nevnte tallet “ni” av bokstaven “tá”, som er dets ekvivalent i abjad-tegnsystemet (se Ordforklaring). Det er det første element i Bábs arvedeling, der han angir “ni deler” som barnas lodd. Betydningen av ni ligger i at det er den numeriske ekvivalenten til Det Aller Største Navn “Bahá”, som versets neste del viser til som *“det skjulte og åpenbare, det ukrenkelige og utilnærmelig opphøyede Navn”*. (Se også note 33.)

**49. Herren har forordnet at det i hver by skal opprettes et Rettferdighetens Hus ¶130**

Institusjonen Rettferdighetens Hus består av valgte råd som fungerer på samfunnets lokale, nasjonale og internasjonale plan. Bahá'u'lláh forordner både Det Universelle Rettferdighetens Hus og de lokale Rettferdighetens Hus i Kitáb-i-Aqdas. I sitt testamente gir 'Abdu'l-Bahá anvisning om de sekundære (nasjonale eller regionale) Rettferdighetens Hus og skisserer fremgangsmåten som skal følges ved valg av medlemmer til Det Universelle Rettferdighetens Hus.

I verset som er sitert ovenfor, vises det til Det Lokale Rett-

ferdighetens Hus, en institusjon som skal velges på et sted når ni eller flere voksne bahá'ier er bosatt der. Definisjonen av voksen ble for dette formålet midlertidig fastsatt til 21 år av Beskytteren, som anførte at dette ville kunne endres av Det Universelle Rettferdighetens Hus i fremtiden.

Lokale og sekundære Rettferdighetens Hus er for tiden kjent som lokale og nasjonale åndelige råd. Shoghi Effendi har nevnt at dette er en "midlertidig benevnelse" som

... i takt med at bahá'í-troens stilling og siktemål blir bedre forstått og mer fullstendig anerkjent, gradvis vil bli erstattet av den permanente og mer passende benevnelsen Rettferdighetens Hus. Ikke bare vil de nåværende åndelige råd bli benevnt på en annen måte i fremtiden, men de vil også bli satt i stand til å utvide sine nåværende funksjoner med slike fullmakter, plikter og rettigheter som blir nødvendige når Bahá'u'lláhs tro anerkjennes, ikke bare som ett av verdens anerkjente religions-systemer, men som statsreligionen i en uavhengig og suveren stat.

#### **50. Bahás tall ¶30**

Den numeriske abjad-ekvivalenten av "Bahá" er ni. Det Universelle Rettferdighetens Hus og de nasjonale og lokale åndelige råd har for tiden ni medlemmer hver, som er minimumsantallet foreskrevet av Bahá'u'lláh.

#### **51. Det påhviler dem å være den barmhjertiges tillitsmenn overfor menneskene ¶30**

Det generelle område for myndigheten og pliktene tillagt Det Universelle Rettferdighetens Hus og de nasjonale og lokale åndelige råd, og kravene til medlemskap, er nedfelt i Bahá'u'lláhs og 'Abdu'l-Bahás skrifter, i Shoghi Effendis brev og i redegjørelsene fra Det Universelle Rettferdighetens Hus. Disse institusjonenes hovedfunksjoner er skissert i stiftelsesdokumentene for Det Universelle Rettferdighetens Hus og for de nasjonale og lokale åndelige råd.

### 52. rådslå sammen ¶30

Bahá'u'lláh har fastsatt rådslagning som ett av grunnprinsippene i sin tro og har oppfordret de troende til å “rådslå med hverandre i alle saker”. Han beskriver rådslagning som “ledelsens lampe som viser vei” og sier at den “skjenker forståelse”. Shoghi Effendi sier at “rådslagningsprinsippet ... utgjør en av de grunnleggende lover” i bahá'í-administrasjonsordningen.

I Spørsmål og svar nummer 99 skisserer Bahá'u'lláh en fremgangsmåte for rådslagning og understreker betydningen av at det oppnås enstemmighet når noe besluttes. I motsatt fall må flertallets beslutning gjelde. Det Universelle Rettferdighetens Hus har gjort det klart at denne veiledningen om rådslagning ble åpenbart før det var blitt opprettet åndelige råd, og at den ble gitt som svar på et spørsmål angående troens lære om rådslagning. Rettferdighetens Hus bekrefter at fremveksten av åndelige råd, som vennene alltid kan vende seg til for å få hjelp, på ingen måte forbyr dem å følge den fremgangsmåten som skisseres i Spørsmål og svar. Fremgangsmåten kan brukes av vennene dersom de vil det, når de ønsker å rådslå om sine personlige problemer.

### 53. Bygg gudshus rundt om i landene ¶31

Bahá'í-gudshuset er viet lovprisning av Gud. Gudshuset utgjør hovedbygningen i *mashriqu'l-adhkár* (“demringsstedet for Guds lovprisning”). Etter hvert som dette kompleks utvikler seg i fremtiden, vil det utenom selve gudshuset omfatte en rekke tiliggende bygninger viet sosial, humanitær, pedagogisk og vitenskapelig virksomhet. ‘Abdu’l-Bahá beskriver *mashriqu'l-adhkár* som “en av de mest betydningsfulle institusjoner i verden”, og Shoghi Effendi påpeker at den utgjør et håndgripelig eksempel på integreringen av “bahá'í gudsyndyrkelse og tjeneste”. Med den fremtidige utviklingen av denne institusjonen i tankene ser Shoghi Effendi for seg at gudshuset og dets tiliggende bygninger “vil gi lindring til de lidende, underhold til de fattige, ly til de reisende, trøst til de etterlatte og undervisning til de uvitende”. I fremtiden vil det bli oppført bahá'í gudshus i alle byer og landsbyer.

#### 54. Herren har forordnet at de av dere som kan, skal valfarte til det hellige Hus ¶32

To hellige hus dekkes av denne forordningen, nemlig Bábs hus i Shíráz og Bahá'u'lláhs hus i Baghdád. Bahá'u'lláh har spesifisert at valfart til ett av disse to husene oppfyller kravet i dette avsnittet (Sp&sv 25, 29). I to separate tavler kjent som Súriy-i-Hájj (Sp&sv 10) har Bahá'u'lláh foreskrevet bestemte riter for hver av disse pilegrimsferdene. I denne forstand er gjennomføringen av en valfart mer enn bare det å avlegge disse to husene et besøk.

Etter Bahá'u'lláhs bortgang ble hans gravmæle i Bahjí utpekt som et valfartssted av 'Abdu'l-Bahá. I en tavle anfører han at det *“Aller Helligste Gravmæle, Det Velsignede Hus i Baghdád og Bábs ærede Hus i Shíráz”* er *“viet valfart”*, og at det er *“obligatorisk”* å besøke disse stedene *“dersom man har råd og er i stand til å gjøre det og ingen hindring står i veien”*. Det er ikke foreskrevet noen riter for valfart til Det Aller Helligste Gravmæle.

#### 55. og fra dette har han fritatt kvinner som en nåde fra sin side ¶32

I Bayánen gav Báb pålegg om at de av hans tilhengere som hadde økonomisk evne til det, skulle foreta en valfart én gang i livet. Han uttalte at forpliktelsen ikke var bindende for kvinner, for å spare dem for strabasene ved å reise.

Bahá'u'lláh fritar likeledes kvinner for sine krav om valfart. Det Universelle Rettferdighetens Hus har gjort det klart at dette fritaket ikke er et forbud, og at det står kvinner fritt å foreta valfarten.

#### 56. å utøve et yrke ¶33

Det er obligatorisk for menn og kvinner å utøve et håndverk eller yrke. Bahá'u'lláh opphøyer *“beskjeftigelse med slikt arbeid”* til *“samme rang som gudstilbedelse”*. I et brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi forklares den åndelige og praktiske betydningen av denne loven, samt den enkeltes og samfunnets gjensidige ansvar for å gjennomføre den:

## NOTER

Når det gjelder Bahá'u'lláhs befaling om at de troende må utøve et yrke av en eller annen art, så er læren høyst bestemt på dette punktet. Det er særlig tilfelle for utsagnet om dette i Aqdas, der det gjøres helt klart at uvirksomme mennesker som ikke har noe ønske om å arbeide, ikke kan ha noen plass i den nye verdensorden. Som en logisk konsekvens av dette prinsippet uttaler Bahá'u'lláh videre at tigging ikke bare bør motvirkes, men fjernes fullstendig fra samfunnet. De som forestår organiseringen av samfunnet, har plikt til å gi den enkelte anledning til å tilegne seg det nødvendige talent i et yrke av en eller annen art, og også til å gi mulighet for å anvende talentet, både for dets egen skyld og for at vedkommende skal kunne tjene til livets opphold. Uansett hvor handikappet og begrenset en person måtte være, så er vedkommende forpliktet til å ha et arbeid eller utøve et yrke. For ifølge Bahá'u'lláh er arbeid en form for gudsyndyrkelse, særlig når det utføres med et tjenende sinn. Det har ikke bare et nyttig formål, men en verdi i seg selv, fordi det fører oss nærmere Gud og gjør oss bedre i stand til å fatte hans mål for oss i denne verden. Det er derfor klart at man ikke fritas for daglig arbeid ved å arve rikdom.

I en av sine tavler sier 'Abdu'l-Bahá at *“hvis en person er ute av stand til å tjene sitt brød, rammes av stor fattigdom eller blir hjelpeløs, så påhviler det de rike eller de deputerte å gi vedkommende en månedlig understøttelse til livets opphold ... Med 'deputerte' menes folkets representanter, det vil si medlemmene av Rettferdighetens Hus.”* (Se også note 162 om tigging.)

Det Universelle Rettferdighetens Hus er blitt spurt om Bahá'u'lláhs pålegg krever at en hustru og mor må arbeide i tillegg til ektemannen for å tjene sitt brød. I svaret forklares det at Bahá'u'lláhs direktiv går ut på at vennene skal sysselsette seg i et yrke som vil gavne dem selv og andre, og at å stelle et hjem er et høyst ærefullt og ansvarsfullt arbeid av grunnleggende betydning for samfunnet.

Om å forlate arbeidslivet ved en viss alder erklærte Shoghi Effendi i et brev skrevet på hans vegne at “det er en sak som Det

Internasjonale Rettferdighetens Hus vil måtte gi lover om, siden det ikke finnes noen bestemmelser om dette i Aqdas”.

**57. I Boken er det nedlagt forbud mot kyssing på hånden. ¶34**

I flere tidligere religionsordninger og i visse kulturer var det ventet at man kysset en religiøs skikkelse eller en fremtredende person på hånden som tegn på ærbødighet og aktelse overfor slike personer og som et uttrykk for at man underkastet seg deres myndighet. Bahá'u'lláh forbyr kyssing på hånden, og i sine tavler fordømmer han også slike skikker som å gjøre fotefall for en annen og andre adferdsformer som fornedrer en person i forhold til en annen. (Se note 58.)

**58. Ingen har lov til å søke syndsforlatelse hos en annen sjel ¶34**

Bahá'u'lláh nedlegger forbud mot at man bekjenner sine synder overfor et medmenneske og søker syndsforlatelse hos vedkommende. Isteden bør man be Gud om tilgivelse. I Bishárát-tavlen sier han at *“således å skrifte overfor mennesker fører til at man selv blir ydmyket og fornedret”*, og han bekrefter at Gud *“ønsker ikke at hans tjenere skal ydmykes”*.

Shoghi Effendi setter forbudet inn i sin sammenheng. Hans sekretær har på hans vegne skrevet at vi

... er gitt forbud mot å bekjenne våre lyter og feil for andre slik katolikkene gjør det for sine prester, eller å gjøre det offentlig, slik noen religiøse sekter gjør. Men hvis vi spontant ønsker å innrømme at vi har tatt feil i en sak, eller at vi har en eller annen karakterbrist, og ber en annen person om tilgivelse eller unnskyldning, så står det oss helt fritt å gjøre det.

Det Universelle Rettferdighetens Hus har også gjort det klart at Bahá'u'lláhs forbud mot syndsbejennelse ikke hindrer noen i å innrømme overtredelser i løpet av rådslagning i regi av bahá'í-institusjoner. Det utelukker likeledes heller ikke muligheten til å søke råd hos en nær venn eller hos en profesjonell rådgiver vedrørende slike saker.

**59. Blant folk finner man ham som setter seg mellom sandalene ved døren mens han i sitt hjerte attrår hedersplassen. ¶36**

I Østen har det tradisjonelt vært skikk og bruk å ta av seg sandaler og sko før man går inn i en forsamling. Den delen av rommet som ligger lengst fra inngangen, anses for å befinne seg øverst og å være en hedersplass der de fremste blant de tilstedeværende sitter. Andre sitter i fallende rangorden mot døren, der sko og sandaler er satt, og der de ringeste pleide å sitte.

**60. Og blant folk er han som hevder å ha indre kunnskap ¶36**

Dette viser til personer som hevder å ha tilgang til esoterisk kunnskap, og som av sin tilknytning til slik kunnskap tilsløres fra gudsmanifestasjonens åpenbaring. Et annet sted bekrefter Bahá'u'lláh: *“De som tilber den avgud som deres innbilninger har utskåret, og som kaller den indre virkelighet, slike mennesker regnes i sannhet blant bedningene.”*

**61. Hvor mangt et menneske har vel ikke avsondret seg i Indias egner, nektet seg de ting Gud har fastsatt som lovlige, pålagt seg selvpinsler og botsøvelser ¶36**

Disse versene utgjør forbudet mot munkevesen og askese. Se Ordnet oversikt, del IV.D. 1.y.iii.-iv. I Ord fra Paradis utdyper Bahá'u'lláh disse bestemmelsene. Han sier: *“Å leve avsondret eller å praktisere askese er ikke antakelig i Guds nærvær,”* og han oppfordrer dem det gjelder til å *“gjøre det som vil skape fryd og gammen”*. Han befaler dem som har tatt *“seg bolig i fjellenes huler”*, eller som har *“søkt til gravlunder om natten”*, å oppgi disse skikkene, og han pålegger dem å ikke berøve seg selv denne verdens *“gaver”* som er skapt for menneskene av Gud. Og i Bishárát-tavlen, der Bahá'u'lláh riktignok anerkjenner munkers og presters *“fromme gjerninger”*, oppfordrer han dem til å *“oppgi sitt avsondrede liv og styre sine skritt mot den åpne verden og være opptatt med det som vil gavne dem selv og andre”*. Han gir dem også tillatelse til *“å inngå ekteskap, så de kan frembringe en som vil nevne Gud”*.

**62. Den som gjør krav på en åpenbaring direkte fra Gud før fulle tusen år er gått ¶37**

Bahá'u'lláhs religionsordning vil vare helt til Guds neste manifestasjon kommer, noe som ikke vil skje før etter at minst “fulle tusen år” er gått. Bahá'u'lláh advarer mot å tillegge “dette vers” noe annet enn dets “åpenbare mening”, og i en av sine tavler angir han at “hvert år” i denne tusenårsperioden består av “tolv måneder etter Koranen, og nitten måneder à nitten dager etter Bayánen”.

Mens Bahá'u'lláh befant seg i Tíhráns Siyáh-Chál, fikk han i oktober 1852 et forvarsel om sin åpenbaring. Dette markerer fødselen for hans profetiske livskall og dermed begynnelsen på de et tusen år eller mer som må gå før Guds neste manifestasjon trer frem.

**63. Dette er det vi gav dere forvarsel om da vi oppholdt oss i Irak, så senere i Mysteriets Land, og nå fra dette Strålende Sted. ¶37**

“Mysteriets Land” viser til Adrianopel og “dette Strålende Sted” til ‘Akká.

**64. Blant folk finner man ham som brisker seg over sin lærdom ... som, ved lyden av sandaler som følger etter ham, i eget om-dømme blir større ¶41**

I Østen har det vært skikk og bruk at tilhengerne av en religiøs leder av respekt går et skritt eller to bak vedkommende.

**65. Nimrod ¶41**

Den Nimrod som nevnes i dette verset, er i både jødisk og islamsk overlevering en konge som forfulgte Abraham, og hans navn ble et symbol på stort hovmod.

**66. Aghṣán ¶42**

“Aghṣán” (flertall av ghuṣn) er det arabiske ordet for “grener”. Dette begrepet blir av Bahá'u'lláh brukt for å betegne hans mannlige etterkommere. Det har en særlig innebyrd ikke bare for råderetten over formuesgaver, men også for arvefølgen etter Bahá'u'lláhs og ‘Abdu’l-Bahás bortgang (se note 145 for førstnevnte). I sin paktbok utpekte Bahá'u'lláh ‘Abdu’l-Bahá, sin eldste sønn, til sin Pakts Midtpunkt og til troens overhode. I sitt testament utpekte



‘Abdu’l-Bahá Shoghi Effendi, sin eldste dattersønn, til troens Beskytter og overhode.

Denne teksten i Aqdas forutser derfor at utvalgte aghsán vil etterfølge hverandre, og foregriper således opprettelsen av Beskytter-embetet og ser muligheten for et brudd i deres slektslinje. Shoghi Effendis bortgang i 1957 fremkalte nettopp den situasjonen som denne teksten gir anvisning for, ved at aghsán-grenen opphørte før Det Universelle Rettferdighetens Hus var blitt opprettet (se note 67).

#### 67. hjemfalle til bahá-folket ¶142

Bahá’u’lláh gir anvisninger for det tilfelle at aghsán-linjen ville opphøre før opprettelsen av Det Universelle Rettferdighetens Hus. Han fastsatte at i en slik situasjon “*skal formuesgavene hjemfalle til bahá-folket*”. Uttrykket “*bahá-folket*” blir brukt i en rekke forskjellige betydninger i bahá’i-skriftene. I dette tilfelle blir de beskrevet som de “*som ikke taler uten hans tillatelse og kun dømmer i samsvar med det som Gud har forordnet i denne Tavle*”. Etter Shoghi Effendis bortgang i 1957 ble Sakens anliggender ivaretatt av Guds Saks Hender inntil Det Universelle Rettferdighetens Hus ble valgt i 1963 (se note 183).

#### 68. Rak ikke hodet ¶144

I noen religiøse tradisjoner anses det som ønskelig å rake hodet. Å rake hodet forbyr av Bahá’u’lláh, og han gjør det klart at bestemmelsen i hans Súriy-i-Hájj, som krever at pilegrimer til det hellige Hus i Shíráz skal rake hodet, er blitt opphevet ved dette verset i Kitáb-i-Aqdas (Sp&sv 10).

#### 69. [det er] ikke sømmelig å la håret gå nedenfor ørene ¶144

Shoghi Effendi har gjort det klart at til forskjell fra forbudet mot å rake hodet, så gjelder denne lovens forbud mot å la håret vokse nedenfor øreflippen bare menn. Anvendelsen av denne loven vil kreve avklaring fra Det Universelle Rettferdighetens Hus.

#### 70. For tyven er det forordnet forvisning og fengsel ¶145

Bahá’u’lláh erklærer at det tilligger Rettferdighetens Hus å skulle

fastsette straffens omfang i forhold til hvor alvorlig overtredelsen er (Sp&sv 49). Straffebestemmelsene for tyveri er ment for fremtidige samfunnsforhold, der de vil bli supplert og anvendt av Det Universelle Rettferdighetens Hus.

**71. ved tredje gangs forseelse skal dere sette et merke på vedkommendes panne, så han på dette vis kan bli gjenkjent og ikke bli godtatt i Guds byer og land ¶45**

Merket som skal settes på tyvens panne, tjener til å advare folk mot vedkommendes tilbøyeligheter. Hvordan merket skal være, hvordan det skal påføres, hvor lenge det må bæres, betingelsene for å fjerne det, hvor alvorlige de ulike grader av tyveri er – alle disse detaljer har Bahá'u'lláh overlatt til Det Universelle Rettferdighetens Hus å fastlegge når loven settes i kraft.

**72. Den som ønsker å benytte kar av sølv og gull, er fri til å gjøre det. ¶46**

I Bayánen tillot Báb bruk av kjøkkentøy av gull og sølv og opphevet dermed den islamske fordømmelsen av bruken, som ikke stammer fra et uttrykkelig forbud i Koranen, men fra muslimske overleveringer. Bahá'u'lláh bekrefter her Bábs forføyning.

**73. Når dere inntar føde, så pass på at dere ikke stikker hånden ned i innholdet av boller og fat. ¶46**

Dette forbudet ble av Shoghi Effendi definert som “å stikke hånden ned i maten”. I mange deler av verden har skikken vært å spise med hendene fra en felles bolle.

**74. Legg dere til slike vaner som samsvarer best med forfinelse. ¶46**

Dette er det første av flere tekstavsnitt som henviser til betydningen av forfinelse og renslighet. Det opprinnelige arabiske ordet “laṭáfah”, som her er oversatt med “forfinelse”, har et bredt spekter av betydninger med både åndelig og fysisk innebyrd, så som eleganse, ynde, renslighet, høflighet, belevenhet, mildhet, finfølelse og velvillighet, så vel som det å være fintfølende, forfintet, helliggjort og ren. Alt etter sammenhengen i de ulike avsnitt der

ordet forekommer i Kitáb-i-Aqdas, er det oversatt enten med “forfinelse” eller “renslighet”.

**75. Han som er Guds Saks demringssted, har ingen jevnbyrdig ved sin side i Den Aller Største Ufeilbarlighet. ¶47**

I Ishráqát-tavlen bekrefter Bahá'u'lláh at Den Aller Største Ufeilbarlighet er begrenset til Guds manifestasjoner.

Kapittel 45 i boken *Some Answered Questions* er viet en forklaring fra 'Abdu'l-Bahá av dette verset i Aqdas. I dette kapitlet understreker han blant annet at essensiell “*ufeilbarlighet*” er uløselig forbundet med Guds manifestasjoner, og hevder at “*alt som overhode utgår fra dem, er identisk med sannheten og samsvarer med virkeligheten*”, at “*De befinner seg ikke i skyggen av tidligere lover*”, og at “*Uansett hva de måtte si, er dette Guds ord, og uansett hva de måtte gjøre, er dette en rettskaffen handling*”.

**76. Enhver far er pålagt å gi sin sønn og datter undervisning i kunsten å lese og skrive ¶48**

I sine tavler henleder 'Abdu'l-Bahá oppmerksomheten ikke bare på foreldrenes ansvar for å gi alle sine barn utdanning, men han spesifiserer også klart at “*det er mer nødvendig med opplæring og kultur for døtre enn for sønner*”, for piker vil en dag bli mødre, og mødre er den nye generasjons første oppdragere. Om det derfor ikke er mulig for en familie å gi alle barna utdanning, så skal døtrene ha fortrinnsrett, siden det er gjennom utdannede mødre at kunnskapsgodene hurtigst og mest effektivt lar seg spre i samfunnet.

**77. Gud har ilagt enhver ekteskapsbryter, både mann og kvinne, en bot som skal betales til Rettferdighetens Hus ¶49**

Skjønt begrepet som her er oversatt med ekteskapsbryter, i videste forstand viser til ulovlig seksuell omgang mellom gifte så vel som ugifte personer (se note 36 angående en definisjon av begrepet), så har 'Abdu'l-Bahá spesifisert at den her foreskrevne straffen gjelder seksuell omgang mellom ugifte personer. Han påpeker at det gjenstår for Det Universelle Rettferdighetens Hus å skulle

fastsette straffen for hor drevet av en som er gift. (Se også Sp&sv 49.)

I en av sine tavler omtaler ‘Abdu’l-Bahá noen av de åndelige og sosiale følger av å bryte morallovene. Og angående straffen som beskrives her, anfører han at denne lovens siktemål er å gjøre det klart for alle at en slik handling er skammelig i Guds øyne, og at hovedhensikten – dersom overtredelsen kan fastslås og boten idømmes – er å blottstille overtredene, slik at de i samfunnets øyne blir beskjemmet og vanæret.

Det rettferdighetens hus som nevnes i dette verset, er antakelig Det Lokale Rettferdighetens Hus, som for tiden er kjent som det lokale åndelige råd.

#### **78. ni mithqáler i gull, og den fordobles dersom de to forgår seg igjen ¶49**

En mithqál er en vektenhet. Vekten av den tradisjonelle mithqál brukt i Midtøsten tilsvarende 24 nakhuder. Men mithqálen brukt av bahá’iene består av 19 nakhuder “i samsvar med Bayánens angivelse” (Sp&sv 23). Vekten av ni av disse mithqálene utgjør 32,775 g eller 1,05374 troyvekt-unser.

Om bøteleggelsen spesifiserer Bahá’u’lláh klart at hver etterfølgende bot utgjør det dobbelte av den foregående (Sp&sv 23). Den ilagte boten øker således etter en geometrisk rekke. Ileggelsen av boten er ment for fremtidige samfunnsforhold, da loven vil bli supplert og anvendt av Det Universelle Rettferdighetens Hus.

#### **79. Vi har gjort det lovlig for dere å lytte til musikk og sang. ¶51**

‘Abdu’l-Bahá har skrevet at “Blant visse folkeslag i Østen ble musikk ansett for å være klanderverdig”. Selv om Koranen ikke inneholder noen særskilt veiledning om emnet, så anser noen muslimer det for ulovlig å lytte til musikk, mens andre tolererer musikk innenfor visse grenser og på særlige betingelser.

Det finnes en rekke steder i bahá’i-skriftene som roser musikk. ‘Abdu’l-Bahá hevder for eksempel at “musikk – sunget eller spilt – er åndelig føde for sjel og hjerte”.

**80. O dere rettferdighetens menn! ¶152**

I 'Abdu'l-Bahás og Shoghi Effendis skrifter er det forklart at mens medlemskap i Det Universelle Rettferdighetens Hus er begrenset til menn, så kan både kvinner og menn velges til de sekundære og lokale rettferdighetens hus (som for tiden betegnes som nasjonale og lokale åndelige råd).

**81. Bøtene for å såre eller slå en person avhenger av hvor alvorlig skaden er. For hver grad har Dommens Herre foreskrevet en bestemt erstatning. ¶156**

Skjønt Bahá'u'lláh spesifiserte at straffens omfang avhenger av "*hvor alvorlig skaden er*", så foreligger det ingen belegg for at han gav detaljerte anvisninger om skadeserstatningens størrelse ved ulike grader av overtredelse. Ansvar for å foreta en slik gjennomgang påhviler Det Universelle Rettferdighetens Hus.

**82. Sannelig, det pålegges dere å holde en fest, én gang hver måned ¶157**

Dette pålegget har dannet grunnlaget for å holde månedlige bahá'í-fester, og som sådant utgjør det forordningen om nittendagsfesten. I den arabiske Bayán oppfordret Báb sine tilhengere til å komme sammen én gang hver nittende dag for å vise gjestfrihet og vennskap. Her stadfester Bahá'u'lláh dette og bemerker den forenende rollen som slike anledninger spiller.

'Abdu'l-Bahá, og Shoghi Effendi etter ham, har gradvis avdekket den institusjonelle betydningen av dette pålegget. 'Abdu'l-Bahá understreket betydningen av disse sammenkomstenes åndelige og religiøse karakter. I tillegg til å utdype festens religiøse og sosiale aspekter videre har Shoghi Effendi utviklet det administrative elementet i slike sammenkomster. Og ved sin systematiske innføring av festen har han sørget for en periode med rådslagning om bahá'í-samfunnets anliggender, innbefattet formidling av nyheter og beskjeder.

Som svar på et spørsmål om hvorvidt dette pålegget er obligatorisk, erklærte Bahá'u'lláh at det ikke var det (Sp&sv 48). I et brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi gis i tillegg følgende kommentar:

Å delta på nittendagsfester er ikke obligatorisk, men svært viktig, og enhver troende bør se det som en plikt og et privilegium å være til stede ved slike anledninger.

**83. Dersom dere jakter med rovdyr eller rovfugler, så påkall Guds navn når dere sender dem ut etter byttet, for det de fanger vil da være lovlig for dere selv om dere finner det dødt. ¶160**

Ved denne loven foretar Bahá'u'lláh en sterk forenkling av fortidens skikker og religiøse bestemmelser vedrørende jakt. Han har også erklært at jakt med slike våpen som pil og bu, skytevåpen og lignende er innbefattet i denne avgjørelsen, men at det er forbudt å fortære vilt dersom det er dødt når man finner det i en felle eller et garn (Sp&sv 24).

**84. vakt dere for å bedrive overdreven jakt ¶160**

Skjønt jakt ikke forbys av Bahá'u'lláh, så advarer han likevel mot overdreven jakt. Det Universelle Rettferdighetens Hus vil, når den tid kommer, måtte vurdere hva som utgjør en overdrivelse av jakten.

**85. han har ikke gitt dem noen rett til andres eiendom. ¶161**

Pålegget om å vise vennlighet mot Bahá'u'lláhs slektninger gir dem ikke del i andres eiendom. Dette står i kontrast til sjiamuslimsk praksis, der Muhammads etterkommere i rett nedstigende linje har krav på å motta en del av en bestemt skatt.

**86. Dersom noen med overlegg ødelegger et hus ved å sette ild på det, skal dere også brenne ham. Og dersom noen med overlegg tar en annens liv, skal dere også ta hans liv. ¶162**

Bahá'u'lláhs lov foreskriver dødsstraff for overlatt drap og ildpåsettelse, med livsvarig fengsel som alternativ (se note 87).

I sine tavler forklarer 'Abdu'l-Bahá forskjellen mellom hevn og avstraffelse. Han bekrefter at individer ikke har rett til å ta hevn, at hevn foraktes i Guds øyne, og at beveggrunnen for avstraffelse ikke er hevn, men ileggelse av straff for den forbrytelse som er begått. I *Some Answered Questions* bekrefter han at samfunnet har

rett til å ilegge forbrytere straff for å beskytte sine medlemmer og forsvare sin eksistens.

Om denne bestemmelsen gir Shoghi Effendi følgende forklaring i et brev skrevet på hans vegne:

I Aqdas har Bahá'u'lláh satt dødsstraff for overlagt drap. Men han har tillatt livsvarig fengsel som alternativ. Begge fremgangsmåter ville være i samsvar med hans lover. Noen av oss kan være ute av stand til å forstå visdommen i dette når det ikke stemmer overens med vårt eget begrensede syn. Men vi må godta det siden vi vet at hans visdom, barmhjertighet og rettferdighet er fullkommen og gjelder hele verdens frelse. Om et menneske skulle bli dømt til døden med urette, kan vi ikke da tro at den allmechtige Gud i den neste verden ville gi vedkommende en tusenfold erstatning for denne menneskelige urettferdigheten? Man kan ikke oppgi en gavnlig lov kun fordi uskyldige kan bli straffet en sjelden gang.

Bahá'í-loven om straff for mord og ildspåsettelse er gitt med tanke på fremtidige samfunnsforhold, og detaljene i den er ikke spesifisert av Bahá'u'lláh. Det er overlatt til Det Universelle Rettferdighetens Hus å fastsette lovens ulike enkeltheter i lys av de forhold som rår når loven skal gjelde. Dette berører detaljer som grader av lovovertrødelse, hvorvidt man skal ta hensyn til formildende omstendigheter, og hvilken av de to foreskrevne straffemåtene som skal være den vanlige. Det er også overlatt til Det Universelle Rettferdighetens Hus å bestemme måten straffen skal fullbyrdes på.

Når det gjelder ildspåsettelse, så avhenger dette av hvilket "hus" som brennes. Det er åpenbart en svært stor forskjell i graden av forbrytelse mellom en person som brenner ned en tom lagerbygning, og en som setter fyr på en skole full av barn.

**87. Skulle dere idømme ildspåsetteren og morderen fengsel på livstid, så ville dette være tillatt etter Bokens bestemmelser.**  
¶162

Som svar på et spørsmål om dette verset i Aqdas bekreftet Shoghi

Effendi at selv om dødsstraff er tillatt, så er det gitt et alternativ, "livsvarig fengsel", "hvorved strengheten i en slik dom i sterk grad lar seg mildne". Han erklærer at "Bahá'u'lláh har gitt oss et valg og derfor stilt oss fritt til å bruke vårt eget skjønn innenfor visse grenser satt av hans lov". I fravær av særskilt veiledning om anvendelsen av dette aspektet ved bahá'í rett blir det opp til Det Universelle Rettferdighetens Hus å gi lover om saken i fremtiden.

### **88. Gud har foreskrevet ekteskap for dere. ¶163**

I en av sine tavler erklærer Bahá'u'lláh at Gud ved å innstifte denne loven har gjort ekteskapet til "*en festning for velvære og frelse*".

Ordnet oversikt gir i del IV.C.1.a.-o. en sammenfattet og helhetlig fremstilling av bestemmelsene i Kitáb-i-Aqdas og Spørsmål og svar vedrørende ekteskap og betingelsene for inngåelse (Sp&sv 3, 13, 46, 50, 84 og 92), loven om forlovelse (Sp&sv 43), betaling av medgift (Sp&sv 12, 26, 39, 47, 87 og 88), fremgangsmåten som skal brukes ved en ektefelles forlengede fravær (Sp&sv 4 og 27) og diverse andre forhold (Sp&sv 12 og 47). (Se også note 89-99.)

### **89. Vokt dere, at dere ikke tar flere hustruer enn to. Nøyer man seg med én partner blant Guds tjenerinner, skal både han og hun få et fredfylt liv. ¶163**

Skjønt teksten i Kitáb-i-Aqdas synes å tillate bigami, gir Bahá'u'lláh det råd at sinnsro og tilfredshet fremkommer ved monogami. I en annen tavle understreker han betydningen av at den enkelte opptrer på en måte som vil "*medføre velvære for vedkommende selv og for ektemaken*". 'Abdu'l-Bahá, den autoriserte fortolker av bahá'í-skriftene, erklærer at teksten i Aqdas egentlig påbyr monogami. Han utdypet dette temaet i en rekke tavler, deriblant den følgende:

*Du skal vite at polygami ikke er tillatt under Guds lov, for det er klart fastsatt at man skal nøye seg med én kone. Det er satt som betingelse for å ta seg en kone til at begge gis likelig og rettferdig*



*behandling under alle forhold. Men å handle rettferdig og likelig overfor to koner er fullstendig umulig. Det faktum at bigami er gjort avhengig av en umulig betingelse, er et klart bevis for at det er absolutt forbudt. Derfor er det ikke tillatelig for en mann å ha mer enn én kone.*

Polygami er en svært gammel skikk hos størsteparten av menneskeheten. Bare gradvis er innføringen av monogami blitt iverksatt av Guds manifestasjoner. Jesus, for eksempel, forbød ikke polygami, men avskaffet skilsmisse uten i tilfelle utukt. Muhammad begrenset antall koner til fire, men satte rettferdighet som betingelse for flerkoneri og gjeninnførte adgangen til skilsmisse. Bahá'u'lláh, som åpenbarte sin lære i et muslimsk samfunnsmiljø, introduserte spørsmålet om monogami gradvis, i samsvar med prinsippene om visdom og en økende avdekking av hans siktemål. Det faktum at han etterlot sine tilhengere en ufeilbarlig fortolker av sine skrifter, gjorde det mulig for ham å utadtil tillate to koner i Kitáb-i-Aqdas, men fastholde en betingelse som satte 'Abdu'l-Bahá i stand til senere å gjøre det klart at lovens hensikt var å gjennomføre monogami.

**90. den som vil ta en pike i sin tjeneste, kan gjøre det i tukt og ære ¶63**

Bahá'u'lláh erklærer at en mann kan ansette en tjenestepike som hushjelp. Dette var ikke tillatelig etter sjiamuslimsk skikk med mindre arbeidsgiveren inngikk en ekteskapskontrakt med henne. Bahá'u'lláh understreker at den "tjeneste" som er nevnt i dette verset, kun er "den type tjeneste som utføres mot lønn av hvilken som helst annen klasse av tjenere, unge eller gamle" (Sp&sv 30). En arbeidsgiver har ingen seksuelle rettigheter overfor sin tjenestepike. Hun kan "fritt velge seg en ektemann når det måtte passe henne", for kjøp av kvinner er forbudt (Sp&sv 30).

**91. Dette er min befaling til dere; hold fast ved den som en hjelp for dere selv. ¶63**

Skjønt det gis pålegg om ekteskap i Kitáb-i-Aqdas, så forklarer

Bahá'u'lláh at det ikke er obligatorisk (Sp&sv 46). I et brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi erklærte denne også at “ekteskap på ingen måte er en plikt”, og han bekreftet at “i siste omgang er det opp til den enkelte å avgjøre om vedkommende ønsker å leve et familieliv eller i sølibat”. Hvis noen må vente en anselig tid før vedkommende finner en ektemake, eller til sist må fortsette å leve alene, betyr ikke det at personen dermed er ute av stand til å fullbyrde livets hensikt, som dypest sett er åndelig.

### **92. har vi ... satt foreldrenes tillatelse som vilkår ¶165**

I et brev skrevet på hans vegne har Shoghi Effendi kommentert denne bestemmelsen i loven:

Bahá'u'lláh har klart uttrykt at det kreves samtykke fra samtlige levende foreldre til et bahá'í ekteskap. Dette gjelder om foreldrene er bahá'ier eller ei, og om de har vært skilt i årevis eller ei. Denne mektige loven har han gitt for å styrke samfunnsstrukturen, for å knytte hjemmets bånd tettere sammen og for å skape en viss takknemlighet og respekt i barnas hjerter overfor dem som har gitt dem liv og sendt deres sjeler ut på den evige ferden mot deres Skaper.

### **93. Intet ekteskap kan inngås uten at det betales medgift ¶166**

I Ordnet oversikt del IV.C.i.j.i.-v. oppsummeres de viktigste bestemmelsene om medgiften. Disse bestemmelsene har sine forløpere i Bayánen.

Medgiften skal betales av brudgommen til bruden. Den er fastsatt til 19 mithqáler rent gull for byboere og til 19 mithqáler sølv for landsbyboere (se note 94). Bahá'u'lláh anfører at om brudgommen skulle være ute av stand til å betale hele medgiften ved vielsen, så er det tillatt for ham å utstede et gjeldsbrev til bruden (Sp&sv 39).

I og med Bahá'u'lláhs åpenbaring blir mange vante begreper, skikker og hevdvunne ordninger omdefinert og antar en ny betydning. Én av disse er medgiften. Medgiftsordningen er en svært gammel skikk i mange kulturer og fremstår i mange former. I

noen land er den en betaling som brudens foreldre foretar til brudgommen, i andre en betaling fra brudgommen til brudens foreldre, kalt “brudepris”. I begge tilfeller er beløpet ofte ganske betydelig. Bahá'u'lláhs lov avskaffer alle slike varianter og omgjør medgiften til en symbolsk handling der brudgommen gir bruden en gave av en viss begrenset verdi.

**94. for byboere er fastsatt til nitten mithqáler rent gull og for landsbyboere til samme mengde i sølv ¶166**

Bahá'u'lláh spesifiserer at det er beliggenheten av brudgommens faste bopel, ikke brudens, som er kriteriet for å fastsette betalingen av medgiften (Sp&sv 87, 88).

**95. Den som ønsker å øke denne sum, har ikke lov til å overstige grensen på nittifem mithqáler ... Om han imidlertid nøyer seg med betaling på laveste trinn, vil det være bedre for ham i henhold til Boken. ¶166**

Som svar på et spørsmål om medgiften erklærte Bahá'u'lláh:

*Alt som er åpenbart i Bayánen vedrørende dem som bor i byer og landsbyer, godkjennes og bør gjennomføres. Men i Kitáb-i-Aqdas omtales minstebeløpet. Det menes nitten mithqáler sølv, som angitt i Bayánen for landsbyboere. Dette er mer velbehagelig for Gud, forutsatt at de to partene er enige. Hensikten er å øke alles trivsel og å skape samhold og enhet blant folk. Og derfor – jo større hensyn man viser i disse sakene, desto bedre vil det være ... Bahás folk må omgås og behandle hverandre med den største kjerlighet og oppriktighet. De bør ha tanke for alles interesser, særlig Guds venners.*

I en av sine tavler oppsummerte ‘Abdu’l-Bahá noen av bestemmelsene for fastsettelse av medgiftens størrelse. Betalingsenheten som nevnes i nedenstående utdrag, er “váhid”. En váhid tilsvarer nitten mithqáler. Han erklærte:

*Byboere må betale i gull og landsbyboere i sølv. Det avhenger av de økonomiske midler som brudgommen råder over. Er han fattig, betaler han én váhid. Har han beskjedne midler, betaler han to*

*váhíder. Er han velstående, gir han tre, er han rik, blir det fire, og hvis han er svært rik, gir han fem. Dette er faktisk en sak som brudgommen, bruden og deres foreldre avtaler seg imellom. Uansett hva man blir enige om, bør det gjennomføres.*

I samme tavle oppmuntret ‘Abdu’l-Bahá de troende til å forelegge spørsmål om anvendelsen av denne loven for Det Universelle Rettferdighetens Hus, som har “*myndigheten til å gi lover*”. Han understreket at “*det er dette organet som vil vedta lover og fastsette rettsregler vedrørende sekundære spørsmål som ikke er klart angitt i den hellige tekst*”.

**96. når en av hans tjenere akter å legge ut på reise, må han overfor sin hustru fastsette en tid da han vil vende hjem ¶167**

Bahá’u’lláh har erklært at dersom ektemannen drar bort uten å underrette sin hustru om hvilken dag han kommer tilbake, og hun ikke får noen nyheter om ham, og det ikke finnes spor etter ham, så kan hustruen gifte seg igjen etter å ha ventet et helt år, dersom ektemannen kjente loven som er fastsatt i Kitáb-i-Aqdas. Men dersom mannen ikke var klar over loven, må hustruen vente helt til hun får nyheter om ham (Sp&sv 4).

**97. påhviler det henne å vente i ni måneder, og deretter er det intet til hinder for at hun tar en ny ektemann ¶167**

I tilfelle ektemannen hverken vender tilbake ved utløpet av den angitte perioden eller underretter sin hustru om at han er blitt forsinket, må hustruen vente ni måneder. Deretter er hun fri til å gifte seg igjen, skjønt det er å foretrekke at hun venter lenger (se note 147 om bahá’í-kalenderen).

Bahá’u’lláh erklærer at om hustruen under slike omstendigheter skulle få melding om at “*ektemannen er død eller er blitt drept*”, så må hun også da vente ni måneder før hun gifter seg igjen (Sp&sv 27). Videre har ‘Abdu’l-Bahá gjort det klart i en tavle at venteperioden på ni måneder bare gjelder dersom ektemannen var bortreist da han døde, og ikke hvis han dør mens han er hjemme.

**98. bør hun treffe det valg som er prisverdig ¶167**

Bahá'u'lláh definerer “*det valg som er prisverdig*” som “*å vise tålmodighet*” (Sp&sv 4).

**99. to rettferdige vitner ¶167**

Bahá'u'lláh oppgir at “*kriteriet på rettferdighet*” hos vitner er at de har “*et godt rykte blant folk*”. Han erklærer at det ikke er nødvendig at vitnene er bahá'ier, siden “*Vitnesbyrd fra alle Guds tjenere, uansett tro eller bekjennelse, er antakelig for hans Trone*” (Sp&sv 79).

**100. Dersom bitterhet eller motvilje skulle oppstå mellom mann og hustru, skal han ikke skille seg fra henne, men forholde seg tålmodig i ett helt år ¶168**

Skilsmisse blir sterkt fordømt i bahá'í-læren. Men dersom det utvikler seg motvilje eller bitterhet ektefellene imellom, kan skilsmisse tillates etter ett helt års forløp. I løpet av dette tålmodighetsåret er ektemannen forpliktet til å sørge for det økonomiske underhold av hustru og barn, og paret oppfordres sterkt til å bestrebe seg på å bilegge sine uoverensstemmelser. Shoghi Effendi bekrefter at både ektemann og hustru “har lik rett til å be om skilsmisse” når en av ektefellene “synes det er absolutt nødvendig å gjøre det”.

I Spørsmål og svar utdyper Bahá'u'lláh flere spørsmål vedrørende tålmodighetsåret. Han tar opp overholdelsen av året (Sp&sv 12), fastsettelsen av datoen da det begynner (Sp&sv 19 og 40), vilkårene for forsoning (Sp&sv 38) og den rolle som vitner og Det Lokale Rettferdighetens Hus spiller (Sp&sv 73 og 98). Vedrørende vitnene har Det Universelle Rettferdighetens Hus gjort det klart at deres plikter i skilsmissesaker nå for tiden ivaretas av de åndelige råd.

Bahá'í-lovenes detaljerte bestemmelser om skilsmisse blir oppsummert i Ordnet oversikt, del IV.C.2.a.-i.

**101. [Herren har] ... gjort ulovlig den praksis dere tidligere fulgte når dere hadde skilt dere fra en kvinne tre ganger. ¶168**

Dette gjelder en islamsk lov i Koranen som bestemte at under visse

omstendigheter kunne en mann ikke gifte seg på nytt med sin fraskilte hustru med mindre hun hadde giftet seg med en annen mann og han hadde skilt seg fra henne. Bahá'u'lláh bekrefter at det er denne skikken som er blitt forbudt i Kitáb-i-Aqdas (Sp&sv 31).

**102. Den som har skilt seg fra sin hustru, kan, for hver måned som går, velge å ta henne til ekte igjen når det foreligger gjensidig hengivenhet og samtykke, så lenge hun ikke har tatt seg en annen ektemann ... dog åpenbart ikke om hennes situasjon endres. ¶168**

I et brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi erklærer han at hensikten med “etter hver måneds forløp” ikke er å innføre en begrensning, og at det er mulig for et skilt par å gifte seg igjen når som helst etter skilsmissen, så lenge ingen av partene er gift med en annen på vedkommende tidspunkt.

**103. sæd ikke er uren ¶174**

I flere religiøse overleveringer og i sjiamuslimsk praksis er sæd erklært for å være uren i rituell sammenheng. Bahá'u'lláh har her ryddet denne forestillingen av veien. Se også note 106 nedenfor.

**104. Hold fast ved forfinelsens ledetråd ¶174**

‘Abdu’l-Bahá omtaler den virkning “*renhet og hellighet, renslighet og forfinelse*” har på høyningen av “*den menneskelige tilstand*” og “*utviklingen av menneskets indre virkelighet*”. Han sier: “*Å ha et rent og plettfritt legeme utøver en innflytelse på menneskets ånd.*” (Se også note 74.)

**105. Vask enhver tilsmusset ting med vann som ikke har gjennomgått forandring i noen av de tre henseender ¶174**

De “*tre henseender*” som det vises til i dette verset, er forandringer i vannets farge, smak eller lukt. Bahá'u'lláh gir ytterligere veiledning angående rent vann og om når det anses for å være uegnet til å brukes (Sp&sv 91).

**106. Gud har ... avskaffet begrepet “urenhet”, et begrep som har vært brukt til å stemple ulike ting og folkeslag som urene. ¶175**

Begrepet rituell “urenhet”, slik det blir forstått og praktisert i noen

stammesamfunn og i visse tidligere åpenbaringers trossamfunn, er blitt avskaffet av Bahá'u'lláh. Han erklærer at ved hans åpenbaring ble “*alle skapte ting ... nedsenket i renselsens hav*”. (Se også note 12, 20 og 103.)

#### 107. den første dag i riḍván ¶75

Dette er en henvisning til at Bahá'u'lláh og hans ledsagere ankom til Najibíyyih-hagen utenfor byen Baghdád, en hage som senere er blitt omtalt av bahá'íene som Riḍván-hagen. Denne begivenheten, som fant sted trettien dager etter naw-rúz, i april 1863, markerte begynnelsen på den perioden da Bahá'u'lláh forkynte sitt livskall overfor sine ledsagere. I en tavle omtaler han sin erklæring som “*denne Dag preget av fullkommen lykke*”, og han beskriver Riḍván-hagen som “*den Plett hvorfra han over all skapningen utgjøt glansen av sitt navn, den overmåte barmhjertige*”. Bahá'u'lláh tilbrakte tolv dager i denne hagen før han la ut på reisen til Istanbul, dit han var blitt forvist.

Bahá'u'lláhs erklæring feires hvert år ved riḍván-høytiden, som varer i tolv dager, og som Shoghi Effendi har beskrevet som “den helligste og mest betydningsfulle av alle bahá'í-høytidene” (se note 138 og 140).

#### 108. Bayánen ¶77

Bayánen, bábí-åpenbaringens moderbok, er tittelen Báb gav sin lovbok, og den brukes også om hans samlede forfatterskap. Den persiske Bayán er hovedverket når det gjelder Bábs lære, og den fremste kilde til de lover han forordnet. Den arabiske Bayán har et tilsvarende innhold, men er mindre i omfang og ikke så viktig. I sin beskrivelse av den persiske Bayán i *God Passes By* anførte Shoghi Effendi at den bør betraktes “først og fremst som en lovprisning av den lovede snarere enn som en samling av lover og forordninger ment som en permanent veiledning for fremtidige generasjoner”.

‘Abdu’l-Bahá har skrevet: “*Bayánen er blitt erstattet av Kitáb-i-Aqdas, unntatt når det gjelder slike lover som er blitt bekreftet og nevnt i Kitáb-i-Aqdas.*”

**109. ødeleggelse av bøker ¶77**

I *Ishráqát*-tavlen viser Bahá'u'lláh til at Báb hadde gjort Bayánens lover avhengige av hans godkjennelse, og erklærer at han iverksatte noen av Bábs lover “*ved å innlemme dem i Kitáb-i-Aqdas med andre ord*”, mens han opphevet andre.

Hva ødeleggelse av bøker angår, befalte Bayánen at Bábs tilhengere skulle ødelegge alle bøker unntatt dem som var skrevet til forsvar for Guds Sak og hans religion. Bahá'u'lláh opphever denne særskilte loven i Bayánen.

Når det gjelder Bayán-lovenes beskaffenhet og strenghet, gir Shoghi Effendi følgende kommentar i et brev skrevet på hans vegne:

De strenge lovene og påleggene åpenbart av Báb kan man verdsette og forstå rett kun når man tolker dem i lys av hans egne utsagn om hans egen religionsordnings beskaffenhet, hensikt og egenart. Som disse utsagnene klart avslører, hadde bábí-ordningen egentlig preg av å være en religiøs og faktisk sosial revolusjon, og derfor måtte varigheten være kort, men full av tragiske begivenheter, av omfattende og drastiske reformer. De drastiske tiltakene som ble iverksatt av Báb og hans tilhengere, ble gjennomført med sikte på å undergrave selve grunnvollen for sjiamuslimsk ortodoksi og dermed berede veien for Bahá'u'lláhs komme. For å hevde den nye ordningens uavhengighet, og også for å berede grunnen for Bahá'u'lláhs forestående åpenbaring, måtte Báb derfor åpenbare svært strenge lover, selv om de fleste av dem aldri ble iverksatt. Men alene det faktum at han åpenbarte dem, var i seg selv et bevis på hans religionsordnings uavhengige karakter og var tilstrekkelig til å skape et så utbredt oppstyr og vekke en slik motstand fra presteskapets side at dette ledet det til å volde hans død som martyr til sist.

**110. Vi har tillatt dere å studere slike vitenskaper som er gavnlige for dere, dog ikke slike som ender i ørkesløs ordstrid ¶77**

Bahá'í-skriftene gir pålegg om at man tilegner seg kunnskap og studerer kultur- og naturvitenskap. Bahá'ier formanes til å respek-



tere lærde og dyktige personer og advares mot å hengi seg til studier som ikke leder til annet enn fåfengt kjekling.

I sine tavler råder Bahá'u'lláh de troende til å studere slike vitenskaper og kunster som er “nyttige” og vil befordre samfunnets “*fremskritt og fremgang*”, og han advarer mot vitenskaper som begynner med ord og ender med ord, og som leder til “*fåfengt ordstrid*” om man hengir seg til dem. I et brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi sammenlignet han vitenskaper som “begynner med ord og ender med ord”, med “fruktesløse utflukter uti metafysisk ordkløveri”. Og i et annet brev forklarte han at det Bahá'u'lláh først og fremst mente med slike “vitenskaper”, er “disse teologiske avhandlinger og kommentarer som belemrer menneskesinnet snarere enn å hjelpe det til å nå frem til sannheten”.

### 111. han som samtalte med Gud ¶180

Dette er en tradisjonell jødisk og islamsk tittel på Moses. Bahá'u'lláh erklærer at ved hans egen åpenbarings komme “*har menneskelige ører fått det privilegium å høre hva han som talte med Gud, hørte på Sinai*”.

### 112. Sinai ¶180

Fjellet der Gud åpenbarte loven for Moses.

### 113. Guds ånd ¶180

Dette er en av titlene som brukes i islams og bahá'í-troens skrifter som benevnelse på Jesus Kristus.

### 114. Karmel ... Sion ¶174

Karmel, “Guds vingård”, er det fjell i Det hellige land der Bábs gravmæle og troens internasjonale administrasjonssenter ligger.

Sion er en høyde i Jerusalem, der tradisjonen plasserer kong Davids grav, og er et bilde på Jerusalem som en hellig by.

### 115. den Karmosinrøde Ark ¶184

Den “*Karmosinrøde Ark*” sikter til Bahá'u'lláhs Sak. Hans tilhengere kalles “*den Karmosinrøde Arks ledsagere*”, som lovprises av Báb i Qayyúmu'l-Asmá'.

**116. O keiser av Østerrike! Han som er morgendemringen av Guds lys, satt i 'Akkás fengsel den gang du dro for å besøke Aqşá-moskéen. ¶185**

Franz Josef (1830-1916), keiser av Østerrike og konge av Ungarn, valfartet til Jerusalem i 1869. Mens han var i Det hellige land, unnlot han å benytte anledningen til å forhøre seg om Bahá'u'lláh, som på den tid var fange i 'Akká (Acre).

Aqşá-moskéen, som bokstavelig betyr den “mest fjerntliggende” moské, omtales i Koranen og er kommet til å bli betraktet som identisk med tempelhøyden i Jerusalem.

**117. O konge av Berlin! ¶186**

Keiser Wilhelm I (Wilhelm Friedrich Ludwig, 1797-1888), den sjuende konge av Preussen, ble utropt til den første keiser av Tyskland i januar 1871 i Versailles i Frankrike etter Tysklands seier over Frankrike i den fransk-tyske krig.

**118. ham som hadde en makt som overtraff din makt og en stilling som overgikk din stilling ¶186**

Dette er en henvisning til Napoleon III (1808-1873), den franske keiser, som av mange historikere ble ansett som sin tids mest fremtredende monark i Vesten.

Bahá'u'lláh stilet to tavler til Napoleon III, og i den andre av dem forutsa han klart at Napoleons rike ville bli “*støtt ut i forvirring*”, at hans “*keiserrike skal gli*” ut av hans hender, og at hans folk ville oppleve store “*uroligheter*”.

Før ett år var gått, led Napoleon III et dundrende nederlag mot keiser Wilhelm I i slaget ved Sedan i 1870. Han dro i eksil til England, der han døde tre år senere.

**119. O Konstantinopels folk! ¶189**

Ordet som her er oversatt med “*Konstantinopel*”, er i originalen “*Ar-Rúm*”, eller “*Roma*”. Denne benevnelsen har i alminnelighet vært brukt i Midtøsten for å betegne Konstantinopel og Det østromerske rike, deretter byen Bysants og dens rike og senere Det osmanske rike.

**120. O sted som ligger ved de to havs kyster! ¶189**

Dette viser til Konstantinopel, nå Istanbul, som er Tyrkias største by og havn og ligger ved Bosporos, et omtrent 31 km lagt sund som forbinder Svartehavet og Marmarahavet.

Konstantinopel var hovedstaden i Det osmanske rike fra 1453 til 1922. Under Bahá'u'lláhs opphold i denne byen satt den tyranniske sultan 'Abdu'l-'Azíz på tronen. De osmanske sultaner var også kalifer, overhoder for sunniislam. Bahá'u'lláh forutså kalifatets fall, og det ble avskaffet i 1924.

**121. O Rhinens bredder! ¶190**

I en av 'Abdu'l-Bahás tavler skrevet før første verdenskrig (1914-1918) forklarte han at Bahá'u'lláhs henvisning til å ha sett Rhinens bredder "*dekket av størknet blod*", gjaldt den fransk-tyske krig (1870-1871), og at mer lidelse var i vente.

I *God Passes By* anfører Shoghi Effendi at den "knugende strenge traktaten" som ble påtvunget Tyskland etter landets nederlag i første verdenskrig, "fremkalte '*veklagene* [fra Berlin]' som så illevarslende var blitt spådd et halvt århundre tidligere".

**122. O Tás land ¶191**

"Tá" er den første bokstaven i Tíhrán, Irans hovedstad. Bahá'u'lláh valgte ofte å representere visse stedsnavn ved å vise til den første bokstaven i ordet. Etter abjad-systemets regnemåte har *ta* tallverdien ni, som tilsvarende tallverdien av navnet Bahá.

**123. hans herlighets åpenbaring fødtes hos deg ¶192**

Dette viser til Bahá'u'lláhs fødsel i Tíhrán den 12. november 1817.

**124. O Khás land! ¶194**

Dette henviser til den iranske provinsen *Khurásán* med omegn, som innbefatter byen 'Ishqábád (Asjkhabad).

**125. Når en person erverver ett hundre mithqáler gull, tilhører nitten mithqáler av dem Gud og skal gis til ham ¶197**

Dette verset innstifter *huqúqu'lláh*, Guds rett, som består i at den troende gir en fastsatt andel av sin eiendoms verdi som offer.

Denne offergaven ble gitt til Bahá'u'lláh som Guds manifestasjon og etter hans bortgang til 'Abdu'l-Bahá som Paktens Midtpunkt. I sitt testament fastsatte 'Abdu'l-Bahá at huqúqu'lláh skulle gis "gjennom Guds Saks Beskytter". Siden det nå ikke finnes noen Beskytter, gis den gjennom Det Universelle Rettferdighetens Hus som troens overhode. Dette fondet anvendes for å fremme Guds tro og dens interesser så vel som til ulike veldedige formål. Å gi huqúqu'lláh er en åndelig forpliktelse som det er opp til den enkelte bahá'ís samvittighet å oppfylle. Selv om samfunnet blir minnet om huqúq-lovens krav, kan ingen troende oppsøkes enkeltvis med betaling for øye.

En rekke punkter i Spørsmål og svar utdyper denne loven ytterligere. Betalingen av huqúqu'lláh er basert på beregningen av verdien av den enkeltes eiendom. Hvis eiendomsverdien tilsvare minst nitten mithqáler gull (Sp&sv 8), er det en åndelig plikt å betale nitten prosent av totalsummen som huqúqu'lláh, kun én gang (Sp&sv 89). Når ens senere inntekt, etter at alle utgifter er dekket, øker verdien av ens eiendom med en sum på minst nitten mithqáler gull, skal man betale nitten prosent av denne økningen og behandle hver ytterligere økning på samme måte (Sp&sv 8, 90).

Visse eiendomstyper, så som ens bolig, er fritatt for betaling av huqúqu'lláh (Sp&sv 8, 42, 95), og det er skissert særskilte bestemmelser for å dekke tilfeller av økonomisk tap (Sp&sv 44, 45), ulønnsomme investeringer (Sp&sv 102) og betaling av huqúq ved dødsfall (Sp&sv 9, 69, 80). (Se note 47 angående siste tilfelle.)

Fyldige utdrag fra tavler, Spørsmål og svar og andre skrifter om den åndelige betydningen av huqúqu'lláh og om detaljene i gjennomføringen av den er utgitt i en sitatsamling med tittelen *Huqúqu'lláh*.

**126. Forskjellige bønnskrifter er kommet for vår trone fra de troende angående lover fra Gud ... Vi har følgelig åpenbart denne Hellige Tavle og ikledt den hans lovs kappe slik at folket muligens kan holde sin Herres bud. ¶198**

"I flere år," erklærer Bahá'u'lláh i en av sine tavler, "kom det bønn-

*skrifter fra forskjellige land med anmodning om Guds lover, men vi holdt pennen tilbake til den fastsatte tid var kommet.*” Først tjue år etter at hans profetiske kall fant sin begynnelse i Siyáh-Chál i Tíhrán, åpenbarte Bahá’u’lláh Kitáb-i-Aqdas, som inneholder lovene i hans religionsordning. Selv etter at Aqdas var åpenbart, ble den holdt tilbake av ham i noen tid før den ble sendt til vennene i Persia. Denne guddommelig vildelede forsinkelsen i åpenbaringen av Guds grunnleggende lover for denne tidsalder, og senere den gradvise gjennomføringen av deres bestemmelser, illustrerer prinsippet om fremadskridende åpenbaring, som gjelder selv innenfor den enkelte profets funksjonstid.

#### 127. karmosinrøde plett ¶100

Dette er en henvisning til fengselsbyen ‘Akká. I bahá’i-skriftene brukes ordet “karmosinrød” i flere billedlige og symbolske betydninger. (Se også note 115.)

#### 128. Sadratu’l-Muntahá ¶100

Den ordrette betydningen er “det fjerneste Lotustre”, som Shoghi Effendi har oversatt med *“the Tree beyond which there is no passing”*: “Treet som ingen ferd går bortenfor”. Dette brukes som et symbol i islam, for eksempel i beretningene om Muhammads nattreise, for å markere det punkt i himlene som hverken mennesker eller engler kan komme forbi på sin ferd mot Gud, og dermed for å angi grensene for guddommelig kunnskap slik den åpenbares for menneskeheten. Derfor brukes dette ofte i bahá’i-skriftene for å betegne gudsmannifestasjonen selv. (Se også note 164.)

#### 129. Moderboken ¶103

Ordet “Moderbok” anvendes vanligvis for å betegne hovedboken i en religionsordning. I Koranen og i islamske ḥadīth brukes uttrykket for å beskrive Koranen selv. I bábí-ordningen er Bayán-en Moderboken, og Kitáb-i-Aqdas er Moderboken i Bahá’u’lláhs religionsordning. Videre har Beskytteren i et brev skrevet på vegne av ham selv erklært at dette begrepet også kan brukes som en “fellesbetegnelse for læren i de samlede verker åpenbart av

Bahá'u'lláh". Begrepet brukes også i videre betydning for å betegne den som har den guddommelige åpenbaring i sin forvaring.

**130. Den som tolker det som er sendt ned fra åpenbaringens himmel, og endrer dets innlysende mening ¶105**

I flere av sine tavler bekrefter Bahá'u'lláh skillet mellom billedlige vers, som lar seg tolke, og de vers som har å gjøre med slike emner som lovene og forordningene, gudsdyrkelse og religiøse former, som har en åpenbar betydning, og som krever at de troende etterlever dem.

Som forklart i note 145 og 184 utså Bahá'u'lláh 'Abdu'l-Bahá, sin eldste sønn, til sin etterfølger og til fortolker av sin lære. 'Abdu'l-Bahá utpekte i sin tur sin eldste dattersønn, Shoghi Effendi, til å etterfølge ham som fortolker av den hellige skrift og som Sakens Beskytter. 'Abdu'l-Bahás og Shoghi Effendis fortolkninger anses for å være guddommelig ledet og er bindende for bahá'íene.

Eksistensen av autoritative fortolkninger utelukker ikke den enkelte fra å studere læren og ved det nå frem til en personlig tolkning eller forståelse. Men i bahá'í-skriftene skjelves det klart mellom autoritativ fortolkning og den forståelse som hver enkelt kommer frem til ved å studere troens lære. Individuelle tolkninger basert på ens egen forståelse av læren utgjør frukten av menneskets evne til fornuftig tenkning og kan godt bidra til en større forståelse av troen. Slike synspunkter mangler likevel autoritet. I sin presentasjon av egne tanker advares den enkelte mot å forkaste autoriteten i de åpenbarte ord, mot å benekte eller bestride den autoritative fortolkning og mot å delta i ordstrid. Man bør heller tilby sine tanker som et bidrag til kunnskap og gjøre det klart at ens synspunkter kun er ens egne.

**131. ikke kommer nær fellesbassengene i persiske bad ¶106**

Bahá'u'lláh forbyr bruk av bassengene som finnes i de tradisjonelle offentlige badehus i Persia. I disse badene var skikken at mange mennesker vasket seg i samme basseng, og at vannet sjelden ble skiftet. Dermed ble vannet misfarget, skittent og uhygienisk og fikk en høyst avskyelig stank.

### 132. Unngå likeledes de illeluktende bassengene på gårdsplassen i persiske hjem ¶106

På gårdsplassen foran de fleste hus i Persia var det vanligvis et basseng som tjente som vannreservoar til bruk ved rengjøring, vasking og andre husholdningsformål. Siden vannet i bassenget var stillestående og vanligvis ikke ble skiftet på ukevis, utviklet det gjerne en svært ubehagelig lukt.

### 133. Dere har forbud mot å ta deres fedres hustruer til ekte. ¶107

Ekteskap med ens stemor blir her uttrykkelig forbudt. Dette forbudet gjelder også ekteskapsinngåelse med ens stefar. Hvor Bahá'u'lláh har uttrykt en lov mellom mann og kvinne, så gjelder den mellom kvinne og mann med de nødvendige forandringer, med mindre sammenhengen skulle gjøre dette umulig.

‘Abdu’l-Bahá og Shoghi Effendi bekreftet at skjønt stemødre er den eneste kategorien av slektninger som nevnes i teksten, så betyr ikke dette at alle andre ekteskapsforbindelser innenfor en familie er tillatt. Bahá'u'lláh erklærer at det påhviler Rettferdighetens Hus å utferdige lover “Om det er lovlig eller ei å gifte seg med sine slektninger” (Sp&sv 50). ‘Abdu’l-Bahá har skrevet at jo fjernere det kjødelige slektskapet mellom partene er, desto bedre er det, siden slike ekteskap legger grunnlaget for menneskehetens fysiske velvære og bidrar til vennskap menneskene imellom.

### 134. temaet gutter ¶107

Ordet som her er oversatt med “gutter”, har i denne sammenhengen bibetydningen pederasti i den arabiske originalen. Shoghi Effendi har tolket denne henvisningen som et forbud mot alle homo-eksuelle forhold.

Bahá’i-læren om seksualmoral er sentrert om ekteskapet og familien som grunnvullen for hele det menneskelige samfunn, og den er ment å skulle beskytte og styrke denne guddommelige institusjonen. Bahá’i-lov begrenser således lovlig seksuell omgang til å finne sted mellom en mann og den kvinnen han er gift med.

I et brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi heter det:

Uansett hvor hengiven og edel kjærligheten mellom personer av samme kjønn måtte være, så er det galt å la den komme til uttrykk i seksuelle handlinger. Å si at den er fullkommen, er ingen unnskyldning. Umoral av enhver art forbys faktisk av Bahá'u'lláh, og homoseksuelle forhold anser han for å være umoralske, i tillegg til at de er mot naturen. Å være plaget på denne måten er en stor byrde for en samvittighetsfull sjel. Men ved legers råd og hjelp, gjennom sterk og besluttsom anstrengelse og ved bønn kan man overvinne denne belastningen.

Bahá'u'lláh bestemmer at Det Universelle Rettferdighetens Hus skal fastsette straffen for utukt og homoseksuell omgang, alt etter hvor alvorlig overtredelsen er (Sp&sv 49).

**135. Det er ingen tillatt å mumle hellige vers i offentlighetens påsyn mens han går på gaten eller markedsplassen ¶108**

Dette henspiller på en praksis hos visse geistlige og religiøse ledere i tidligere religionsordninger. Av hykleri og tilgjorthet pleide de demonstrativt å mumle frem bønner på offentlige steder som en måte å vise sin fromhet på og for å høste ros av sine tilhengere. Bahá'u'lláh forbyr en slik oppførsel og fremhever betydningen av ydmykhet og ekte hengivenhet overfor Gud.

**136. Alle er pålagt å skrive et testament. ¶109**

Ifølge Bahá'u'lláhs lære er den enkelte forpliktet til å skrive et testament og kan fritt disponere over sin eiendom etter eget valg (se note 38).

Bahá'u'lláh bekrefter at en person ved utarbeidelsen av sitt testament *“har full råderett over sin eiendom”*, siden Gud har *“tillatt ham å gjøre som han selv måtte ønske med det han har skjenket ham”* (Sp&sv 69). I Kitáb-i-Aqdas er det angitt hvordan arven skal fordeles dersom et testament ikke foreligger. (Se note 38-48.)

**137. Det Største Navn ¶109**

Som forklart i note 33 kan Guds Største Navn opptre i ulike former, som alle er basert på ordet *“bahá”*. Bahá'iene i Østen har gjennomført dette pålegget i Aqdas ved å innlede sine testamenter med uttrykk



som “O du den overmåte herliges herlighet”, “I Guds navn, den overmåte herlige” eller “Han er den overmåte herlige” og lignende.

**138. Alle fester har nådd sin fullendelse i de to aller største høytider, og i de to andre høytider som faller på tvillingdagene.**  
¶110

Denne teksten fastsetter fire store høytider i bahá’í-året. De to som Bahá’u’lláh kaller “*de to aller største høytider*”, er for det første ridván-høytiden og dernest Bábs erklæring. Den første er til minne om Bahá’u’lláhs erklæring av hans profetiske kall i Ridvánhagen i Baghdád i løpet av tolv dager i april/mai 1863, en tid som han omtaler som “*høytidenes konge*”. Bábs erklæring skjedde i mai 1844 i Shiráz. Den første, niende og tolvte dag av ridván-festen er helligdager (Sp&sv 1), og det er også dagen for Bábs erklæring.

De “*to andre høytidene*” er dagene for Bábs og Bahá’u’lláhs fødsel. I den muslimske månekalender kommer den førstes fødselsdato umiddelbart før den andres i og med at Bahá’u’lláh ble født på den andre dagen av måneden muḥarram i år 1233 e.h. (12. november 1817) og Báb på den første dagen av samme måned i år 1235 e.h. (20. oktober 1819). De omtales dermed som “*tvillingfødselsdagene*”, og Bahá’u’lláh erklærer at disse to dagene regnes som én i Guds øyne (Sp&sv 2). Han sier at om de skulle falle innenfor fastemåneden, så gjelder ikke befalingen om å faste på disse dagene (Sp&sv 36). I og med at bahá’í-kalenderen (se note 26 og 147) er en solkalender, gjenstår det for Det Universelle Rettferdighetens Hus å avgjøre hvorvidt de hellige tvillingfødselsdagene skal feires med solen eller månen som utgangspunkt.

**139. første dag i måneden bahá ¶111**

I bahá’í-kalenderen heter årets første dag og den første dag i hver måned “bahá”. Dagen bahá i måneden bahá er dermed bahá’í-nyttåret, naw-rúz, som ble innstiftet som en høytid av Báb og her bekreftes av Bahá’u’lláh (se note 26 og 147).

I tillegg til de sju helligdagene som fastsettes i disse delene av Kitáb-i-Aqdas, ble også dagen for Bábs martyrdød minnet som en helligdag på Bahá’u’lláhs tid. Og som en logisk videreføring

tilføyde ‘Abdu’l-Bahá markeringen av Bahá’u’lláhs bortgang, slik at det blir ni helligdager i alt. To andre årsdager som minnes, men da man ikke avholder seg fra å arbeide, er Paktens dag og dagen for ‘Abdu’l-Bahás bortgang. Se avsnittet om bahá’í-kalenderen i *The Bahá’í World*, bind XVIII.

**140. Den aller største høytid er sannelig høytidenes konge ¶112**

Dette viser til ridván-høytiden (se note 107 og 138).

**141. Gud hadde tidligere pålagt hver enkelt av de troende plikt til å gi kostelige gaver av sine eiendeler som offer for vår trone. ... [vi har nå] fritatt dem for denne plikt. ¶114**

Denne teksten opphever en bestemmelse i Bayánen som fastsatte at alle ting som var enestående i sitt slag, skulle gis ham som Gud vil åpenbare, når han fremstod. Báb forklarte at siden Guds manifestasjon ikke kan lignedes med noen, så burde alt som er uten like i sitt slag, egentlig reserveres for ham, med mindre han bestemmer noe annet.

**142. daggy ¶115**

Når det gjelder å delta i ottebønn i mashriqu’l-adhkár, bahá’í-guds-huset, så har Bahá’u’lláh forklart at selv om den faktisk angitte tiden i Guds Bok er “daggy”, så kan dette godtas til enhver tid fra “*det første gry av dag, mellom daggy og soloppgang, eller til og med inntil to timer etter soloppgang*” (Sp&tsv 15).

**143. Disse tavler er smykket med seglet til ham som får morgengryet til å demre, som oppløfter sin røst mellom himmel og jord. ¶117**

Bahá’u’lláh bekrefter gjentatte ganger at hans skrifter helt og fullt er Guds ubeskårne og ublandede ord. Noen av hans tavler er også merket med et av hans segl. *The Bahá’í World*, bind v, s. 4, har et fotografi av flere av Bahá’u’lláhs segl.

**144. Det er utillatelig at mennesket, utstyrt som det er med forstand, inntar noe som berører det denne. ¶119**

I bahá’í-skriftene finnes det mange tekster som forbyr bruk av vin

og annen rusdrikk, og som beskriver den skadelige virkningen av slike rusmidler på den enkelte. I en av sine tavler sier Bahá'u'lláh:

*Vakt dere, at dere ikke bytter Guds vin for deres egen vin, for den vil sløve sinnet og vende deres ansikter bort fra Guds åsyn, han den overmåte herlige, den makeløse, den utilgjengelige. Kom den ikke nær, for den er blitt dere forbudt etter befaling fra Gud, den opphøyede, den allmektige.*

'Abdu'l-Bahá forklarer at Aqdas forbyr "både svake og sterke drikker", og han sier at grunnen til at det settes forbud mot bruk av alkoholholdige drikker, er at "alkohol fører sinnet vill og gjør at legemet svekkes".

I brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi sier han at dette forbudet omfatter ikke bare inntak av vin, men av "alt som bringer sinnet til forvirring", og han gjør det klart at bruk av alkohol kun er tillatt som ledd i en medisinsk behandling som gjennomføres "etter råd fra en kompetent og samvittighetsfull lege, som kan måtte foreskrive dette for å kurere en spesiell lidelse".

**145. vend dere da hen til ham som Gud har ment, som har vokst frem fra denne Urganle Rot ¶121**

Bahá'u'lláh hentyder her til 'Abdu'l-Bahá som sin etterfølger og ber de troende vende seg til ham. I Paktboken, Bahá'u'lláhs testament, røper han hvem dette verset sikter til. Han sier: "Dette hellige vers sikter ikke til noen annen enn den Største Gren." Den "Største Gren" er en av titlene gitt 'Abdu'l-Bahá av Bahá'u'lláh. (Se også note 66 og 184.)

**146. I Bayánen har dere fått forbud mot å stille oss spørsmål. ¶126**

Báb forbød sine tilhengere å stille spørsmål til ham som Gud vil åpenbare (Bahá'u'lláh) med mindre spørsmålene ble stilt skriftlig og angikk emner som var hans høye stilling verdig. Se boken *Selections from the Writings of the Báb*.

Bahá'u'lláh opphever dette forbudet fra Báb. Han innbyr de

troende til å spørre om slikt som de “*trenger å spørre om*”, og han retter en advarsel til dem om å avholde seg fra å stille “*fåfengte spørsmål*” av det slaget som opptok “*tidligere tiders mennesker*”.

**147. Antall måneder i et år er i Guds Bok fastsatt til nitten.**  
¶127

I samsvar med badí'-kalenderen består bahá'í-året av nitten måneder med nitten dager hver, med tillegg av visse skuddager (fire i et vanlig år og fem i et skuddår) mellom den attende og nittende måneden for å tilpasse kalenderen til solåret. Báb oppkalte månedene etter visse egenskaper hos Gud. Bahá'í-nyttåret, naw-rúz, er astronomisk bestemt og sammenfaller med vårjevndøgn (se note 26). Når det gjelder ytterligere detaljer, herunder navn på ukedager og måneder, vises det til avsnittet om bahá'í-kalenderen i *The Bahá'í World*, bind XVIII.

**148. Av dem er den første blitt prydet med dette navn som overskygger den hele skapning.** ¶127

I den persiske Bayán gav Báb navnet “bahá” til årets første måned (se note 139).

**149. Herren har bestemt at de døde bør gravlegges i kister**  
¶128

I Bayánen foreskrev Báb at den døde burde begraves i en kiste laget av krystall eller polert sten. I et brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi forklarte han at betydningen av denne bestemmelsen var å vise respekt for det menneskelige legeme som “en gang ble opphøyet av menneskets udødelige sjel”.

I korte trekk er bahá'í-loven om begravelse av en avdød som følger. Det er forbudt å føre liket mer enn én times reise fra det sted hvor døden inntraff. Liket bør vikles inn i et svøp av silke eller bomull. På fingeren bør det settes en ring med påskriften “*Jeg kom fra Gud og vender tilbake til ham, løst fra alt utenom ham, idet jeg holder fast ved hans navn, den barmhjertige, den medlidende*”. Kisten bør være av krystall, sten eller hardt, fint tre. Det er fastsatt en særskilt bønn for den døde (se note 10), og den skal sies før

gravleggelsen. Som bekreftet av ‘Abdu’l-Bahá og Beskytteren utelukker denne loven kremasjon av den døde. Den formelle bønningen og ringen er ment å skulle brukes for dem som har nådd modenhetsalderen, dvs. 15 år (Sp&sv 70).

Med hensyn til materialet som kisten skal lages av, er lovens ånd at kister bør være av et så holdbart materiale som mulig. Derfor har Det Universelle Rettferdighetens Hus forklart at det, i tillegg til de materialene som spesifiseres i Aqdas, ikke er noe å innvende mot at man til kisten anvender den hardeste tresorten som kan skaffes, eller betong. For nærværende stilles bahá’iene fritt til å treffe sine egne valg i denne saken.

#### 150. Bayánens Punkt ¶129

“*Bayánens Punkt*” er en av titlene Báb brukte når han omtalte seg selv.

#### 151. den døde bør hylles i fem likkleder av silke eller bomull ¶130

I Bayánen spesifiserte Báb at avdødes legeme skulle svøpes i fem likkleder av silke eller bomull. Bahá’u’lláh bekreftet denne forordningen og bestemte i tillegg at for “*dem som har begrensede midler, vil det være nok med ett likklede av et av stoffene*”.

På spørsmål om de “*fem likkleder*” nevnt i loven viste til “fem svøp av full lengde” eller “fem stykker tøy som hittil har vært i sedvanlig bruk”, svarte Bahá’u’lláh at meningen er “*bruk av fem stykker tøy*” (Sp&sv 56).

Når det gjelder måten liket bør svøpes på, så finnes det ingen anvisning i bahá’i-skriftene om hvordan dette skal gjøres, hverken når det brukes “*fem stykker tøy*” eller bare “*ett likklede*”. For nåværende står det bahá’iene fritt å bruke sitt eget skjønn i saken.

#### 152. Dere har ikke lov til å føre avdødes legeme lengre enn én times reise fra byen. ¶130

Hensikten med denne befalingen er å begrense reisens varighet til én time, uten hensyn til transportmidlet som velges for å

føre liket til begravelsesstedet. Bahá'u'lláh bekrefter at jo snarere begravelsen skjer, “*desto mer passende og godtagbart vil det være*” (Sp&sv 16).

Dødsstedet kan forstås å omfatte byen der en person går bort, og reisen på én time kan derfor regnes fra bygrensen til begravelsesstedet. Ånden i Bahá'u'lláhs lov er at avdøde skal begraves nær stedet hvor vedkommende dør.

**153. Gud har fjernet de begrensninger for reise som ble innført i Bayánen. ¶131**

Báb fastsatte visse restriksjoner på reise, som skulle gjelde helt til ankomsten av ham som var lovet i Bayánen. De troende fikk beskjed om at de da skulle begi seg av sted, om så til fots, for å møte ham, siden å komme i hans nærvær var frukten av selve deres eksistens og hensikten med den.

**154. Oppreis og opphøy de to hus på de to helligede steder, og de andre steder hvor tronen til deres Herre ... har vært satt.**

**¶133**

Bahá'u'lláh oppgir at de “*to hus*” er identiske med hans hus i Baghdád, som han har kalt det “*Aller Største Hus*”, og Bábs hus i Shíráz. Han har bestemt at begge husene er valfartssteder. (Se Sp&sv 29, 32 og note 54.)

Shoghi Effendi forklarte at “*de andre steder hvor tronen til deres Herre ... har vært satt,*” viser til stedene der Guds manifestasjon har bodd. Bahá'u'lláh erklærer at “*folk i områdene der disse ligger, [kan] velge å bevare enten hvert hus*” han har bodd i, “*eller ett av dem*” (Sp&sv 32). Bahá'í-institusjoner har identifisert, dokumentert og ved mulighet kjøpt og restaurert flere av de historiske stedene som er forbundet med tvillingmanifestasjonene.

**155. Pass på, at ikke noe som er nedtegnet i Boken, hindrer dere fra å lytte til denne den Levende Bok ¶134**

“*Boken*” er opptegnelsen av gudsmanifestasjonenes åpenbarte ord. Den “*Levende Bok*” viser til manifestasjonens person.

I disse ordene ligger det en hentydning til noe som Báb sier i

den persiske Bayán om den “*Levende Bok*”, som han setter lik ham som Gud vil åpenbare. I en av sine tavler erklærer Bahá’u’lláh selv: “*Guds Bok er blitt nedsendt i denne ynglings skikkelse.*”

I dette verset i Aqdas, og igjen i avsnitt 168 i Aqdas, omtaler Bahá’u’lláh seg selv som den “*Levende Bok*”. Han advarer “*tilbengerne av enhver annen tro*” mot å lete etter “*grunner i sine hellige bøker*” til å gjendrive det som sies av den “*Levende Bok*”. Han formaner folket til ikke å la det som er nedtegnet i “*Boken*”, avholde dem fra å anerkjenne hans stilling og fra å holde fast ved det som finnes i denne nye åpenbaringen.

**156. til denne åpenbarings hyllest, fra pennen til ham som var min herold ¶135**

Den “*hyllest*” som Bahá’u’lláh siterer i denne teksten, er fra den arabiske Bayán.

**157. “Qiblih er visselig han som Gud vil åpenbare; når han forflytter seg, forflytter den seg, inntil han stanser opp.” ¶137**

Før en drøfting av dette verset vises det til note 7 og 8.

**158. Det er ulovlig å inngå ekteskap unntatt med en som tror på Bayánen. Dersom bare en av partene i et ekteskap slutter seg til denne Sak, vil vedkommendes eiendeler bli ulovlige for den annen ¶139**

Det avsnittet i Bayánen som Bahá’u’lláh her siterer, gjør de troende oppmerksom på at “han som Gud vil åpenbare” snart kommer. Tekstens forbud mot å gifte seg med en ikke-bábí og dens bestemmelse om at det ikke var lov å la eiendom tilhørende en ektemann eller hustru som sluttet seg til troen, arves av den ikke-troende ektefelle, ble uttrykkelig stilt i bero av Báb og senere opphevet av Bahá’u’lláh før de kunne gjennomføres. Etter å ha sitert denne loven påpeker Bahá’u’lláh at da Báb åpenbarte dette, hadde han en klar forventning om at Bahá’u’lláhs Sak muligens ville nå en fremstående posisjon før hans egen.

I *God Passes By* peker Shoghi Effendi på at Bayánen “først og fremst bør betraktes som en lovprisning av den lovede snarere

enn en samling av lover og forordninger ment som en permanent veiledning for fremtidige generasjoner”. “Den var,” fortsetter han, “tilsiktet streng i de regler og bestemmelser den fastsatte og revolusjonerende i de prinsipper den innpodet. Den var ment å skulle vekke presteskaper og folket fra deres evinnelige sløvheter og å tildele foreldede og korrupte institusjoner et plutselig og dødbringende slag. Ved sine drastiske bestemmelser forkynte den at den imøtesette Dag var kommet, Dagen da ‘utroperen kaller inn til en fryktelig ting’, da han vil ‘ødelegge alt som var før ham likesom Guds Apostel ødela deres skikker som levde før ham’” (se også note 109).

### 159. Bayánens Punkt ¶140

En av Bábs titler.

### 160. Sannelig, der finnes ingen annen Gud foruten meg ¶143

Bahá’i-skriftene inneholder mange tekststeder som belyser manifestasjonens natur og hans forhold til Gud. Bahá’u’lláh understreker guddommens enestående og transcendent natur. Han forklarer at “*siden det ikke kan finnes noe direkte samkvem som forbinder den ene sanne Gud med hans skapning*”, så forordner Gud at det “*i hver tidsalder og religionsordning skal fremstå en ren og plettfri sjel i jordens og himmelens riker*”. Dette “*gåtefulle og eteriske vesen*”, Guds manifestasjon, har en menneskelig natur som vedrører “*materiens verden*”, og en åndelig natur “*født av Guds egen substans*”. Han er også forlenet med et “*dobbelt stade*”:

*Det første stade, som er forbundet med hans innerste virkelighet, lar ham fremstå som én hvis røst er Guds egen røst ... Det annet stade er det menneskelige stade, som følgende vers gir et eksempel på: “Jeg er kun et menneske som du.” “Si, pris skjæ min Herre! Er jeg mer enn et menneske, en apostel?”*

Bahá’u’lláh bekrefter også at det i det åndelige rike hersker en “*vesenshet*” mellom alle Guds manifestasjoner. Alle åpenbarer de “*Guds Skjønnhet*”, manifesterer hans navn og egenskaper og målbærer hans åpenbaring. I denne henseende erklærer han:



## NOTER

*Skulle en av Guds altomsluttende manifestasjoner erklære: "Jeg er Gud!", så taler han sannhet, og ved dette hefter det ingen tvil. For det er gjentatte ganger påvist at gjennom deres åpenbaring, deres egenskaper og navn blir Guds åpenbaring, hans navn og hans egenskaper gjort synlige i verden ...*

Skjønt manifestasjonene åpenbarer Guds navn og egenskaper og utgjør mellomledet som gir menneskeheten tilgang til kunnskap om Gud og hans åpenbaring, så erklærer Shoghi Effendi at manifestasjonene aldri bør "anses som identiske med hin usynlige virkelighet, guddommens eget vesen". Med hensyn til Bahá'u'lláh skrev Beskytteren at det "menneskelige tempel som har vært redskapet for en så overveldende åpenbaring", ikke må anses som identisk med Guds "virkelighet".

Angående Bahá'u'lláhs enestående stilling og hans åpenbarings storhet bekrefter Shoghi Effendi at de profetiske utsagn om "Guds Dag" i de hellige skrifter hos fortidens religionsordninger blir oppfylt ved Bahá'u'lláhs komme:

For Israel var han hverken mer eller mindre enn legemliggjørelsen av den "evig[e] fader", "Herren, herskarenes Gud" som var steget ned med "hellige titusener". For kristenheten var han Kristus kommet igjen "i sin Faders herlighet". For sjiaislam var han imam H̄usayns gjenkomst. For sunniislam var han nedstigningen av "Guds Ånd" (Jesus Kristus). For Zarathustras tilhengere var han den lovede Sháh-Bahrám. For hinduene var han reinkarnasjonen av Krishna. For buddhistene var han den femte Buddha.

Bahá'u'lláh beskriver stadet "guddommelighet" som han deler med alle Guds manifestasjoner, som

*... det stade der man dør i seg selv og lever i Gud. Når jeg nevner guddommelighet, viser det til min fullstendige og absolutte selvutslettelse. Dette er det stade der jeg ikke har noen styring med mitt eget ve og vel, ei heller med mitt eget liv eller min egen oppstandelse.*

Og om sitt eget forhold til Gud gir han dette vitnesbyrd:

*Når jeg, o min Gud, tenker på det slektskapsbånd som binder meg til deg, bevegtes jeg til å forkynne for alle skapte ting at “sannelig er jeg Gud!”. Og når jeg ser på mitt eget selv, se – da finner jeg det grovere enn leire!*

#### **161. å betale zakát ¶146**

Zakát omtales i Koranen som en regelmessig almisse som er bindende for alle muslimer. Begrepet utviklet seg i sin tid til en form for almisseskatt som gjorde det til en plikt å gi en fastsatt del av visse typer inntekt, utover bestemte minstebeløp, til fattigunderstøttelse, til ulike veldedige formål og til hjelp for Guds tro. Fritaksgrensen varierte for ulike vareslag, og også proportsatsen som skulle betales av beregningsgrunnlaget.

Bahá'u'lláh erklærer at bahá'í-loven om zakát følger “*det som er åpenbart i Koranen*” (Sp&sv 107). Siden slike spørsmål som fritaksgrenser, aktuelle inntektskategorier, betalingshyppighet og satser for de ulike kategorier av zakát ikke er nevnt i Koranen, vil de måtte utredes i fremtiden av Det Universelle Rettferdighetens Hus. Shoghi Effendi har gitt anvisning om at i påvente av slik lovgivning bør de troende, alt etter sine midler og muligheter, gi regelmessige bidrag til bahá'í-fondet.

#### **162. Det er ulovlig å tigge, og det er ulovlig å gi til den som tigger. ¶147**

I en tavle utlegger 'Abdu'l-Bahá meningen i dette verset. Han erklærer at “*betleri er forbudt, og det er også forbudt å gi almisser til folk som gjør tigging til sitt yrke*”. I samme tavle påpeker han videre at: “*Hensikten er å utrydde betleri fullstendig. Men om en person er ute av stand til å tjene til livets opphold, rammes av dyp fattigdom eller blir hjelpeløs, så påhviler det de rike eller de bemyndigede å gi ham månedlig understøttelse til livets opphold ... Med 'bemyndigede' menes folkets representanter, det vil si medlemmene av Rettferdighetens Hus.*”

Forbudet mot å gi almisser til folk som tigger, er ikke til hinder for at enkeltpersoner og råd gir økonomisk bistand til de

fattige og trengende eller sørger for at de gis anledning til å til-egne seg slike ferdigheter som vil sette dem i stand til å tjene til livets opphold (se note 56).

**163. En bot ... var tidligere blitt foreskrevet ... for enhver som voldte en annen sorg ¶148**

Bahá'u'lláh opphever den persiske Bayáns lov om å betale en bot som erstatning for å ha voldt ens neste sorg.

**164. det Hellige Lotustre ¶148**

Det "*Hellige Lotustre*" viser til Sadratu'l-Muntahá, "*Treet som ingen ferd går bortenfor*" (se note 128). Her brukes det symbolsk for å betegne Bahá'u'lláh.

**165. Fremsi Guds vers hver morgen og aften. ¶149**

Bahá'u'lláh erklærer at det vesentlige "*som ... behøves*" for å fremsi "*Guds vers*", er at de troende "*ivrer etter og ynder å lese Guds ord*" (Sp&sv 68).

Angående definisjonen av "*Guds vers*" erklærer Bahá'u'lláh at den henviser til "*alt som er nedsendt fra den guddommelige ytrings himmel*". I et brev skrevet til en av de troende i Østen har Shoghi Effendi gjort det klart at uttrykket "*Guds vers*" ikke innbefatter 'Abdu'l-Bahás skrifter. Han har likeledes oppgitt at dette uttrykket ikke gjelder hans egne skrifter.

**166. Dere er pålagt å fornye innboet i deres hjem hvert nittende år ¶151**

Bahá'u'lláh bekrefter pålegget i den arabiske Bayán om å fornye hjemmets innbo hvert nittende år, forutsatt at man er i stand til det. 'Abdu'l-Bahá knytter denne forordningen til det å fremme forfinelse og renslighet. Han forklarer at lovens hensikt er at man bør skifte ut slikt innbo som eldes, mister glansen og vekker avsky. Loven gjelder ikke slike ting som sjeldne eller skattede gjenstander, antikviteter eller smykker.

**167. Vask føttene ¶152**

I Kitáb-i-Aqdas formaner de troende til å bade regelmessig, bruke

rene klær og være essensen av renslighet og forfinelse. I Ordnet oversikt, del IV.D.3.y.i.-vii., oppsummeres de aktuelle bestemmelsene. Om fotvask sier Bahá'u'lláh at bruk av varmt vann er å foretrekke, men at det også er tillatt å vaske seg i kaldt vann (Sp&sv 97).

**168. Dere har fått forbud mot å anvende prekestoler. Den som ønsker å fremsi sin Herres vers for dere, la ham sitte på en stol plassert på et podium ¶154**

Et tidligere motstykke til disse bestemmelsene finnes i den persiske Bayán. Báb forbød bruk av prekestoler til preken og skriftlesning. Han fastsatte isteden at for å la alle høre Guds ord klart, burde det settes en stol til taleren på en plattform.

I kommentarer til denne loven har 'Abdu'l-Bahá og Shoghi Effendi gjort det klart at i *mashriqu'l-adhkár* (der preken er forbudt og man kun kan lese ordene i hellige skrifter) kan oppleseren stå eller sitte. For å bli bedre hørt kan vedkommende om nødvendig bruke en lav flyttbar plattform, men en prekestol er ikke tillatt. Om møter holdes andre steder enn i *mashriqu'l-adhkár*, er det også tillatt for oppleseren eller taleren å sitte eller stå, og å bruke en plattform. I en av sine tavler gjentar 'Abdu'l-Bahá forbudet mot å bruke prekestoler på ethvert sted og understreker at når bahá'ier holder tale på et møte, skal de gjøre det med en holdning som gir uttrykk for den største ydmykhet og selvfornektelse.

**169. hasardspill ¶155**

Aktiviteten som omfattes av dette forbudet, er ikke blitt angitt i Bahá'u'lláhs skrifter. Som både 'Abdu'l-Bahá og Shoghi Effendi har påpekt, er det overlatt til Det Universelle Rettferdighetens Hus å spesifisere detaljene i dette forbudet. Det Universelle Rettferdighetens Hus har, som svar på spørsmål om lotterier, veddemål om hesteløp og fotballkamper, bingo og lignende omfattes av forbudet mot hasardspill, oppgitt at dette er en sak som vil bli vurdert i detalj i fremtiden. I mellomtiden blir råd og enkeltpersoner rådet til ikke å gjøre noen sak av disse spørsmålene og til å overlate dem til den enkelte troendes samvittighet.

Rettferdighetens Hus har avgjort at det ikke er passende at det skaffes midler til troen ved lotterier, utlodning og lykkespill.

### 170. opiumsbruk ... ethvert stoff som fremkaller treghet og sløvhets ¶155

Dette forbudet mot å bruke opium gjentas av Bahá'u'lláh i siste avsnitt i Kitáb-i-Aqdas. I denne forbindelse har Shoghi Effendi opplyst at et av kravene til "et rent og hellig liv" er "totalavhold ... fra opium og fra lignende vanedannende stoffer". Heroin, hasjisj og andre cannabisbaserte stoffer som marihuana, så vel som hallusinogener som LSD, peyote og lignende stoffer, anses å falle inn under dette forbudet.

'Abdu'l-Bahá har skrevet:

*Vedrørende opium, så er den motbydelig og nederdrettig. Gud bevare oss for den straff han tilføyer brukeren. I henhold til den Hellige Boks uttrykkelige ordlyd er den forbudt, og bruken av den blir helt og holdent fordømt. Fornuften viser at opiumsrøyking er en form for vanvidd, og erfaringen bekrefter at brukeren blir fullstendig avskåret fra menneskenes verden. Måtte Gud bevare alle mot å begå så forferdelig en gjerning som denne, en gjerning som ødelegger selve grunnlaget for hva det vil si å være menneske, og som bevirker at brukeren forarmes for evig og alltid. For opium fester seg til sjelen slik at brukerens samvittighet dør, forstanden viskes ut og sansene tæres bort. Den forvandler levende til døde. Den slukker den naturlige varmen. Ingen større skade kan tenkes enn den som opium anretter. Lykkelige er de som aldri tar ordet i sin munn engang. Tenk så hvor elendig brukeren er!*

*O dere som elsker Gud! I denne allmektige Guds tidssyklus blir vold og maktbruk, tvang og undertrykkelse alle fordømt. Men det er maktpåliggende at opiumsbruk forebygges med alle mulige midler, slik at menneskeslekten kanskje kan bli befrikket for denne aller hårdeste pest. Og ellers – ve og elendighet over den som forsømmer sin plikt mot sin Herre.*

I en av sine tavler har 'Abdu'l-Bahá sagt følgende om opium:

“Brukeren, kjøperen og selgeren blir alle berøvet Guds gavmildhet og nåde”.

I enda en tavle har ‘Abdu’l-Bahá skrevet:

*Angående hasjisj har dere påpekt at noen persere har vent seg til å bruke den. Nådige Gud! Dette er det verste av alle rusmidler, og forbudet mot det er uttrykkelig åpenbart. Bruken av det får tenkeevnen til å smuldre bort og gjør sjelen fullstendig sløv. Hvordan kunne noen etterstrebe frukten av helvetestreet og ved å ete av den ledes til å fremvise et uhyres egenskaper? Hvordan kunne man bruke dette forbudte rusmidlet og således berøve seg selv den allmektiges velsignelser?*

*Alkohol fortærer sinnet og får mennesket til å begå tåpelige handlinger, men opium, denne avskyelige frukten av helvetestreet, og denne onde hasjisj utslukker sinnet, lammer ånden, forstener sjelen, uttærer legemet og etterlater mennesket nedbrutt og fortapt.*

Det bør bemerkes at ovenstående forbud mot å innta visse typer rusmidler ikke er til hinder for at de kan brukes når de foreskrives av kvalifiserte leger som ledd i en medisinsk behandling.

**171. “mysteriet med den store omvendning i fyrstens tegn” ¶157** Shaykh Aḥmad-i-Aḥsá’í (1753-1831), som grunnla shaykhí-retningen og var det første av “tvillinglysene som bebudet at Bábs tro skulle komme”, spådde at når den lovede fremstod, ville alle ting bli omsnudd, de siste ville bli først og de første sist. I en av sine tavler nevner Bahá’u’lláh “symbolet og betydningen” vedrørende “mysteriet med den store omvendning i fyrstens tegn”. Han sier: “Ved denne omvendning har han bevirket at de opphøyede ble fornedret og de fornedrede opphøyet”, og han minnes at “på Jesu tid var det de som utmerket seg ved sin lærdom, de boklærde og de geistlige, som fornektet ham, mens simple fiskere skyndte seg å få adgang til riket” (se også note 172). For flere opplysninger om Shaykh Aḥmad-i-Aḥsá’í vises det til *The Dawn-Breakers*, kapittel 1 og 10.

### 172. “sekseren” som er oppreist i kraft av denne “ranke alif” ¶157

I sine skrifter la Shaykh Aḥmad-i-Aḥsá’i stor vekt på den arabiske bokstaven “váv”. I *The Dawn-Breakers* erklærer Nabil at denne bokstaven “for Báb symboliserte en ny guddommelig åpenbarings-syklus’ komme og siden er blitt hentydet til av Bahá’u’lláh i Kitáb-i-Aqdas i slike vendinger som ‘mysteriet med den store omvending’ og ‘fyrstens tegn”.

Navnet på bokstaven “váv” består av tre bokstaver: váv, alif, váv. Beregnet etter abjad-systemet er tallverdien av hver av disse bokstavene henholdsvis 6, 1 og 6. I et brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en av de troende i Østen gir han en fortolkning av dette verset i Aqdas. Han sier at den “*ranke alif*” viser til Bábs komme. Den første bokstaven med verdien seks, som kommer før alif, er et symbol på tidligere religionsordninger og guds-åpenbarere forut for Báb, mens den tredje bokstaven, som også har tallverdien seks, står for Bahá’u’lláhs ypperste åpenbaring, som fremkom etter alif.

### 173. Dere har ikke lov til å bære våpen, med mindre det er helt nødvendig ¶159

Bahá’u’lláh bekrefter et pålegg i Bayánen som gjør det ulovlig å bære våpen med mindre dette er nødvendig. Angående omstendigheter der det kunne være “*helt nødvendig*” for en person å bære våpen, gir ‘Abdu’l-Bahá en troende tillatelse til å beskytte seg selv i farlige omgivelser. I et brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi har han også oppgitt at i et nødstilfelle, der det ikke er noen rettslig myndighet for hånden som man kan appellere til, har en bahá’í rett til å forsvare sitt liv. Det finnes en rekke andre situasjoner der man har behov for våpen og lov til å bruke dem, som for eksempel i land der man driver jakt for å skaffe mat og klær, og i slike sportsgrener som bueskyting, skyting og fekting.

Bahá’u’lláh har fremsatt prinsippet om kollektiv sikkerhet samfunnene imellom (se *Gleanings from the Writings of Bahá’u’lláh*, CXVII), og dette er utdypet av Shoghi Effendi (se Beskytterens brev

i *The World Order of Bahá'u'lláh*). Dette prinsippet forutsetter ikke at maktbruk skal avskaffes, men foreskriver “et system der makten gjøres til rettferdighetens tjener”, et system som sørger for at det finnes en internasjonal fredsbevarende styrke som “vil sikre hele samveldets organiske enhet”. I Bishárát-tavlen uttrykker Bahá'u'lláh håp om at “i hele verden må krigsvåpen bli omgjort til redskaper for gjenoppbygging, og at strid og konflikt må bli fjernet fra menneskenes midte”.

I samme tavle legger Bahá'u'lláh vekt på betydningen av vennskapelig omgang med tilhengerne av alle religioner. Han erklærer også at “loven om hellig krig er blitt slettet fra Boken”.

#### **174. dere har tillatelse til å kle dere i silke ¶159**

Etter islamsk skikk hersket det et alminnelig forbud mot at menn brukte silkeklær, unntatt i tider med hellig krig. Dette forbudet, som ikke var basert på Koranens vers, ble opphevet av Báb.

#### **175. Herren har ... fritatt dere for de begrensninger som tidligere gjaldt for klesdrakt og skjeggstuss. ¶159**

Mange regler om klesdrakten hadde sin opprinnelse i lovene og de tradisjonelle skikkene i verdens religioner. For eksempel la de sjittiske geistlige seg til hodebekledning og kapper av en egen type og forbød på et tidspunkt folk å kle seg i europeiske klær. Ut fra et ønske om å følge Profetens sedvane ble det i muslimsk skikk og bruk også innført en rekke restriksjoner angående bartestuss og skjegg lengde.

Bahá'u'lláh fjernet slike begrensninger på klesdrakt og skjegg. Han overlater slike ting til den enkeltes “skjønn” og anmoder samtidig de troende om ikke å overskride anstendighetens grenser og om å vise måtehold i alt som angår bekleddning.

#### **176. O Káf og Rás land! ¶164**

Káf og Rá er de to første konsonantene i Kirmán, som er navnet på en by og provins i Iran.

#### **177. vi fornemmer det som fordekt og i smug sprer seg fra deg ¶164**



Dette avsnittet er en henvisning til intrigene fra en gruppe azalier, tilhengere av Mírzá Yahyá (se note 190), knyttet til byen Kirmán. De innbefatter Mullá Ja‘far, hans sønn Shaykh Aḥmad-i-Ruḥí og Mírzá Áqá Khán-i-Kirmání (begge svigersønner av Mírzá Yahyá) så vel som Mírzá Aḥmad-i-Kirmání. De gikk ikke bare inn for å undergrave troen, men engasjerte seg i politiske intriger som kulminerte i snikmordet på sjah Nāṣiri‘d-Dín.

### 178. Kom i hu sjeiken som het Muḥammad-Ḥasan ¶166

Shaykh Muḥammad-Ḥasan, en av de ledende representantene for sjiaislam, forkastet Báb. Han hadde forfattet bindsterke verk om sjittisk rettspraksis og sies å ha dødd rundt 1850.

I *The Dawn-Breakers* beskriver Nabil møtet som fant sted i Najaf mellom Mullá ‘Alí-i-Bastámí, en av den Levendes Bokstaver, og Shaykh Muḥammad-Ḥasan. I løpet av møtet gjorde Mullá ‘Alí det kjent at Báb hadde fremstått, og lovpriste kraften i hans åpenbaring. Etter påtrykk fra sjeiken ble Mullá ‘Alí straks erklært som kjetter og utstøtt av forsamlingen. Han ble stilt for retten, ført til Istanbul og dømt til straffarbeid.

### 179. en hvete- og byggsikter ¶166

Dette hentyder til Mullá Muḥammad Ja‘far Gandum-Pák-Kun, den første i Iṣfahán til å anta Bábs tro. Han blir nevnt i den persiske Bayán og lovprist som en som “*iførte seg disippelstandens kledning*”. I *The Dawn-Breakers* beskriver Nabil hvordan “hvetesikteren” tok imot budskapet uten forbehold og opptrådte som en glødende talsmann for den nye åpenbaringen. Han sluttet seg til gruppen som forsvarte Shaykh Ṭabarsí-festningen og omkom i løpet av denne beleiringen.

### 180. Vokt dere, at ikke ordet “profet” holder dere tilbake fra denne aller største kunngjøring ¶167

Bahá‘u’lláh advarer mennesker “*med innsikt*” mot å la deres fortolkninger av de hellige skrifter avholde dem fra å anerkjenne Guds manifestasjon. Tilhengere av de enkelte religioner har vært tilbøyelige til å la sin hengivenhet overfor grunnleggeren få dem

til å se på hans åpenbaring som Guds endelige ord og benekte muligheten av at det kunne fremstå noen senere profet. Dette har vært tilfelle i jødedommen, kristendommen og islam. Bahá'u'lláh benekter at denne forestillingen om endelighet er gyldig så vel i forhold til tidligere religionsordninger som i forhold til hans egen. Angående muslimer skrev han i Kitáb-i-Íqán at *“Koranens folk ... har tillatt ordene ‘Profetenes Segl’ å tilsløre deres øyne”, “å fordunkle deres forstand og å berøve dem alle hans mangfoldige gavers nåde”*. Han bekrefter at *“dette emnet ... har vært en tung prøve for hele menneskeheten”,* og beklager skjebnen til *“dem som ved å klynge seg til disse ord har mistrodd ham som er deres sanne åpenbarer”*. Báb henviser til samme tema i denne advarselen: *“La ikke navn stenge dere ute som ved et slør fra ham som er deres Herre, ikke engang navnet profet, for et slikt navn er kun en skapning av hans ytring.”*

#### **181. noen henvisning til “stedfortredergjerning” utelukker dere fra herredømmet til ham som er Guds stedfortreder ¶167**

Ordet som her er oversatt med *“stedfortredergjerning”*, er i den arabiske originalen *“viláyat”*, som har et spekter av betydninger innbefattet *“stedfortredergjerning”, “formynderskap”, “beskytter-funksjon”* og *“stilling som etterfølger”*. Det brukes i forhold til Gud selv, til hans manifestasjon eller til dem som er en manifestasjons utpekte etterfølgere.

I dette verset i Aqdas advarer Bahá'u'lláh mot å la slike forestillinger gjøre en blind for det *“herredømme”* som tilligger Guds nye manifestasjon, den sanne *“Guds stedfortreder”*.

#### **182. Husk Karím ¶170**

Hájí Mírzá Muḥammad Karím Khán-i-Kirmání (1810- ca. 1873) var den selvutnevnte leder for shaykhí-samfunnet etter Siyyid Kázims død. Sistnevnte var den utpekte etterfølgeren etter Shaykh Aḥmad-i-Aḥsá'í (se note 171 og 172). Han viet seg til å utbre Shaykh Aḥmads lære. De meningene han gav uttrykk for, ble gjenstand for strid både blant hans tilhengere og hans motstandere.

Han ble ansett som en av sin tids ledende lærde og produk-

tive forfattere, og han forfattet tallrike bøker og epistler innenfor de ulike lærdomsdisipliner som ble dyrket på den tiden. Han var en aktiv motstander av både Báb og Bahá'u'lláh og brukte sine avhandlinger til å angripe Báb og hans lære. I Kitáb-i-Íqán fordømmer Bahá'u'lláh tonen og innholdet i hans skrifter og retter kritikk mot ett av hans verk som inneholder negative hentydninger til Báb. Shoghi Effendi beskriver ham som “umåtelig ambisiøs og hyklersk” og beskriver hvordan han “på sjahens spesielle anmodning, i en avhandling hadde rettet et ondskapsfullt angrep mot den nye troen og dens læresetninger”.

### 183. o dere lærde i Bahá 1173

Bahá'u'lláh lovpriser de lærde blant sine tilhengere. I sin paktbok skrev han: “*Salige er de styrende og de lærde blant Bahás folk.*” Med henvisning til dette utsagnet skrev Shoghi Effendi:

I denne hellige syklus er de “*lærde*” på den ene side Guds Saks Hender og på en annen de som underviser i hans lære og utbrer den uten å ha rang som Hender, men som har oppnådd en fremtredende stilling i undervisningsarbeidet. Når det gjelder de “*styrende*”, så viser dette til medlemmene av de lokale, de nasjonale og det internasjonale rettferdighetens hus. Pliktene for hver av disse sjeler vil bli fastsatt i fremtiden.

Guds Saks Hender var enkeltmennesker som ble utnevnt av Bahá'u'lláh og pålagt ulike plikter, særlig å beskytte og utbre hans tro. I *Memorials of the Faithful* omtalte ‘Abdu’l-Bahá andre fremstående troende som Sakens Hender, og i sitt testament tok han med et punkt som oppfordret troens Beskytter til å utnevne Sakens Hender etter eget skjønn. Shoghi Effendi gav først en rekke troende rang som Sakens Hender posthumt, og i løpet av sine siste år utnevnte han i alt 32 troende fra alle verdensdeler til denne stillingen. I perioden mellom Shoghi Effendis bortgang i 1957 og valget av Det Universelle Rettferdighetens Hus i 1963 bestyrte Sakens Hender troens anliggender i egenskap av å være de øverste forvaltere for Bahá'u'lláhs verdenssamvelde i dets spede begynnelse (se note 67). I november 1964 fastslo Det Uni-

verselle Rettferdighetens Hus at det ikke kunne gi lover for å gjøre det mulig å utnevne Sakens Hender. Gjennom et vedtak fattet av Rettferdighetens Hus i 1968 ble isteden funksjonene for Sakens Hender vedrørende troens beskyttelse og utbredelse videreført for ettertiden ved at det ble opprettet kontinentale rådgivningsnevnder, og likeledes gjennom et vedtak i 1973 da Det Internasjonale Undervisningssenter ble opprettet, med sete i Det hellige land.

Det Universelle Rettferdighetens Hus utnevner Det Internasjonale Undervisningssenters rådgivermedlemmer og de kontinentale rådgiverne. Hjelperådsmedlemmer utnevnes av de kontinentale rådgiverne. Alle disse personene faller innenfor definisjonen av de “*lærde*” i det utsagnet av Shoghi Effendi som er sitert ovenfor.

**184. henvis da hva enn dere ikke forstår i Boken, til ham som har vokst ut fra denne veldige Stamme. ¶174**

Bahá'u'lláh gir 'Abdu'l-Bahá rett til å tolke hans hellige skrift (se også note 145).

**185. Den Transcendente Enhets Skole ¶175**

I dette og de umiddelbart påfølgende vers tar Bahá'u'lláh for seg en av grunnene til at noen av bábiene avviste hans påstand om at han var den som var lovet i Bayánen. Deres avvisning var basert på en tavle som Báb hadde stilet til “ham som vil bli åpenbart”, der Báb på baksiden hadde skrevet: “*Måtte hans blikk som Gud vil åpenbare, kaste lys over dette brev på den første skole.*” Denne tavlen er trykt i *Selections from the Writings of the Báb*.

Disse bábiene hevdet at siden Bahá'u'lláh var to år eldre enn Báb, var det ikke mulig for ham å motta denne tavlen “*på den første skole*”.

Bahá'u'lláh forklarer her at det vises til begivenheter som utspiller seg i de åndelige verdener hinsides dette eksistensplanet.

**186. vi tok imot versene fra Gud ... som han foreviste oss ¶175**

I sin tavle stilet til “ham som vil bli åpenbart” karakteriserer Báb

Bayánen som en offergave fra seg selv til Bahá'u'lláh. Se *Selections from the Writings of the Báb*.

**187. O Bayánens folk! ¶176**

Henvisningen gjelder Bábs tilhengere.

**188. bokstavene ble forbundet og føyd sammen ¶177**

I brev skrevet på vegne av ham selv har Shoghi Effendi forklart hva bokstavene i ordet betyr. De danner ordet “bli” som, sier han, “betyr skaperkraften hos Gud, som ved sin befaling bevirker at alle ting blir til”, og “gudsmanifestasjonens kraft, hans store åndelige skaperkraft”.

Imperativen “bli” er i den arabiske originalteksten ordet “kun”, som består av de to bokstavene “káf” og “nún”. De er av Shoghi Effendi oversatt til engelsk som “the letters B and E”. Dette ordet er brukt i Koranen som Guds befaling for å frembringe skaperverket.

**189. denne nye verdensorden ¶181**

I den persiske Bayán skrev Báb: *“Vel er det med den som fester sitt blikk på Bahá'u'lláhs orden og takker sin Herre. For han vil visselig bli gjort åpenbar. Gud har sannelig gitt en ugjenkallelig forordning om den i Bayánen.”* Shoghi Effendi identifiserer denne “orden” med det system Bahá'u'lláh ser for seg i Aqdas, der han vitner om dets revolusjonerende virkning på menneskehetens liv og åpenbarer de lover og prinsipper som styrer dets virkemåte.

Grunntrekkene i den “nye verdensorden” er skissert i Bahá'u'lláhs og ‘Abdu’l-Bahás skrifter og i brevene fra Shoghi Effendi og Det Universelle Rettferdighetens Hus. Institusjonene i bahá’i-administrasjonsordningen av i dag, som utgjør det “strukturelle grunnlag” for Bahá'u'lláhs verdensorden, vil modnes og utvikles til bahá’i-verdenssamveldet. I denne henseende bekrefter Shoghi Effendi at administrasjonsordningen “vil, etter hvert som dens enkelte deler, dens organiske institusjoner, begynner å fungere effektivt og energisk, gjøre gjeldende sitt krav om og vise sin evne til å bli betraktet ikke bare som kjernen i, men som selve

mønsteret for den nye verdensorden som er bestemt til å skulle omfatte hele menneskeheten i tidens fylde”.

Ytterligere opplysninger om utviklingen av denne nye verdensordenen kan man for eksempel finne i Shoghi Effendis brev utgitt i *The World Order of Bahá'u'lláh*.

#### **190. O kilde til villfarelse! ¶184**

Dette er en henvisning til Mírzá Yaḥyá – kjent som Şubḥ-i-Azal (Evighetens Morgen), en yngre halvbror av Bahá'u'lláh – som reiste seg mot ham og motarbeidet hans Sak. Mírzá Yaḥyá ble utpekt av Báb til å tjene som fiktiv leder for bábí-samfunnet i påvente av at den lovede snart ville fremstå. Tilskyndet av Siyyid Muḥammad-i-Işfahání (se note 192) svek Mírzá Yaḥyá Bábs tillit, påstod seg å være hans etterfølger, intrigerte mot Bahá'u'lláh og forsøkte til og med å få ham myrdet. Da Bahá'u'lláh fremsatte en formell erklæring om sitt profetiske kall overfor ham i Adrianopol, svarte Mírzá Yaḥyá ved å gå så langt som å hevde at han selv hadde mottatt en uavhengig åpenbaring. Hans pretensjoner ble til sist forkastet av alle bortsett fra et fåtall, som ble kjent som azalier (se note 177). Han beskrives av Shoghi Effendi som “erkebryteren av Bábs Pakt” (se *God Passes By*, kapittel x).

#### **191. husk hvordan vi dag og natt fostret deg til tjeneste for Saken ¶184**

I *God Passes By* viser Shoghi Effendi til det faktum at Bahá'u'lláh, som var tretten år eldre enn Mírzá Yaḥyá, hadde veiledet ham og våket over hans tidlige ungdom og manndom.

#### **192. Gud har grepet ham som ledet deg vill. ¶184**

Henvisningen gjelder Siyyid Muḥammad-i-Işfahání, som av Shoghi Effendi beskrives som “bahá'í-åpenbaringens antikrist”. Han var en mann med fordervet karakter og stor ærgjerrighet på egne vegne som fikk Mírzá Yaḥyá til å motarbeide Bahá'u'lláh og til å hevde at han selv var en profet (se note 190). Selv om han var en tilhenger av Mírzá Yaḥyá, ble Siyyid Muḥammad forvist sammen med Bahá'u'lláh til 'Akká. Han fortsatte sitt oppvigleri

og sitt renkespill mot Bahá'u'lláh. I *God Passes By* gir Shoghi Effendi følgende beskrivelse av omstendighetene rundt hans død:

En ny fare truet nå klart Bahá'u'lláhs liv. Selv hadde han ved flere anledninger, både muntlig og skriftlig, gitt sine tilhengere strengt forbud mot å gjøre gjengjeld av noe slag overfor deres plageånder. Han hadde til og med sendt tilbake til Beirut en uansvarlig arabisk konvertitt som hadde overveid å hevne den urett hans elskede leder hadde lidd. Dette til tross oppsøkte sju av hans ledsagere i hemmelighet tre av sine plageånder og drepte dem, deriblant Siyyid Muḥammad og Áqá Ján.

Forferdelsen som grep et allerede hardt presset samfunn, var ikke til å beskrive. Bahá'u'lláhs harme kjente ingen grenser. Kort tid etter at denne gjerningen var begått, åpenbarte han en tavle der han gir uttrykk for sine følelser med følgende ord: *“Om vi skulle nevne det som tilstøtte oss, ville himlene revne og fjellene smuldre.”* *“Mitt fangenskap,”* skrev han ved en annen anledning, *“kan ikke skade meg. Det som kan skade meg, er adferden hos slike som elsker meg, som hevder å være beslektet med meg og dog begår det som får mitt hjerte og min penn til å stønne.”*

### **193. Velg ett språk ... innfør ... én felles skrift. ¶189**

Bahá'u'lláh gir pålegg om at det skal velges ett språk og ett skriftsystem for hele verden. Hans skrifter forutser to stadier i denne prosessen. Det første stadiet skal bestå i at det velges et eksisterende eller konstruert språk, som det så vil bli undervist i på alle skoler i verden som et hjelpespråk ved siden av morsmålet. Verdens regjeringer oppfordres til å iverksette denne viktige bestemmelsen gjennom sine parlamenter. Det annet stadium vil, i en fjern fremtid, være at man til sist velger ett eneste språk og ett felles skriftsystem for alle på jorden.

### **194. Vi har fastsatt to tegn på at menneskeslekten har nådd sin myndighets alder ¶189**

Det første tegn på at menneskeheten har nådd myndighetsalderen, sies i Bahá'u'lláhs skrifter å være at det utvikles en vitenskap be-

skrevet som den “*guddommelige filosofi*” som vil innbefatte at man oppdager en radikal måte å omdanne grunnstoffer på. Dette gir en pekepinn om hvor strålende den veldige kunnskapsveksten i fremtiden vil bli.

Angående det “*annet*” tegn som Bahá'u'lláh oppgir å være åpenbart i Kitáb-i-Aqdas, erklærer Shoghi Effendi at Bahá'u'lláh “i sin Helligste Bok har befalt at det skal velges ett språk og et felles skriftsystem som alle på jorden skal bruke. I denne boken bekrefter han selv at dette er en befaling som – når den blir gjennomført – vil være ett av tegnene på at ‘*menneskeslekten har nådd sin myndighets alder*’”.

Følgende utsagn av Bahá'u'lláh gir ytterligere innsikt i denne prosessen som menneskehetens overgang til myndig alder og videre til modenhet utgjør:

*Ett av tegnene på verdens modenhet er at ingen vil gå med på å bære vekten av en konges embete. Kongeverdigheten vil forbli, men ingen vil være villig til å bære dens vekt alene. Den tid vil være tiden da det hos menneskeheten legges visdom for dagen.*

Menneskeslektens overgang til myndig alder er av Shoghi Effendi blitt forbundet med hele menneskehetens forening, med opprettelsen av et verdenssamvelde og med en hittil ukjent grad av inspirasjon som vil stimulere “hele menneskeslektens intellektuelle, moralske og åndelige liv”.



## ORDFORKLARING

### **‘Abdu’l-Bahá**

“Bahás tjener”. ‘Abbás Effendi (1844-1921), Bahá’u’lláhs eldste sønn og utpekte etterfølger, og hans Pakts Midtpunkt.

### **Abjad**

Det gamle arabiske systemet for å gi en tallverdi til bokstavene i alfabetet slik at tall kan representeres av bokstaver og omvendt. Hvert ord kan således ha både en bokstavelig mening og en tallverdi.

### **Báb**

Den bokstavelige betydningen er “Port”. Dette er tittelen som Mírzá ‘Alí-Muḥammad (1819-1850) tok etter at han hadde kunngjort sin livsoppgave i *Shíráz* i mai 1844. Han var grunnleggeren av bábí-troen og Bahá’u’lláhs forløper.

### **Bahá**

Bahá betyr herlighet. Dette er Guds Største Navn og en tittel brukt for å vise til Bahá’u’lláh. Det er også navnet på den første måneden i bahá’í-året og på den første dagen i hver bahá’í-måned.

### **Bahá’u’lláh**

“Guds Herlighet”. Tittel brukt på Mírzá Ḥusayn-‘Alí (1817-1892), bahá’í-troens grunnlegger.

### **Bayánen**

“Bayán” (“Utlegning”) er tittelen Báb gav sin lovbok, og den brukes også om hans samlede skrifter. Den persiske Bayán er det viktigste verket om Bábs lære og hovedkilden for de lover han forordnet. Den arabiske Bayán er parallell i innhold, men mindre og ikke så

## KITÁB-I-AQDAS

vektig. I notehenvvisninger til emner som omhandles i både den persiske og den arabiske Bayán, benyttes ordet “Bayánen” uten nærmere bestemmelse.

### Huqúqu'lláh

“Guds rett”, fastsatt i Kitáb-i-Aqdas. Et offer som bahá'íene gir via troens overhode til de formål som er angitt i bahá'í-skriftene.

### Mashriqu'l-adhkár

Den bokstavelige betydningen er “demringsstedet for Guds lov-prising”. Betegner bahá'í-gudshuset og dets tiliggende bygninger.

### Mithqál

Vektenhet som tilsvarer noe over 3,5 g. Brukt i Kitáb-i-Aqdas ved henvisninger til mengder av gull eller sølv til ulike formål, vanligvis i mengder på 9, 19 eller 95 mithqáler. I det metriske systemet og i troy-unser (som brukes ved måling av edle metaller) tilsvarer dette følgende:

9 mithqáler	=	32,775 g	=	1,05374 troy-unser
19 mithqáler	=	69,192 g	=	2,22456 troy-unser
95 mithqáler	=	345,958 g	=	11,12282 troy-unser

Denne utregningen er basert på Shoghi Effendis veiledning, gitt i et brev skrevet på hans vegne, som sier at “en mithqál består av nitten nakhuder. Vekten av tjuefire nakhuder tilsvarer fire og tre femtedels gram. Beregninger kan skje med dette som grunnlag.” Den mithqál som hadde vært i sedvanlig bruk i Midtøsten, hadde bestått av 24 nakhuder, men i Bayánen ble dette endret til 19 nakhuder, og Bahá'u'lláh bekreftet dette som størrelsen av mithqálen som det henvises til i bahá'í-lovene (Sp&sv 23).

### Nakhud

En vektenhet. Se “mithqál”.

### Qayyúmu'l-Asmá'

Bábs kommentar til Josefs sure i Koranen. Verket ble åpenbart i 1844 og av Bahá'u'lláh betegnet som “den første, den største og mektigste av alle bøker” i Bábs religionsordning.

## ORDFORKLARING

### **Shoghi Effendi**

Shoghi Effendi (1897-1957), bahá'í-troens Beskytter 1921-1957. Han var 'Abdu'l-Bahás eldste dattersønn og ble utpekt av ham som troens overhode.

### **Síyáh-Chál**

Ordrett "Det sorte hull". Det mørke, illeluktende underjordiske fangehullet i Tíhrán der Bahá'u'lláh ble holdt som fange i fire måneder i 1852.

## STIKKORDREGISTER

For henvisninger til teksten i selve Kitáb-i-Aqdas er nummeret på vedkommende avsnitt oppgitt. For henvisninger til teksten i Spørsmål og svar er nummeret på vedkommende spørsmål oppgitt, og for notene oppgis notenummeret. Andre henvisninger gjelder sidenummer.

Eksempel:

K14 viser til avsnitt 14 i Kitáb-i-Aqdas

S10 viser til Spørsmål og svar nr. 10

n14 viser til note nr. 14

102 viser til side 102

- Abá Badí, S104  
‘Abdu’l-‘Azíz, sultan, n120  
‘Abdu’l-Bahá, 3, n184, 233  
bortgang *se* Helligdager  
etterfølgere av, 3  
forbilde, 3  
Guddommelige Plan, hans, 3  
skrifter  
enkeltverk  
*Memorials of the Faithful*, n183  
*Some Answered Questions*, n75,  
n86  
testament, 3, n49, n66, n125,  
n183  
regnes ikke som “Guds vers”,  
n165  
utpeker Shoghi Effendi som  
Beskytter, 3, n66, n130  
utpekt som  
Bahá’u’lláhs etterfølger, 3, 12,  
K121, K174, 137, n1  
Fortolkeren av Guds Ord, K174,  
n130, n184  
han som Gud har ment, K121,  
n145  
Paktens Midtpunkt, n66, n125  
Største Gren, n145  
Abhá *se* Største Navn  
Abjad-systemet, n28, n50, n122, n172,  
233  
Abraham, n65  
Acre *se* ‘Akká  
Administrasjonsordning, bahá’i-  
troens, 3-5, 12, n52, n82, n114,  
n189  
Adrianopel, K37, S100, n33, n63, n190  
Advarsler, Bahá’u’lláhs, 154-156  
om feilaktig påstand om åpenbaring  
fra Gud, K37  
om motstand mot troen, K37, 155,  
n63  
til geistlige ledere, 12, *se også*  
Geistlighet (geistlige)

STIKKORDREGISTER

- til hans tilhengere, 13-14  
 til jordens konger, K82  
 til Konstantinopel, K89, n120  
 til Wilhelm I, 14, K86
- Aften *se også* Fremsigelse av hellige skrifter og vers; Obligatorisk(e) bønn(er); Solnedgang  
 bønn, K33  
 definisjon (i forbindelse med obligatorisk bønn), K6, S83, 138, 140, n5  
 fremsigelse av vers, K149, S68, n165  
 tid for faste, K17, n25, n32, *se også* Faste
- Aghşán, K42, K61, 153, n66, n67, n85, *se også* 'Abdu'l-Bahá; Shoghi Effendi
- Aḥmad-i-Aḥsá'í, sjeik, K157, n171, n172, n182
- Aḥmad-i-Kirmání, Mírzá, n177
- Aḥmad-i-Ruḥí, sjeik, n177
- 'Akká, K85, K132, K136, n8, n63, n116, n127, n192
- 'Alá', måneden S71, n25, n26, n27, *se også* Faste
- Alder  
 høy *se* Alderdom  
 moden *se* Modenhetsalder  
 pensjonsalder, n56  
 voksen *se* Menneskeheten
- Alderdom, K10, S74, 138, n14, n25, n31
- Alif, den ranke, K157, n172
- Alkohol, K119, n144, n170, *se også* Rusmidler; Vin
- Alláh-u-Abhá *se* Største navn
- Allegori, n2, n121, n127, n130
- Aller helligste gravmæle *se* Bahá'u'lláh, gravmæle
- Aller største fengsel *se* 'Akká
- Aller største hus *se* Bahá'u'lláh, hus i Baghdád
- Aller største høytid *se* Helligdager; Riḍván
- Aller største lov *se* Lov(er), Bahá'u'lláh
- Aller største navn *se* Største Navn
- Aller største orden *se* Orden, verdensorden
- Aller største skjønnet *se* Bahá'u'lláh
- Aller største ufeilbarlighet *se* Ufeilbarlighet
- Almisseskatt *se* Zakát
- Amerikanske republikker, 13, K88
- Ammende kvinner, faste og, K16, 141, n31
- Anerkjennelse av *se også* Bahá'u'lláh, anerkjennelse  
 bahá'í-troen i samfunnet forøvrig, n49  
 bahá'í-troens stilling og siktemål, n49  
 formålet med lover, K2  
 forskrifter som middel til orden og sikkerhet, K2
- Guds enhet, S106
- Guds manifestasjon, K55, K80, K85, K100, K157, K182-183, n1, n48  
 hindringer (slør) for fjerning av, K47, K132, K165, K171  
 jordiske begjær, K39, K82, K86, n23  
 lærdom, K41, K102, n60  
 navn, n180  
 religiøse ledere, K165, K167  
 skrifter, K134, n155  
 og lydighet mot hans lover, tvillingplikter, 13-14, K1  
 resultat av, K7, K38
- Kitáb-i-Aqdas' betydning, 14-15  
 sannheten i at "Han skal ikke bli spurt om sine gjerninger", K161-163, 155, *se også*

KITÁB-I-AQDAS

- Ufeilbarlighet  
 Anger *se* Synd  
 Ansikt *se* Avvaskning; Qiblih  
 Anstendighet  
     grenser, ikke overtre, K123  
     i forhold til musikk, K51  
     i klesdrakt, K159, n175  
     overfor tjenestepike (eller tjener),  
         K63, S30, n90  
     under alle forhold, K145  
 Antikrist, n192  
 Antikviteter, n166  
 Apostel, Guds *se* Muhammed (Guds  
     Apostel)  
 Appell, Bahá'u'lláhs, til  
     Bahás folk, K84  
     geistlige, K104, *se ogsá* Geistlighet  
         (geistlige)  
     konger, K82  
     menneskeheten, K59  
 Áqá Ján, n192  
 Aqşá-moskéen, K85, n116  
 Ar-Rúm, n119, *se ogsá* Konstantinopel  
     (Istanbul)  
 Araber(e), S74, n192  
 Arabisk, vii, viii, n28, n172  
     Bahá'u'lláhs beherskelse, 8  
     Bayán, beskrevet, 233-234  
     i Kitáb-i-Aqdas, 8, 9, *se ogsá* Kitáb-  
         i-Aqdas  
     oversettelse av visse begreper, n3,  
         n22, n32, n33, n36, n46, n48,  
         n66, n74, n134, n181, n188  
 Arbeid  
     i hjemmet, n56  
     ikke på helligdager, S1  
     opphevet til samme rang som  
         tilbedelse, 13, K33, 149, n56  
     plikt til å drive håndverk eller annet  
         yrke, 13, K33, 149, n56, n162  
     tungt, i fastetiden, S76, n131  
 Ark *se* "Karmosinrøde Ark"  
 Arv, 4, 12-14, K20, S5, 145-148, n38, *se  
     ogsá* Báb, lover  
     arveloven gjelder kun når testament  
         mangler, n38  
     formyndere utpekes for umyndige  
         arvtagere, K27, n46  
     fravær av arvinger  
         barn  
             hankjønn, K26, S41, S72, n42,  
                 n45  
             hunkjønn, S37, S41, n42  
         lærere, S28, S33  
         øvrige kategorier, K22-24  
     gjeld, betaling, K28, S9, S69, S80,  
         n47  
     hjemfall av arv til rettferdighetens  
         hu, s K24, S100, n42  
         barns andel, K21, S7  
         mannlige arvingers andel, S41,  
             S72, n44  
         øvrige kategoriers andeler, K22-  
             23, S28, n38, n43  
     hovedbolig, K25, S34, n44  
     huqúqu'lláh, betaling K28, S9, S69,  
         S80, n47  
     ikke-bahá'i slektninger og  
         manglende testament, S34, n38  
     klær, fordeling, K25, n44  
         brukte, avdød kvinnes, S37, S78,  
             n44  
         smykker, S37, S78, n44  
     testament, S69, n38  
     tildeling av arvelodd og eiendom,  
         K20, S5, n38  
         barn, K20, K22, K29, S5, S28,  
             S33, n38, n41  
         hankjønn, K25, n44  
         hunkjønn, S37, S41, S54, S72,  
             n44-45  
         mindreårige, K27, n46

## STIKKORDREGISTER

- barnebarn, K26, n45  
 brødre, K20, S5, S6, n38, n39  
     halvbrødre, S6, S53, n39  
 ektefelle, K20, S5, S55, n38  
 far, K20, S5, n38  
 lærere, K20, S5, n38, n40  
     ikke-bahá'í, arver ikke, S33  
 mor, K20, S5, n38  
 nevøer og nieser, K23, n38  
 onkler og tanter, K23, n38  
 søskenbarn, K23, n38  
 søstre, K20, S5, n38  
     halvsøstre, S6, S53, n39  
 utgifter til gravferd og jordfestelse,  
     K28, S9, n47  
 Arvinger *se* Arv  
 Asjkhabad (Ishqábád), n124  
 Askese, 13, K36, 149, n61  
 Astronomi, n147  
 Autoritet *se* Myndighet  
 Avdøde, transport av, K130, S16, n149,  
     n152, *se også* Begravelse  
 Avvaskning, 138-139  
     før gjentagelsen av "Alláh-u-Abhá",  
         K18, S77, n33  
     før obligatoriske bønner, K18, 92,  
         S62, S66, S86, n34  
     før verset som skal sies av  
         menstruerende kvinner, K13,  
         n20  
     kreves selv etter bading, S18  
     vers som skal sies når vann ikke er  
         tilgjengelig, K10, S51, n16  
     vers til bruk når vann er til skade,  
         S51, n34  
 Ayyám-i-há *se* Innskutte dager  
     (ayyám-i-há)  
 Azalíer, K164, n177, n190  
 Báb  
     advarsler fra, n180  
     erklæring *se* Helligdager  
     foregrep Bahá'u'lláhs orden, n189  
     fødsel (en av tvillingfødselsdagene),  
         S2, *se også* Helligdager  
     gav forvarsel om Bahá'u'lláhs  
         lidelser, n1  
     gravmæle, n114  
     han som Gud vil åpenbare,  
         henvisninger, 155, n189  
     Bayánens lover underlagt hans  
         godkjennelse, 7, n109  
     befaler at han skal tilbys kostelige  
         gaver, K114, n141  
     forbyr sine tilhengere å stille  
         spørsmål til ham, K126, n146  
     hyllest til ham, K135-136, n156  
     omtaler ham som "Levende Bok",  
         n155  
     setter qiblíh lik ham, K137, 137  
     tavle til ham, K175-176, n185, n186  
     henvist til av Bahá'u'lláh, K135-136,  
         K140-143  
     hus i Shíráz *se* Hellige/historiske  
         steder; Valfart  
     lover *se* Bayánens lover  
     martyrdød *se* Helligdager  
     motstandere, K166, K170, n178, n182  
     ranke alif, som symbol på hans  
         komme, K157, n172  
     religionsordning, 7, n109, n172  
     skrifter *se også* Bayánen  
         Qayyúmu'l-Asmá', n1, n115, 234  
         *Selections from the Writings of the*  
         *Báb*, n185, n186  
     tavle stilet til Bahá'u'lláh, K175-  
         176, n185, n186  
     tilhengere (bábíer), K137, K140,  
         K176, n178, n179, n185, n187  
     titler  
         Bayánens Punkt, K129, K140,  
             n150, n159

KITÁB-I-AQDAS

- Første Punkt, S8, S29, S32, S100  
utnevnte Mírzá Yahyá, n190
- Bad, K106, n131, *se også* Renslighet;  
Vask  
offentlige persiske, K106, 150, n131
- Badí'-kalenderen, n26, n27, n147,  
n148, *se også* Kalender, bahá'í
- Baghdád, S29, n54, n107, n138, n154
- Bahá *se* Bahá'u'lláh; Største Navn  
bahá-folket *se* Bahá'ier  
måned, K127  
tallet, K30, n50
- Bahá-folket (Bahás folk) *se* Bahá'ier  
Bahá'í-troen  
administrativt verdenssenter, n114  
anerkjennelse som statsreligion, n49  
antagelse, K1, K132, K166, K182,  
n179  
beskyttelse, n183  
enhet *se* Enhet  
forholdet til Bábs tro, 7, K129,  
K136, K139, K140, K179-180  
forkynnelse, K75, K80, K103, K118,  
K132, K134, K143, K163, K168,  
n158  
fornektelse, K140, K167, K169,  
K170, K179, n171, n180  
forutsagt, K37, 155  
førsterang, K167  
hellige steder *se* Hellige/historiske  
steder  
"Karmosinrøde Ark" viser til, n115  
ledelse, n67, n183, *se også* 'Abdu'l-  
Bahá; Rettferdighetens hus;  
Shoghi Effendi  
motstand, K73, K135, K164, S57,  
n109, n177, n182, n190, n192  
overhode *se* 'Abdu'l-Bahá;  
Rettferdighetens hus; Shoghi  
Effendi  
seier  
ved de troendes hjelp, K42, K94,  
K164, K178  
ved lovers hjelp, K4  
skrifter *se overskrifter under* Skrifter,  
bahá'í  
tiltrekker guddommelig bistand,  
K38, K53, K74, *se også* Bistand  
tjeneste, 13-14, K35, K74, K184, 85,  
n2, *se også* Tjeneste  
utbredelse *se* Undervisning i Saken  
økonomisk støtte *se* Fond, Bahá'í;  
Huqúqu'lláh; Zakát  
Bahá'ier (tilhengere av Bahá'u'lláh,  
elskede, Bahás folk)  
forbud mot forskjellige handlinger,  
149-150  
og ikke-bahá'ier, K29, K75, K144,  
S33-34, S84, n38  
oppførsel og karakter pålagt  
dem, 13-14, 151-154, *se også*  
Gjerninger; Oppførsel; *se flere*  
*oppslag under* Egenskaper  
pålagt bahá'ier  
plikter, 137-154  
anerkjennelse av Guds  
manifestasjon, 13-14, K1  
lovlydighet, 13, K1  
pålegg, formaninger, 13-14, 151-154  
skal vende seg til 'Abdu'l-Bahá,  
K121, n145  
Bahás folk *se* Bahá'ier  
*Bahá'í World, The*, n27, n139, n143,  
n147  
Bahá'u'lláh  
anerkjennelse, n48, *se også*  
Anerkjennelse  
formaninger angående, K50, K55,  
K132, K134-136, K157, K183,  
n155, n172  
til Bayánens folk, K137-141,  
K179



STIKKORDREGISTER

- til geistlighet, K41, K100,  
K102, K165-166  
til konger, K82, K85-86  
menneskets første plikt, K1  
virkning på troende, K38, K55  
beherskelse av arabisk, 8  
beskriver seg selv, n1, n160  
ble forkastet, K35, K41, K85,  
K139-140, K141, K166, *se også*  
Forkastelse  
bortgang, 1, K38, K53, K121, n9, n54,  
n125, n139  
bud *se* Lover, Guds  
eksil, n33  
erklæring av livskall, K75, n107,  
n138, *se også* Helligdager  
etterfølger, 3, 12, *se også* 'Abdu'l-  
Bahá  
fangenskap, n192  
forhold til Báb, K20, K110, K175,  
K179, n108-109, n158, *se også*  
Báb  
forhold til Gud, K143, n160  
fødsel, K92, K110, S2, n123, n138  
gravmåle, K6, n8, n54  
hensikt, K172  
herredømme, K69, K82, K134, K167,  
n181  
over menneskenes hjerter, 12, K83  
hus i Baghdád, K32, K133, S25, S29,  
S32, n54, n154  
institusjoner forordnet, 2-3, 11-  
12, K30, K42, n49, n66-67,  
*se også* Beskytter-embetet;  
Fortolkning av hellig tekst;  
Rettferdighetens hus  
Josef, den virkelige, n1  
komme, K82, K85, K88, K165, K177,  
n33, n108, n153, n158, n160,  
n172  
kunnskap, over menneskers  
kunnskap, K39, K97, K175-177  
lidelser, 11, 14, K86, K141, K158,  
K184, n1, n190, n192  
livskall formidlet til Mírzá Yahyá,  
n190  
lov(er) *se* Lov(er), Bahá'u'lláhs  
mottar tavle fra Báb, K175-176, n185-  
186  
navn og titler, n23, n160  
aller veldigste osean, K96  
Attrå, Verdens, K1, K157  
daglysning, K3, K4, K102, K143,  
K186  
guddommelig enhets, K175  
Guds lys', K85, n116  
Guds tegns, K35, 90  
storhetens, K88  
navns, K88  
ypperste titlers, K143, K173  
åpenbaringens, 14, K1, K80,  
K86, K109, K148, 90  
det høyt skattede symbol, 89  
forener, 12  
forløser, menneskehetens, 12  
gamle av dager, K80  
Guds stedfortreder, K167, n181  
han som får morgengryet til å  
demre, K117, n143  
han som Gud vil åpenbare, K135,  
K137, K139, n7, n48, n108, n141,  
n146, n155, n157-158, n185-186  
høystelskede, K129, K141  
kilden til Guds lover, K1, K50  
Kongenes konge, 12, K82  
levende Bok, K134, K168, n155  
lovede, K35, K88, n108, n153, n158,  
n185, n190, *se også* Lovede, den  
lovgiver, 12  
medlidende, mest, K150  
morgengry, K74, K113, K143,  
K149, K186, n23

KITÁB-I-AQDAS

- Guds Saks, K47, n75  
 skjønnhetens, K68  
 stråleglansens, K15  
 ytringens, K29  
 åpenbaringsens, K42, K60  
 mystisk due, K174  
 nattergal, K139  
 penn, K54, K55, K158  
 den aller høyestes, K2, K16,  
 K24, K86, K136, K142, K175  
 den evige Konges, S105  
 den mest opphøyede, K17, K41,  
 K179, S106, n24  
 den ypperste, n24  
 hans befalings, K67, K68  
 herlighetens, 85  
 rettferdighetens, K72  
 åpenbaringsens, K5, K58, K63  
 rådgiver, K52  
 sannhetens og ytringens sol, K6  
 skjult mysterium, 89  
 sol, K92, K120  
 ytringens, K16  
 urgamle rot, K121, n145  
 urgamle skjønnhet, S100  
 veldig Stamme, K174, n184  
 åpenbarereren av vers, K146  
 og "den Transcendente Enhets  
 Skole", K175-177, n185  
 ord *se også* Fortolkning av hellig  
 tekst; Tekst, hellig; *se nedenfor*  
 Bahá'u'lláh, skrifter  
 sødme, K3, K4, K54, K179  
 overholdelse av lover, K1  
 pakt, 3, K37, K121, K174, *se også*  
 'Abdu'l-Bahá  
 paktbryter, verste, n9  
 representerer guddommen, K1, K86,  
 K132, K143, K172  
 skrifter, 8, n189, n193, n194, *se også*  
 Kitáb-i-Aqdas; Spørsmål og  
 svar; Tekst, hellig  
 enkeltverk  
 bønn for den døde *se* Lov(er),  
 Bahá'u'lláhs  
 De Skjulte Ord, n23, n37  
 Kitáb-i-'Ahd (Min paktbok),  
 n37, n66, n145, n183  
 Kitáb-i-Íqán, n180, n182  
 obligatorisk bønn *se* Lov(er),  
 Bahá'u'lláhs  
*Prayers and Meditations by*  
*Bahá'u'lláh*, n23  
 som utfyller Kitáb-i-Aqdas,  
 viii, 8  
 Spørsmål og svar *se*  
 Spørsmål og svar  
*Tablets of Bahá'u'lláh revealed*  
*after the Kitáb-i-Aqdas*, 8, 83  
 Bishárát, n58, n61, n173  
 Ishráqát, 83, 85-86, n75, n109  
 Ord fra paradiset, n61  
 Súriy-i-Hajj, S10, n54, n68  
 tavle til Abá Badí', S104  
 tavler til Napoleon, III, n118  
 testament *se ovenfor* Kitáb-i-  
 'Ahd (Min paktbok)  
 Guds ubeskårne og ublandede  
 ord, K117, n143  
 makt og innflytelse, K3, K54,  
 K129, K136, K167, K169  
 uoverensstemmelser i tavler, S57  
 påført hans segl, K117, n143  
 slektninger av (aghṣán), 5, K42,  
 K61, n66-67, n85  
 stade, K47, K142-143, 154, n160, *se*  
*også ovenfor* Bahá'u'lláh, navn  
 og titler  
 ufeilbarlighet *se* Ufeilbarlighet  
 ulærd, K104  
 uten teologisk utdanning, K104  
 verdensorden, 1, 11-13,

## STIKKORDREGISTER

- K181, 155, n189, *se også*  
 Administrasjonsordning,  
 bahá'í; Rettferdighetens hus  
 visjon, 1, 2, 10, K101  
 Bahjí, n8, n54, *se også* Qiblih  
 Baktalelse, 13, K19, 150, n37  
 Barn  
 og arvelover *se* Arv  
 respekt for foreldre, S104, S106, 151,  
 n92  
 utdanning, 13, K48, S105, 149  
 døtre har forrett, n76  
 åndelig, K150, n40  
 økonomisk støtte ved skilsmisse,  
 n100  
 Bassenger, persiske, K106, n131-132, *se*  
*også* Bad  
 Bastámí, Mullá 'Alí, n178  
 Bayánen  
 beskrivelse, K179, n108, n129, n158,  
 n186, 233-234  
 arabisk og persisk, 233-234  
 den lovede i, n153, n185, *se også*  
 Lovede, den  
 forhold til Kitáb-i-Aqdas, 2, 7,  
 K142, n108, n109, n189  
 forståelse av, K180  
 henvendelse til Bayánens folk, K137-  
 143, K176-180  
 lover, 4, 13, K142, 141-145, n109,  
 n158  
 bekreftet, utvidet eller endret av  
 Bahá'u'lláh, 7  
 arv, K20, S100, 145, n38, n41, *se*  
*også* Arv  
 begravelse, n11, n149, n151  
 begravelsesring, inskripsjon på,  
 K129  
 bevæpning, n173  
 bruk av silkeplagg, n174  
 ekteskap, tillatelse til, K65  
 faste, n20, n26  
 fornyelse av hjemmets møbler,  
 n166  
 fotefall, n15  
 gull- og sølvkar, bruk av, n72  
 huqúqu'lláh, S8, *se også*  
 Huqúqu'lláh  
 hår og ben gjør ikke bønn  
 ugyldig, n12  
 kalender, n26, n139, n147-148,  
*se også* Kalender, bahá'í;  
 Helligdager  
 medgiftens størrelse, n95  
 mithqál, vekt, S23, n78  
 nittendagsfest, n82, *se også*  
 Nittendagsfest  
 obligatorisk bønn, n6, n16,  
 n20, *se også* Obligatorisk(e)  
 bønn(er)  
 prekestoler forbudt, n168  
 qiblih, K137, 137, n7, *se også*  
 Qiblih  
 valfart, n55  
 hvorfor så strenge, n109, n158  
 opphevet av Bahá'u'lláh, 7  
 begrensninger vedrørende reise,  
 K131, n153  
 bot for å volde andre sorg, n163  
 ekteskap med ikke-troende,  
 K139, n158  
 forbud mot å stille spørsmål,  
 K126, n146  
 ødeleggelse av bøker, K77, n109  
 å gi kostbare gaver til ham som  
 Gud skal åpenbare, n141  
 må ikke bli en hindring for å godta  
 Bahá'u'lláh, K179  
 sitater, K135, K137, K139, n7, n48,  
 n156, n157, n158, n179, n189  
 Bayánens folk *se* Bayánen, henvendelse  
 til Bayánens folk

KITÁB-I-AQDAS

- Bayánens punkt *se* Báb
- Bedrager, K37
- Bedrøvelse  
 baktalelse som årsak til, n37  
 bot for å forårsake opphevet, K148, n163  
 ikke forårsake, 85, S98, 151
- Begjær  
 fordervet, selvisk, K2, K29, K39, K58, K165, n25  
 jordisk, K86  
 ødemark, K107
- Begravelse, 149  
 begravelsesringer, K128-129, S70, n149  
 bønn, 94, *se også* Bønn for den døde  
 en times reise, K130, S16, n149, n152  
 kiste, K128, n149  
 kremering forbudt, n149  
 likklede, svøp, K130, S56, n149, n151  
 utgifter, K28, S9, S69, n47
- Begreper, menneskenes, n93, n181
- Beirut, n192
- Bekjenne synder, 2, K34, 149, n58
- Belønning og straff, 85, *se også* Straff
- Ben gjør ikke bønn ugyldig, K9, 140, n12
- Berlin, K86, K90, n117, n121
- Besinnelse, ikke miste, K153, 85, 153
- Beskyttelse  
 av en selv, K159, n173  
 av troen (Guds Sak), n183  
 Bahá'u'lláhs lover som, K45, K123-125, K155, n86, n170
- Beskytter, bahá'i-troens *se* Shoghi Effendi (bahá'i-troens Beskytter),
- Beskytter-embetet, 3, n181, *se også* Aghsán; Fortolkning av hellig tekst; Shoghi Effendi  
 foregrepet i Kitáb-i-Aqdas, 12, K42, 135, 137, n66, n125
- Beslutning, S99, n52, *se også* Rådslagning
- Besudling *se* Renslighet; Tilsmussing; Urenhet, rituell, begrep avskaffet
- Betleri, 13, K33, K147, n56, n162
- Betong, kiste av n149, *se også* Begravelse
- Bevaring av steder, hellige/historiske *se* Hellige/historiske steder
- Bevis *se også* Vitnesbyrd  
 Bahá'u'lláhs åpenbaring, K136, K165, K167, K183  
 Gud, åpenbarer a,v S93  
 på at Báb's ordning var uavhengig, n109
- Bibelen, n2, *se også* Evangelieni; Testamente, gamle
- Bigami, K63, S30, n89
- Billedstøtter *se* Statuer
- Bistand  
 fra lover, K4  
 guddommelig, K53, K74, K157, 156  
 til Guds Sak, K84, K159  
 til konge som vil reise seg, K84
- Bokstavene i ordet "bli", K177, 89, n188
- Bolig *se* Arv; Hus
- Bortgang, Bahá'u'lláhs *se* Bahá'u'lláh
- Bosporos, n120
- Bot *se* Bøter
- Brannstiftelse *se* Ildspåsettelse
- Brennende busk, K103
- Brud *se også* Ekteskap  
 og jomfruelighet, S13, S47  
 og medgift, S39, n93, *se også* Medgift
- Brudgom, skal betale medgift *se* Medgift
- Bryllup *se også* Ekteskap; Forlovelse; Medgift  
 må holdes innen nittifem dager etter forlovelsen, S43

STIKKORDREGISTER

- Brødre, som arvinger, K20, S53, n38-39, *se også* Arv
- Bud, Guds, n188, *se også* Lov(er), Bahá'u'lláhs
- Budbringere *se* Manifestasjon(er), Guds
- Buddha, n160
- By *se* Byboer; Byer
- Byboer  
definisjon, S88  
medgiftsbeløp å betale, K66, S87, 142, n93-95
- Byer *se også* Asjkhabad; Baghdád; Hellig stad; Kirmán; Konstantinopel; Tíhrán  
opprettelse av *mashriqu'l-adhkár*, K115  
opprettelse av rettferdighetens hus, K30, n49  
utvikling, K160, 153
- Bysants, n119
- Byskriveren for religiøse anliggender, S98
- Bøker, K186, n184, *se også* Bayánen; Bibelen; Koranen  
Guds, 12, K6, K47, K99, K127, K148, K165, K168, n155  
hellige *se* Religionsordninger, tidlige  
Helligste Bok *se* Kitáb-i-Aqdas levende, K134, K168, n155  
livsens, K138  
moderbok, 1, 11, K103, n129  
paktboken, n37, n66, n145, n183  
skaperverket, n23  
ødeleggelse, K77, 151, n109
- Bønn, 4, n4, n25, *se også* Avvaskning; *Mashriqu'l-adhkár*  
aften, K33  
daggry, K33, K115, S15, n142  
for den døde *se* Bønn for den døde  
forsamlingsbønn, 13, K12, 139, 150, n19  
gjøres ikke ugyldig av hår, K9, n12  
mumling offentlig, K108, 150, n135  
naturfenomener, skremmende *se* Tegn**bønnen**  
obligatorisk *se* Obligatorisk(e) bønn(er)  
renslighet pålagt ved bønn, K76  
Bønnfallelse *se* Bønn  
Bønn for den døde, K8, 94, n10-11, n149  
forsamlingsbønn, 13, K12, n10, n19  
når man ikke kan lese, K8  
Bøter, K52, K148, n163, *se også* Skadeserstatning; Straff  
for ekteskapsbrudd, K49, S23, n77-78  
for samleie i tålmodighetsåret, S11
- Cannabis, n170
- Dag(er) *se* Helligdager; Høytider, bahá'í; Innskutte dager; Kalender, bahá'í; Nittendagsfest  
Guds, K80, K88, K138  
Paktens, n139  
Daggry, bønn ved, K33, K115, S15, n5, n142
- Datter/døtre  
arv, K23, S37, S54, n38, n44-45, *se også* Arv  
utdannelse, K48, n76, *se også* Barn, utdannelse
- David (konge), n114  
*Dawn-Breakers, The*, n171-172, n178-179
- Dovenskap, 13, K33, 150, n56, *se også* Betleri; Lediggang
- Drap, 13, K19, K73, K188, 149, n35  
forsøk på å ta Bahá'u'lláhs liv, n190

KITÁB-I-AQDAS

- på Siyyid Muḥammad-i-Iṣfahání, n192  
 straff, K62, n86, n87
- Dumhet, K51, K89, K178
- Dyd, K71
- Dyr, K9, K123, n12, *se også* Jakt  
 grusomhet mot, forbudt, 13, K187
- Død *se også* Arv; Begravelse; Bønn for  
 den døde  
 ektefelles på reise, K67, S27, n97  
 straff for drap eller ildspåsettelse,  
 K62, n86-87
- Dødsbo *se* Arv
- Dødsstraff, K62, n86-87, *se også* Drap;  
 Ildspåsettelse
- Egenskaper pålagt bahá'ier *se*  
 Anstendighet; Dyd; Enhet;  
 Fasthet; Fellesskap; Foreldre,  
 respekt for og vennlighet mot;  
 Forfinelse; Fornuftsevne; For-  
 ståelse; Fromhet; Gjestfrihet;  
 Gudfryktighet; Guds frykt; Heder-  
 lighet; Høflighet; Ihukommelse  
 av Gud; Kjærlighet; Kunnskap;  
 Kyskhets; Lydighet; Løsevetthet;  
 Mildhet; Omgang; Oppriktighet;  
 Overbærenhet; Pålitelighet;  
 Redelighet; Renhet; Renslighet;  
 Respekt; Rettferdighet;  
 Sannferdighet; Standhaftighet;  
 Takt; Tilfredshet; Tilgivelse;  
 Tjeneste; Trofasthet; Troskap;  
 Tålmodighet; Utholdenhet;  
 Velledighet; Vennlighet; Visdom;  
 Visjon; Ydmykhet
- Egenskaper *se* Bahá'u'lláh, navn; Navn  
 og egenskaper knyttet til Gud  
 og/eller Bahá'u'lláh
- Eiendeler  
 flyktighet, K40, K86  
 plikt til å tilby Guds manifestasjon  
 er opphevet, K114, 151, n141
- Eiendom  
 aghsán har ingen rett til andres  
 eiendom, K61, n85  
 avdødes *se* Arv; Testament  
 betaling av huqúqu'lláh, S8, S42, *se*  
*også* Huqúqu'lláh  
 fast eiendom, S102  
 hittegods, S17, 149  
 holdt i forvaring, S96
- Ektefelle *se* Arv; Ekteskap;  
 Ekteskapsbrudd; Skilsmisse
- Ektemann *se* Arv; Ekteskap;  
 Gjengifte; Medgift; Skilsmisse
- Ektepar *se* Ekteskap; Forlovelse
- Ekteskap, 4, 13, 141-145, *se også*  
 Familie; Forlovelse; Gjengifte;  
 Jomfruelighet; Medgift; Reise;  
 Skilsmisse  
 ektefelles fravær, K67, S4, n96-99  
 foreldres samtykke, K65, S13, n92  
 formål, K63, n88, n133, n134  
 ikke obligatorisk, S46, n91  
 med ikke-troende, K139, S84  
 med slektninger, begrensninger, 6,  
 K107, S50, n133  
 monogamt, 13, K63, n89  
 partnervalg, K65, K107, S30, S92  
 tålmodighet og enhet mellom  
 partnerne innskjerpet, K67,  
 K70, S4, n98  
 vielsesvers, S3, S12
- Ekteskapsbrudd, n36  
 forbudt, K19, 150  
 straff, 13, K49, S49, n77  
 bot for hver overtredelse, S23
- Eldste sønns fødselsrett, K25, n44
- Engler, K53, K170, n128
- Enhet *se* Gud, enhet  
 bahá'iers, 13, K57-58, K65, K70, 153,  
 n82, n95

## STIKKORDREGISTER

- bahá'í-troens, 5, 8, 12  
 enhetsstillingen, n22  
 Guds manifestasjoner, n160  
 menneskehetens, 10, 12, K189, n173,  
     n194  
 Enhetsstilling, n22  
 Enke(r), K21, K89  
 Enstemmighet når vedtak fattes, S99,  
     n52  
 Epistler *se* Bahá'u'lláh, skrifter  
 Esoterisk kunnskap, n60  
 Etterfølgelse, n181, *se også* 'Abdu'l-  
     Bahá; Aḥmad-i-Aḥsá'í, Shaykh;  
     Shoghi Effendi; Yahyá, Mírzá  
 Etterkommere, S6, n38, *se også* Arv  
     Bahá'u'lláhs, n66, *se også*  
     Bahá'u'lláh, slektninger av  
     (aghṣán)  
     Muhammads, n85  
 Evangeliene, 12, *se også* Bibelen;  
     Testamente, gamle  
 Evighet, K182  
  
 Familie, n76, n91, n133, *se også*  
     Ekteskap  
     samfunnets grunnfjell, n134  
 Fanatisme, 13, K144, 153  
 Far, K45, K107, n133  
     pålagt opplæring av sønn og datter,  
     K48, S105, n76  
     sønn bør tjene, S104  
 Fare på ferde *se* Obligatorisk(e)  
     bønn(er); Tegnønnen  
 Fast eiendom *se* Eiendom  
 Faste, 4, 13, K10, K16, 140-141  
     betingelser, 141  
     avhold fra mat og drikke, K17,  
     n25, n32  
     innbefatter røyking, n32  
     tidsrom, K17, n17, n25  
     betydning, K17, S76, S93, 140, n25  
  
 fritak grunnet  
     alder, K10, 141, n14, n25, n31  
     bahá'í-helligdager, S36, n138  
     menstruasjon, K13, 141, n20, n31,  
     n34  
     reise, K16, S22, S75, 140-141, n30-  
     31  
     svangerskap og amming, K16, 141,  
     n31  
     sykdom, K10, K16, S93, 141, n14,  
     n31  
     tungt fysisk arbeid, S76, 141, n31  
     modenhetsalder, K10, 140, n13, n25  
     på andre dager enn de foreskrevne,  
     S71, 141  
     varighet, K16-17, 140, n26-27  
 Fasthet, K163-164, *se også*  
     Standhaftighet  
 Fattigdom *se også* Fattige  
     fjerning av, K147  
 Fattige  
     betaling av medgift, n95  
     hjelp til, K16, n53, n56, n161, n162  
     barneoppdragelse, K48  
 Feil og mangler, bekjennelse av, n58  
 Feiring *se* Helligdager  
 Fellesskap  
     med tilhengere av alle religioner,  
     K75, n173  
     mellom bahá'ier, K57, n82  
 Fengsling  
     for drap og ildspåsettelse, K62, n86-  
     87  
     for tyveri, K45, n70  
 Ferdigheter, n162, *se også* Yrkesutøvelse  
     er obligatorisk  
 Fest(er) *se* Helligdager; Nittendagsfest  
 Filosofi, guddommelig, n194  
 Flerkoneri *se* Monogami  
 Flertallsvedtak, S99, n52  
 Fond, bahá'í, n125, n161, n169, *se også*

KITÁB-I-AQDAS

- Rettferdighetens hus  
 Forbannelse, 85, *se også* Baktalelse  
 Forbrytere *se* Straff  
 Forbud, 4, 13, 14, 149-150  
 Fordervelse, kilde til *se* Yahyá, Mírzá (Şubh-i-Azal),  
 Foreldre  
   og arv *se* Arv  
   plikter å oppdra barn, K48, K150, S105, 149, n76  
   respekt for og vennlighet mot, S104, S106, 151, n92  
   samtykke til inngåelse av ekteskap, K65, S13, n92  
 Foreldreløse barn, K21  
 Forfedre, K10, K180  
 Forfengelighet, K36  
   fåfengte forestillinger, K17, K41, K132, K165, 91, 152  
 Forfinelse, K74  
   definisjon av arabisk ord, n74  
   virkning, n104  
 Forkastelse *se også* Bahá'u'lláh, ble forkastet  
   av Báb, n178  
   av ham som Gud skal åpenbare, n185  
   Bahá'u'lláh, K140, K166, K184, n190  
 Forlovelse, S43, 142, *se også* Ekteskap  
 Formaninger, 4, 13-14, 135, 148-154  
 Formuesgaver, K42, n66-67  
 Fornedrelse, K123, K138, K158, n57, n58, n171  
 Fornuftsevne, K119, n130, n144, n170  
 Forordninger *se* Lov(er), Bahá'u'lláhs  
 Forretning  
   investering, K27  
   lokale, fritatt for huqúqu'lláh, S95  
 Forringelse av eiendoms verdi, S96  
 Forskjellsbehandling, 13  
 Forsoning, S98, n100, *se også*
- Skilsmisse  
 Forståelse *se* Fortolkning av hellig tekst; *se også* Visjon  
 av Guds lov(er), 2  
 enkeltpersoners, og fortolkning, K167, n130, n180  
 og anerkjennelse, 15, K140, S106, *se også* Anerkjennelse  
 og rådslagning, n52  
 Forsømmelighet, K40, K134, K171  
 Fortolkning av hellig tekst, K105, K167-168, n180, *se også* 'Abdu'l-Bahá; Beskytter-embetet; Shoghi Effendi  
 autoritativ, 3, 9, 12, 137, n130, n184  
 enkeltpersoners, 5, K37, K105, 149, n130  
 Forvaltere *se* Rettferdighetens hus  
   betrodde  
   i arveloven, formyndere, K27, n46  
   i rettferdighetens hus *se* Rettferdighetens hus  
   øverste, n183, *se også* Sakens Hender  
 Forvaring av eiendom, S96, 149, *se også* Forvaltere, betrodde  
 Fotefall, K14  
   forbudt overfor en annen person, n57  
   på en ren flate, K10, n15  
   stedfortredende fotefall, S21, S58, S59, S60, S61, n21, n22, *se også* Obligatorisk(e) bønn(er)  
 Fots, reise til, S75, n153  
 Fotvask, K152, S97, n167  
 Fransk-tyske krig, n117, n121  
 Franz Josef, Østerrikes keiser, 13-14, K85, 154, n116  
 Fredsbevarende styrke, internasjonal, n173  
 Fremadskridende åpenbaring  
   *se* Lov(er), Bahá'u'lláhs;



## STIKKORDREGISTER

- Åpenbaring, Bahá'u'lláhs;  
 Åpenbaring, fremadskridende  
 Fremsigelse av hellige skrifter og  
 vers, K116, K150, S52, *se også*  
 Mashriqu'l-adhkár (gudshus)  
 av vers som alternativ til  
 avvaskning, K10, S51, n16, n34  
 faste, K13, n34  
 obligatoriske bønner, K13, K14,  
 S58, S60  
 av vers som erstatter Tegnbønnen,  
 K11, S52  
 Bønn for den døde, K8, S85, n10, n19  
 daglig  
 av "Alláh-u-Abhá", K18, n33  
 av obligatorisk(e) bønn(er),  
 S14, n3-7, n19, *se også*  
 Obligatorisk(e) bønn(er)  
 av vers, K149, S68, n165  
 offentlig, K154, n168, *se også* Mumle  
 hellige vers offentlig  
 Frihet, 13-14, K122-125, 155  
 Fritak *se* Faste; Huququ'lláh;  
 Obligatorisk(e) bønn(er); Valfart  
 ikke betraktet som forbud, n20, n55  
 Fromhet, K64, K148, K149, K157, n61,  
 n135  
 Fugler *se* Jakt  
 Fyrstens tegn, K157, n171  
 Fødselsdager for Bahá'u'lláh og Báb *se*  
 Helligdager  
 Første punkt *se* Báb  
 Førstefødselsrett, n44, *se også* Arv  
 Gandum-Pák-Kun (hvetesikter), K166,  
 156, n179  
 Gaten, mumle hellige vers på, K108,  
 150, n135, *se også* Offentlige steder  
 Gaver *se også* Medgift  
 tilbudt Guds manifestasjon, K114,  
 151, n141  
 under innskutte dager, K16, n29  
 veldedighet, n162  
 Geistlighet (geistlige), 4, 5, 12-13, K9,  
 n158  
 motstand fra, K164, n109  
 prester, forbud mot å skrifte til, n58  
 skikker som er forbudt eller  
 avskaffet, n61, n135, n175  
 talt til, K41, K99-104, K165-172, 154  
 Gjeld, K28, S9, S69, S80, n47, *se også*  
 Arv  
 Gjengifte  
 grunnet ektefelles død, K67, S27,  
 143, n97, n99  
 grunnet ektefelles forlengede fravær,  
 K67, S4, 143, n96, n97-98  
 med tidligere ektefelle, K68, S31,  
 145, n101-102  
 Gjerninger  
 gjort til intet, K46  
 gode, 13, K1, K70, K73, 152-153  
 Gud avgjør om de kan godtas, K36,  
 K167  
 Gud er uavhengig av menneskets,  
 K59  
 som snarer, K36  
 Gjestfrihet, 13, K16, K57, n29, n82  
 Gledesstrålende holdning forordnet  
 ved lesning av skriftene, K149,  
 S68, n165  
 Gravmåler *se* Báb; Bahá'u'lláh  
 Gravsteder *se* Begravelse  
 Grunnleggere, troens *se* Báb;  
 Bahá'u'lláh  
 Grunnstoffer, omdannelse av, n194  
 Gud  
 anerkjennelse av Ord og bud, K3-4,  
 K7  
 Bahá'u'lláh er ett med, K39, K86,  
 K88, K132, K134, K143, K163,  
 K168, n160

KITÁB-I-AQDAS

- barmhjertighet, K59  
 egenskaper *se* Navn og egenskaper  
     knyttet til Gud og/eller  
     Bahá'u'lláh  
 enhet, 2, S106  
 essens, n160  
     bokstaven "há" et symbol på, n28  
 fjernhet fra, K134  
 formål, K125  
     fleste mennesker langt borte fra, 5  
     å knytte hjerter sammen, K57  
 fryktelig når han straffer, K37  
 gavmildhet eller gaver, 5, K111, K112  
 avskaffelse av urenheter som, K75  
 Guds formaning som, K169  
 fremgår av at tidligere  
     begrensninger fjernes, K159  
 fremgår av bestemmelser  
     verørende arv, K29, S100  
 fritak som, K10  
 gjerninger, K11, n18  
 gjør urett god igjen, n86  
 Guds dag, K80, K88, K138  
 gudsfrykt *se* Gudsfrykt  
 han gjør hva han enn vil, K47, K131  
 han skal ikke bli spurt om sine  
     gjerninger, K161-162, 155  
 hans tro er uforanderlig, 1, K182  
 herredømme, K11, K126, K129,  
     K172, n18  
 kjærlighet til, som grunn til  
     lovlydighet, K4, 155  
 lov *se* Kitáb-i-Aqdas; Lover,  
     Bahá'u'lláhs  
 lovprisning av, K40, K50, K172  
     i gudshus, K31, K115, n53  
     under innskutte dager, K16  
 manifesterer seg, n23, n160, *se også*  
     Manifestasjon(er), Guds  
 målestokk gitt av, K17  
 navn og egenskaper *se* Navn og  
     egenskaper knyttet til Gud  
     og/eller Bahá'u'lláh  
 mennesket satt i stand til å  
     manifestere, n23  
 årets måneder gitt navn etter,  
     n147  
 navn, bruk av, K18, K60, n33, n83  
 nærhet til  
     ikke ved askese, K36  
     ved  
         arbeid, n56  
         faste, n25  
         lese hellige vers, K149  
         musikk, K51  
         obligatoriske bønner, n3  
 Pakt *se* Pakt  
 rett *se* Huqúqu'lláh  
 rettferdighet, K170  
 Sak *se* Bahá'i-troen  
 takknemlighet mot, K33, K111  
 tilbudelse av *se* Tilbedelse  
 tilgivelse hos, K49, S11, n37, n58, *se*  
     også Tilgivelse; Synd  
     for en som gjør krav på  
     åpenbaring før ett tusen år, om  
     han skulle angre, K37  
     for Mírzá Yahyá, om han vender  
     seg til Gud, K184  
 tillit til, K33, K153, K160  
 vilje, K47, K81, K97, K131, K157  
     henvisning til i vielsesvers, S3  
 åpenbaring *se* Bahá'u'lláhs  
     åpenbaring  
 Gudfryktighet, K108, S106  
 Guds rett *se* Huqúqu'lláh, *se også* Arv;  
     Hittegods  
 Gudsfrykt, K64, K73, K88, K120, K151,  
     K167, K184  
 Gudshus *se* Mashriqu'l-adhkár  
     (gudshus)  
 Gull, K36, *se også* Bøter; Huqúqu'lláh;

STIKKORDREGISTER

- Medgift; Skadeserstatning  
kjøkkentøy, K46, 151, n72  
Gylne regel, formulert på nytt, K148,  
151
- Ḥadīth, n23, n33, n72, n129, *se også*  
Tradisjoner
- Han som Gud skal åpenbare *se også*  
Bahá'u'lláh  
Bábs utsagn om *se* Báb  
spørre, K126, 151, n146  
tilby dyrebare gaver, K114, 151, n141
- Hasard og lykkespill, 13, K155, 150,  
n169
- Hasjísj, n170
- Hederlighet, S106
- Helgener, n160
- Helligdager, 13, 148  
'Abdu'l-Bahás bortgang, n139  
Bábs erklæring, K110, n138  
i løpet av fasten, S36  
Bábs martyrdød, n139  
Bahá'u'lláhs bortgang, n139  
naw-rúz (nyttår), K16, K111, 140,  
n139  
Guds Dag, n26  
kommer umiddelbart etter fasten,  
K16, 140, n25, n26  
tidfesting av, S35, n26, n147
- Paktens dag, n139  
riḍván-høytiden (Bahá'u'lláhs  
erklæring), K110, S1, n107, n138  
første, niende og tolvte dag, S1  
høytidenes konge, K112, n138,  
n140  
to største høytider, K110, n138  
to hellige fødselsdager, K110, S2,  
n138  
Bábs fødsel, S2  
Bahá'u'lláhs fødsel, S2  
Det Universelle Rettferdighetens
- Hus vil avgjøre feiring etter  
solåret eller etter måneåret,  
n138  
i løpet av fasten, S36, n138
- Hellige Bøker, K149, K168, S106, n155
- Hellige land, K103, n114, n116, n183
- Hellige/historiske steder  
Bábs hus i Shíráz *se nedenfor*  
Tvillinghusene  
Bahá'u'lláhs gravmæle, n8, *se også*  
Qiblih  
Bahá'u'lláhs hus i Baghdád *se*  
*nedenfor* Tvillinghusene  
Tvillinghusene  
og andre steder, restaurering og  
bevaring, K133, S32, n154  
valfart til, K32, S25, S29, n54,  
n68, *se også* Valfart
- Hellig forgård *se* Qiblih
- Hellig hus *se* Báb, hus i Shíráz;  
Bahá'u'lláh, hus i Baghdád
- Hellig krig, n173
- Hellig stad, 11, n114, *se også* Jerusalem
- Helligste Bok *se* Kitáb-i-Aqdas
- Hellig tekst *se* Tekst, hellig  
(Bahá'u'lláhs ord)
- Helse *se* Legeme; Sykdom
- Helter, K94
- Hentydning(er), 156
- Heroin, n170, *se også* Opium
- Herredømme  
bahá'í-troens, n26, n49  
Guds, K74, K172, K182  
forholdet til kongeverdighet, K82
- Herskere, K88, K89, K91, *se også*  
Konger (kronede hoder);  
Kongeverdighet; Rettferdighetens  
hus  
og lærde, n183
- Hevn, n86
- Hinduer, n160

KITÁB-I-AQDAS

- Hittogods, S17, 149  
 Hjelp ved fattigdom eller lidelse, n53,  
     n161  
 Hjelp *se* Bistand  
 Hjelperåd, n183  
 Hjem *se* Hus  
 Hode *se* Hår; Rake hodet  
 Homoseksuelle forhold, K107, 150,  
     n134  
 Hor *se* Ekteskapsbrudd  
 Huqúqu'lláh (Guds rett), 13, K97, 148,  
     n125  
     avdødes bo, K28, S9, S69, S80, n47  
     betingelser for betaling, S8, S44-45,  
         S89-90, n125  
     eiendom uten avkastning, S102  
     fritak, S8, S42, S95  
 Hus  
     gå inn i uten eiers tillatelse, K145,  
         150  
     hellige *se* Hellige/historiske steder  
     innbo, fornyelse, K151, S8, S42, S95,  
         154, n166  
     tvilling- *se* Hellige/historiske steder  
 Huşayn, Imám, n160  
 Hushjelp, K63, n90  
 Hushjelp (tjenestepike), K63, S30,  
     149, n90  
 Husstell, n56  
 Hustru *se* Arv; Ekteskap; Gjengifte;  
     Medgift; Skilsmisse  
 Hvetesikter *se* Gandum-Pák-Kun  
     (hvetesikter)  
 Hygiene *se* Renslighet  
 Hykleri, K36, 153  
 Høflighet, K120, 152, n74  
 Høy alder *se* Alderdom  
 Høytidenes konge *se* Helligdager;  
     Høytider, bahá'í; Riḍván  
 Høytider, bahá'í, K110, K112, S1-2, 148,  
     n138, n140, *se også* Helligdager
- Hånd  
     kyssing, K34, n57  
     stikke ned i mat, K46, 150, n73  
     vask *se* Avvaskning  
 Håndverk *se* Arbeid  
 Håndvåpen, K159, S24, n83, n173  
 Hår  
     barbering, K44, S10, n68  
     gjør ikke bønn ugyldig, K9, 140,  
         n12  
     lengde, K44, n69  
 Ihukommelse av Gud, K40, K43  
 Ikke-bahá'ier  
     ekteskap med, tillatt, K139  
     foreldre, samtykke til inngåelse av  
         ekteskap, n92  
     godtas som vitner, S79, n99  
     og arveloven, S34, n38, n158  
 Ildspåsettelse, 13, K62, 150, n86, n87  
 India, K36, n61  
 Innbilninger, tomme, K17, K35, K37,  
     K178, 152  
 Innbo *se* Hus  
 Innbydelser, K156, 153  
 Innskutte dager (ayyám-i-há), 13,  
     K16, 140, 148, n29, n147, *se også*  
     Kalender, bahá'í  
     plass i kalenderen, K16, n25, n27  
 Inntekt *se* Huqúqu'lláh;  
     Rettferdighetens hus  
 Institusjoner *se* Ekteskap;  
     Huqúqu'lláh; Mashriqu'l-adhkár  
     administrative, 3, 11-12, *se*  
         også Beskytter-embetet;  
     Rettferdighetens hus; Sakens  
     Hender  
     valg *se* Valg, bahá'í  
 Internasjonale Undervisningscenter,  
     Det, n183  
 Investering, økonomisk, K27

## STIKKORDREGISTER

- Irak, K37, n63
- Iran (Persia), n44, n122, n124, n126,  
n131-132, n176
- Işfahán, n179
- ‘Ishqábád (Asjkhabad), n124
- Islam, 4, n113, n120, n128, n129, n138,  
n160, n180
- lover, n6, n15, n18, n89, n101, n161
- skikker og tradisjoner, n19, n23,  
n33, n65, n72, n79, n85, n90,  
n103, n111, n174, n175
- Istanbul (Konstantinopel), 14, K89,  
156, n107, n119-120, n178
- Iverksettelse av lover *se* Lov(er),  
Bahá’u’lláhs, anvendelse
- Ja’far, Mullá, n177
- Jakob, n1
- Jakt, K60, S24, 149, n83-84, n173
- Jerusalem, 11, n7, n114, n116
- Jesus *se* Kristus
- Jevndøgn, n26, n147
- Jomfruelighet
- og foreldres samtykke til ekteskap,  
S13, 142
- og medgift, S47, 143-144
- Josef, n1
- Jødedom, n1, n65, n111, n180
- Káf (bokstaven), n188, *se også* Land,  
Káfs og Rás
- Kalender, bahá’í, 149, n26
- basert på solåret, n27, n138, n147
- Det Universelle Rettferdighetens  
Hus skal gi utfyllende detaljer,  
n26, n138
- døgn, varighet, n26
- fastetiden *se* Faste
- innskutte dager (ayyám-i-há), K16,  
n27, n147, *se også* Innskutte  
dager (ayyám-i-há)
- måned
- antall dager i, n27, n147
- antall i et år, K127, n27, n147
- navn, K127, n139, n148
- naw-rúz (bahá’í nyttår), K16, S35,  
n26, n139, n147
- plassering av helligdager *se*  
Helligdager
- Kalifat, K89, n120
- Kapeller, S94
- Karmel, K80, n114
- “Karmosinrøde Ark”, K84, n115
- Karmosinrøde plett, K100, n127, *se*  
*også* ‘Akká
- Kasse, S72, n42, *se også*  
Rettferdighetens hus
- Katolikker, n58
- Kázim, Siyyid, n182
- Khurasán, 14, K94, 156, n124
- Kirker, S94
- Kirmán, 14, K164, 156, n176, n177
- Kirmání, Mírzá Áqá Khán, n177
- Kiste *se* Begravelse
- Kitáb-i-Aqdas
- advarsler *se* Advarsler, Bahá’u’lláhs  
appeller til bestemte enkeltpersoner  
og folk, 13-14, 154-156
- Beskytter-embetet foregrepet, 4,  
*se også* Beskytter-embetet;  
Shoghi Effendi
- betydning, viii, 1, 11-15, K186
- charteret for fremtidig  
verdenssivilisasjon, 1-2,  
11-13, n129, *se også* Orden,  
verdensorden
- den “ufeilbare vekt” satt blant  
mennesker, 12, 14, *se også* Vekt,  
Guds Bok som  
Helligste Bok, 1, 154
- mest glitrende hans ånd har  
frembrakt, 11
- moderboken i hans

KITÁB-I-AQDAS

- religionsordning, 1, 10, 11, n129
- egenart, viii, 11-15
- engelsk oversettelse, vii-viii, 9-10
- forbud *se* Forbud
- formaninger i *se* Formaninger
- lover og forordninger *se* Lov(er), Bahá'u'lláhs
- lydighet mot, alle pålegges, S10, *se også* Lov(er), Bahá'u'lláhs
- ordnet oversikt over *se* Ordnet oversikt
- peker på Bahá'u'lláhs etterfølger *se* 'Abdu'l-Bahá
- prinsipper *se* Bahá'í-troen, prinsipper
- religionsordninger, forholdet til tidligere, bestemmelser hviler på deres grunnlag, 37987
- foregrepet av profeten Jesaja (Esaias), 11
- foregrepet i Åpenbaringsboken, 11
- hellige bøker, 2, 11-12
- Bayánen, 7, K142, n108, n109
- lover, 2, 4
- omslutter alle, 15
- rettferdighetens hus forordnet, 3, 12, K30, K42, 137, n49, n66-67, *se også* Rettferdighetens hus
- spredt gradvis, 7, n126
- utfyllende verker åpenbart av Bahá'u'lláh, 83-94
- Spørsmål og svar, vii, viii, 8, 97-131
- Tablets of Bahá'u'lláh revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, 8, 83
- utgivelse av original arabisk tekst, 8
- åpenbaring, 14-15, *se også* Åpenbaring, Bahá'u'lláhs
- dato, 7, 11, K98, n126
- mest bemerkelsesverdige gjerning i hans profetiske virke, 11
- Kjekling *se* Krangel; Strid
- Kjærlighet, K4, K15, K36, K132, n23
- hos mennesket, n134
- og ekteskap, K65
- Kjøkkentøy, av gull og sølv, K46, 151, n72
- Klage, K43, 153
- Berlins *se* Berlin
- Klesdrakt
- avdøds *se* Arv
- metafor, K4, n1
- renslighet innskjerpet, K74, K76, 153, n167
- sømmelighet, K159
- tidligere begrensninger opphevet, K159, n175
- pelsverk, K9, 140, n12
- silke, K159, 151, n174
- Klokker, K10, S64, S103, 139, n17
- Klostervesen, 13, K36, 149, n61
- Knefall, n4
- Kollektiv sikkerhet, n173
- Kommentarer, teologiske, n110
- Konflikt, n173, *se også* Bedrøvelse, ikke forårsake; Slå andre; Strid
- Konger (kronede hoder), 12, 14, K85, K86, K91, n118, *se også* Franz Josef, Østerrikes keiser; Napoleon III; Wilhelm I, konge av Preussen
- som vil reise seg for å bistå Saken, K84, 155
- tiltalt kollektivt, K78-83, K87
- Kongeverdighet, n194
- Konstantinopel (Istanbul), 14, K89, 156, n107, n119-120, n178
- Koranen, 12, n1, n2, n16, n129, n188
- islamske skikker ikke basert på, K9, n72, n79, n174
- lover
- bekreftet, S106, S107, n161

## STIKKORDREGISTER

- opphevet, K11, K68, n101
- Kraft  
 Guds *se* Gud  
 kongers, K86, K93, n118  
 tankens, n130  
 tungens, K160
- Krangel, 13, K77, K177, n110
- Kremering, n149, *se også* Begravelse
- Krig, n173  
 hellig, n173-174
- Krishna, n160
- Kristendom, 12, n160, n180
- Kristus, 12, n89, n171  
 tittelen "Guds Ånd", K80, n113, n160
- Kritikk, 154
- Kroppsarbeid *se* Arbeid
- Krystall, K50, K128, n15, n149
- Kunnskap, K138, n130, n194, *se også*  
 Utdannelse  
 esoterisk, K36, 156, n60  
 formål, K102, 155  
 guddommelig, K99, K101, K176-177, K180, n128  
 hinder ved anerkjennelsen av Guds manifestasjon, K41, K102, K166-168, K170, n64, n171, n182  
 skjult, K29, n48  
 tilegnelse, K48, K77, n76, n110
- Kunst(arter)  
 lese- og skrivekunst *se* Les(n)ing, opplæring av barn;  
 Skriveopplæring  
 studere slike som gavner menneskeheten, 152, n110
- Kvinner *se også* Arv; Ekteskap; Forlovelse; Gjengifte; Hushjelp (tjenestepike); Hustru; Skilsmisse; Utdannelse  
 begravelsesringer, inskripsjon, K129
- endring av ordvalg i bønner for den døde, 94
- faste, fritak, K13, 140-141, n20, n31
- forestillingen om urenheter under menstruasjonen avskaffet, n20
- håndverk eller yrke, n56
- obligatorisk bønn, fritak, K13, 138, n20, n34
- tjenere *se* Hushjelp (tjenestepike)
- valfart, fritak, K32, n55
- valgbarhet som medlemmer av åndelige råd, n80
- vielsesvers, S3
- Kyskheter, 13, n170, *se også*  
 Ekteskapsbrudd; Homoseksuelle forhold
- Kyssing på hånden, 13, K34, 149, n57
- Land  
 Det Hellige *se* Hellige Land  
 Káfs og Rás, K164, n176, *se også* Kirmán  
Khás, K94, n124, *se også* Khurásán  
 Mysteriets, K37, S100, n63, *se også* Adrianopel  
 Tás, K91, n122, *se også* Tíhrán
- Land, utvikling av, K160, 153
- Landsby, gudshus i hver, K115, n53
- Landsbyboer  
 definisjon, S88  
 omfanget av medgift som skal betales, K66, S87, 142, n93-95
- Landsforvisning, straff for tyver, K45, n70
- Ledelse  
 guddommelig, 3, K143, n130  
 i rådslagning, S99, n52
- Lediggang forbudt, 13, K33, 150, n56, *se også* Arbeid; Dovenskap
- Legeme  
 kjødets lyster, K2, K58, K64, n25  
 omsorg for, K155, n104, n144, n170,

KITÁB-I-AQDAS

- se også* Renslighet; Sykdom, leger  
 respekt for, n149, *se også* Begravelse
- Leger, K113, 153, n134  
 tillatt å foreskrive alkohol eller andre narkotiske stoffer, n144, n170
- Lemfeldighet *se også* Forsømmelighet i overholdelse av lover, K45, 152
- Les(n)ing  
 av hellige vers, K36, K138  
 måte, K149, S68, n165, n168  
 opplæring av barn, K48, n76
- Lidelse, Bahá'u'lláhs *se* Bahá'u'lláh, lidelser
- Lidenskap(er), K2, K41, K64, K89, K184, 153, *se også* Begjær  
 ikke gi seg hen til, K2, K64, 153
- Likestilling mellom kjønnene, 6-7
- Likklede *se* Begravelse
- Liv, K106  
 Bok, K138  
 evig, K140, K150, 89, n40  
 fengsling, K62, n86-87  
 hensikt, 2, n91
- Lotterier, n169, *se også* Hasard og lykkespill
- Lotustre *se* Sadratu'l-Muntahá
- Lovede, den, K35, K88, n108, n153, n158, n160, n171, n185, n190, *se også* Bahá'u'lláh  
 løfter i tidligere religionsordninger oppfylt, K35, K80, n160, *se også* Åpenbaring, fremadskridende
- Lov(er), Bahá'u'lláhs, 2-8, 11-15, 137-155, *se også* Kitáb-i-Aqdas  
 anvendelse  
 gjelder menn og kvinner, med de nødvendige forandringer, 6, n38, n133  
 progressiv, 4-6, n89, n126
- forholdet til samfunnets lover, 6  
 bare for kvinner *se* Kvinner  
 bare for menn *se* Menn  
 beskrevet av Bahá'u'lláh, 13  
 barmhjertighetens nøkler, K3  
 hjerter vil fryde seg ved, K96  
 ikke bare lovsamling, 3, K5  
 kjærlighet til Gud som beveggrunn, K4, 155  
 lamper, kjærlige forsyns, K3, K29  
 Livets vann, K29  
 livets ånde, 15, K2  
 Største Lov, K81  
 viktigste vitnesbyrd for alle folkeslag, 3
- betydning, 14-15  
 bindende for alle bahá'ier og bahá'í-institusjoner, 6
- erstatte tidligere lover og skikker, 1-2, K138, n93  
 forholdet til Bábs lover, 7, K65, K129, K139-142, K179, n108-109, n163, n168, *se også* Bayánen  
 forutgående tilfeller, n16, n20, n93, n168
- fritak *se* Faste; Húququ'lláh; Obligatorisk(e) bønn(er); Valfart
- hensikt(er), 2  
 beskytte og høyne menneskets stilling, K45, K97, K123-125, K155, S105  
 opprettholde orden og sikkerhet, K2  
 skape kjærlighet, harmoni, enhet, K65, K70
- hovedtema, 4, 12-14  
 institusjoner forordnet av, 3-7, 11-12  
 Beskytter-embetet, 5, *se også* Beskytter-embetet  
 rettferdighetens hus, 3-6, 12, *se*



## STIKKORDREGISTER

- også* Rettferdighetens hus  
 kortfattede, 4-6  
 lydighet mot, overholdelse av  
   fordeler, K7, K67, K97, K148  
   forsømmelighet, advarsler mot,  
     K17, K30, K45, K106, K134,  
     K138, K171, S105, 152  
   gir sann frihet, 14, K125  
   kjærlighet til Gud som  
     beveggrunn, K4, 155  
   klokskap, pålegg om å utvise, 5  
   knyttet til anerkjennelsen av  
     Guds manifestasjon, K1  
   pålagt, K17, K29, K62, K67, K71,  
     K147, K148, S10  
 overtredelse forbudt, K2, K29, K30,  
   K107  
 satt inn i en ramme av åndelige  
   kommentarer, 2  
 utdypet og belyst  
   av Bahá'u'lláh, 8, 83-84, *se også*  
   Spørsmål og svar  
   av Det Universelle  
     Rettferdighetens Hus *se*  
     Rettferdighetens Hus, Det  
     Universelle (Internasjonale),  
     fullmakter og plikter  
 utformet for fremtidige  
   samfunnsforhold, 5, n78, n86  
   åpenbaring, 7-8, 11-12, K98, n126  
 Lover, Guds, 14, *se også* Kitáb-i-Aqdas;  
   Lov(er), Bahá'u'lláhs  
 Lovgivning *se* Rettferdighetens hus  
 Lovprisning av Gud *se* Gud  
 LSD, n170  
 Lydighet  
   mot Guds lover, K2, K7, K29, K148,  
     *se også* Overholdelse av Guds  
     lover  
   sann frihet er, 14, K125  
   mot regjering, 13, K64, K95, 153  
   mot resultatet av rådslagning, S99  
   Lærde blant Bahás folk, K173, 155, n183  
   plikter, n183  
   Lærdom, 155, 156, *se også* Kunnskap  
   Lærer *se også* Arv  
     guddommelig *se* Manifestasjon(er),  
     Guds  
     i bahá'i-troen *se* Undervisning i  
     Saken  
     og barns åndelige fostring, n40  
   Løfte om guddommelig hjelp, K53, K74  
   Løfte(r) *se også* Lovede, den;  
     Åpenbaring, fremadskridende  
     om guddommelig hjelp, K38, K53,  
     K74, 156  
   oppfyllelse, K35, K80, K156, n160  
   plikt til å holde, K67, K156  
   Lønn til tjenerne, S30, n90, *se også*  
     Slaveri forbudt  
   Løsrevethet, K54, K83, K84, K129,  
     K178, n149  
   Maktbruk, n170, n173  
   Manifestasjon(er), Guds, n23, n60,  
     n141, n154, n155, n160, n172,  
     n180, n181, n188, *se også* Báb;  
     Bahá'u'lláh; Buddha; Krishna;  
     Kristus; Moses; Muhammed  
     (Guds Apostel)  
   neste, 13, K37, n62  
   tidligere, K138, n126  
   ufeilbarlighet *se* Ufeilbarlighet  
   Marihuana, n170  
   Mashriqu'l-adhkár (gudshus), 13, K31,  
     K115, 148, 152, n53, 234  
   barn vil fremsi tavler i, K150, 152  
   forbud mot prekestoler og prekenere,  
     n168  
   ottebønn, K115, S15, n142  
   tilliggende bygninger, n53  
   Mat *se* Faste; Spise, stikke hånden ned

KITÁB-I-AQDAS

- i maten; Åtsel
- Materielle midler, gjør bruk av, K66, K113, 155
- Medgift, K66, 142-144  
fastsettelse av størrelse, S26, S87-88, n94-95  
omdefinert, n93  
tilbakebetaling, S12, S47  
veksel, S39, n93
- Medisin, n144, n170, *se også* Leger
- Medlidenhet, vokte seg for å være  
lemfeldig på grunn av, K45
- Mekka, n7
- Menn *se også* Arv; Ekteskap;  
Gjengifte; Skilsmisse  
arbeide, pålegg om å, n56  
begravelsesringer, inskripsjon, K129  
hårlengde, K44, n69  
medlemskap i Det Universelle  
Rettferdighetens begrenset til, n80  
silkeplagg, bruk, K159, n174  
tjenere *se* Hushjelp  
valfart pålagt, S29  
vielsesvers, S3
- Menneskeheten *se også* Samfunnet  
begrensninger, n128  
behov, 2, K124, K189  
forening, 2, 10, K58, n194  
i dyp søvn, K39  
liv, omveltning i, K54, K181, n189  
myndig alder, overgang til, 1, 10, K189, 155, n194  
og Guds lover, 5, 13-14, K1, K3, K7, K99, K124-125, K148, K186  
oppbyggelse, K160  
stade, K119, K120, K123, 85, S106, n3  
tilstand, 5-6, K39, K54, K64, K72, K122, n104  
tiltalt, K3, K54-55, K107, K132, K174, 154, n23, n37
- Menstruasjon  
og obligatorisk bønn, K13, 138, n20, n34  
under fasten, K13, 141, n20, n34
- Middag *se* Middagstid
- Middagstid *se også* Middag  
definisjon (med tanke på  
obligatorisk bønn), K6, S83, 138, 140, n5-6, *se også*  
Fremsigelse av hellige skrifter  
og vers; Obligatorisk(e)  
bønn(er)
- Middelveien, K43
- Mildhet, K126, K184, 86
- Mithqál, definisjon, S23, n78, 234
- Modenhetsalder *se også*  
Menneskeheten, myndig alder,  
overgang til  
for administrative forhold i troen, n49  
for forlovelse og giftermål, S43, S92, 142  
for utføring av religiøse plikter, S20, S92, 138, n13, n25  
Bønn for den døde og  
begravelsesringer, S70, n10, n149  
umyndige arvinger, K27, n46
- Moderbok, K103, n129
- Monogami, 13, K63, n89
- Mor *se også* Arv  
første oppdrager, n76
- Morallover, følgene av å krenke, n77,  
*se også* Kyskhet; Umoral
- Morgen *se også* Soloppgang  
definisjon (i forhold til obligatorisk  
bønn), K6, S83, 138, 140, n5, n6, *se også* Obligatorisk(e)  
bønn(er)  
fastetider, K17, n25, n32, *se også*  
Faste

## STIKKORDREGISTER

- fremsigelse av vers, K149, S68, n165,  
*se også* Fremsigelse av hellige  
 skrifter og vers  
 tiden, hvordan man kan fastslå den,  
 S64
- Moses, n111-112
- Moské(er), S94, n19  
 Aqṣá, K85, n116
- Motstand *se* Bahá'í-troen, motstand  
 mot
- Muḥammad Karím Khán-i-Kirmání,  
 Hájí Mírzá, K170, 156, n182
- Muḥammad-'Alí, den verste av dem  
 som brøt Bahá'u'lláhs Pakt, n1,  
 n9
- Muḥammad-Ḥasan, sjeik, K166, 156,  
 n178
- Muḥammad-i-Iṣfahání, Siyyid, K184,  
 156, n190, n192
- Muḥarram, S2, n138
- Muḥammed (Guds Apostel), 12, n7,  
 n85, n89, n128, n158
- Mumle hellige vers offentlig, K108,  
 150, n135, *se også* Fremsigelse av  
 hellige skrifter og vers
- Musikk, K51, 151, n79
- Muslim(er) *se* Islam
- Myndig alder, overgang til *se*  
 Menneskeheten; Modenhetsalder
- Myndighet, 12-13, *se også*  
 Ufeilbarlighet
- 'Abdu'l-Bahás, 3, 12, K121, K174,  
 n66, n130, n145, *se også*  
 'Abdu'l-Bahá
- de som har, pålegg om ikke å strides  
 med dem, K95, 153
- Guds, K93, K161-163, 88, 92, 94,  
 S83, S100
- gudsmanifestasjonens, 12-13, K7,  
 K47, K53, K81-82, K132, K143,  
 K183, n75, n160
- hellige teksters, 4-5, 12, K53, K99,  
 S10
- rettferdighetens hus', 3, 4-5,  
 12, K42, 85, n95, *se også*  
 Rettferdighetens hus
- Shoghi Effendis, 3, 12-13, n66, n130,  
*se også* Beskytter-embetet;  
 Shoghi Effendi
- tolknings-, n130, *se også* Fortolkning  
 av hellig tekst
- Mysteriets Land, K37, S100, n63, *se*  
*også* Adrianopel
- Møter, bahá'í, n19, n168, *se også*  
 Nittendagsfest
- Måtehold *se* Anstendighet;  
 Middelveien
- Nabil-i-A'zam, n172, n178, n179
- Najaf, n178
- Najíbíyyih-hagen, n107, *se også* Ridván
- Napoleon III, 13-14, K86, 156, n118
- Nakhud(er), S23, n78, 234
- Násiri'd-Dín, sjah, n177
- Nasjonalt åndelig råd *se*  
 Rettferdighetens hus, det  
 nasjonale (sekundære)
- Natt *se også* Aften; Solnedgang  
 fastetider, K17, n25, n32, *se også*  
 Faste
- fastsettelse av tid for bønn og faste,  
 K10
- fremsigelse av vers, K149, S68, n165,  
*se også* Fremsigelse av hellige  
 skrifter og vers
- Naturfenomener, skremmende, K11,  
 n18
- Navn og egenskaper knyttet til Gud  
 og/eller Bahá'u'lláh, K18, K60,  
 K110, 88-89, n23, n147
- allkunnig, K60, K97, K130, K143,  
 K164, K189, S101

KITÁB-I-AQDAS

- allmektig, 15, K6, K16, K24, K37,  
K38, K40, K49, K80, K100,  
K101, K132, K163, K175, K176,  
K177, K184, 88, 92, n86, n144,  
n170
- allvis, K12, K37, K39, K40, K52,  
K72, K74, K76, K88, K89, K120,  
K132, K138, K146, K160, K163,  
K168
- allvitende, K6, K9, K39, K40, K43,  
K52, K53, K56, K60, K88, K89,  
K93, K97, K123, K124, K130,  
K168, K189, K110, K132, K138,  
K143, K146, K151, K159, K160,  
K164, K175, K179, 91, S96, S101
- altformående, K40
- altomsluttende, n160
- altoppfattende, K74
- altoverskyggende, 94
- barmhjertig (overmåte), 15, K2, K3,  
K7, K21, K29, K30, K35, K40,  
K59, K73, K74, K86, K101,  
K107, K110, K116, K129, K133,  
K136, K137, K138, K139, K140,  
K150, K158, K165, K173, K175,  
K178, K184, 86, 93, 94, n51,  
n107, n149, n170
- besittende (alt-), K2, K22, K94,  
K170, 92
- besitter, K64, K167, 90, 92
- beskytter, K39, K78, K84, K100,  
K109, K167, K172, K184, 85
- besvarer, K129
- betvingende (alt-), K40, K132
- demringssted for alle tegn, K169
- elsket, 86, n3, n23
- evig forblivende, K14, K88, K104
- evighetens fyrste, K96
- evig sannhet, K54, K125, n23
- evigvarende, K41, K86, S105, n160
- forlater, K10, K14, K49, K74, K75,  
K88, K151, K163, K169, K184,  
93, 94
- Formeren, K97, K167
- fornemmende (alt-), K151
- fornemst, K134
- forordner (ypperste), K6, K12, K24,  
K56, K81, K88, K110, K128,  
K129, K137, K159, 88, S96,  
S101, S105
- fortolker, K10, S96
- fremragende (mest), K134
- fryktelig når han straffer, K37
- gamle av dager, K80, K86, K97,  
S96, S105
- gavmild, K25, K142, S102
- gavmild (mest), K10, K16, K32, K75,  
K97, K114, K142, K169, 94
- gavmild (overmåte, evig), K42, K46,  
K86, K97, K114, K163, K189, 88,  
93
- giver, K97
- godgjørende, K97
- han som holder regnskap, K123
- herlig (overmåte), K9, K36, K50,  
K55, K73, K94, K137, 86, 89,  
n11, n23, n33, n137, n144, *se også*  
Største Navn
- herredømme, K20, K78, K103, K115,  
K167, K178
- Herre (over) alle/hele
- folkeslag, 86
- menneskeheten, K8, K16, K26,  
K154
- mennesker, 87
- navn, K49, K132, 86, 89
- religioner, K31, K36
- verdener, K10, K44, K85, K98,  
K138
- begynnelse og ende, K16, K28
- dom, K18, K56
- glans, K13, n20

## STIKKORDREGISTER

- majestet, K14, K158, 87, S106  
 makt, 15  
 menneskehet, K8, K16, K26, K154  
 nåde, K14  
 sett og usett, K11, K98, 91, n18  
 skaperverk, K11  
 tilværelse, K139, 90, 91  
 tronen foroven og jorden  
     forneden, K86, 89, 91, 92  
     ytring, K88  
 hersker (øverste), K132, S101, S102  
 hevner, K153  
 himlenes Skaper, K18, 86  
 hjelper i fare, K82, K149, K168,  
     K175, K180, 93, 94  
 holder sitt, løfte, K56  
 høyest, K2, K16, K22, K24, K30,  
     K81, K86, K109, K128, K129,  
     K136, K137, K142, K170, K175,  
     K180, S100, n24  
 høystelskede, K4, K80, K129  
 kilde til befaling, K6  
     guddommelig inspirasjon, K1  
     åpenbaring, K82  
 kjærlig forsyn, 5, K3, K29, K75, K117  
 Konge over det sette og det usette,  
     91  
 kraft, K129, K175  
 lovprist (overmåte), K40, K49, K115,  
     K134  
 makt/styrke/velde, K40, K103,  
     K120, K132, 88, 92  
 medlidende (mest), K30  
 mektig (all-), mektigst, K14, K24,  
     K31, K45, K75, K129, K150,  
     K179, 86, n23, n149  
 nåderik (overmåte, evig), K34, K36,  
     K151, K184  
 nådig (overmåte), K170  
 opphøyet, K21, K34, K86, K97, K106  
 rettferdighet, K30, K56, K80, K94,  
     K132, 86, 89, n144  
 rettskaffenhet, K83, K136, K141  
 sann, K33, K36, K71, K73, K80,  
     K120, K166, K168, K176, S94,  
     S106, n160  
 sannhetens sol, K6, n8  
 selvbestående, K41, K78, K82, K100,  
     K149, K168, K175, K180, 85, 93,  
     94  
 selvtilstrekkelig, K61, K182  
 Skaperen *se* Skapning (skaperverk)  
 skjønnhet, K13, K38, 86, 90, n20,  
     n160  
 storhet, K88, K177  
 styrke, K44  
 tegn, åpenbarer av, K42  
 tilgivende (alt-, evig), K8, K21, K34  
 tilgiver, K10, K14, K49, K74, K75,  
     K88, K151, K163, K169, K184,  
     93, 94  
 trofast, K18, K50, K53, K74, K76,  
     K86, K106, K143, n144  
 uforlignelig, K109  
 uhemmet, K6, K18, K54, K131, K166  
 underrettet (best), K40, K60, K97,  
     K130, K143, K164, K189, S101  
 universets  
     former, K167  
     hersker, n23  
 usett, K42, K82, K129, K177, 87, 88,  
     90, 94  
 utilgjengelig, n144  
 utroper, n158  
 veldig, K8, K39, K42, K56, K115,  
     K132, K134, K183, K184, 92  
 velvilje, 90  
 verdens attrå, K1, K157, 86, 90  
 vers, åpenbarer av, K8, K36, K146  
 vis (all-), K12, K37, K39, K40, K88,  
     K120, K132, K138, K146, K160,  
     K163

KITÁB-I-AQDAS

- visdom, 14, K44, K68, K98, K101, K177, K180, n86  
vrede, K170
- Navn  
på måneder *se* Kalender, bahá'í  
som hinder for å anerkjenne Guds  
manifestasjon, K167, n180  
stedsnavn henvist til ved første  
bokstav, n122
- Naw-rúz *se også* Helligdager; Kalender,  
bahá'í  
fremgangsmåten for å finne datoen  
for, S35, n26
- Negler, klipping av, K106, 154
- Neste, oppførsel overfor ens, 2, 151,  
153, n163
- Nevøer, K23, n38, *se også* Arv
- Nieser, K23, n38, *se også* Arv
- Nimrod, K41, n65
- Nittendagsfest, 13, K57, S48, n82
- Nord, ytterste, K10, n17, n26
- Nyheter, n82
- Obligatorisk(e) bønn(er), 13, K6,  
K8-14, K18, 86-94, S14, S58-67,  
S77, S81-83, 137-140, n3-22,  
n25, *se også* Bønn; Bønn for den  
døde; Rak'ah og avvaskning *se*  
Avvaskning; Tegnbonnen  
bevegelser og fotefall, K10, 138, n4,  
n15  
korte (tredje), 94, S81, S86, 138, n5  
lang (første), 86-91, S67, S82, 138  
man velger én, S65, 138, n3  
middagstid *se ovenfor* kort (tredje)  
middels lang, 92-93, S83, S86, 138,  
n5, n34  
og avvaskning *se* Avvaskning  
vers til erstatning, for K10, S51,  
n16, n34  
og qiblih *se* Qiblih
- på reise, K14, S21, S58, S59, 139, n21  
tavle med, 86-94, S63, S65  
fritak, 138, n20  
for menstruerende kvinner, K13,  
138, n14, n20  
vers til erstatning for, K13  
i utrygge tider, K14, S58, 139, n21  
fotefall og vers til erstatning  
for, K14, S21, S58-61, 139,  
n21  
ved høy alder, K10, n14, n20  
ved sykdom, K10, S93, n14, n20
- Offentlige steder  
mumling av vers, K108, n135  
syndsbekjennelse, n58
- Omdannelse av grunnstoffer, n194
- Omgang  
med tilhengere av alle religioner,  
K144, 151  
mellom Bahás folk, n82, n95
- Omveltning, stor, K157, n171, n172
- Ond, K2, K37, K39, K41, K59, K164
- Ondskap, K64, K123
- Onkler, K23, n38, *se også* Arv
- Opium, 13, K155, K190, n170
- Oppfordring til kongene, K82, K84
- Oppfordring til å reise seg, K35, K38
- Oppfyllelse *se også* Religion(er)  
(utenom bahá'í-troen)  
av løfter, K156
- Oppførsel, 13, K73, K159, 151-154, n192,  
*se også* Gjerninger; *se flere oppslag*  
*under* Lov(er), Bahá'u'lláhs;  
Egenskaper pålagt bahá'ier
- Opphevelse av lover og skikker, 4, 7,  
151, *se også* Bayánen, lover
- Opplæring *se* Utdannelse
- Oppriktighet, K29, K108, S106, n95
- Ord  
Bahá'u'lláhs *se* Bahá'u'lláh, skrifter;  
Fremsigelse av hellige skrifter

STIKKORDREGISTER

- og vers; Tekst, hellig  
 definisjon av "bli", n188  
 og uttrykk for åndelig virkelighet,  
 K116, n4  
 som slør til hinder for å anerkjenne  
 åpenbaring, K117, K167, n180
- Ord, Guds, K54, K55, K167, K169,  
 n180  
 pålegg om å fremsi, K149, S68, *se*  
*også* Fremsigelse av hellige  
 skrifter og vers  
 åpenbart av Guds manifestasjoner,  
 n75, n143, n155, n165, n180
- Orden *se også* Administrasjonsordning,  
 bahá'í  
 i samfunnet, 14, K2, K64  
 verdensorden, 11-13, K181, 155, n189
- Ordnet oversikt, vii-viii, 137-156
- Osmanske rike, n119-120
- Overbærenhet, 13, K153
- Overgrep forbudt  
 fysiske, K56, K148, n81  
 verbale, K19, 85, n37
- Overhode, troens, n66, n125, *se også*  
 'Abdu'l-Bahá; Rettferdighetens  
 hus, Det Universelle  
 (Internasjonale); Shoghi Effendi
- Overholdelse av Guds lover, K1-2, K17,  
 K45, K62, K71, K97, K134, K138,  
 K147, K171  
 kjærlighet til Gud som bevegrunn  
 for, K4, 155
- Overleveringer *se* Tradisjoner
- Oversettelse av bahá'í-skrifter, 8-10, *se*  
*også* Kitáb-i-Aqdas
- Overtredelse(r), K73, K143, K155, K162  
 av Guds lover, K29, S94, n37  
 av sømmelighetens grenser, n175  
 bekjennelse av, 2, K34, 149, n58
- Pakt  
 Bahá'u'lláhs, n37, n66, n145, n183, *se*  
*også* 'Abdu'l-Bahá  
 Guds, K2, K149  
 Paktbryting, K37, n190, *se også* Azalier;  
 Muḥammad-'Alí; Yahyá, Mírzá  
 Paradis, K46, K106  
 ord fra, n61  
 Parfyme, bruk av, K76, 154  
 Parlamenter *se også* Regjeringer  
 pålagt å innføre universelt språk og  
 skriftsystem, 13-14, K189, 154,  
 n193  
 Pederasti, K107, n134  
 Pels, K9, n12, *se også* Klesdrakt  
 Penger *se* Arv; Fond, bahá'í;  
 Ḥuqúqu'lláh; Investering,  
 økonomisk; Medgift; Velledighet  
 Penn *se* Bahá'u'lláh, navn  
 Pensjonsalder *se* Alder  
 Persia (Iran), n44, n122, n124, n126,  
 n131-132, n176  
 Persiske bad, K106, n131  
 Peyote, n170  
 Pike(r) *se også* Datter/døtre; Kvinner  
 forlovelse, S43  
 undervisning, n76  
 utdanning, n76  
 Plikter *se* Bahá'ier, plikter; Lærde blant  
 Bahás folk; Rettferdighetens hus  
 Polygami, n89  
 Prekener, n168  
 Prekestoler forbudt å bruke, 13, K154,  
 149, n168  
 Presidenter, 14, K88  
 Presteskap, prester *se* Geistlighet  
 (geistlige)  
 Problemer  
 løsning av, 85  
 personlige, n52  
 Profet(er)  
 Segl, n180, *se også* Muhammed

KITÁB-I-AQDAS

- (Guds Apostel)  
 stade, 12-13, K143, S106, n160, *se*  
*også* Manifestasjon(er), Guds  
 Profetenes segl, n180, *se også*  
 Muhammed (Guds Apostel)  
 tavler prydet med, K117, n143  
 Profetier  
 om Napoleon III's fall, n118  
 om Rhinen og Berlin, K90, n121  
 Preussen, n117  
 Pålitelighet, 13, K120, S106, 152, n46  
 Påstand om åpenbaring, K37, n62  
 Mírzá Yahyás, n190, n192
- Qayyúmu'l-Asmá' *se* Báb, skrifter  
 Qiblih, 13, K6, K137, 137-138, n7  
 Bahá'u'lláhs hvilested, K6, 137, n8  
 Bønn for den døde, S85, n10, n19  
 fokus for obligatorisk bønn, K6, 86,  
 92, S67, n7  
 og ikke-obligatoriske bønner, S14  
 sagt å være Bahá'u'lláh av Báb, K137,  
 137, n7
- Rak'ah(er), K6, K8, S63, n4, n6,  
 n9, n20, *se også* Obligatorisk(e)  
 bønn(er)
- Rake hodet, K44, S10, 150, n68, n69  
 Ranke alif, K157, n172  
 Redelighet, 13, K4, K40, K187, 152  
 Regjeringer *se også* Parlater  
 lydighet mot, 13, K95, 153
- Reise  
 Bayánens restriksjoner opphevet,  
 K131, 151, n153  
 dødsfall i løpet av, K67, S27, n97  
 i fastetiden, K16, S22, S75, 140-141,  
 n30  
 Muḥammads nattreise, n128  
 obligatorisk bønn under, K14, S21,  
 S58-61, 139, n21-22
- og ekteskapelige forhold, K67, K69,  
 S4, S27, 143, 145, n96-99  
 og valfart, n55  
 sjelens ferd mot Gud, n92, n128,  
 n149  
 Religion(er) (utenom bahá'í-troen),  
 K7, *se også* Religionsordninger,  
 tidligere  
 ledere, K99, K101-104, K165-166,  
 n64, n171, *se også* Geistlighet  
 (geistlige)  
 moderbøker, n129  
 profetier (løfter), oppfyllelse av,  
 K35, K80, n160  
 skrifter, 12, K136, K138, K168, n2,  
 n160, n180  
 tilhengere, K73, n180  
 Bahá'u'lláhs forordninger, livets  
 vann for, K29  
 gjendrivelser fra, K168  
 omgås, 13, K75, K144, n173  
 Religionsordning, bahá'í, 1, 7, 11, 12-13,  
 K142, K148, S8, S42, n19, n44,  
 n126, n129, n160, n172  
 varighet av, 1, 11, 13, K37, 148, n62  
 Religionsordninger, tidligere *se også*  
 Báb; Islam; Tradisjoner  
 førstefødselsretten, n44  
 hellige bøker, 7, 12, K17, K19, K149,  
 K163, n129, n155  
 lover opphevet av Bahá'u'lláh, 4, 7  
 skikker angående  
 avvaskning, n16  
 begrensninger vedrørende reise,  
 K131, n153  
 bønn, n6-7, n15, n135  
 forsamlingsbønn, n19  
 fritak gitt menstruerende  
 kvinner, n20  
 ekteskap og skilsmisse, S31, S43,  
 n89-90, n93, n101



STIKKORDREGISTER

- forbud mot å spørre ham som  
 Gud vil åpenbare, K126, n146  
 håndkysning, n57  
 jakt, n83  
 klesdrakt, K159, n174-175  
 klostervesen og askese, n61  
 musikk, n79  
 rituell urenhet, n12, n20, n103,  
 n106  
 tilintetgjørelse av bøker, n109  
 vesensenheter mellom, n160  
 Renhet *se også* Renslighet  
 hjertets, K116, K157, K175, K179  
 vann, S91, n105  
 Renselse  
 alle tings, K75, n106  
 av eiendom og midler til livets  
 opphold, K97, K146  
 Renselsens hav, K75, n106  
 Renslighet, 154, *se også* Bad; Vann;  
 Vask  
 og forfinelse, K74, K151, n74, n104,  
 n166, n167  
 plettfri standard innskjerpet, 13,  
 K74, n167  
 påvirkning på menneskets ånd, K76,  
 n104  
 å fornye husets innbo, K151, n166  
 å parfymere seg, K76  
 Republikker, amerikanske, K88  
 Respekt  
 for foreldre, S104, S106  
 for lærde og kyndige personer, n110  
 Restaurering av hellige steder *se*  
 Hellige/historiske steder  
 Rettferdighet *se også* Rettferdighetens  
 hus  
 formaninger om å overholde, K26,  
 K52, K60, K88, K134, K167,  
 K187  
 Guds, K97, K157, K170  
 i bahá'í-lover, K56, K63, K70, K72,  
 n86, n89  
 oppkomst, på jord, K158  
 Rettferdighetens hus, 4-5, 12, 13, *se*  
*også* Rettferdighetens hus, det  
 lokale; Rettferdighetens hus,  
 det nasjonale (sekundære);  
 Rettferdighetens Hus, Det  
 Universelle (Internasjonale)  
 betegnelsen brukt generelt av  
 Bahá'u'lláh, n42  
 betrodd folkets anliggender, 85  
 forordnet i Kitáb-i-Aqdas, 12, K30,  
 137, n49  
 fullmakter og plikter, n51  
 gir lover om ekteskap mellom  
 slektninger, S50, 142, n133  
 medlemskap  
 antall, n50  
 omtalt som betrodde personer,  
 85, S50, S98  
 omtalt som forvaltere, 12, K147,  
 n56, n162  
 sammensetning, n80  
 mottar bøter for seksuelle  
 overtredelser, K49, S11, n77  
 mottar en tredjedel av alle bøter,  
 K52  
 mottar to tredjedeler av skattefunn,  
 S101  
 sikrer skolegang for barn, K48  
 skattkammer, S72, n42  
 statsanliggender skal henvises til, 85  
 Rettferdighetens hus, det lokale, 5, 8,  
 12, n183, *se også* Rettferdighetens  
 hus  
 administrerer skilsmisse, S98, 144,  
 n100  
 arv fra manglende slektninger, K21-  
 22, S6-7, S28, S33, S41, S72,  
 S100, 145-147, n38-39, n42-44

KITÁB-I-AQDAS

- forordnet av Bahá'u'lláh, K30, n49  
 fullmakter og plikter, n51  
 medlemskap  
   antall, n50  
   menn og kvinner valgbare, n80  
 økonomisk hjelp til de fattige, K147, n56, n162
- Rettferdighetens hus, det nasjonale (sekundære), n49-51, n80, n183, *se også* Rettferdighetens hus
- Rettferdighetens Hus, Det Universelle (Internasjonale) *se også* Rettferdighetens hus
- forfatning, n51  
 fullmakter og plikter, n51  
 administrerer formuesgaver, K42, n66-67  
 definisjon av lovgivende funksjoner, 6  
 fremtidig lovgivning  
   anvendelsesmåte for ulike lover  
     gitt av Bahá'u'lláh, n31, n69, n81, n84, n95, n161, n169  
   straffeutmåling for drap og ildspåsettelse, n86-87  
   straffeutmåling for seksuelle overtredelser, S49, n36, n77-78, n134  
   straffeutmåling for tyveri, S49, n70-71  
   øvrige saker som krever lovgivning, n56, n138, n169  
 hellig tekst, kan ikke oppheve, 5  
 mottar huqúqu'lláh, n125  
 setter sin egen lovgivning ut av kraft, 5  
 gitt myndighet av Bahá'u'lláh, 3  
 guddommelig ledet, 3  
 medlemskap  
   antall, n50  
   begrenset til menn, n80  
   opprettelse, K42, n66-67  
   valgmåte, 3, n49
- Rettferdighetens sete, K23, *se også* Rettferdighetens hus
- Rhinen, 14, K90, n121
- Ridván, K7, n107, n138, n140, *se også* Helligdager; Høytider, bahá'í
- Ridván-hagen, n107, n138
- Rikdom, K40, K48, *se også* Eiendeler; Eiendom; Penger; Velledighet og huqúqu'lláh, S90, *se også* Huqúqu'lláh
- og medgift, K66, n95, *se også* Medgift  
 og plikt til å arbeide, n56  
 og velledighet, K147, n162  
 sosial funksjon, n38
- Rike(r), K1, K79, K83, K84  
 skapningens, K47, K94, K109  
 språk, K177  
 åpenbaringsen, K91, K109, 92
- Ring *se* Begravelse
- Rituell urenhet *se* Urenhet, rituell, begrepet avskaffet
- Rusdrikk, 13, n2, *se også* Rusmidler
- Rusmidler, 13, K119, 150, n2, n144, n170
- Røyking, n32
- Råd *se* Rettferdighetens hus
- Råd, åndelige, bahá'í *se også* Rettferdighetens hus
- forordnet, K30, n49  
 fullmakter og plikter, n51, n100, n162  
 medlemskap, n50, n80
- Rådgivere  
 faglige, n58  
 kontinentale nevnder, n183
- Rådslagning, 152  
 fremgangsmåte, S99, n52  
 og rettferdighetens hus, K30, 85, *se*

## STIKKORDREGISTER

- også Rettferdighetens hus  
 på nittendagsfest, n82, *se også*  
 Nittendagsfest
- Sadratu'l-Muntahá, K100, K148, 92,  
 n128, n164
- Sak, Guds *se* Bahá'í-troen
- Sakens Hender, n67, n183, *se også*  
 Lærde blant Bahás folk
- Šalát, n3, *se* Obligatorisk(e) bønn(er)
- Samfunnet  
 enkeltmenneskets rolle, K120, K144,  
 K173, S71, n56, n61, n76, n110  
 forhold, 10, K39, K40, K124, n170  
 fremtidige forhold, 1-2, 6, 11, 13,  
 K189, n56, n173, n189, n194  
 grunnvoll, n134  
 Guds lovers rolle, 1-3, 4, 11, 12, 85,  
 K3, K29, K99, K186, n92  
 Guds lov er tilpasset forholdene i, 2,  
 5-6, 85, n89  
 rikdommens funksjon, n38  
 rolle  
 viktige institusjoner, 85, n53, n82,  
 n134  
 virkning av den guddommelige  
 åpenbaring, 1, K54, K75, K79,  
 K110, K181, n93, n106, n109  
 fremme flid, n56  
 fremme rettferdighet, n86, n173
- Samtykke *se* Ekteskap
- Sang, K51, *se også* Musikk
- Sannferdighet, 13, K120, S106, 152
- Sannhet  
 Guds manifestasjoners, n75, n160  
 i Bahá'u'lláhs lov(er), K3, K7, K162-  
 163  
 i Bahá'u'lláhs ord, K70, K134, K182-  
 184  
 kraft, sannhetens, K38, K64, K98,  
 K140, K142  
 og kunnskap, n110  
 sol, sannhetens, K6, n8  
 Sedan, slaget ved, n118  
 Seier for bahá'í-troen *se* Bahá'í-troen,  
 seier  
 Seksuelle handlinger *se også* Kyskheth;  
 Umoral  
 lovlige, n134, *se også* Ekteskap  
 ulovlige  
 ekteskapsbrudd, K19, K49, S23,  
 S49, 150, n36, n77, n90  
 følger, K49, n36, n77, n134  
 homoseksualitet, 150, n134  
 i tålmodighetsåret, S11  
 utukt, n36, n77
- Seksårsplanen, vii
- Selvforsvar, K159, n173
- Sháh-Bahrám, n160
- Shaykhí-retningen, n171, n182
- Shíráz, n138, *se også* Báb, hus i Shíráz
- Shoghi Effendi (bahá'í-troens  
 Beskytter), vii, 235, *se også*  
 Aghsán; Beskytter-embetet  
 bortgang, n66, n67, n183  
 den guddommelige plan,  
 gjennomføring, av 3  
 fortolker av hellig tekst, 5, n130  
 og Kitáb-i-Aqdas, 6  
 beskrivelse i *God Passes By*, viii,  
 11-15  
 noter til, viii  
 ordnet oversikt, vii  
 oversettelse, 8-9
- Sakens Hender  
 utnevning, n183
- skriftlig produksjon  
 enkeltverk  
*God Passes By*, 11-15, n108, n158,  
 n190-192  
*World Order of Bahá'u'lláh*,  
*The*, n173, n189

KITÁB-I-AQDAS

- troens Beskytter, 3, n66, n125, n130  
 Sikkerhet, 14, K2, S58  
     kollektiv, n173  
 Silke  
     bruk av, som klær, K159, 151, n174,  
         *se også* Klesdrakt  
     til liksvøp, K130, n149, n151  
 Sinn, K122, n144, n170, *se også*  
     Fornuftsevne  
 Sinne, K153, 153  
 Sion, K80, n114  
 Sittestilling, K154, n168  
     i forbindelse med obligatorisk bønn,  
         89, 91, 93, S81  
     i forbindelse med stedfortredende  
         vers, S58, n22  
     i *mashriqu'l-adhkár*, K115  
     ved gjentagelsen av "Alláh-u-Abhá",  
         K18  
 Sivilisasjon, 1, 2, 12, K189  
 Sivilrett, 6  
 Síyáh-Chál, 7, n62, n126, 235  
 Sjah, n177, n182  
 Sjel  
     den guddommelige åpenbarings  
         innflytelse, K54, K55, K148, 87,  
         88, n23  
     Guds manifestasjons, n160, *se også*  
         Manifestasjon(er), Guds  
     hindringer, K161-163, n134, n170  
     oppløftelse, K51, K149, K161, K163,  
         n25, n79, n104  
     tilstand for helliggjort, S68, n23  
 Sjiaislam, n109, n160, n178, *se også*  
     Islam  
     skikker, n85, n90, n103, n175  
 Skade, K123, K155, S94, n170, *se*  
     *også* Bahá'í-troen, motstand;  
     Bahá'u'lláh, lidelser  
 Skadeserstatning *se også* Bøter  
     for drap, K188, n35  
     for å såre eller slå en annen, K56,  
         n81  
 Skapning (skaperverk)  
     alle tings rensset, K75, n106  
     bok, n23  
     frembrakt, n23, n188  
     Guds hensikt og kunnskap, n23  
     Herre, K11  
 Skaren (i det høye), K71, K76, K89,  
     K132  
     kretser om qiblih, K6  
     løfte om bistand fra, K53  
 Skatt, n85, *se også* Zakát  
     skattefunn, S101, 149  
     skjult, K15, n23  
 Skikker i tidligere religionsordninger  
     *se* Religionsordninger, tidligere  
 Skikker *se også* *Hadith*;  
     Religionsordninger, tidligere;  
     Tradisjoner  
     omdefineres og får ny betydning,  
         n93  
 Skilsmisse *se også* Ekteskap; Gjengifte  
     gjengifte, K68, n101-102  
     kritisert, 13, K70, S98, n100  
     separasjon, K68, K70, S19, S98  
         grunnet ektefelles fravær, K67,  
         S4, n96-99  
     tilbakebetaling av medgift, S12, S47  
     tålmodighetsår, K69, S4, S12, n100  
     og fornyet hengivenhet, K68, S11,  
         S19, S38, S40  
     protokollering av, S98  
     underhold av hustru og barn,  
         K70, n100  
     vitner på, S73, S98, n100  
     utroskap, K70  
 Skjegg, K159, 151, n175  
 Skjult kunnskap, K29, n48  
 Skjult skatt, K15, n23  
 Skole

## STIKKORDREGISTER

- den indre menings og forklarings,  
K175
- den Transcendente Enhets, K175
- Guds, K176-177, n185
- Skrift, felles, 14, K189, 155, n193, n194
- Skrifter *se* 'Abdu'l-Bahá, skrifter; Báb, skrifter; Bahá'u'lláh, skrifter; Bayánen; Fortolkning av hellig tekst; Kitáb-i-Aqdas; Religioner (utenom bahá'í-troen); Tekst, hellig; Vers, hellig(e)
- bahá'í *se* 'Abdu'l-Bahá, skrifter; Báb, skrifter; Bahá'u'lláh, skrifter; Bayánen; Fortolkning av hellig tekst; Kitáb-i-Aqdas; Fremsigelse av hellige skrifter og vers; Shoghi Effendi, skrifter; Tekst, hellig; Oversettelse av bahá'í-skrifter; Vers, hellig(e)
- islamske, n113, *se også* Islam; Koranen
- Shaykh Muḥammad-Ḥasans, n178
- Skriveundervisning, K48, n76
- Skuddår, n27, n147, *se også* Kalender, bahá'í
- Slavehandel, K72, 149
- Slaveri forbudt, 13, K72, 149
- Slør, K132, K165, K171, 86, *se også* Anerkjennelse; Løsrevethet jordiske begjær som, K50, K82, K86, n23
- lærdom som, K102, n60
- navn som, K167, n180
- skapt av geistlige, K165, K167
- som skjuler, K47, K175, K176
- Slå andre, K148, 150
- straff for å, K56, n81
- Smykker, S37, S78, n44, n166, *se også* Arv
- Sobel, K9, 140, n12
- Sodomi, K107, S49, n134
- Solen som symbol på Guds manifestasjon, K6, K41, K53, n8
- lover, K7, K108
- Solnedgang
- fastsettelse av naw-rúz-dagen, S35
- tid for faste, K17, n25, n32, *se også* Faste
- tid for obligatorisk bønn, S83, 139, 140, n5, *se også* Obligatorisk(e) bønn(er)
- Soloppgang
- ottebønn, K33
- tid for faste, K17, n25, n32, *se også* Faste
- tid for obligatorisk bønn, S83, 139, 140, n5, *se også* Obligatorisk(e) bønn(er)
- i mashriq'l-adh<sup>k</sup>ár, K115, S15, n142
- Sorg *se* Bedrøvelse
- Spise, stikke hånden ned i maten, K46, 150, n73
- Splid, 5, K183
- Språk *se også* Arabisk
- internasjonalt, 14, K189, 155, n193-194
- lært for å undervise i Saken, K118, 153
- Spørsmål
- til ham som Gud vil åpenbare, K126, 151, n146
- vedrørende Guds autoritet, K7, K49, K162
- Spørsmål og svar, vii, viii, 8, 97-131
- Standhaftighet, K74, K134, K164, K173, K183, *se også* Lydighet
- Statsanliggender, 85, *se også* Rettferdighetens hus
- Statuer, K31

KITÁB-I-AQDAS

- Sted, med henvisning til  
 'Akká, K37, K81, K100, n63, n127  
 Baghdád, K133, S32, n154  
 Konstantinopel, K89, n120  
 qiblih, K6, n7, n8  
 Ridván-hagen, n107  
Shiráz, K133, S32, n154
- Steder, historiske *se* Hellige/historiske steder
- Stedfortredergjerning, K167, n181
- Steforelder, forbud mot ekteskap med, 6, K107, 142, n133
- Sti, strak, K14, K112, K186
- Stjele *se* Tyveri
- Stoffer, vanedannende, K155, n170, *se også* Opium
- Stolthet, 13, K41, K82, K86, K89, K122, K148, K149, 153, n64, n65
- Straff, 13, n86  
 belønning og, 85  
 den som gjør krav på en åpenbaring direkte fra Gud, K37  
 for ulike lovbrudd *se* Drap;  
 Ekteskapsbrudd; Ildspåsettelse;  
 Slå andre; Sodomi; Tyveri;  
 Utukt; Voldtekt  
 bruk av opium, n170, *se også*  
 Opium  
 drap og ildspåsettelse, n86, n87, *se også* Ildspåsettelse; Drap;  
 Dødsstraff  
 ekteskapsbrudd, S23, n77, *se også*  
 Ekteskapsbrudd  
 seksuelle handlinger i løpet av tålmodighetsåret, S11, *se også*  
 Seksuelle handlinger  
 tyveri, n70, *se også* Tyveri
- Strak sti, 14, K14, K186
- Strid, 13, K73, K148, K169, 85, 150, n173, *se også* Konflikt; Krangel;  
 Slå andre
- ikke strides  
 med autoritative fortolkninger av skrifter, n130  
 med dem som har myndighet, K95
- Stridigheter, n130
- Studium av  
 Kitáb-i-Aqdas, viii, 6-7  
 kunster og vitenskaper, K77, 152, n110  
 læresetninger, K149, K182, *se også*  
 Fortolkning av hellig tekst  
 språk, K118, 153, *se også* Språk
- Største Gren *se* 'Abdu'l-Bahá
- Største kunngjøring, K167, n180
- Største Navn, K127, n33, n137, n148  
 betydning, K29, K51, n33, n48  
 gjentakelse 95 ganger daglig, K18, S77, 149, n33-34  
 numerisk ekvivalent, K29, n48, n50
- Støv, K36, K76, K148, K150, n8, *se også*  
 Renslighet; Tilsussing
- Stå  
 bevegelser ved obligatorisk bønn, 86, 87, 88, 89, n4  
 for å holde tale, n168  
 ved fremsigelse av bønnen for den døde, n10, n19  
 ved fremsigelse av obligatorisk bønn, S67, S81
- Şubh-i-Azal *se* Yahyá, Mírzá (Şubh-i-Azal),
- Sunniislams ledere, n120, *se også* Islam
- Svangerskap, K16, 141, n31
- Svik, n1, n190
- Svikefullhet, K165
- Sykdom  
 fritak under  
 fasten, K10, K16, S93, 141, n14, n31  
 obligatorisk bønn, K10, S93, n14

STIKKORDREGISTER

- oppsøke lege, K113, 153  
 Syklus, guddommelig, n170, n172, n183  
 Synd  
   anger, K34, K37, K49, K184  
   bekjennelse, K34, n58  
   forlatelse, K49, K184, 94, S11, S47,  
     n37, n58  
 Syndsbekjennelse, 2, K34, 149, n58  
 Syndsforlatelse, K34, n58  
 Sæd, K74, 151, n103  
 Sølibat, n91  
 Sølv *se også* Medgift  
   kjøkkentøy, K46, 151, n72  
 Sønn, eldste, n38, n44, n66, *se også*  
   Arv  
 Sør, lengst, K10, n17  
 Søskenbarn, K23, n38, *se også* Arv  
 Søstre *se* Arv  
 Sære andre, K56, n81  
  
*Tablets of Bahá'u'lláh revealed after the  
 Kitáb-i-Aqdas*, 8, 83  
 Takt, 5, K73, 152  
 Tale, K160, *se også* Fremsigelse av  
   hellige skrifter og vers; Språk  
   bistå Gud ved, K73  
   fremføring, n168  
 Tall *se* Abjad-systemet  
 Tanter, K23, n38, *se også* Arv  
 Tavler (skrifter) av  
   'Abdu'l-Bahá *se* 'Abdu'l-Bahá,  
   skrifter  
   Báb *se* Báb, skrifter; Bayánen  
   Bahá'u'lláh *se* Bahá'u'lláh, skrifter;  
   Kitáb-i-Aqdas  
 Tavler av Bahá'u'lláh åpenbart etter  
   Kitáb-i-Aqdas *se* *Tablets of  
   Bahá'u'lláh revealed after the  
   Kitáb-i-Aqdas*  
 Tegnbønnen, K11, S52, 140, n18  
 Tekst, hellig (Bahá'u'lláhs ord) *se*  
   også Fortolkning av hellig tekst;  
   Fremsigelse av hellige skrifter  
   og vers; Kitáb-i-Aqdas; Lov(er),  
   Bahá'u'lláhs; Oversettelse av  
   bahá'í-skrifter; Skrifter  
 arabisk, bruk av, 8-9  
 autoritet og ubeskåret helhet, K53,  
   K117, 152, n143  
 avvik fra, K117, 152  
 lesning fra prekestoler forbudt,  
   n168, *se også* Fremsigelse av  
   hellige skrifter og vers  
 oversettelse, 8-10  
 slå opp i for å løse  
   uoverensstemmelser, K53, 152  
 studium, 6-7, K149, K182, 152  
 utgivelse, vii  
 åpenbaring, K184, S57  
 Tempel *se også* Mashriqu'l-adhkár  
   (gudshus)  
   Guds manifestasjoner, K86  
   legemets, K96, K120, K155, n160  
 Tempelhøyden i Jerusalem, n116  
 Teologi, n110  
 Testament *se også* Arv; Testament,  
   manglende  
   'Abdu'l-Bahás *se* 'Abdu'l-Bahá,  
   skrifter  
   Bahá'u'lláhs *se* Bahá'u'lláh, skrifter  
   eiers disposisjonsrett over eiendom,  
   S69, n38, n136  
   manglende, n38, n136, *se også* Arv  
   plikt til å skrive, 13, K109, 149, n136  
   skal prydes med Det Største Navn,  
   K109, n137  
 Testamente *se* Pakt  
   Det nye *se* Bibelen; Evangeliene  
   Det gamle, n1, *se også* Bibelen;  
   Evangeliene  
 Tiende *se* Zakát  
 Tigging *se* Betleri

KITÁB-I-AQDAS

- Tihrán, n122  
 fødested for  
     Bahá'u'lláh, n123  
     Bahá'u'lláhs åpenbaring, 7, n62, n126  
 henvendelse rettet til, 14, K91-92, 155
- Tilbedelse *se også* Bønn; Faste;  
 Obligatorisk(e) bønn(er)  
 antagelighet overfor Gud, K36, n60  
 arbeid opphøyet til samme rang  
     som *se* Arbeid  
 forpliktelse, K78, K184, 85, S106  
 fremsigelse av vers, K149, *se også*  
     Fremsigelse av hellige skrifter  
     og vers  
 gudshus *se Mashriq'u'l-adhkár*  
     (gudshus)
- Tilbedelsespunkt, K6, n7, *se også*  
 Qiblih
- Tilfredshet, K63, K66, S26, S38, n89
- Tilgivelse, S47, n58, *se også* Synd  
 anger og, K49, K184, S11
- Tillit til Gud, K33, K153, K160
- Tillitsmenn, den barmhjertiges,  
     13, K30, 85, n51, *se også*  
     Rettferdighetens hus
- Tilsmussing, K74, K76, n105, *se også*  
 Renslighet; Støv
- Tiltaketrukket liv *se* Askese
- Tittel *se* 'Abdu'l-Bahá; Báb; Navn og  
 egenskaper knyttet til Gud og/  
 eller Bahá'u'lláh
- Tjene til livets opphold, K147, n56,  
     n162, *se også* Arbeid
- Tjenerinne *se* Hushjelp (tjenestepike);  
 Kvinner
- Tjeneste, 13, K125, K178, n2, n56, *se*  
     *også* Undervisning i Saken
- Torg, K108, n135, *se også* Offentlige  
 steder
- Tradisjoner, n2, n22, n65, n114, *se*  
     *også* Hadith; Religionsordninger,  
     tidligere; Skikker
- Treet som ingen ferd går bortenfor *se*  
 Sadratu'l-Muntahá
- Treet ved veis ende *se* Sadratu'l-  
 Muntahá
- Treslag i kister, K128, n149, *se også*  
 Begravelse
- Tro *se* Anerkjennelse; *se også* Vantro
- Trofasthet, 13, K7, K97, K120, K149,  
     152
- Troløshet, K97, K149
- Trone, K133, *se også* Hellige/historiske  
 steder
- Troskap, 13, K120, *se også* Trofasthet
- Troverdighet, 13, K120, S106, 152, n46
- Tunge *se* Baktalelse; Språk; Tale
- Tvil, K134, K163, K164
- Tvillingfødselsdagene *se* Helligdager
- Tyranni, K86, K89, K141, *se også*  
 Undertrykkelse
- Tyrkia, n120
- Tyskland, n117, n121
- Týveri, 150  
     av erstattet obligatorisk bønn, n9  
     straff angitt, 13, K45, S49, n70  
     merke på tyvens panne, K45, n71
- Tålmodighet, K87  
     i ekteskap, K67, S4, n98  
     tålmodighetsår *se* Skilsmisse
- Uberettigede påstander fremsatt, K37,  
     K117, K184, n190
- 'Údí *Kh*ammár, 11
- Uenighet, S19, S99, *se også*  
 Uoverensstemmelser
- Ufeilbarlighet, 12, *se også* Fortolkning  
 av hellig tekst  
 gudsmanifestasjonens (den aller  
 største ufeilbarlighet), K47, n75



## STIKKORDREGISTER

- Guds Ords, K148, K183  
 Ugagn, K64, K123, 153  
 Uke, n147, *se også* Kalender, bahá'í  
 Umoral, n134, *se også* Ekteskapsbrudd;  
   Homoseksuelle forhold; Kyskhhet;  
   Seksuelle handlinger  
 Undertrykkelse, K73, K88, K148,  
   n170, *se også* Bahá'u'lláh, lidelser;  
   Tyranni  
 Undervisning av barn, 13, K48, K150,  
   S105, 149, n40  
 Undervisning i Saken, 151, n183  
   lære språk for å gi, K118, 153  
   løfte om guddommelig bistand,  
     K38, K53, K74  
   oppfordringer om å reise seg *se også*  
     Tjeneste  
   til "lærde", K173  
   til alle, 13, K38, K53  
   til konger, K84  
   til religiøse ledere, K169  
   oppfordring om å bistå lærere, K117,  
     152  
   til barn, K150, 152, *se også* Barn  
   tungens kraft, K73, K160  
   undervisere  
     som viker fra skriftene, K117, 152  
     stade, K117  
 Universelle Rettferdighetens Hus,  
   Det *se* Rettferdighetens Hus, Det  
   Universelle (Internasjonale)  
 Uorden, skap ikke, K165  
 Uoverensstemmelser  
   avgjøres ved å gå til den hellige  
     tekst, K53  
   mellom ektefeller, K69-70, S19,  
     n100  
   mellom mennesker, K35  
   mellom åpenbarte vers, S57, S63,  
     n109  
 Urenhet, rituell, begrepet avskaffet,  
   K75, 151, n20, n103, n106  
 Usikkerhet i menneskers anliggender,  
   13, K40, 155  
 Utdannelse *se også* Kunnskap  
   barns, 13, K48, K150, S105, 149, n40  
   fagområder  
   menneskehetens, ved guddommelig  
     åpenbaring, K45, S106  
   og mashriqu'l-adhkár, n53  
   døtre har fortrinnsrett, n76  
   kunst og vitenskap, K77, 152  
   språk, 153  
 Utgifter, K28, K69, S47, S69, n47,  
   n125  
 Utholdenhet, 153, *se også*  
   Standhaftighet  
 Utukt, n36, n89, *se også*  
   Ekteskapsbrudd  
 Utvikling, sosial og økonomisk, K160,  
   n53  
 Uvitenhet, K62, K122-123, K144, K159  
 Valfart  
   forordnet, K32, S25, 148  
   kvinner fritatt, K32, n55  
   rake hodet, S10, n68  
   steder fastsatt, S29, n54, n154  
 Valg, bahá'í, 4, n49, n80, n183, *se også*  
   Rettferdighetens hus  
 Vann, K57, K135, 154  
   alle er skapt av, K148  
   i persiske bassenger, K106, n131-132  
   rent  
     definisjon, S91  
     påkrevet å bruke, K74, K106, n105  
     som symbol, K29, K50, K54, K80,  
       K135  
   til avvaskning, S51, *se også*  
     Avvaskning  
   til vask  
     av en selv, K106

KITÁB-I-AQDAS

- av ting, K74, n105  
varmt anbefalt, S51, S97, n167
- Vantro, K141, *se også* Anerkjennelse;  
Forkastelse, Ikke-bahá'ier
- Vasaller, K82, *se også* Konger (kronede  
hoder)
- Vask, K74, K76, 154, n34, *se også*  
Renslighet; Vann  
av ansikt *se* Avvaskning  
av en selv, K106, n131-32  
av føtter, K152, S97, n167  
av hender *se* Avvaskning  
av skitne ting, K74, K76, n105
- Vekt, Guds Bok som, 14, K99, K148,  
K183
- Veldedighet, n125, *se også* Huqúqu'lláh;  
Mashriqu'l-adhkár; Zakát  
formuesgaver viet, K42  
gjerninger, K16, S69, n29, *se også*  
Fattige, hjelp til
- Velferd, S101, *se også* Mashriqu'l-  
adhkár (gudshus)
- Vellyst, K64
- Vennlighet, 13, K61, K144, S106, n85
- Verden *se også* Menneskeheten;  
Samfunnet  
forening, 1, 2  
likevekt forstyrret, K181, n189  
modenhet, n194  
sivilisasjon, 1, K181, *se også*  
Bahá'u'lláh, verdensorden;  
Orden, verdens-;  
Verdenssamvelde  
språk *se* Språk, internasjonalt
- Verdener, åndelige, K79, K166, K177  
større og mindre, K55, n23
- Verdens folk *se* Menneskeheten
- Verdenssamvelde, n173, n183, n189,  
n194, *se også* Orden, verdensorden
- Vers, hellig(e) *se også* Skrifter, bahá'í  
allegoriske, n130
- definisjon av, n165  
ettertanke over, K136  
fremsigelse *se* Fremsigelse av hellige  
skrifter og vers  
til erstatning for  
avvaskning, K10, S51, n34  
faste, K13, n34  
obligatoriske bønner, K13-14, S58,  
S60, 140, n20-21, n34, *se også*  
Obligatorisk(e) bønn(er)  
uoverensstemmelser mellom, S57,  
S63, n109  
vielsesvers, S3, *se også* Ekteskap  
virkning av, K116, K148-149
- Viláyat, n181
- Vilje, Guds *se* Gud
- Vin, 13, n144, *se også* Rusmidler  
som symbol, K4-5, K150, K173, n2
- Vingård, Guds, n114
- Virkelighet, n75
- Visdom  
guddommelig, K45, K53, K68, K97,  
K182  
i lover og læresetninger, K29, K33,  
n86, n89  
knyttet til menneskehetens  
kommende modenhet, n194  
påkrevet i etterlevelsen av Guds  
lover, 5  
påkrevet når men gjør bruk av  
fritak, n20
- Visjon *se også* Forståelse  
Bahá'u'lláhs  
makeløs, K101  
universell, 1-2, 10
- Vitenskap(er)  
formål, K77, 152, n110  
guddommelig filosofi, n194  
grunnvoll, den fasteste, K189,  
n194
- Vitner, rettferdige

## STIKKORDREGISTER

- definisjon, S79, n99  
 ved ektefelles død, K67, S79, n99  
 ved tålmodighetsår, S73, S98, n100,  
*se også* Skilsmisse
- Vitnesbyrd, 15, K136, K140, K165,  
 K167, K170, *se også* Bevis(er)  
 testament, K109, n137  
 vitners (juridiske), K67, S79, n99, *se  
 også* Vitner, rettferdige
- Voksen *se* Modenhetsalder
- Vold forbudt, n170, *se også* Drap;  
 Mishandling forbudt; Strid
- Voldtekt, n36
- Værens tegn, S35, n26
- Våpen, n83, n173  
 bære, K159, 150, n173
- Vårjevndøgn, n26
- Wilhelm I, konge av Preussen, 14,  
 K86, 154, n117-118
- World Order of Bahá'u'lláh, The*, n173,  
 n189
- Yá Bahá'u'l-Abhá *se* Største Navn
- Yahyá, Mírzá (Šubh-i-Azal), 14, K184,  
 K190, n177, n190-192  
 lovet tilgivelse om han angre, K184,  
 155  
 tilhengere av, n177
- Ydmykhet, n3, n135, n168
- Yrke *se også* Arbeid; Yrkesutøvelse er  
 obligatorisk
- Yrkesutøvelse er obligatorisk, 12-13,  
 K33, n56, n162, *se også* Arbeid
- Ytring *se* Tale
- Zakát, K146, S107, 149, n161
- Zarathustra, tilhengere av, n160
- Ziná, n36, *se også* Ekteskapsbrudd
- Ærekrenkelse, n37, *se også* Baktalelse
- Ødeleggelse av bøker, K77, n109
- Økonomisk bistand  
 til familien i løpet av  
 tålmodighetsåret, K70, n100  
 til fattige, n56, n161-162
- Østens skikker, n59, n64
- Østerrike, 14, K85, n116
- Ånd
- Den Hellige, K37, n23, n160
- Guds ånd, Jesus Kristus titulert  
 som, K80, n113
- Åpenbaring
- art, n23, n129, n160
- formål, S106
- fremadskridende, 1-2, 8, 11-12  
 enhet, gudsmanifestasjonenes,  
 K80, K103, K175-177, n111, n160
- fremtid, K37, n62
- fullbyrdelse av tidligere  
 religionsordninger, K80, K142,  
 n108, n109, n156, n158, n160,  
 n185
- gudsmanifestasjonens autoritet,  
 K167, n155, n180
- og anerkjennelse
- Åpenbaring, Bahá'u'lláhs *se også*  
 Bahá'i-troen; Bahá'u'lláh,  
 skrifter; Lov(er), Bahá'u'lláhs;  
 Religionsordning, bahá'i; Tekst,  
 hellig K129, n75
- Aller Største Ufeilbarlighet røpet,  
 K47, n75
- anerkjennelse pålagt, 14, K1, K85-86,  
 K134, n1, n155
- Antikrist, n192
- begynte i Siyáh-Chál, 7, n62, n126
- bevis, K136, K165, K167, K183
- forholdet til Bábs tro *se* Báb
- fortolkning forbudt, K105, n130, *se  
 også* Fortolkning av hellig tekst

## KITÁB-I-AQDAS

- løfter i tidligere religionsordninger
  - oppfylt, K80, K142, n156, n158, n160, n185
- metaforen “skjult skatt”, n23
- omdefinerer fortidens sedvaner og begreper, 1, K138, n2, n93
- prinsipp om fremadskridende åpenbaring, K98, K183, n89, n126, n180
- symbolikken ved bokstaven “vav”, n172
- Åpenbaringsens rike, K91, K109, 92
- År *se også* Kalender, bahá’í
  - lengde, n27, n62, n147
  - tålmodighetsår *se* Skilsmisse
  - ventear *se* Hittegods
- Årsdager, bahá’í, n139, *se også* Helligdager
- Åtsel, K60, S24, n83, *se også* Jakt